

திருக்குறள் பழைய உரை

பதிப்பாசிரியர்

ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி எம்.ஏ.,

தொல்லியல் அலுவலர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை,

பொறுப்பாசிரியர்

நடன. காசிநாதன் எம்.ஏ.,

இயக்குநர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

வெளியீடு

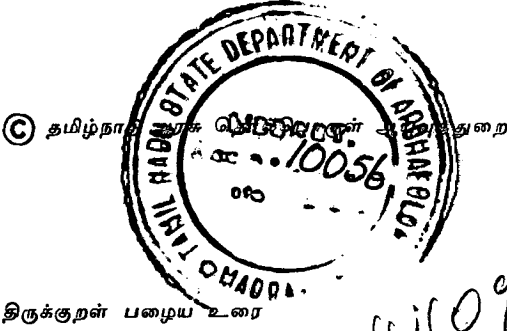
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

சென்னை-600 113

1993

முதற் பதிப்பு-1993 (500 பிரதிகள்)

தொ. பொ. ஆ. துறை வெளியீடு எண் : 117

பதிப்பாளியர்

ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி எம்.ஏ.,

தொல்வியல் அலுவலர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

பொறுப்பாளியர்

நடன. காகிநாதன், எம்.ஏ.,

இயக்குநர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

விலை : ரூ.

தமிழ்நாடு அரசு

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அச்சகத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

பொறுப்பாசிரியர் உரை

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி. நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி” என்று ஆன்றோர்களால் போற்றிப் பாராட்டப்படும் நாலடியாரும், திருக்குறளும் ஒன்றென்றும் படித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டிய இனிய இலக்கியங்களாகும். இவ் விரண்டினுள்ளும் மிகச் சிறந்து விளங்குவது தமிழ்மறை என்று அழைக்கப்பட்டு வரும் திருவள்ளுவ நாயனார் இயற்றிய திருக்குறள் அமுதமாகும். திருக்குறளைப் போற்றிப் பலரும் பலவிதமாகப் பாராட்டிப் பேசுவர். காலம், இனம், மதம், மொழி ஆகியவற்றைக் கடந்து அனைத்துத் தரப்பு மக்களுடைய எண்ணத்திலும் இரண்டறக் கலந்து நிற்கக் கூடிய பேரிலக்கியம் ஆகும் என்று கூறுவர். இந்நூலினைத் தங்கள் மொழியிலே மொழி பெயர்த்து கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பாத அயல் மொழியார் எவரும் இல்லையெனக் கூறலாம்.

இன்றைக்கு இவ்விலக்கியம் பல மொழிகளிலே மொழி பெயர்க்கப் பெற்று உலகத்தில் ஒரு கணிசமான அளவுக்கு உள்ள மக்கள் படித்தறிந்து இருக்கிறார்கள். விரிவான கருத்துகளை இரண்டே அடிகளில் மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்ற பாங்கு அனைவரும் வியந்து பாராட்டத்தக்கதாகும். திருக்குறளுக்குப் பண்டைக் காலந் தொட்டு தமிழகத்தில் பல புலவர்கள் உரை எழுதியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகப் பரிமேலழகர் உட்பட பதின்மரின் உரை அனைவராலும் அறியப் பெற்றவையாகும். இப்பதின்மரின் உரைகளுள் உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுவது பரிமேலழகர் உரை. இவைகளைத் தொடர்ந்து நூற்றாண்டு வாரியாகப் பல உரைகள் எழுதப்பட்டு மறைந்து போயிருக்கக்கூடும். இந்த 20-ஆம் நூற்றாண்டில் சிலர் திருக்குறளுக்கு மிகவும் எளிமையான முறையில் உரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவ்வுரைகளில் டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் உரை புகழ்ப்படுவதாகும் அண்மையில் தமிழகத்தின் நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியனார் அவர்கள் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்கள். இப்படிப் பலரும் விரும்பி உரை எழுதிவரும் திருக்குறளுக்கு கி.பி. 18—19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாக இருக்கலாமென்று கருதக்கூடிய ஒரு உரை அண்மையில் இத்துறையின் தொல்பொருள் அலுவலர்

திரு. எஸ். செல்வராஜ் அவர்களால் சேகரிக்கப்பட்டது. இச்சுவடி தென்னார்க்காடு மாவட்டம் செஞ்சி வட்டம் தாயனூரில் வாழும் செல்வராஜ் உடையார், சாம்ராஜ் உடையார், சம்பத் உடையார் ஆகியோர் அளித்த சுவடிகளிலே ஒன்றாகக் காணப்பட்டது.

இவ்வுரை பரிமேலழகரின் பொழிப்புரையை யொட்டி எழுதப் பட்டிருப்பதாக இச்சுவடியை ஆய்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள் பேராசிரியர் மு. அருணாசலம் அவர்களும், பேராசிரியர் டாக்டர் சாரங்கபாணி அவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் இச்சுவடியை ஆய்வு செய்து, இச்சுவடி இதுவரையில் பதிப்பிக்கப் படாதச் சுவடியாகக் காணப்படுகிறது என்றும், இச்சுவடியில் காணப்படும் உரை அனைவரும் படித்து எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது என்றும், இதில் வடமொழிச் சொற்கள் ஓரளவுக்குக் கலந்திருந்தாலும் இதனைப் பதிப்பிப்பது தமிழ் உலகுக்கு நலம் சேர்க்கும் புதிய தொண்டாக அமையும் என்றும், இதனைப் பதிப்பிப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது ஆகும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இத்துறை இச்சுவடியைப் பதிப்பிப்பதற்கு முன்வந்து தக்க விளக்கங்களுடன் பதிப்பித்துள்ளது.

இச்சுவடியின் ஆசிரியர் பெயர் இச்சுவடியில் எந்த இடத்திலும் காணப்படாத காரணத்தால் இதற்குத் “திருக்குறள் பழைய உரை மூன்று” என்று பெயரிட்டுள்ளோம். ஏனெனில், இதுவரை உரையாசிரியர் பெயர் தெரியாத உரைகளைப் “பழைய உரை ஒன்று” “பழைய உரை இரண்டு” என்று தமிழ் உலகம் பதிப்பித்திருக்கிறது. அதனையொட்டி ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத இவ்வுரையையும் “பழைய உரை மூன்று” என்று இத்துறை வெளியிடுகிறது. ஆனாலும் மேல் அட்டையில் இந்நூலின் பெயரைத் “திருக்குறள் பழைய உரை” என்று மட்டும் அச்சிட்டுள்ளோம். இவ்வுரையை ஆய்ந்து உரிய விளக்கக் குறிப்புக்களோடு பதிப்பித்துள்ள சிதம்பரம் தொல்பொருள் அலுவலர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பாராட்டுகிறேன். இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுதவிய அச்சுப்பிரிவினருக்கு எம். நன்றி. இவ்வுரையும் தமிழ்த் தாய்க்கு மேலும் ஒரு சிறு அணிகலனாக அழகுற மிளிரும் என்று நம்புகிறோம்.

அன்பன்,

நடன. காசிநாதன்

முனைவர் இரா. சாரங்கபாணி

சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்

திருக்குறள் ஆய்வகம்

தமிழியல், துறை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

குறளில்லம்

330, மாரியப்பாநகர்

அண்ணாமலைநகர்-608 002

போன் : 2038

நாள் : 18-6-90

அன்புடையீர்,

வணக்கம். திரு. ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி தந்த திருக்குறள் - புதிய உரை (அறத்துப்பாலுக்கு மட்டும்) உள்ளதை முழுவதும் படித்துப் பார்த்தேன். இவ்வுரை நூலாக வெளிவந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவி எளிமையாக வடசொற்கலப்புடன் இவ்வுரை அமைந்துள்ளது. மிகச்சிலவிடங்களில் உரை விளக்க வேறுபாடு காணப்படுகிறது. கணியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று (100) என்புழிக் கணிக்கு முக்கனி என விளக்கந் தருவர் தக்கார் தகவிலர் எச்சத்தாற் காணப்படும் (114) என்பதற்கு முற்பிறவியில் தக்காராயின் இப்பிறப்பில் நன்மக்கள் பெறுவர் என்பதுபட எழுதியுள்ளார். பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் (248) என்பதற்குப் பொருளின்மையால் வறுமையடைந்தார் கல்வியினால் சிறப்பை அடைவர் என்று கூறியிருப்பது புதிய செய்தியாகும். பெரும்பாலும் வெளிவந்த உரைகள் பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவியனவேயாம். ஆதலால் இவ்வுரையையும் வெளியிட்டால் பலருக்கும் பயன்படலாம். பரிமேலழகர் கொள்ளாத சில பாட வேறுபாடுகள் இவர்தம் உரையில் காணப்படுகின்றன.

இதுகாறும் வெளிவராத ஏடாக இருத்தலினாலும் உரை விளக்கம் மிகுதியாக இன்றி அளவாக இருத்தலினாலும் இவ்வுரை வெளியீடு பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் என்று கருதுகின்றேன்.

அன்புள்ள

இரா. சாரங்கபாணி

தீரு. மு. அருணாசலம்

காந்தி வித்யாலயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமேனியார் கோவில் வழி

மயிலாடுதுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

19-6-90

பார்வை : தங்கள் 5-6-90 தேதியிட்ட கடிதம்

அன்பார்ந்த ஐயா,

பார்வையில் கண்ட கடிதமும் தட்டெழுத்து செய்யப்பெற்ற உரையுடன் கூடிய திருக்குறள் பிரதியையும் திரு. ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி என்னிடம் நேரில் வழங்கினார். பிரதியை ஆய்வு செய்த போது இவ்வரை அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. குறள், பதசாரம், தாற்பரியம் என்ற நிலையில் இதுவரை யாரும் உரை கண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வரை பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவி இருப்பினும் பல இடங்களில் பரிதியார் அல்லது மணக்குடவர் அல்லது காலிங்கர் உரையைத் தழுவி எழுதி உள்ளார். சில குறள்களுக்கு வேறு யாரும் கூறாத உரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். சான்றாக இனிய உளவாக என்ற குறளில் கனி என்பதற்கு முக்கனி என்று இவர் கூறுகிறார். பாடபேதம் வருமிடங்களில் பெரும்பாலும் இவர் மணக்குடவர் அல்லது காலிங்கர் பாடத்தையே கொண்டுள்ளார். பேச்சு வழக்கில் உள்ள சொற்களை வடமொழி, தமிழ் என்று பிரித்துப் பார்க்காமல் இவர் அதிகம் பயன்படுத்துகிறார். இவ்வரை பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் எளிமையாக உள்ளது. சில இடங்களில் ரசமாகவும் உள்ளது. இன்றியமையாது அச்சிடவேண்டிய பிரதி இது என்பது என்கருத்தாகும்.

அன்புள்ள

மு. அருணாசலம்.

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

திருக்குறளுக்கு இணையான நீதி நூல் தமிழில் இல்லை. பரிமேலழகருக்கு இணையான கருத்துச் செறிவுள்ள உரையும் திருக்குறளுக்கு இதுவரை எழுதப்படவில்லை. திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உட்பட பதினமர் பழங்காலத்தில் உரை கண்டிருப்பினும் மணக்குடவர், பரிதியார், காலிங்கர், பரிமேலழகர் ஆகியோருடைய உரைகளே முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளன. பரிமேலழகருக்குப் பின்னர் சிலர் உரை கண்டுள்ளனர். பழைய உரை 1 பழைய உரை 2 என்று அவ்வுரைகள் குறிக்கப்படுகின்றன. சரஸ்வதி மகால் நூலகம் அறத்துப்பாலுக்கு மட்டும் பழைய உரை ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது. வீரமாமுனிவரால் எழுதப்பட்ட அறத்துப்பால் உரையும் அண்மையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. வ.வே.சு. அய்யர், திரு. வி.க., வ.உ.சி., மு.வ., திருக்குறள் முனுசாமி, தண்டபாணி சுவாமிகள், அரங்கநாதர், சக்கரவர்த்தி, நாமக்கல் இராமலிங்கம், வ.சுப. மாணிக்கம், க. அப்பாதுரை, இரா. சாரங்கபாணி போன்றோர் திருக்குறளுக்கு அரிய விளக்கங்கள் எழுதியுள்ளார்கள். சில சைவ மடங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும் வெவ்வேறு கோணங்களில் திருக்குறளையும் திருக்குறளுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளன. வெளியிட்டும் வருகின்றன. அச்சில் வராத உரைகள் இன்னும் பல உள்ளன. அவற்றுள் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை திரட்டிய அச்சிடப்படாத இந்த உரையும் ஒன்றாகும்.

இவ்வுரை பரிமேலழகர் உரையைப் பின்பற்றியிருப்பினும் சில இடங்களில் மாறுபட்ட உரையைக் கொண்டுள்ளது. பழங்காலத்தில் திருக்குறளுக்கு உரை கண்டவர்கள் பலரும் பொழிப்புரை அல்லது குறிப்புரை என்ற நிலையிலேயே உரை எழுதியுள்ளனர். பேராசிரியர் மு. அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் பரிமேலழகர் உரையும் ஒலைச்சுவடிகளில் பொழிப்புரையாகவே உள்ளன. நூல் பதிப்பித்தவர்கள் தாம் பதவுரை, விளக்கவுரை என்ற நிலையில் பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் செஞ்சி வட்டம் தாயனூரில் வாழும் செல்வராஜ் உடையார், சாம்ராஜ் உடையார், சம்பத் உடையார் ஆகியோர் தங்களிடமுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறைக்கு வழங்கியுள்ளார்கள். தொல்பொருள் அலுவலர்

திரு. செல்வராஜ் துறைசார்பாகப் பெற்று வந்துள்ளார். அச்சுவடிகளில் திருக்குறளும் ஒன்றாகும்.

இச்சுவடியை ஆய்வு செய்ய எடுத்தபோது ஏடுகள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டிப் பிரிக்க முடியாதபடி இருந்தன. இயக்குநர் திரு. நடன. காசிநாதன் அவர்கள், ஏடுகள் பிரித்தெடுக்க எளிய வழியைக் குறிப்பிட்டார்கள். சோப்பு நுரையில் சுவடியை ஊற வைத்து, ஏடுகளைப் பிரித்து நன்கு உலர வைத்து, நகல் செய்ய முயன்றேன்.

திருக்குறள் அதிகாரம், இயல் ஆகியவை ஏட்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. குறளும், பதசாரமும். தாத்தாரியமும் தனித் தனியாக மூன்று கட்டமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரு பக்கத்திற்கு ஒரு குறள் மற்றும் உரை என்ற நிலையிலேயே சுவடி எழுதப்பட்டுள்ளது. எழுத்தமைதி மற்றும் நடையைப் பார்க்கும்போது கி.பி. 18-19 ஆம் நூற்றாண்டாகத் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கான விளக்கமும் சுருக்கமாக உள்ளது. ஓரளவு கற்றவரும் புரிந்து கொள்ளும்படி உரை இருப்பினும் புணர்ச்சி விதி மாறாமல் சொற்கள் சேர்த்து எழுதப்பட்டுள்ளன. வட சொற்கள் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பரிமேலழகர் பொழிப்புரையைத் தழுவின இவ்வுரையாசிரியர் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் பதசாரம் எழுதுகிறார். பதசாரத்தின் திரண்ட சுருத்தைத் தாத்தாரியமாக மிகவும் சுருக்கமாக எழுதுகிறார். பரிமேலழகர் விசேடித்துக் கூறும் உதாரணங்களை, இலக்கணக் குறிப்புகளை மேற்கோள்களை இவர் ஒதுக்கி விடுகிறார். ஒரு சில குறள்களுக்குப் பரிதியார் உரையை அல்லது மணக்குடவர் உரையைத் தழுவிப் பதசாரம் எழுதிச் செல்கிறார். இச்சுவடியில் சில குறள்களுக்குப் பாடபேதமும் உள்ளன. அறத்துப்பால் முழுமைக்கும், பொருட்பாலில் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் வரைக்கும் (8 அதிகாரம் மட்டும்) உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இனி ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பரிமேலழகர் உரையிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதைக் காண்போம்.

கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல என்ற குறளில் தமிழ் எழுத்திற்கே அன்றி வட வெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி 'எழுத்தெல்லாம் என்று பரிமேலழகர் உரை கூற இவ்வுரையாசிரியர் எல்லா மொழிகளுக்குமான எழுத்துகள் என்கிறார். நல்தாள், தொழார்

என்ற சொற்களுக்கு நல்ல பாதம், வணங்காதார் என்ற சொற்களை இவர் பயன்படுத்துகிறார். 'அன்பால் நினைபவரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து' என்று மலர் மிசை ஏகினானுக்குப் பரிமேலழகர் விளக்கம் தர, இவ்வுரை காரர், அன்பரது மலராகிய நெஞ்சின் மேல் சென்றவன் என்கிறார். 'பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மெய்மை சேர்ந்த புகழ், இறைமைக் குணங்கள் முற்றவும் உடைய புகழ், என்று கூற, இவ்வுரைகாரர் எப்பொழுதும் சொல்லுதலாகிய கடவுள் புகழ் என்கிறார். நீடு வாழ்வார், என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார்' என்று கூறுவார். இவ்வுரையாசிரியர் எளிமைப்படுத்தித் 'தாழ்வின்றி வாழ்வார்' என்றும் 'முத்தியை அடைவார்' என்றும் கூறுகிறார். இறைவன் என்பதற்குத் தலைவன் என்றும் பிறவிப் பெருங்கடலுக்குப் பிறவிப் பாசமாகிய பெருங்கடல் என்றும் இவ்வுரைகாரர் பொருள் கூறுகிறார்.

வான் சிறப்பு

அதிகாரத் தலைப்பிற்கான விளக்கத்திலேயே இருவரும் மாறுபடுகின்றனர். அறம், பொருள், இன்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழை என்று பரிமேலழகர் கூற, இவர் உலகமானது நிலை பெறுதற்கு ஏதுவாய் நிற்கின்ற மழை என்கிறார். அமிழ்தம் என்ற சொல்லை இவர் அமிர்தம் என்றே குறிப்பிடுகிறார். நீர்வேட்கை என்ற சொல்லை இவர் தாகம் என்கிறார். அகன்ற உலகம் என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் பெரிய உலகம் என்பார். உழவர் என்பதற்கு இவர் பயிர் செய்மாந்தர் என விளக்கம் தருகிறார். நெடுங்கடலும் என்ற குறளிற்கு உரைகண்ட பரிமேலழகர் கடலில் மணி முதலாயன தோன்றும் என்று கூற, இவர் முத்து முதலாயன தோன்றும் என்கிறார். பழைய உரை ஒன்றும் முத்தும் பவழமும் தோன்றும் என்று குறிப்பிடும்.

நீத்தார் பெருமை

விழுப்பம் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் விழுமிய பொருள் என்று கூற இவர் சிறந்த பொருள் என்பார். 'வரனென்னும், என்ற குறளில், வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து, என்ற இரண்டாம் அடியை, இவர் மணக்குடவர், தருமர், தாமத்தர் ஆகியோர் பாடத்தை ஏற்று 'வைப்புக்கோர் வித்து' என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

'இந்திரனே சாலும் கரி' என்று முடியும் குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இந்திரன் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறாரேயொழிய கௌதமன் சாபம் பற்றிக் கூறவில்லை. வேறு யாரும் சாபம் பற்றிக் கூறவில்லை. ஆயின் இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார். பரிமேலழகர் கூறும் தமிழ்ச்சொற்களை இவர் வடசொற்களாகக் கூறுகிறார். கண்கூடு (பரி) பிரத்தியட்சம் (இவ்வுரை) வீடு (பரி), மோட்சம் (இவ்), கணம் (பரி), க்ஷணகனம் (இவ்) என்பார்.

அறன் வலியுறுத்தல்

அதிகாரத் தலைப்பிற்கான விளக்கத்தை பரிமேலழகர் போலின்றி இவ்வுரையாசிரியர் ஒரே வரியில் கூறுகிறார். அன்றறிவாம் என்ற பாடம் பரிமேலழகர் கொள்ள, இவர் 'அன்றறிவோம்' என்று பாடம் கொண்டுள்ளார். கவிராசரும், எல்லிஸ் துரையும் கூட இவ்விதமே பாடம் கொண்டுள்ளனர். 'வீழ் நாள்' என்ற குறளில் படாஅமை என்ற சொல்லில் உள்ள அளபெடையை நீக்கி இவ்வுரைகாரர் பாடம் கொண்டதால் சீர்களே வேறுவிதமாகப் பிரிக்க வேண்டி உள்ளன.

வீழ்நாள் ப டரமைநன் றாற்றி ன:ஓதாருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்

என்று பிரிக்க வேண்டும்.

வீடுபேறு (பரி) மோட்சம் (இவ்) துறக்கம் (பரி) சுவர்க்கம் (இவ்) யாக்கை (பரி) சரீரம் (இவ்) பயனில (பரி) வீண் (இவ்) சிவிகை (பரி) தண்டிகை (இவ்)

இல்வாழ்க்கை

இல்லாள் என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை மனையாள் என்று இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார். களைகண் ஆனவர் (பரி) ஆதாரமானவர் (இவ்) நல்கூர்ந்தார் (பரி) தரித்திரம் அடைந்தவர் (இவ்).

'பழியஞ்சி' என்ற குறளில் பாத்தூண் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் இயல்புடைய மூவர், தென்புலத்தார் முதலிய நால்வரையும் சேர்த்து ஏழு பேரைக் கூற இவ்வுரைகாரர் இவர்களுடன் துறந்தார், துவ்வாதவர், இறந்தாரையும் சேர்த்துப் பதின்மராகக் கூறுவார். பழைய உரை ஒன்றும் பதின்மராகவே கூறும். முயல்வார் (பரி) பிரயத்தனம் (இவ்) புலன்கள் (பரி) விஷயங்கள் (இவ்)

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

இல்லாள் (பரி) மனையாள் (இவ்) மகளிர் (பரி) மாதர் (இவ்) புகழ் (பரி) கீர்த்தி (இவ்)

புதல்வரைப் பெறுதல்

இவ்வுரையாசிரியர் அதிகாரத் தலைப்பிற்குச் சருக்கமான விளக்கம் தருகிறார். பிறவி எவை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் பாடல் ஒன்றைத் தர இவர் உரைநடையாகத் தருகிறார். கூழ் என்பதற்குச் சோறு என்று பரிமேலழகர் விளக்கம் தர இவர் கூழ் என்றே குறிப்பிடுகிறார். கேழ்வரகுக் கூழை இவ்வாசிரியர் கருத்தில் கொண்டார் போலும். கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப் பெற்ற மதிசெட்டான் நாடகம் என்ற அச்சில் வராத நாடகத்தில் கூழ் கேவலமானதாகவும் சோறு உயர்வுடையதாகவும் குறிக்கப்படுகிறது. ஓளவையாரே கூழானாலும் குளித்துக்குடி என்பார், புத்திரர் (பரி), மக்கள் (இவ்), தந்தை (பரி), தகப்பன் (இவ்). குழலிவிது என்ற குறளில் யாழை வீணை என்கிறார்.

அன்புடைமை

பரிமேலழகர் மிகவிரிவாகக் கூறும் தலைப்பிற்கான விளக்கத்தை இவர் ஒரே வரியில் குறிப்பிடுகிறார். அன்பிலார் என்ற குறளில் என்பும் என்ற சொற்குப் பரிமேலழகர் உடம்பாலும் என்று கூற இவ்வுரைகாரர் எலும்பினாலும் என்று கூறுகிறார். அறிந்தோர் (பரி), அறிவுடையவர் (இவ்), தொடர்ச்சி (பரி), சம்பந்தம் (இவ்) நெறி (பரி), பிரயோசனம் (இவ்), துறக்க இன்பம் (பரி), விண்ணுலக இன்பம் (இவ்) என்பிலதனை என்ற குறளுக்கு இவ்வுரைகாரர் காவிங்கரையொட்டி உரை கண்டுள்ளார். எலும்பில்லாத உடம்பை உடைய புழு முதலியன என்கிறார். பரிமேலழகர், புழு முதலிய வற்றைக் கூறவில்லை.

விருந்தோம்பல்

அதிகார அவதாரிகையை இவ்வுரையாசிரியர் மூன்றே சொற்களில் கூற, பரிமேலழகர் விரிவாக விளக்கி உள்ளார். இருந்தோம்பி என்ற குறளுக்கு பரிமேலழகர் எதிர்மறை வாக்கியத்தில் கூறுவதை, இவர் உடன்பாட்டு வாக்கியத்தில் குறிப்பிடுகிறார். புறந்தருவான் (பரி), காப்பாற்றுவான் (இவ்). நல்குரவு (பரி), தரித்திரன் (இவ்)

மிச்சில் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மிக்கதனை என்று கூற இவர்
சேஷம் என்று கூறுகிறார்.

இனியவை கூறல்

இவ்வதிகார விளக்கம், இரத்தினச் சுருக்கமாக இவ்வுரைகாரர்
பரிதியாரையொட்டிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நெஞ்சு உவத்து (பரி),
மன மகிழ்த்து (இவ்), நல்குரவு (பரி), தரித்திரம் (இவ்). தரித்திரம்
வராதிருக்க இவ்வுரையாசிரியர் கூறும் கருத்து சிறப்பானதாகும்.
பரிமேலழகர் கருத்தும் இதுவே ஆகும். எல்லாரோடும் ஒருவன்
இனிய சொற்களைப் பேசுவானாயின் அவனுக்கு எல்லோரும்
சினேகிதராய் வேண்டியன உதவுவார் ஆதலால் அவனைத் தரித்
திரம் அடையாது என்கிறார். பணிவுடையன் என்ற சொல்லுக்குத்
தாழ்ச்சி உடையவனாய் என்று மணக்குடவரும், தன்னால் தாழ்ப்
படுவார்கண் தாழ்ச்சி உடையனாய் என்று பரிமேலழகரும், வணக்க
முடையவனாய் என்று பரிதியாரும், யாவர் மாட்டும் தாழ்ச்சி உடைய
வனாய் என்று காலிங்கரும் பொருள் காண்பார்கள். இவ்வுரை
யாசிரியர்: 'நடைமுறைக்கு ஏற்றாற் போல பெரியவர்களிடத்து
வணக்கமுடையவனாய்' என்று குறிப்பிடுகிறார். பணிவு-தன்னை
வணங்குகிறவர்களுக்குத் தான் வணங்கி என்று கவிராசர் பொருள்
காண்கிறார். 'இனிய உளவாக' என்ற குறளுக்கு உரை கூறும்
பரிமேலழகர் கனி என்பது 'ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனி' போல்
அமிழ்தானவற்றை என்று கூறுகிறார். ஆயின், இவ்வுரைகாரர்
எல்லோரும் உண்ண வாய்ப்புடைய முக்கனியைக் குறிப்பிடுகிறார்.
வேறு எந்த உரையாசிரியரும் முக்கனியை இக்குறட்பாவுக்குத்
தொடர்புபடுத்தவில்லை. காய் என்பதை காஞ்சிரங்காய் என்று
பரிமேலழகர் கூற வேறொரு சொல்லால் எட்டிக்காய் என்று
இவ்வுரைகாரர் கூறுகிறார். பரிதியார் வேப்பங்காயைக்
குறிப்பிடுவார்.

செய்ந்நன்றி அறிதல்

பரிமேலழகர் விளக்கமாகக் கூறிய அதிகார விளக்கத்தில் ஒரு
பகுதியை மட்டும் இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார். இறுதி வந்த
எல்லைக்கண் (பரி), பிராணன் அழிவு வந்த காலத்தில் (இவ்),
கேளாந்தன்மை (பரி) உறவாந்தன்மை (இவ்) எந்நன்றி கொண்
றார்க்கும் என்ற குறளுக்கு ஆண் முலை அறுத்தல் முதலிய பெரிய
பாவங்களைப் பரிமேலழகர் கூற, இவர் அதர்மம் செய்தவர்கள்
என்கிறார். பாவத்தில் நிங்கும் வாயில் (பரி) பிராயச்சித்தம் (இவ்).

நடுவு நிலைமை

'தகுதி என' என்ற குறளுக்கு இவர் வேறான பாடம் கொண்டுள்ளார். பகை (பரி), பகைவர் (இவ்), நொதுமல் (பரி), அயலார் (இவ்), நண்பு (பரி), சினைகிதர் (இவ்). 'தக்கார் தகவிலர்' என்ற குறளில் வரும் எச்சம் என்பதற்கு உரையாசிரியர் பலரும் வெவ்வேறு விதமாகப் பொருள் கொண்டுள்ளார்கள். ஆரவாரத் தொழிலினாலே என்று மணக்குடவரும் ஒழுக்கம் என்று காலிங்கரும், மக்கள் என்று பரிமேலழகரும், புகழ் என்று இக்காலத்தவரும் பொருள் கொண்டாலும் பரிதியார் உரையைத் தழுவி இவ்வுரைகாரர் உரைகண்டுள்ளார். பரிதியார் போன சென்மத்திலும் இந்த சென்மத்திலும் நடுவு நிலைமை பெற்றவராம் என்று அறிக அவர் புதல்வர் நற்குணத்தால் என்றவாறு என்கிறார் இவ்வுரையாசிரியர் இப்பிறப்பில் நல்ல பிள்ளை இருத்தலையும் இல்லாததையும் வைத்து ஒருவர் முற்பிறப்பில் நடுவு நிலைமையுடையவரா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்கிறார். சென்ற பிறவியில் நடுவு நிலைமையுடையவருக்கு இப்பிறவியில் நல்ல பிள்ளை தோன்றும் என்று கூறும்போது ஆய்விந்த அப்பாற்பட்ட கருத்தாகி விடுகிறது. இவ்வுரையே ஏற்புடையது எனலாம். தீவினையால் கேடு (பரி), பாவத்தால் கேடு (இவ்), நல்வினையால் பெருக்கம் (பரி), புண்ணியத்தால் செல்வம் (இவ்), உற்பாதம் (பரி), தீக்குறி (இவ்), பின்வரும் நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் குறி என்றும் இவர் விளக்குகிறார். வறுமை (பரி), தரித்திரம் (இவ்) சான்றோர் (பரி), மேன்மக்கள் (இவ்). வாணிகம் என்பதற்கு காலிங்கர் வியாபாரம் என்று பொருள் காண்பார். இவ்வுரைகாரரும் இவ்வாறே காண்பார்.

அடக்கமுடைமை

அதிகார விளக்கத்தில் ஒரு பகுதியை மட்டும் பரிமேலழகரிடமிருந்து பெற்றுள்ளார். நரக விசேடம் என்று இருளுக்குப் பரிமேலழகர் உரை காண்பார். நரகம் என்றே இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார். சீர்மை என்பதற்கு விருப்பம் என்று பரிமேலழகரும் சிறப்பு என்று இவ்வுரைகாரரும் குறிப்பிடுவார்கள். ஆமை (பரி), கர்மம் (இவ்).

ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் என்ற சொல்லுக்கு இவ்வுரைகாரர் ஆசாரம், நடை ஆகிய சொற்களைக் குறிப்பிடுகிறார். பார்ப்பான் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் அந்தணன் என்று கூறினாலும் மணக்குடவர்

பிராமணன் என்றே கூறுகிறார். அழுக்காறு (பரி), பொறாமை (இவ்), ஆக்கம் (பரி), செல்வம் (இவ்), மனவலி (பரி), மன உறுதி (இவ்).

பிறனில் விழையாமை

பிறன் பொருளால் என்ற குறளில் பெட்டு என்பதைப் பரிமேலழகர் காதலித்து என்றும் இவ்வுரைகாரர் இச்சித்து என்றும் கூறுவார்கள். மாய்தல் இன்றி (பரி), அழியாமல் (இவ்), பகை (பரி), விரோதம் (இவ்), அச்சம் (பரி), பயம் (இவ்), பழி (பரி), நிந்தை (இவ்), உலகம் (பரி), பூமி (இவ்)

பொறையுடைமை

பரிமேலழகரும் இவ்வுரைகாரரும் வெவ்வேறு சொற்களைக் கொண்டு அதிகாரத் தலைப்பை விளக்குவார்கள். அகழ்வாரை (பரி). தோண்டுகின்றவரை (இவ்), அவமதிப்பார் (பரி), நிந்திப்பார் (இவ்), ஒறுத்தல் (பரி), வருத்துதல் (இவ்), இன்மை என்பதற்கு வறுமையைப் பரிமேலழகர் கூற இவர் தரித்திரம் என்கிறார். சார்புடைமை (பரி), பெருந்தன்மை உடைமை (இவ்), தூய்மை (பரி), பரிசுத்தம் (இவ்), நெறி (பரி), நல்வழி (இவ்)

அழுக்காறாமை

இருவரும் அதிகார விளக்கத்தில் வேறுபடுகின்றனர். ஒருவன் என்பதற்கு ஒரு மனிதன் என்று இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார். சீரிய பேறு (பரி), சிறப்புப் பொருந்திய பேறு (இவ்), அறனாக்கம் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் செல்வமுமாகிய உறுப்புகள் என்கிறார். ஆயின் இவ்வுரைகாரர் ஆக்கத்திற்கு இம்மைக்கு ஆகாரம் (இவ்). தவ்வை என்ற சொல்லுக்கு மூத்தவள் என்று பரிமேலழகர் கூற, மணக்குடவரையொட்டி இவ்வுரைகாரர் மூதேவி என்கிறார்.

வெஃகாமை

அதிகார அவதாரிகையை இவ்வுரைகாரர் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். பழிபடுவ என்று இவர் பாடங்கொள்ளும் சொல்லைப் பழிப்படுவ என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டுள்ளார். வெளவு (பரி), அபகரி (இவ்), விரும்பி (பரி), இச்சித்து (இவ்), இறுதிபயக்கும் (பரி), அழிவை தரும் (இவ்).

புறங்கூறாமை

பரிமேலழகரின் விளக்கத்தின் ஒரு பகுதியே அதிகார விளக்கமாக இவ்வுரைகாரர் எழுதியுள்ளார். அறம் (பரி), தருமம் (இவ்) கண்ணற என்ற சொல்லைக் கண்ணோட்டமென்று பரிமேலழகரும் தாக்ஷண்யம் என்று இவ்வுரைகாரரும் கூறுவார்கள். நகச் சொல்லி (பரி), மதுரமான சொல் சொல்லி (இவ்). அறம்நோக்கி என்ற குறளுக்கான இவ்வுரைகாரர் கூறும் தாத்தபரியம் சிறப்பாக உள்ளது.

பயனில் சொல்லாமை

அதிகார அவதாரிகை மிகச் சுருக்கமாக இவ்வுரைகாரர் கூறுவார். பயனில (பரி), வீண்சொற்கள் அல்லது பிரயோசனமில்லாத சொற்கள் (இவ்). பரிமேலழகர் எல்லாரும் என்று கூறுவதைப் பரிதியார் வேண்டின பேரும் வேண்டாதபேரும் என்று கூறுவார், இவ்வுரைகாரர் அறிவுடையோரும் மூடரும் என்பார். சீர்மை என்பதற்குப் பரிமேலழகர், விழுப்பம் என்றும் பரிதியார் ஒழுக்கம் என்றும் கூற, இவர் மேம்பாடு என்கிறார். நீர்மையுடையவர் என்பதற்கு இனிய குணத்தை உடையவர் என்றும் நற்குணத்தை உடையவர் என்றும் இவர் குறிப்பிடுகிறார்.

தீவினை அச்சம்

தீவினையார் என்ற குறளுக்கு இவ்வுரைகாரர் எளிமையாகத் தாற்பரியம் கூறுகிறார். இன்பம் (பரி), இதம் (இவ்), தீமைக் கூற்றவாகிய வினைகள் (பரி), தீமைப் பகுதிகளாகிய வினைகள் (இவ்), எத்துணைப் பெரிய பகை (பரி), எவ்வளவு பெரிய பகை (இவ்), துப்புவர் (பரி), பிழைப்பர் (இவ்) காதலனாயின் (பரி), விரும்புதல் உடையவனாயின் (இவ்), அருங்கேடு (பரி), துன்மார்க்கம் (இவ்).

ஒப்புரவறிதல்

பரிமேலழகர் அதிகார அவதாரியின் முதல் வரியை மட்டும் கூறுகிறார். கைம்மாறு என்பதை இவ்வுரைகாரர் கைமாறு என்கிறார். கைம்மாறு (பரி), பிரதியுபகாரம் (இவ்). கடப்பாடு என்பதற்கு ஒப்புரவு என்று பரிமேலழகரும், முறைமைப்பாடுகள் என்று இவ்வுரைகாரரும் குறிப்பிடுவார்கள், தாளாற்றி என்பதற்கு முயறலைச் செய்து என்று பரிமேலழகரும், முயற்சி செய்து என்று

இவ்வுரைகாரரும் கூறுவர். முயற்சிஎன்ற சொல்லுக்கு உத்தியோகம் என்ற பொருளையும் இவர் கூறுகிறார். நீர் (பரி), சலம் (இவ்). மருந்தாகி என்ற சொல்லுக்கு இவ்வுரைகாரர் இலை, காய் முதலிய வெவ்லாம் மருந்தாகி என்கிறார். செல்வம் சுருங்கிய காலத்தும் (பரி), செல்வம் இல்லாத நிலையிலும் அல்லது தரித்திரமடைந்த காலத்திலும் (இவ்), நயனுடையான் என்ற குறளில் செய்யும் நீர் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டதை இவர் மணக்குடவர் பாடத்தை யொட்டிச் 'செயும் நீர்மை' என்கிறார்.

ஈகை

அதிகார விளக்கம் சுருக்கமாக இவர் கூறுகிறார். வறியார் என்பதற்கு ஒரு பொருளும் இல்லாதார் என்று பரிமேலழகரும் தரித்திரர் என்று இவ்வுரைகாரரும் குறிப்பிடுவார்கள். வீட்டுலகம் (பரி), முத்தியுலகம் (இவ்), இரந்தவர் (பரி), யாசித்தவர் (இவ்) வறியார் (பரி), தரித்திரர் (இவ்). அழி பசியை மிக்க பசி என்று பரிமேலழகர் கூற வருத்தும் பசி என்று இவர் கூறுகிறார். இன்பம் (பரி), சுகம் (இவ்). ஒரோ வெண்கள் (பரி), ஒரு தொகை (இவ்), உடற்பொறை (பரி), உடற்பாரம் (இவ்).

புகழ்

பரிமேலழகர் புகழுக்குத் தரும் அதிகார விளக்கத்தினும் இவர் விளக்கம் மாறுபட்டுள்ளது. புகழ் என்பதற்கு இவர் கீர்த்தி என்றே கூறுகிறார். பயன் (பரி), ஊதியம் (இவ்), தனக்கினை (பரி), தனக்கொப்பு (இவ்), பிறிதொன்று (பரி), வேறொன்று (இவ்), நில எல்லை (பரி), பூமி எல்லை (இவ்), சதுரப்பாடுடையவர் (பரி), விவேகமுடையவர் (இவ்). இசையென்னும் எச்சம் என்பதற்குக் கீர்த்தி என்னும் புத்திரன் என்று இவர் உரை காண்கிறார். எச்சம் என்பதற்கு மகன் என்ற பொருள் நடுவுநிலைமை அதிகாரத்திலும் வருகிறது.

அருளுடைமை

துறவறத்திற்குப் பரிமேலழகர் கூறும் விளக்கத்தையே இவ்வுரைகாரர் கூறினும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். அருளுடைமை அதிகார அவதாரிகையும் பரிமேலழகரை ஒட்டியே இவர் குறிப்பிடுகிறார். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமயம் (பரி), ஒன்றிற்கொன்று மாறுபட்ட சமயம் (இவ்). அருளில்லார்க்கு என்ற குறளில் இல்லாகி என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டதை வ. உ. சி. இல்லரதி

என்று பாடம் கொண்டுள்ளார். இவ்வுரைகாரரும் அவ்வாறே இல்லாதி என்று கொண்டுள்ளார். பொருளற்றார் ஒருகால் பூப்பர் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் ஊழான் வறியராயினார் அது நீங்கிப் பின் ஒரு காலத்துச் செல்வத்தால் பொலிவர் என்பார். பிற உரையாசிரியர்களும் இங்ஙனமே பொருள் காண்பர். இவ்வுரை காரர் பொருளில்லாதவர் கல்வியினாற் சிறப்பை அடைவர் என்று கூறுகிறார். இவ்வுரை யாரும் கூறாத உரையாகும்.

புலால் மறுத்தல்

இவ்வதிகார விளக்கத்தினைப் பரிமேலழகர் விரிவாகக் கூற இவர் ஒரே வரியில் கூறுகிறார். பெருக்கற்கு என்பதற்கு வீக்குதல் என்று பரிமேலழகரும் வளர்த்தல் என்று இவரும் கூறுவர். பிறி தோர் (பரி), வேறோர் (இவ்). பொருளாட்சி அருளாட்சி என்ற சொற்களுக்கு பொருள் உரிமை அருள் உரிமை என்று இவர் விளக்கம் தருகிறார். படை என்பதற்குக் கொலைக் கருவி என்று பரிமேலழகரும் ஆயுதம் என்று இவரும் பொருள் காண்பார்கள். அருள் (பரி), கிருபை (இவ்). உண்ணாமை என்ற குறளில் பிறி தொன்றன் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொள்ள மணக்குடவர் பிறிதொன்றின் என்று பாடம் கொள்வார். மணக்குடவர் பாடத் தையே இவரும் கொண்டுள்ளார். அவிசொரிந்தாயிரம் என்ற குறளில் ஒன்றன் என்ற பாடத்தை மணக்குடவர் ஒன்றின் என்று கொண்டுள்ளார். இவரும் ஒன்றின் என்றே பாடம் கொண்டுள்ளார். தீயின்கண் (பரி), நெருப்பினிடத்து (இவ்), வேள்வி (பரி), யாகம் (இவ்). கொல்லான் புலாலை என்ற குறளில் அறமென்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் விரதம் என்கிறார். தேவரில் மிக்க வன் ஆவான் என்று பரிமேலழகர் கூற இவர் மறு பிறப்பில் தேவன் ஆவான் என்கிறார்.

தவம்

அதிகாரத் தலைப்பிற்கான விளக்கம் சுருக்கமாக உள்ளது. பயன் (பரி), பலன் (இவ்), துறந்தார் (பரி), எவ்வகைப் பற்றையும் துறந்தவர்கள் (இவ்), ஒன்னார்த்தெறல் என்பதற்குத் தம் அறத் திற்குப் பகையாய் அழிவு செய்தாரைக் கெடுத்தலும் என்று பரிமேலழகர் கூற இவர் தம் தவத்திற்கு இடையூறு செய்யும் பகைவரை என்கிறார். உவந்தாரை (பரி), விரும்பினவர் (இவ்), ஒளிணும் (பரி), பிரகாசிக்கும் (இவ்), சாபமும் அருளுமாகிய ஆற்றல் (பரி), சாபானுக்கிரக மகிமை (இவ்), கூற்றம் (பரி) நமன் (இவ்).

கூடா ஒழுக்கம்

பரிமேலழகர் கூறும் அதிகார விளக்கத்தின் ஒரு பகுதியை இவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். ஐந்து என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொள்ள இவர் காலிங்கரையொட்டி அஞ்சு என்றே கொண்டுள்ளார். மறைந்த ஒழுக்கம் (பரி) களவொழுக்கம் (இவ்), நகும் (பரி), சிரிக்கும் (இவ்), புள் (பசி), பட்சி அல்லது பறவை (இவ்), மனத்தின் கண்ணதாக (பரி), நெஞ்சினிடத்து நீங்காதிருப்பதாக (இவ்), யாழ் என்பதற்கு இவ்வுரையாசிரியர் வீணை என்கிறார். அழித்தலும் (பரி), முண்டித்தலும் (இவ்).

கள்ளாமை

பரிமேலழகர் அதிகாரத்திற்கான விளக்கம் மிக விரிவாக எழுதியிருக்க இவர் ஒரே வரியில் கூறுகிறார். வீட்டினை (பரி), முக்தியை (இவ்), விரும்புவான் (பரி), இச்சிப்பவன் (இவ்), பரிமேலழகர் பாரித்துரைக்கும் உலோகாயுத சொள்கையை இவர் கருக்கமாகக் கூறுகிறார். அறம் (பரி), தவம் (இவ்), வேட்கை (பரி), ஆசை (இவ்).

வாய்மை

பரிதியார் கருத்தையொட்டி அதிகார விளக்கம் தருகிறார். வாய்மை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மெய்மை என்று கூற இவர் சத்தியம் என்கிறார். பொய்மை என்ற சொல்லை இவர் பொய்மை என்றே எழுதுகிறார். சொல் (பரி), பதம் (இவ்), புகழ் (பரி), கீர்த்தி, (இவ்), உடம்பு (பரி), சரீரம் (இவ்). திங்கள் ஞாயிறுதீ (பரி), சோம சூரியாக்கினி (இவ்), யாம் (பரி), நாம் (இவ்).

வெகுளாமை

பரிமேலழகர் கருத்தையே அதிகார விளக்கமாக இவரும் கூறுகிறார். சினம் (பரி), கோபம் (இவ்). மணக்குடவர் பாடத்தை யொட்டி இவரும் காக்கிலென் என்று கூற, பரிமேலழகர் காக்கினென் என்பார். வலியார், ஒப்பார், எளியார் என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் உயர்ந்தார், ஒத்தார், இழிந்தார் என்கிறார். நகை (பரி), சிரிப்பு (இவ்). சேர்ந்தாரைக் கொல்லி என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மிக விரிவாக விளக்கம் தர இவர் ஒரே வாக்கியத்தில் கூறுகிறார்.

இன்னா செய்யாமை

அதிகார விளக்கம் பரிமேலழகரைத் தழுவினே எழுதியுள்ளார். பிறர்க்கு (பரி), அன்னியருக்கு (இவ்), செற்றங்கொண்டு (பரி), கோபித்து (இவ்), இன்னாதவற்றை (பரி), துன்பங்களை (இவ்), மாசற்றார் (பரி), குற்றமற்றவர் (இவ்), செய்யாமல் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டதை, மணக்குடவர், காலிங்கர், செய்யாமை என்று கொள்வார்கள். இவ்வுரைகாரரும் செய்யாமை என்றே கொண்டுள்ளார். நன்னயம் என்பதற்கு இனிய உவகை என்று பரிமேலழகரும் நல்ல மகிழ்ச்சி என்று இவரும் பொருள் காண்பர். பிறிதின் நோய் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொள்ள இவர் மணக்குடவரையொட்டிப் பிறிது நோய் என்று பாடம் கொண்டுள்ளார். இன்னாவென என்ற குறளுக்கு இவ்வுரைகாரர் அனுமானத்திற்கு விளக்கம் தருகிறார். முற்பகல் பிற்பகல் என்பதற்கு இவ்வுரைகாரர் முகூர்த்த கால முற்பாதி பிற்பாதி என்று கூறுவது சிறப்பாக உள்ளது.

கொல்லாமை

அதிகார விளக்கம் இருவரும் வேறுபடுகின்றனர். நன்றாகும் ஆக்கம் - பரிமேலழகர் விரிவாக உரை கூற இவர் நன்மையாகும் செல்வம் என்பார். மாக்கள் என்பதற்கு மாந்தர் என்று பரிமேலழகர் கூற மனிதர்கள் என்று இவர் கூறுகிறார். புலையர் (பரி), நீசர் (இவ்) உயிருடம்பின் என்ற குறளுக்கு உரை கூறிய பரிமேலழகர் நாலடியாரை மேற்கோள் காட்டுவார். இவர் நாலடியார் உரையை மட்டும் குறிப்பிடுவார்.

நிலையாமை

அதிகார விளக்கத்தில் பரிமேலழகரின் முதல் வரியை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறார். புல்லிய அறிவு (பரி), அற்ப விவேகம் (இவ்) நெருநல் உளனொருவன் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் உட்பட எல்லோரும் நேற்று இருந்தவன் இன்றில்லை என்று கூற இவர் நேற்றுப் பிறந்தவர் இன்றில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். எஞ்ஞான்றும் இருப்பதொரு இவ் (பரி), எக்காலமும் வாழ்வதொரு வீடு (இவ்).

துறவு

அதிகார விளக்கம் இருவரும் மாறுபடுகின்றனர். வீடு எய்துவார்க்கு (பரி), முத்தியை விரும்பினவர்களுக்கு (இவ்), இயல்பாம்

(பரி), சுவாபமாகும் (இவ்), உடம்பு (பரி), தேகம் (இவ்), வீட்டினைத் தலைப்பட்டார் (பரி), முத்தியைப் பெற்றார்கள் (இவ்)

மெய்யுணர்தல்

பரிமேலழகர் கூறும் அதிகார விளக்கத்தின் ஒரு பகுதியை ஏற்கிறார். ஐந்தாகிய உணர்வு (பரி), ஐம்புலவறிவு (இவ்), மெய்யுணர்தல் (பரி), தத்துவ ஞானம் (இவ்). உபதேச மொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பால் கேட்டு அதனால் மெய்ப்பொருளை உணர்தலைப் பரிமேலழகர் கூற இவ்வுரையாசிரியர் தத்துவப் பொருளையறிந்தோர் என்றே கூறுவார். காம, வெகுளி, மயக்கத்தைப் பரிமேலழகர் விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சை என்கிறார். இவ்வுரைகாரர் ஆசை, வெறுப்பு, அஞ்ஞானம் என்கிறார். மூன்றன் நாமம் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டதை இவர் மூன்றின் நாமம் என்கிறார். மணக்குடவரும் காலிங்கரும் இதே பாடம் கொள்வார்கள்.

அவா வறுத்தல்

அதிகார விளக்கம் இருவரும் வேறுபடுகின்றனர். எல்லா உயிர்க்கும் (பரி), சகல உயிர்களுக்கும் (இவ்), வேண்டின் (பரி), இச்சிக்குமிடத்து (இவ்), விழுமிய செல்வம் (பரி), உயர்வாகிய செல்வம் (இவ்). தூய்மை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் வீடு என்று பொருள் காண இவ்வுரையாசிரியர் பரிசுத்தம் என்கிறார். ஆற்ற வறுப்பின் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் துவரக் கெடுக்க என்று கூற இவர் பற்றறக் கெடுக்கின் என்கிறார். இன்பம் (பரி), ஆனந்தம் (இவ்), அவா வறுத்தல் அதிகாரத்தில் எல்லாக் குறங்களுக்கும் பரிமேலழகர் விசேடித்துக் கூறும் உரையை இவ்வுரைகாரர் விட்டுள்ளார் எனலாம்.

ஊழ்

பரிமேலழகர் விரிவாக அதிகார விளக்கமும், இயல் விளக்கமும் கூற இவர் ஒரு வரியே குறிப்பிடுகிறார். எலினும் அதிகாரத் தலைப்பில் கூறும் சில கருத்துக்களைத் தாற்பரியத்தில் குறிப்பிடுகிறார். வகுத்தான் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தெய்வம் என்று கூற இவர் ஊழ் என்றே கூறுகிறார்.

பரிமேலழகர் உரையை, இவ்வுரையாசிரியர் தழுவி எழுதியிருப்பினும் பரிமேலழகர் கூறும் விளக்கங்களை விட்டு விடுகிறார்.

காலிங்கர் அல்லது மணக்குடவர் உரையையும் இவர் சில இடங்களில் பயன்படுத்தி உள்ளார். பதசாரம், தாற்பரியம் என்ற நிலையில் வேறு யாரும் திருக்குறளுக்கு உரை கண்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நூற்றாண்டில் வேண்டுமானால் பல்வேறு கோணங்களில் உரைகளை அறிஞர்கள் எழுதியிருக்கலாம். பதசாரம் என்பது பதவுரையாகும். இப்பதவுரையின் திரண்ட கருத்தாகவே தாற்பரியம் உள்ளது. ஏடுகள் நகல் செய்யத் தொடங்கியவுடன் தமிழ்வித்தகர் மு. அருணாசலம், பேராசிரியர் இரா. சாரங்கபாணி ஆகியோரிடம் திருக்குறள் உரையைக் குறிப்பிட்டு அச்சில் வரவில்லை என்பதை அறிந்து பின்பே முழுமையாக நகல் செய்தேன். சுவடியின் நீளம் அகலம் 39 x 3 செ. மீ அளவில் உள்ளது. அறத்துப்பால் மட்டும் 169 ஏடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இந் த த் திருக்குறள் உரையை எழுதிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. அவ்வாறே சுவடியை நகல் செய்தவர் பெயரும் தெரியவில்லை. உரையாசிரியர் பெயர் தெரியாத இரு திருக்குறள் உரைகள் பழைய உரை 1, பழைய உரை இரண்டு என இதற்கு முன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளதால் இவ்வுரை பழைய உரை 3 - என்ற பெயரில் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.

குறள், பதசாரம், தாற்பரியம் என மூன்றாகச் சுவடியில் உள்ளவாறே அச்சிடப்படுகிறது. பாட வேறுபாடு வருமிடங்களிலும், மாறுபட்ட உரை வருமிடங்களிலும் குறிப்புரை என்ற தலைப்பில் சில செய்திகள் கூறியுள்ளேன். இத்திருக்குறள் உரையாசிரியர் பெயர் மட்டுமின்றி இச்சுவடியை நகல் செய்தவர் பெயரும் அறிய இயலவில்லை.

ஆசிரியர் பெயர் தெரியாவிடினும் இவ்வுரை எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்படும் என்று நம்புகிறேன். டாக்டர் மு. கோவிந்தசாமி எழுதிய திருக்குறள் உரை வகையும், திருப்பனந்தாள் மடம் வெளியிட்ட திருக்குறள் உரைக்கொத்தும், தருமபுர மடம் வெளியிட்ட உரை வளமும் வேறு பல திருக்குறள் நூல்களும் பாடபேதமறியத் துணை செய்தன. இச்சுவடியை நகல் செய்தவர் நன்கு சுற்றறிந்த புலவராக இருக்க வேண்டும். கவனிப்பின்றிக் கிடந்த இச்சுவடியை யான் நகல் செய்யத் திருவருளே துணை செய்தது போலும்- சுவடியை நகல் செய்து அச்சிட யான் விரும்பிய போது பல்வகையிலும் ஊக்கமளித்த இயக்குநர் திரு. நடன- காசிநாதன் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவள்ளுவர்

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்று வள்ளுவரையும் தமிழகத்தையும் பாரதியார் ஒருங்கே பாராட்டுவார். திருவள்ளுவரின் உண்மையான வரலாறு தெரியாத காரணத்தால், புராணச் செய்திகளும் கட்டுக் கதைகளும் மிகுதியாகத் தோன்றி விட்டன. ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படாவிடினும் வள்ளுவரின் பெருமைக்கு இப்புராணச் செய்திகள் உதவுவதால் ஒரு சிலவற்றை இங்கே காண்போம்.

கபிலரகவல்

ஆதி என்ற புலைச்சிக்கும் பகவன் என்ற பார்ப்பனர்க்கும் வள்ளுவர் மகனாகப் பிறந்தார் என்று கபிலரகவல் என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. திருக்குறளில் முதல் குறளில் ஆதி, பகவன், என்ற இருசொற்கள் வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆதிபகவன் என்பது இருசொற்களாக அன்றி ஒரு சொல்லாகவும் எடுத்துக் கொண்டு, உமையொருபாகனாகக் கருதலாமோ என்ற ஆசங்கை எழுகிறது.

ஞானாமிர்தம்

யாளிதத்தன் என்ற பார்ப்பனர்க்கும் ஒரு புலைச்சிக்கும் வள்ளுவர் மகனாகப் பிறந்தார் என்று ஞானாமிர்தம் என்ற தொன்னூல் கூறுகிறது.

வள்ளுவர்

வள்ளுவர் என்பது ஒரு சாதியைக் குறிப்பிடும் சொல் எனவே திருவள்ளுவர் என்றுதான் அழைக்க வேண்டும் என்று நீலகிரியில் உள்ள சமணப் பெரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருவள்ளுவ மாலையில்தான் பாடலில் வள்ளுவன் என்ற சொல்லாட்சி வந்துள்ளது. மேலும் நாஞ்சில் வள்ளுவன் ஓர் அரசனாக இருந்துள்ளான். பெருங்கதை போன்ற காவியங்களில் வள்ளுவர் பணி குறிக்கப் படுகிறது. யானை மேலிருந்து முரசறைந்து அரசாணை சாற்று

வோராய் வள்ளுவர் இருந்துள்ளார். அரசரின் கருமத்தலைவராய் இருந்துள்ளார். சீவகச்சிந்தாமணி என்ற நூல், நிமித்தம் பார்த்து சோதிடம் கூறும் நிமித்தகணை வள்ளுவன் என்று மொழிகிறது. கிராமங்களில் பறையர்களுக்குப் புரோகிதராகவும் சோதிடராகவும் இன்றும் வள்ளுவர் என்போர் உள்ளனர். ஞானவெட்டியான் என்ற நூல், வள்ளுவன் என்ற பெயர் கொண்ட ஒருவரால் இயற்றப்பட்டது. தொல்காப்பியர் என்ற பெயர் காப்பியக்குடியை உணர்த்துவது போல் திருவள்ளுவர் என்ற பெயரும் வள்ளுவக் குடியில் பிறந்தவர் என்பதை உணர்த்துவதாக நாம் கருதலாம்.

வல்லபன்

பிங்கலந்தை என்ற நிகண்டு, வள்ளுவர் என்போர் அரசர்க்கு உள்படு கருமத்தலைவர் என்று கூறுகிறது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரு. மு. இராகவ அய்யங்கார், தமது இலக்கிய சாசன வழக்காறு என்ற நூலில் சில செய்திகள் கூறுகிறார். 'வல்லபன் என்பது கரும அத்யக்ஷன் என்ற பொருளில் வடமொழியில் உள்ளது. இவரை இராஜ வல்லபன் என்பர். வள்ளுவன் சாக்கை எனும் பெயர், மன்னர்க்குள் படுகருமத்தலைவர்க்கொன்றும் என்றும் மொழிவர்'

'இராய சேகரான வள்ளுவர்' என்று சாசனங்களும் வழங்குகின்றன. வல்லபர் என்ற சொல்லே, வள்ளுவர் ஆயிற்று என்பது மு. இராகவ அய்யங்கார் கருத்தாகும்.

ஏலேலசிங்கர்

ஏலேலசிங்கர் என்பவருடைய கப்பல் கரை தட்டிப் போன போது, வள்ளுவர் அக்கப்பலைக் கரைச் சேர்ப்பித்தார். கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் சிங்கள நாட்டை ஏலேலசிங்கர் ஆண்டதாக வரலாறு கூறுகிறது என்று தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது.

ஏலாசாரியர்

ஏலாசாரியார் என்பவர் வந்தவாசிக்கு அடுத்த மலையில் தவம் செய்து வந்த குந்த குந்தாசாரியர் ஆவார். இவரே திருக்குறளைச் செய்தார் என்றும் இவருடைய மாணாக்கரான வள்ளுவர் இதனை உலகிற்கு அறிவித்தார் என்றும் சக்கரவர்த்தி நயினார், பொருத்த மின்றிக் கூறியுள்ளார்.

மயிலை

திருவள்ளுவர் சென்னை மயிலையில் வாழ்ந்தார் என்றும், மதுரையில் இருந்த தமிழ்ச் சங்கத்தில் நூல் அரங்கேற்றினார் என்றும் சிலர் நம்புகின்றனர். திருவள்ளுவரால் மதுரை சிறப்பு எய்தியதாகத் திருவள்ளுவ மாலையில் ஒரு பாடலால் அறிகிறோம். திருவள்ளுவ மாலை நாற்பத்தொன்பது புலவர், தலா ஒரு பாடல் பாடியதாக இருப்பினும் உண்மையில் ஒருவரே மிகவும் பிற்காலத்தில் பாடியிருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர் மு. அருணாசலம் கருதுகிறார். மயிலையில் வள்ளுவர் வாழ்ந்தபோது செயிண்ட் தாமஸ் என்ற கிறித்தவ அடியார் இயேசுவின் சொற்பொழிவைப் பிரச்சாரம் செய்ய, வள்ளுவர் அச்சொற்பொழிவைக் கேட்டு நூல் செய்ததாக ஜி.யூ. போப் போன்றோர் கூறுவர். திருக்குறள் அறத்துப்பாலுக்கு வீரமாமுனிவர் உரை எழுதி உள்ளார். எனினும் இயேசுவின் மலைப்பிரசங்க எதிரொலியாக திருக்குறளைக் கருத வேண்டியதில்லை. இயேசுவுக்கும் காலத்தால் முந்திய வராகவே திருவள்ளுவரைப் பல அறிஞரும் கருதுகின்றனர்.

வாசுகி

திருவள்ளுவர், வாசுகி என்ற பதிவிரதையுடன் இல்லற வாழ்க்கையை நடத்தினார் என்று பன்னெடுங்காலமாக நம்பப் படுகிறது. வள்ளுவர் நெசவுத் தொழில் செய்து வந்ததாகச் செவி வழி செய்தியாக அறிகிறோம்.

திருவாரூர் ஞானபூபதி

திருக்குறளுக்கு மணக்குடவர் காலந்தொடங்கிப் பலரும் உரை கண்டுள்ளனர். சென்ற நூற்றாண்டு தொடங்கி இன்று வரை திருக்குறள் பதிப்புகள் பல வந்துள்ளன. 1937-ஆம் ஆண்டில் திருவாரூர் ஞானபூபதி என்பவர் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய துடன் தாமே பதிப்பித்துள்ளார். திருவள்ளுவர் தன் துணைவியாருடன் ஆடை நெய்வது போன்ற படமும் திருவள்ளுவர் உணவு அருந்த மனைவி அன்னம் இட்டுவிட்டு நிற்கும் படமும், ஏலேல சிங்கருக்குத் திருவள்ளுவர் உபதேசம் செய்யும் படமும் முதன் முறையாக இவர் சேர்த்து அச்சிட்டுள்ளார். ஞானபூபதியும் வள்ளுவர் மயிலையில் வாழ்ந்ததாகவே தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருவள்ளூர் கோயில்

மயிலை முண்டகக் கண்ணி அம்மன் கோயில் அருகில் திருவள்ளூர் கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்கு வள்ளுவருக்கும் வாசுதிக்கும் தனித்தனியே சன்னிதிகள் உள்ளன.

இக்கோயில் திருப்பணி செய்ய முயன்றபோது சுமார் நாலடி ஆழத்தில், ஓர் அடியார் சிலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 4-12-1974 அன்று கோயில் செயல் அலுவலர் திரு. ராஜூ இதைக் கண்டு பிடித்தார். இச்சிலை வள்ளுவராக இருக்கலாம் என்று கருதப்பட்டு கல்வெட்டுக் காலாண்டிதழில் ஒரு கட்டுரையும் எழுதப்பட்டது. இச்சிலையின் உருவம், பீடத்தில் இரு காங்களையும் மடக்கி அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. தியான நிலையில் வலக்கை சின் முத்திரையுடன் அக்க மாலை ஏந்தியும் இடக்கை ஓலைச்சுவடி ஏந்தியும் இச்சிலை காணப்படுகிறது. இவ்வுருவத்தின் தலையை முடிந்த கொண்டையும் முகத்தில் நீண்ட தாடியும் தொங்கும் மீசையும் உடலில் ஓடும் நீண்ட பட்டையான அங்கியும் இடையில் ஆடையும் அணி செய்கின்றன. கி.பி. 14-15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இச்சிலை 132 செ.மீ. உயரமும் 0.50 செ.மீ. அகலமும் கொண்டுள்ளது. மேலும் விரிவுக்குக் கல்வெட்டுக் காலாண்டிதழ் - 11-ஆம் தொகுதியைப் பார்க்கவும்.

வள்ளூர் கோட்டம்

தமிழக அரசு சென்னை நுங்கம்பாக்கத்தில் வள்ளூர் புகழைப் பறை சாற்றும் வகையில் வள்ளூர் கோட்டம் எழுப்பியுள்ளது. திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்று இயங்கி வருகிறது.

எல்லிசன் வெட்டிய கல்வெட்டில் திருக்குறள்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை சில ஆண்டு களுக்கு முன் சென்னை மாநகர் இராயப்பேட்டையில் ஒரு கிணற்றுக் கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்தது. இக்கல்வெட்டு மிகவும் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. வள்ளுவப் பேராசானின் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த எல்லிஸ் என்ற பெருமகன், சென்னை மாநகரில் 1818-ஆம் ஆண்டில் 27 கிணறுகளை மக்களின் நன்மைக்காகத் தோண்டி வைத்திருக்கிறார். திருக்குறளின் வழியில் நின்று,

நீர் நிலைகளே நாட்டிற்கு இன்றியமையாத அங்கம் என மனதில் கொண்டு, இக்கிணறுகளைத் தோண்டி, அவற்றிற்கு இந்து சமய மரபுப்படி புண்பாசனம் செய்துள்ளார். அதைப் பண்டைய கல்வெட்டுக்கள் போலவே அழகிய தமிழ்ச் செய்யுளில் எழுதிக் கல்லில் வெட்டி வைத்துள்ளார். இதில் 'இரு புனலும்' என்று தொடங்கும் குறளை அப்படியே முழுமையும் எழுதி வைத்துள்ளார்.

திண்டுக்கல்லில் கல்லறையில் உள்ளக் கல்வெட்டு அவருக்குக் குறளில் இருந்த ஈடுபாட்டையும், சென்னையில் கிணறு தோண்டியதையும் குறிக்கிறது.

சென்னைக் கிணற்றுக் கல்வெட்டு

பாரெலா நிழற்று பரியரிக் குடையோன்
வாரியுஞ் சிறுக வருபடைக் கடலோன்
ஆர்கட லதிர வார்த்திடுங் கப்பலோன்
மரக்கல வாழ்வின் மற்றொப் பிலாதோன்
தனிப்பெருங் கடற்குத் தானே நாயகன்
தீவுகள் பலவுந் திதிபெறப் பரப்போன்
தன்னடி நிழலிற் றங்குபல் லுயிர்க்குந்
தாயினு மினியன் தந்தையிற் சிறந்தோன்
நயநெறி நீங்கா நாட்டார் மொழிகேட்
டுயர்செங் கோலும் வழாமை யுள்ளோன்
மெய்மறை யொழுக்கம் வீடுறா தனிப்போன்
பிரிதன்னிய சுகோத்திய விபானிய மென்று
மும்முடி தரித்து முடிவி லாத
திக்க னைத்துந் தனிச்சக்கர நடாத்தி
யொருவழிப் பட்ட வொருமை யாளன்
வீரசிங் காதனத்து வீற்றிருந் தருளிய
சோர்சென்னு மூன்றா மரசற்று றுய ஆம் ஆண்டில்
காலமுங் கருவியுங் கருமமுஞ் சூழ்ந்து
வென்றியொடு பொருள்புகழ் மென்மேற் பெற்ற
கும்பினி யார்கீழ்ப் பட்டகனம் பொருந்திய
யூ வெலயத் தென்பவ னாண்டவ னாக

சேர சோழ பாண்டி யாந்திரங்
 கலிங்க துளுவ கன்னாட கேரளம்
 பணிக்கொடு துரைத்தனம் பண்ணும் நாளில்
 சயங்கொண்ட தொண்டிய சாணுறு நாடெனும்
 ஆழியி லிழைத்த வழகுறு மாமணி
 குணகடன் முதலாக குடகட லளவு
 நெடுநிலந் தாமு நிமிர்ந்திடு சென்னப்
 பட்டணத் தெல்லீச னென்பவன் யானே
 பண்டார காரிய பாரஞ் சமக்கையிற்
 புலவர்கள் பெருமான் மயிலையம் பதியான்
 தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனார்
 திருக்குற டன்னிற் றிருவுளம் பற்றிய
 “இருபுனலும் வாய்ந்த தலையும் வருபுனலும்
 வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு”

என்பதின் பொருளை யென்னுளாய்ந்து
 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாப்த
 ஶ்ரீசூளாயசறாச் செல்லா நின்ற
 இங்கிலிச ஶ்ரீசூளாய்சும் ஆண்டில்
 பிரபவாதிஶ்ரீக்கு மேற் செல்லா நின்ற
 பஹுதான்யஶ்ரீத்தில் வார திதி
 நக்ஷத்திர யோக கரணம் பார்த்து
 சுப திநத்தி லிதனோ டிருபத்தேழு
 துரவு கண்டு புண்யாஹவாசநம்
 பண்ணிவித்தேன்.

1818

Francis whyte Ellis என்பது இப்பெருமானின் முழுப்பெயர். 1796-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு, கம்பெனியாரின் ஒரு நிர்வாக அதிகாரியாக வந்தவர். இவர் சென்னையில் பொருளாளர் பதவி வகித்த பொழுது, மூன்றாம் ஜார்ஜ் மன்னர் ஆங்கிலப் பேரரசராக விளங்கினார். இந்தியாவில் இருந்த 23 ஆண்டுகளில், சமஸ்கிருதத்

திலும், திராவிட மொழிகளிலும் சிறந்த புலமை பெற்று, மொழி, வரலாறு, தொல்லியல் ஆகியவற்றில் சிறந்த தொண்டுகள் புரிந்துள்ளார். இவரது தமிழ் புலமைக்கு இக்கல்வெட்டுகளே போதுமான சான்றாகும். 1819-ஆம் ஆண்டு எல்விசன் இராமநாதபுரம் கலெக்டரின் விருந்தினராகச் சென்றிருந்த பொழுது, ஏதோ ஒரு விஷத்தை உட்கொண்டதால் எதிர்பாராத விதமாக மாண்டார்.

எல்விசனின் கல்லறைக் கல்வெட்டு

மிக்கப் புகழ்மணந்து விரிந்து தழைத்து
 திக்க னைத்தும் படர்ந்திடு மிங்கிலீசு
 குலப்பூக் கொடிக்கொரு கொழுமல ரொப்போன்.
 கல்வி யறிவிலாக் காரீரு ளிரியச்
 செல்வச் சங்க செழுங்கதிர் விரித்தருள்
 எல்விச னென்னும் மியற்பெய ருடையோன்
 இத்தேயத் திலியன் றாபல சொற்களில்
 முத்தமி ழாரிய முதற்பல கசடறக்
 கற்றறிந்த வற்றுள் கலைபல வுணர்ந்தோன்
 புத்தமிழ் தெனத்தமிழ்ப் பொழிதிரு வாக்கினன்
 மநுமுத நூல்களில் வழக்குநெறி யனைத்தும்
 இனமுறத் தொகுத்திங் கிலீசில் விரித்தோன்
 திருவள் ளுவப்பெயர்த் தெய்வஞ் செப்பி
 யருள்குற ணூலு ளறப்பா லினுக்குத்
 தங்கு பலநூ லுதாரண கடலைப்பெய்
 திங்கி லீசுதனி லிணங்கமொழி பெயர்த்தோன்
 இந்நிலக் குடிமையு மிறைமை யுமுணர்த்
 தொன்மை செய்கற் பொறிசொற் செப்பேடு
 நன்னராய்ந் தவற்றையு நன்குமொழி பெயர்த்தோன்
 புறைசய் வெற்கடம் புக்கவேர் காலத்
 தரசுபுரி சென்னையி லாங்கா திருபத்தேழ்
 கூவல்க ளோடறக் குளமுந் தொட்டோன்
 இளைய பெருங்குண முடையோன்
 தென்றிசை யாத்திரைச் செலவழி முகவையில்
 சாலி வாகன சகமாயிரத் தெழுநூற்று

நாற்பத் தொன்றி னுக்குக் கிரிஸ்துவின்
ஆயிரத் தெண்ணூற்றுப் பத்தொன்பதா மாண்டில்
ஏய மார்ச்சி யொன்பதினிற் கடிதியில்
அந்தோ நிலமக ளமுதுதலை விரிக்க
அறமுதல் கடவு ளடிப்பெரு நிழல்பெற்
றுறுமினைப் பாறியு வகையுற் றனனே.

ஐரோப்பியரும் திருக்குறளும்

சென்ற நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியரும் திருக்குறளைக் கற்க
விழைந்தனர். ஜி.யூ. போப் ஆங்கிலத்தில் திருக்குறளை மொழி
பெயர்த்துள்ளார். வேறு பலரும் ஐரோப்பிய மொழிகளில் திருக்
குறளை மொழி பெயர்க்க விழைந்தனர். ஒரு சிலர் ஆர்வம் காரண
மாகத் தப்பும் தவறுமாக அச்சிட்டு விட்டனர். மதுரையில் வழக்
கறிஞராக இருந்த 'ஸ்காட் துரை' என்பவர், திருக்குறளில் எதுகை
மோனை இல்லாத இடங்கள் என்று பல குறட்பாக்களைத் திருத்தம்
செய்து அச்சிட்டு விட்டார். இச்செயலைக் கண்ட பாண்டித்துரை
தேவர் விற்பனை செய்யப் பெற்றது போக, எஞ்சியிருந்த படிகள்
முழுவதையும் தாமே விலைக்கு வாங்கினார். அவற்றைத் தீயிலிட்டுக்
கொளுத்தினார். என்னே திருக்குறள் பற்று!

தியாகராச செட்டியாரிடம் ஓர் ஐரோப்பியர் திருக்குறளை தம்
விருப்பம் போல் திருத்தி அதை அச்சிட்டு எடுத்து வந்தார்.

“தக்கரர் தகவில ரென்ப தவரவர் எச்சத்தாற் காணப் படும்”

என்ற குறளில் எச்சத்தாற் என்பதற்குப் பதில் மக்களால் என்று
துரை அச்சிட்டிருந்தார். குறளைத் திருத்தியவர் முகத்தில் விழிப்
பதே பாவம் என்று கருதி தியாகராச செட்டியார் வீட்டிற்குள்
சென்று கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டார் என்று உ. வே. சாமிநாத
அய்யர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடு

தஞ்சை சரசுவதி மகால் தம்முடைய 233-ஆவது வெளியீடாகத்
திருக்குறள் பழைய உரை அறத்துபால் என்ற நூலை வெளியிட்
டுள்ளது. பரிதியார் உரையைத் தழுவியது இவ்வுரை; கி பி. 17-ஆம்
நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. மிகுதியான

வடமொழிச் சொற்களை இவ்வரையில் காண்கிறோம். நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பைத் தரும் என்ற குறள்

**தன்மம் பெருக்கும் ஒழுக்கம் அதுவீடில்
கன்மம் பெருக்கும் கவர்ந்து**

என்று இந்நூலில் உள்ளது. எந்த உரையாசிரியரும் செய்யாத செயலை இவ்வரையாசிரியர் செய்துள்ளார். ஐரோப்பியர் தப்பும் தவறுமாகத் திருக்குறளை அச்சிட்டதை ஏற்கனவே நாம் கண்டோம்.

நம்முடைய திருக்குறள் பழைய உரை - 3 வடமொழிச் சொற்களை மிகுதியாகக் கையாள்கிறது, வாக்கிய அமைப்பு சில இடங்களில் தெளிவின்றியும் உள்ளன. சுவடி நகல் செய்தவர் பிழைபட எழுதியிருக்கக் கூடும். பரிமேலழகர் உரையிலிருந்து மாறுபடும் இடங்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

1. கடவுள் வாழ்த்து

1. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மரதி பகவன் முதற்றே யுலகு

இதனது பதப்பொருள் : அகர முதல - அகரமாகிய முதலை - யுடையனவாம் ; எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம்; ஆதிபகவன் முதற்றே - அதுபோல ஆதி பகவனாகிய முதலையுடைத்தேயாம்; உலகு - உலகமென்றவாறு.

இதன் தாத்தபரியம் : அகரமான வியல்புடன் தொடங்கி அகரம், எல்லா மொழிகளுக்கு முதலாகவிருத்தல் போல ஆதி பகவன் உலக முழுதுமறிதலால் உயிர்களுக்குத் தலைவனாக இருப்பன் என்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் உரையை இவ்வுரையாசிரியர் எளிமை யாக்கி, பதப்பொருளாகவும் (பதவுரை) தாத்தபரியமாகவும் (சுருத்துரை) எழுதிச் சென்றுள்ளார். தமிழ் வடமொழி எழுத்துக்களைப் பரிமேலழகர் கூற இவர் எல்லா மொழிகளையும் கூறுகின்றார்.

2. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ னற்றா டொழாஅ ரெனின்

(இ-ள்) கற்றதனால் - எல்லா நூல்களையும் கற்றதனால்; ஆய - உண்டாகிய; பயன்என் - பயன் யாவது; வாலறிவன் - மெய்யறிவினையுடையவனது; நற்றாள் - நல்ல பாதத்தை; தொழா ரெனின் - வணங்காராயினென்றவாறு; கொல் - அசை நிலை.

(இ-ம்) எல்லா நூல்களையும் கற்றறினாலாய அறிவினுக்குப் பயன் என்ன? மெய்யுணர்வினையுடைய கடவுளது பாதத்தைத் தொழாவிடில், பிறவியை ஒழிக்க முடியாது.

3. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ் வார்

(இ-ள்) மலர்மிசை - அன்பரது மலராகிய நெஞ்சின் மேல்; ஏகினான் - சென்றவனது; மாணடி - பெருமை பொருந்திய

பாதத்தை; சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர்; நிலமிசை - எல்லா உலகங்களுக்கும் மேலாகிய உலகத்திலே; நீடு வாழ்வார் - அழிவின்றி வாழ்வார் என்றவாறு.

(இ-ம்) அன்பரது நெஞ்சமாகிய மலரினைத் தட்டிச் சென்றவனென்று சொல்லுதலால் அவ்விறைவனா விற . . னார் சேர்தல் . . மா கடவுளை நினைத்தவர்

குறிப்பு : புள்ளியிட்ட இடங்கள் சிதிலம்-எழுத்துக்கள் படிக்கும்படி இல்லை. பரிமேலழகர் உள்ளக் கமலம் என்பதை இவர் மலராகிய நெஞ்சு என்கிறார். ஏகினான் என்பதை விரைந்து என்று பரிமேலழகர் குறிப்பிடுவார்.

4. வேண்டுதல்வேண்டாமையிலான சேர்ந்தார்க்கியரண்டு மீடும்பையில

(இ-ள்) வேண்டுதல் - விரும்புதலும்; வேண்டாமையிலான - வெறுத்தலும்; இலான் - இல்லாதவனது; அடி - பாதத்தை; சேர்ந்தார்க்கு - இடைவிடாது நினைத்தபேர்களுக்கு; யாண்டும் - எக்காலத்தும்; இடும்பையில - துன்பங்கள் இலவாமென்றவாறு.

(இ-ம்) தொடர்ந்து விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவனாகிய இறைவன் திருவடியை இடைவிடாது எக்காலத்தும் நினைத்தபேர்களுக்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

5. இருள்சேரீருவீனையுஞ்சேரரவிறைவன்பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார் மாட்டு

(இ-ள்) இருள் சேர் - மயக்கத்தைப் பற்றி வருகின்ற; இரு வினையும் - நல்வினை தீவினை என்ற இரண்டு வினைகளும்; சேரா - அடையாவாம்; இறைவன் - கடவுளது; பொருள் சேர் - மெய்மை சேர்ந்த; புகழ் - கீர்த்தியை; புரிந்தார் மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து என்றவாறு.

(இ-ம்) விரும்புதலாவதெப்பொழுதுஞ்சொல்லுதலாகிய கடவுளது புகழை எப்போதும் துதிக்கின்றவரிடத்து மயக்கத்தைப் பற்றுதற்கேதுவாய் நின்ற இரு வினைகளும் நீங்கிவிடுமென்றவாறு.

6. பொறிவாயில்லைந்தவித்தான் பொய்தீரொழுக்கநெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்.

(இ-ள்) பொறிவாயில் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் இந்திரியங்களை வழிகளாகவுடையவரது; ஐந்து - ஐந்தாசை

யையும்; அவித்தான் - ஒழித்தவனது; பொய்தீர் - பொய்நீங்கிய; ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்க வழியிலே; நின்றார் - நின்றவர்; நீடுவாழ்வார் - தாழ்வின்றி வாழ்வாரென்றவாறு.

(இ-ம்) ஐம்பொறிகளை வழியாகவுடைய புலன்களில் செல்லும் ஐந்து வகைப்படுமாசையை ஒழித்த கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட மெய்ந்நூல் ஒழுக்கங்களில் வழுவாது நின்றவர் முத்தியை யடைவரென்பதாம்.

7. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் மனக்கவலை மாற்ற லரிது

(இ-ள்) தனக்குவமையில்லாதான் - ஒரு விதத்திலும் தனக்கு ஒப்புமை இல்லாதவனது; தாள்சேர்ந்தார்க்கு - பாதத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு; அல்லால் - அல்லாது; மனக்கவலை - நெஞ்சினிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை; மாற்றலரிது - நீக்குதலுண்டாகாதென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒப்பற்ற கடவுள் திருவடியைச் சேராதவர் தமது மனதிற் காம, வெகுளி, மயக்கங்களை ஒழிக்க மாட்டாரென்றவாறு.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் ஒருவாற்றாலும், நிகர் என்பவற்றை இவர் முறையே ஒருவிதத்திலும், ஒப்புமை என்கிறார்.

8. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற் பிறவாழி நீந்த லரிது

(இ-ள்) அறவாழி - அறக்கடலாகிய; அந்தணன் - அந்தணனது; தாள் - பாதமாகிய தெப்பத்தை; சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு; அல்லால் - அல்லாமல்; பிறவாழி - அதனின் பிறவென்று சொல்லப்பட்ட பொருளுமின்பமுமாகிய கடல்களை; நீந்தலரிது - நீந்திக் கரை சேர்தலில்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) அறக்கடலாகிய அந்தணனது திருவடியை நிணயாதவர் பிறவியாகிய பெருங்கடல்களைக் கடக்க மாட்டார்களென்றவாறு.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் புணை என்பதை இவர் தெப்பம் என்கிறார்.

9. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண்குணத்தான் றாணை வணங்காத் தலை

(இ-ள்) கோளில் - தத்தமக்குரிய புலன்களை கொள்கை - யில்லாத; பொறியின் - பொறிகள் போல்; குணமில்வே - பயன்படுதலில்லவாம்; எண்குணத்தான் - எண் வகைப்பட்ட குணங்களை உடையானது; தாணை - பாதத்தை; வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள் என்றவாறு.

(இ-ம்) எண் குணங்களாவன; தன்வயத்தன் ஆதல், தூய உடம்பினன் ஆதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்பமுடைமை என இவை.....

குறிப்பு: புள்ளிட்ட இடங்கள் ஏடு சிதலம்.

10. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா ரிறைவ னடிசேரா தார்

(இ-ள்) இறைவன் - தலைவனது; அடி - பாதமாகிய தெப்பத்தை (சேர்ந்தார்); பிறவிப் பெருங்கடல் - பிறவிப்பாசமாகிய பெரிய கடலை; நீந்துவர் - கடப்பார்; சேராதார் - சேராதவர்; நீந்தார் - கடக்கமாட்டாரென்றவாறு. சேர்ந்தாரென்பது - சொல்லெச்சம்.

(இ-ம்) இறைவன் திருவடியை நினைந்தவன் பிறவியாகிய கடலைக் கடப்பன். நினையாதவன் அதனைக் கடக்க மாட்டானென்றவாறு.

குறிப்பு: இறைவன் என்பதற்கு இவ்வரைகாரர் தலைவன் என்கிறார். பிறவிப் பெருங்கடலை, பிறவிப் பாசமாகிய பெரிய கடல் என்றும் கூறுகிறார்.

2. வான் சிறப்பு

அஃதாவது கடவுளது ஆணையால் உலகமானது நிலை பெறுவதற்கேதுவாய் நிற்கின்ற மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம்.

11. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் றானமிழ்த மென்றுணரற் பாரற்று.

(இ-ள்) வானின்று - மழை நெடுங்காலமாகப் பெய்து நிற்க; உலகம் - உயிர்களானவை; வழங்கிவருதலான் - நிலைபெற்று வருதலினாலே; தான் - அம்மழைதான்; அமிழ்தமென்று - உயிர்களுக்கு அமிர்தமென்று; உணரற்பாற்று - அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாமென்றவாறு.

(இ-ம்) எக்காலத்தும் மழை பெய்து நிற்க இடையறாது பிறந்து தம்மோடு காணப்படும் உயிர்களை நிலைப்படுத்தலான் மழை அமிர்தமென்றறிக என்பதாம்.

12. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉ மழை

(இ-ள்) துப்பார்க்கு - உண்பார்க்கு; துப்பாய - நன்மையாகிய; துப்பாக்கி - உணவுகளை உண்டாக்கி; துப்பார்க்கு - அவ்வுணவுகளை உண்பார்க்கு; துப்பாய தூஉம் - தானுமுணவாகி நிற்பதும்; மழை - மழையாமென்றவாறு.

(இ-ம்) மழையானது உயிர்களுக்கு உணவுகளை உண்டாக்கித் தானும் உணவாய் உண்ணப்பட்டுப் பசி தாகங்களை ஒழித்து நிலை பெறச் செய்கின்ற பெருமையையுடையதென்பதாம்.

13. விண்ணின்று பெரய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(இ-ள்) விண்ணின்று - மழையானது வேண்டுகாலத்தில் பெய்தலின்றி; பெரய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின்; விரிநீர் வியனுலகத்துள் - கடல் சூழ்ந்த பெரிய உலகத்தினுள்; நின்று - நிலைபெற்று; உடற்றும் - உயிர்களை வருத்தும்; பசி - பசியா மென்றவாறு.

(இ-ம்) மழையானது வேண்டும் பருவத்திற் பெய்யாதாயின் உயிர்கள் பசியால் வருந்தி இறக்குமென்பதாம்.

14. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்றும் வாரி வளங்குன்றிக் கால்

(இ-ள்) ஏரின் - ஏரினாலும்; உழாஅர் - உழமாட்டார்கள்; உழவர் - பயிர்செய்மாந்தர்கள்; புயலென்றும் வாரி - மழையென்று

சொல்லப்பட்ட வருவழியானது; வளங்குன்றிக்கால் - தன் பயன் குறையினென்றவாறு. குன்றியக்காலென்பது குறைந்து நின்றது.

(இ-ம்) மழையாகிய வருவழியானது வளம் குறைந்தால் உழவரது தொழிலும் சிறிதும் நடவாதாம்.

குறிப்பு : உழவர் என்பதற்கு இவ்வுரையாசிரியர் பயிர்செய் மாந்தர் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஏரால் உழுதலைச் செய்யார் என்றுபரிமேலழகர் கூற இவர் ஏரினாலும் என்று அழுத்தமாகக் கூறுகிறார்.

15. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றங்கே யெடுப்பதூஉ மெல்லர மழை

(இ-ள்) கெடுப்பதூஉம் - பூமியினிடத்து வாழ்வாரைப் பெய்யாது கெடுப்பதும்; கெட்டார்க்கு - அவ்வாறு கெட்டவர்க்கு; சார்வாய் - துணையாகி; மற்றாங்கே - முன்கொடுத்தது போலவே; எடுப்பதூஉம் - பெய்து காப்பாற்றுவதும்; எல்லாம் மழை - இவையெல்லாம் மழையாமென்றவாறு,

(இ-ம்) மக்களைக் கெடுப்பதும் காப்பதுமாகிய வல்லமையை யுடையது மழை என்பதாம்.

16. விசம்பிற் றுளிவீழி னல்லால்மற் றாங்கே பசம்புற் றலைகாண் பரிது.

(இ-ள்) விசம்பின் - மேகத்தினின்றும்; துளி - நீர்த் துளிகள்; வீழினல்லால் - வீழிற்காண்பதல்லது; மற்றாங்கே - வீழாதாயினப் பொழுதே; பசம்புற்றலை - பசும் புல்லினது தலையையும்; காண் பரிது - காண்பதற்கு அரிதாகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) மழைத்துளி விழாதாயின் பூமியின் மேல் புல் முதலிய ஓர் அறிவு உயிரெல்லாம் அழிந்து போமென்பதாம்.

17. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி தானல்கா தாகி விடின்

(இ-ள்) நெடுங்கடலும் - நெடிய கடலும்; தன்னீர்மைகுன்றும் தன்னியல்பு குறையும்; தடிந்து - கடல் நீரைக் குடைந்து; எழிலி தான் - மேகந்தான்; நல்காதாகி விடின் - அக்காலத்துப் பெய்யாது விடுமாயின் என்றவாறு.

(இ-ம்) மேகமானது கடலில் நீரை மொண்டு தன்னியல்பு செய்யாதாயின், முத்து முதலியன உண்டாகாமையால் அம்மழைக்கு முதலாகிய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம்.

குறிப்பு: கடலில் மணி முதலாயின தோன்றுமென்று பரிமேலழகர் கூறுவர். ஆயின் இவ்வுரைகாரர் முத்து முதலான என்கிறார். பழைய உரையாசிரியரும் முத்தும் பவளமும் தோன்றும் என்பார் முத்தும், பவளமும், மணிவகையுள் அடங்குதலின் பரிமேலழகர் மணி என்றார்.

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வரனம் வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு

(இ-ள்) சிறப்பொடு - மக்களாற் செய்யப்படும் திருவிழா வுடனே; பூசனை - நித்திய பூசையும்; செல்லாது - நடவாது; வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின்; வானோர்க்கும் தேவர்களுக்கும்; ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில் என்றவாறு.

(இ-ம்) மழை பெய்யாதாயின் இவ்வுலகத்திலே தேவர்களுக்கும் மக்களாற் செய்யப்படும் திருவிழாவும் பூசையும் நடவாதென்பதாம். குறிப்பு: பரிமேலழகர் சிறப்பு, பூசை என்ற சொற்களுக்கு நைமித்திகம், நித்திய மென்கிறார். ஆயின் இவ்வுரைகாரர் திருவிழா, பூசை என்று குறிப்பிடுகிறார். தேவர்களுக்கும் என உயர்வு சிறப்பும்மையால் குறிப்பிடுகிறார்.

19. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கர வியனுலகம் வரனம் வழங்கர தெனின்

(இ-ள்) வியனுலகம் - இடமகன்ற உலகத்திலே; தானம் தவ மிரண்டும் - தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டறமும்; தங்கா - நிலல்லாவாம்; வானம் - மேகமானது; வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின் என்றவாறு.

(இ-ம்) மழை பெய்யாதாயின் உலகத்திலே சற்பாதியாக, தக்கார்க்குக் கொடுக்கும் தானமும் விரதங்களால் உண்டி சுருக்குதல் முதலிய தவமும் உளவாகா வென்பதாம்,

20. நீரின் றமையர துலகெனின் யார்க்கும் வானின் றமையர தொழுக்கு

(இ-ள்) யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பட்டார்க்கும்; நீரின்று - நீரை இல்லாமல்; உலகு - உலகியலானது; அமையாதெனின் - பொருந்தாதாயின்; ஒழுக்கு - எக்காலத்தும் எவ்விடத்து முண்டாகின்ற வந்நீரொழுக்கமும்; வானின்று - மழையையின்றி; அமையாது - பொருந்தாதென்றவாறு.

(இ-ம்) நீரையின்றி உலகியலுண்டாகாமை போல் மழையையின்றி நீரொழுக்கமும் உண்டாகாது என்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேழகர் உரையைப் போல 19, 20 குறட்களுக்குப் சொற் பொருள் எழுதும் போது, முதல் சீர்க்குப் பதில் நான்காம் சீர்க்கு முதலில் பொருள் தருகிறார் இவ்வுரைகாரர். அதிகாரத் தலைப்பு விளக்கமும் பரிமேலழகர் போலன்றிச் சுருக்கமாக எழுதிச் செல்கிறார்.

3. நீத்தார் பெருமை

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுதலாம்.

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற் றுண்பு

(இ-ள்) ஒழுக்கத்தின் - தமக்குரிய ஒழுக்கத்திலே நின்றும்; நீத்தார் - துறந்தவரது; பெருமை - பெருமையை; விழுப்பத்து - சிறந்த பொருள்களுள்; வேண்டும் - இதுவே சிறப்புடையதென்று விரும்பும்; பனுவற்றுணிவு - நூல்களது துணிவென்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாச் சமய நூல்களது துணிவும் தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைமைக்கு முரிய ஒழுக்கத்தினின்றும், துறந்தவரது பெருமையையே சிறந்த பொருள்கள் பலவினுள்ளுஞ் சிறப்புடையதென்று சொல்லுவதென்பதாம்.

22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் தீறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(இ-ள்) துறந்தார் - யான், எனது என்னும் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவரது; பெருமை - பெருமையை; துணைக் கூறின் - இவ்வளவென்று சொல்லப்புகின் அவை அளவிடப்படாமையால்; வையத்திறந்தாரை - இவ்வுலகத்திற் பிறந்து இறந்தவரை; எண்ணிக் கொண்டற்று - இவ்வளவினரென எண்ணிக் கொண்டார் போலுமென்றவாறு; கொண்டாலென்பது - ஈறுகுறைந்து நின்றது.

(இ-ம்) பூமியிற் பிறந்திறந்தவரையெல்லாமெண்ணியளவிடக் கூடாதது போலத் துறந்தார் பெருமையை மளவிடக் கூடா தென்பதாம்.

23. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார் பெருமை பிறங்கீற் றலகு

(இ-ள்) இருமை - பிறப்பு மோட்சமென்னுமிரண்டினது; வகை - துன்பவின்பக் கூறுபாட்டை; தெரிந்து - ஆராய்ந்தறிந்து; ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே; அறம்பூண்டார் - அப்பிறப்பை நீக்குதற்குத் துறவறத்தைக் கொண்டவரது; பெருமை - பெருமையே; பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது; உலகு - உலகத்திலென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறவியால் உண்டாகின்ற துன்பத்தையு மோட்சத்தி லுண்டாகிய வின்பத்தையுமாராய்ந்து அறிந்தவரது பெருமையே உலக முழுதும் ஆண்ட அரசரது பெருமையிலும் உயர்ந்த தென்பதாம்.

24. உரனென்னுந் தோட்டியர நோரைந்துங் காப்பரன் வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வீத்து

(இ-ள்) உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னப்பட்ட அங்குசத்தினாலே; ஓரைந்தும் - பொறிகளாகிய யானைகளைந் தையும்; காப்பான் - தத்தம் புலன்களின் மேற்செல்லாற் காப்பவன்; வரமென்றும் வைப்புக்கு - மேலாயதென்னப்பட்ட முத்தி நிலத்துக்கு; ஓர் வீத்து - ஓர் வித்தாவன் என்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவினாற் பொறிகள் ஐந்தையும் தத்தம் புலன்களின் மேற்செல்லாமற் காப்பவன் முத்தியை அடைவன் என்றவாறு.

குறிப்பு: பரிமேலழகர், வைப்பிற்கோர் வித்து என்று பாடம் கொண்டுள்ளார். மணக்குடவர், தருமர், தாமத்தர், ஆகியோர் வைப்புக்கோர் வித்து என்றே பாடம் கொண்டுள்ளனர்.

25 ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசம்பு ளார்கோமர னிந்திரனே சாலுங் கரி

(இ-ள்) ஐந்தவித்தான் - புலன்களிற்செல்லுகின்ற வைந்தாசையு மொழித்தவனது; ஆற்றல் - வல்லமைக்கு; அகல் விசம்புளார் - இடமகன்ற பொன்னுலகத்துள்ளார்க்கு; கோமான் - தலைவனாகிய; இந்திரனே - தேவேந்திரனே; சாலுங்கரி - போதுஞ்சாட்சியென்ற வாறு.

(இ-ம்) ஐந்தாசையும் ஒழித்தவனது வல்லமையை அறிவிக்கும் சாட்சிக்குக் கௌதம முனிவனாற் சபிக்கப்பட்டவிந்திரன் ஒருவனே போதுமென்பதாம்.

குறிப்பு: இந்திரனே சாலுங்கரி என்பதற்கு உரையாசிரியர் பலரும் வெவ்வேறு நோக்கில் உரை எழுதியுள்ளனர். பரிமேலழகர் உட்பட எவரும் தம்முரையில் கௌதம முனிவன் சாபம் தந்ததை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை. இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார்.

26. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர் செயற்கரிய செய்கலர தார்

(இ-ள்) செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை; செய்வார் - செய்வார்கள்; பெரியர் - பெரியர்கள்; செயற்கரிய - அச்செய்தற் கரியவைகளை; செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார்; சிறியர் - சிறியர்கள் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒத்த பிறப்பினராகிய மக்களுள் செய்தற்கருமையாகிய அட்டாங்க யோகத்தைச் செய்வார் பெரியரென்றும், செய்தற்கெளிமையாகிய வேண்டியவாறே புலன்களின் மனத்தைச் செலுத்துதன் முதலியவைகளைச் செய்வார் சிறியரென்றுங் கூறினாரென்பதாம்.

குறிப்பு: இயமம் நியமம் முதலிய எண்வகை யோகங்களையும், வெஃகலும் வெகுளுதலுமாகிய எளிய செயல்களையும் பரிமேலழகர் குறிப்பிடுவார்.

27. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தீன் வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு

(இ-ள்) சுவை - இரதமும்; ஒளி - உருவமும்; ஊறு - பரிசுமும்; ஓசை - சத்தமும்; நாற்றம் - கந்தமும்; என்றைந்தீன் - என்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினுடைய; வகை - கூறு பாட்டை; தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவன் அறிவிடத்தே; உலகு - உலகமென்றவாறு.

(இ-ம்) தன் மாத்திரைகள் ஐந்தின் வகையை ஆராய்பவனும் அவை ஐந்தும், அவைகளில் உண்டாகிய பூதங்கள் ஐந்தும். அவைகளின் கூறாகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் இவ்விருபதையுந் தெரிகின்ற புருஷனும், அவண் தெரிதற்குத் துணைக் காரணமாகிய மானும் அகங்காரமுமனமும் அவைகளுக்கு முதலாகிய மூலப் பகுதியும் ஆகிய இருபத்தைந்து தத்துவக் கூட்ட மாயிருக்கின்ற உலகினது தன்மை விளங்குதல் அல்லால் உலகம் அவனறிவித்தற்கிடமாமென்றறிசு வென்பதாம். பூதங்கள் ஐந்து மாவன நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயமென்பனவாம். மெய்வாய், மூக்கு, செவி, கண், ஐம்பொறிகளாகும்.

குறிப்பு: இக்குறளுக்கு மட்டும் இவ்வுரையாசிரியர் சற்று விரிவான பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளார்.

28. நிறைமொழி மரந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி வீடும்

(இ-ள்) நிறைமொழி - பயனிறைந்த சொல்லையுடைய; மரந்தர் - முனிவருடைய; பெருமை - பெருமையை; நிலத்து - நிலவுலகத்தில்; மறைமொழி - அவரால் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களே; காட்டிவீடும் - பிரத்தியட்சமாகக் காட்டுமென்றவாறு.

(இ-ம்) துறந்த முனிவராணையினால் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் அவ்வப்பயனைத் தப்பாது கொடுத்தலால் அவைகளை அவரது பெருமையைப் பிரத்தியட்சமாகக் காட்டுமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் கண்கூடாக என்று சொல்லும் சொல்லை இவ்வுரைகாரர் பிரத்தியட்சமாக என்கிறார். துறந்தார் என்பதை முனிவர் என்கிறார்.

29. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது

(இ-ள்) குணமென்னுங்குன்று - நற்குணங்களாகிய மலையின் மேல்; ஏறி நின்றார் - ஏறிநின்றவரது; வெகுளி - கோபமானது; கணமேயும் - தானுள்ளவளவும் க்ஷணகணமேயாயினும்; காத்தலரிது - கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தலரிது என்றவாறு. சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக உருவகம் செய்தார்.

(இ-ம்) இப்பகுதி ஏடு சிதைந்து விட்டது.

30. அந்தண ரென்போர ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை யூண்டொழுக லரன்

(இ-ள்) அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப் படுவோர்; அறவோர் - துறவறத்தில் நின்றோராவர்; எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்களின் மேலும்; செந்தண்மை - செவ்வியதண்ணளியை; யூண்டு - விரதமாகக் கொண்டு; ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே.

(இ-ம்) இப்பகுதி ஏடு சிதைந்து விட்டது.

4. அறன் வலியுறுத்தல்

அஃதாவது அம்முனிவராற் சொல்லப்பட்ட மூன்றினுள்ளும் தருமமே மற்றைப் பொருள் இன்பங்களைப் பார்க்கிலும் உறுதியுடைத்தென்று சொல்லுதலாம்.

31. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தீனுஉங் காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு

(இ-ள்) சிறப்பீனும் - மோட்சத்தையும் தரும்; செல்வமுமீனும் - சுவர்க்க முதலிய செல்வத்தையுந்தரும் ஆதலால்; அறத்தீனுங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட; ஆக்கம் - உயர்வைத் தருவது; எவனோ - யாதோ; உயிர்க்கு - மக்கள் உயிர்களுக்கு என்றவாறு; ஆக்கம் - மேன்மேல் உயர்தல்.

(இ-ம்) ஒருவனுக்குச் சொர்க்கத்தையும் மோட்சத்தையும் தருவது தருமமேயாகலான் மக்கள் உயிர்க்கு அத்தருமத்தின் மேம்பட்ட உறுதியில்லை என்பதாம்,

குறிப்பு : பரிமேலழகர் வீடுபேறு, துறக்கம் என்று கூறுவதை இவர் மோட்சம், சுவர்க்கம் என்கிறார்.

32. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை மறத்தீலி னுங்கில்லை கேடு

(இ-ள்) அறத்தினூங்கு - தருமம் செய்தலின் மேற்பட்ட.; ஆக்கமுமில்லை - உயர்வைத்தருவதுமில்லை; அதனை - அத்தருமத்தை; மறத்தினூங்கு - மறந்து விடுதலின் மேற்பட்ட.; கேடு - கேட்டைத் தருவதும் : இல்லை - இல்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்குத் தருமம் செய்தலைப் பார்க்கிலும் உயர்வைத் தருவது ஒன்றில்லை. அத்தருமத்தை மக்கள் தாம் மறந்து விடுதலைப் பார்க்கிலும் கேட்டைத் தருவதுமில்லை என்றவாறு.

33. ஒல்லும் வயைர லறவினை யோவாதே செல்லும்வர யெல்லாஞ் செயல்

(இ-ள்) ஒல்லும் வகையால் - தத்தமக்கு இயலும் திறத்தால் - அறவினை - தருமமாகிய நல் வினையை; ஓவாதே - இடைவிடாமல்; செல்லும் வாயெல்லாம் - செல்லுமிடங்களினாலெல்லாம்; செயல் - செய்க என்றவாறு.

செல்லுமிடங்கள் மனம், வாக்கு காயமென்பன.

(இ-ம்) இல்லறம் பொருள் அளவிற்கேற்பவும் துறவறம் சரீர நிலைக்கு ஏற்பவும் மனத்தால் நற்சிந்தையும், வாக்கினால் நற் சொல்லும், காயத்தால் நற்செய்கையும் செய்தல் என்பதாம்.

குறிப்பு: யாக்கை என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் சரீரம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

34. மனத்துக்கண் மாசீல னாத லனைத்தற னாகுல நீர பீற

(இ-ள்) மனத்துக்கண் - அறஞ்செய்வோன் தனது நெஞ்சினிடத்து; மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன்; ஆதல் அனைத்தறன் - அவ்வளவே தருமமாவது; பீற - அதுவொழிந்த சொல்லும் வேஷமும்; ஆகுலநீர - ஆரவார குணத்தை உடையனவா மென்றவாறு.

(இ-ம்) தீமை பொருந்திய நினைவுடன் ஒருவன் பிறர் அறிய வேண்டிச் சொல்லினாலும், வேஷத்தாலும் செய்கின்றது வீண் ஆரவாரத்தையுடையதாம். அது தருமமாகாதென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர், பயனில என்பதை வீண் என்றும் வேடம் என்பதை வேஷமென்றும் இவர் குறிப்பிடுகிறார்:

35. அழுக்கா றவரவெகுளி யின்னாச்சொன் னார்கு மீழுக்கா வியன்ற தறம்.

(இ-ள்) அழுக்காறு - பொறாமையும்; அவா - ஆசையும்; வெகுளி - கோபமும்; இன்னாச்சொல் - கடுஞ்சொல்லும்; நான்கும் - ஆகிய நான்கினையும்; இழுக்காவியன்றது - கடிந்து இடையறாது நடந்தது; அறம் - தருமமாமென்றவாறு,

(இ-ம்) பொறாமை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல் என்று நான்கினோடும் கலவாமல் நடந்ததே தருமம் என்பதாம்.

36. அன்றறிவோ மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை

(இ-ள்) அன்று - இறக்குமந்நாளில்- அறிவோமென்னாது. செய்வோமென்று நினையாமல்; அறஞ்செய்க - தருமத்தைத் தினந்தோறும் செய்வீராக; அது - அந்தத் தருமமானது; பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்று முயிர்போங்காலத்து; பொன்றாத்துணை - அவ்வுயிர்க்கு அழியாத துணையாமென்றவாறு. மற்று - அசை நிலை.

(இ-ம்) நாம் இப்போது இளமைப் பருவம் உடையேமாகையால் இறக்குங் காலத்தில் செய்வோமென்று நினையாது தருமத்தைச் செய்தால் அது சரீரம் அழிந்து போம்பொழுது உயிர்க்கு அழிவில்லாத துணையாய் உடன் சொல்லுமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர், அன்றறிவாம் என்பதை இவர் அன்றறிவோ மென்கிறார். கவிராஜரும் இவ்வாறே பாடம் கொள்வர்.

37. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சீவிகை பொறுத்தாரோ, ஓர்ந்தா னீடை

(இ-ள்) அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன்; இதுவென வேண்டா - இதுவென்றாகம, அளவையால் அறிவிக்க வேண்டியதில்லை; சிவினகை - தண்டிகையை; பொறுத்தானோடு-சுமந்து செல்பவனோடு; ஊர்ந்தா

னிடை - ஏறிச்செலுத்துவோனிடத்துக் காட்சி அளவையாலறியப் படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தருமத்தைச் செய்யாமையினாற்றண்டிகையைச் சுமப் போரும் அதனைச் செய்தலினாலே ஏறிச் செலுத்துவோரும் அதன் பயனைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பித்தலால் யாம் ஆகம அளவையால் அறிவிக்க வேண்டியதில்லை என்றவாறு.

குறிப்பு: சிவிகை என்பதை இவர் தண்டிகை என்கிறார். காவுவான் என்று பரிமேலழகர் கூறுவதைச் சுமப்பவன் என்கிறார்,

38. வீழ்நாள் படாமைநன் றாற்றி ன::தொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்

(இ-ள்) வீழ்நாள் - செய்யாமற் கழியும் நாள்; படாமை - உண்டாகாமல்; நன்று - தருமத்தை; ஒருவன் - ஒருத்தன்; ஆற்றின் - செய்வானாயின்; அஃது - அச்செய்கையானது; வாழ்நாள் வழி - அவன் சரீரத்தோடு கூடி வாழ்நாள் வரும் வழியை; அடைக்குங்கல் - வராமல் அடைக்குங்கல் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் இடைவிடாமல் தருமத்தைச் செய்வானாயின் அத்தருமம் அவன் பிறவியை ஒழிக்குமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் நுட்பமாகக் கூறும் உரை இவருரையில் இல்லை. படாஅமை என்று பரிமேலழகர் பாடங்கொள்ள இவர் அளபெடையின்றி பாடம் கொண்டுள்ளார்,

39. அறத்தான் வருவதே யீன்பம்மற் றெல்லாம் புறத்த புகழு மில.

(இ-ள்) அறத்தான் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி; வருவதே - வருமின்பம்; இன்பம் - இன்பமாகும்; மற்றெல்லாம் - அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம்; புறத்த - துன்பத்துட்சேர்வனவாம்; புகழுமில் - அதுவுமல்லாமற் புகழுமுடையனவல்லவென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறன் மனையாளை விரும்புதல் முதலியன அப்பொழுது இன்பமாய்த் தோன்றினும் பின்பு துன்பத்தைத் தருதலால் இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமென்பதாம்.

40. செறற்பால தோரு மறனே யொருவற் குயற்பால தோரும் பழி.

(இ-ள்) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு; செயற்பாலது - செய்தற்றன் மையையுடையது; அறனே - நல்வினையே; உயற்பாலது - நீங்குதல் தன்மையையுடையது; பழி - தீவினையே என்றவாறு.

ஒரும் என்பன இரண்டும் அசைநிலை.

(இ-ம்) ஒருவன் செய்தற்குரியது நல்வினை என்றும் விடுதற் குரியது தீவினை என்றும் சொல்லியதாம்.

இந்நான்கு அதிகாரமும் பாயிரமாம்.

5. இல்வாழ்க்கை

அஃதாவது மணையாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம்.

41. இல்வாழ்வர னென்பர னியல்புடைய மூவர்க்கு நல்லரற்றி னின்ற துணை

(இ-ள்) இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவான்; இயல்புடைய - தரும இயல்பினையுடைய; மூவர்க்கும் - பிரமசாரி முதலிய மூவர்க்கும்; நல்லாற்றில் - அவர் செல்லும் நல்லொழுக்க வழியில்; நின்ற - நிலைபெற்ற ; துணை - துணையாகு மென்றவாறு.

(இ-ம்) பிரஸ்தனானவன், பிரமசாரியும் வானப்பிரஸ்தனும் சந்நியாசியுமாகிய மூவர்க்கும் உண்டியும் மருந்து மிடமும் தந்தும் பசி, நோய், குளிர், முதலியவற்றால் அவரொழுக்கத்திற்கு இடையூறு வாராமற்காக்கும் துணையாவனென்பதாம்.

குறிப்பு: பிரஸ்தன் - இல்வாழ்வான். பிரமசாரி - ஆசாரிய னிடத்துக் கல்வி கற்பவன். இவன் திருமணமாகாது புலனடக்கம் செய்பவன் - வானபிரஸ்தன் - மணையாளுடன் தவம் செய்யக் காட்டிற்குச் சென்றவன். சந்நியாசி - முற்றுந்துறந்த முனிவன்.

42. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மீறந்தார்க்கு மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை

(இ-ள்) துறந்தார்க்கும் - ஆதாரமானவராலே துறக்கப் பட்டார்க்கும்; துவ்வாதவர்க்கும் - தரித்திரமடைந்தவர்க்கும்; இறந்தார்க்கும் - ஒருவருமின்றித் தன்னிடத்து வந்து இறந்தவர்க்கும்; இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வானென்பவன்: துணை-துணையாமென்றவாறு.

(இ-ம்) இல்வாழ்வானானவன் துறந்தார்க்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தலாலும், தரித்திரர்களுக்கு உணவு முதலியன கொடுத்தலாலும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் முதலியன செய்து நல்லுலகை அடைவித்தலாலும், இம்மூவருக்கு துணையாவானென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர், களைகணானவர் என்று கூறுவதை இவர் ஆதாரமானவர் என்று கூறுகிறார். துவ்வாதவரை நல்கூர்ந்தார் என்று பரிமேலழகர் கூற இவர் தரித்திரர் என்கிறார்.

43. தென்புலத்தார் தெய்வம் வீருந்திராக்க றானென்றாங் கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.

(இ-ள்) தென்புலத்தார் - பிதிரரும்; தெய்வம் - தேவரும் வீருந்து - வீருந்தினரும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்; தான் - தானும்; என்றாங்கைம்புலத்து - என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்திடத்தும் செய்கின்ற; ஆறு - தரும வழியை; ஓம்பல் - வழமாற் செய்தல்; தலை - தலைமையான அறமாமென்றவாறு.

ஆங்கு - அசை; தானுயிர் வாழ்ந்திருந்து எல்லா அறங்களையும் செய்ய வேண்டுதலால் தன்னைக் காப்பாற்றுகலும் அறனாயிற்று.

(இ-ம்) தென்புலத்தார் முதலிய ஐவருக்கும் செய்யத் தக்க தருமத்தை வழுவாமற் செய்தலே இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய தென்பதாம்.

44. பழியஞ்சிப் பரத்தா ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச வெஞ்ஞான்று மில்.

(இ-ள்) பழியஞ்சி - பொருளைச் சம்பாதிக்கும்போது பாவத்திற்குப் பயந்து; பாத்து - அப்பொருளை மேற்சொல்லப்பட்டவர்க்

கெல்லாம் பாகம் செய்து கொடுத்து; ஊண் - தானுண்ணுதலை; வாழ்க்கை - ஒருவனில்வாழ்க்கை; உடைத்தாயின்-உடைத்தானால்; வழி - அவன் சந்ததியானது; எஞ்சல் - குறைதல்; எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும்; இல் - இல்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) இல்வாழ்வான் என்பான் பொருளை நல்வழியில் சம்பாதித்து மேற்சொல்லப்பட்ட பிரமசாரி முதல் சுற்றத்தாராகிய பதின்மருக்கும் உதவித் தானுமுண்பானாயின் அவன் சந்ததி உலகத்தில் அழியாது நிலைபெறுமென்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர், ஈட்டிய பொருளை இயல்புடைய மூவர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வருக்கும் பகுத்துத் தானுமுண்டல் என்று கூறுவதை இவ்வுரைகாரர் மேற்சொல்லப்பட்ட பிரமச்சாரி முதல் சுற்றத்தார் ஈறாக பதின்மருக்கும் என்கிறார். பிரமசாரி, வானப் பிரஸ்தன், சந்நியாசி, துறந்தார், தரித்திரர், இறந்தார், பிதிரர், தேவர் விருந்தினர், சுற்றத்தார் மேற்கூறிய பத்துப் பேர் ஆவார். பகுத்துத் தானும் உண்பவர் சந்ததி நிலைபெறும் என்கிறார்.

45. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை பண்பும் பயனு மது.

(இ-ள்) அன்பும் - மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகும் அன்பிணையும்; அறனும் - பிறருக்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய அறத்தினையும்; இல்வாழ்க்கை - ஒருவன் இல்வாழ்க்கையானது; உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்; பண்பும் - அதற்குக் குணமும்; பயனும் - பிரயோசனமும்; அது - அவ்வுடைமையாமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் மனையாளிடத்துச் செய்யும் அன்பு அவனுக்குப் பண்பும் பிறருக்குச் செய்யும் தருமம் பயனாகிய இன்பமுமாகுமென்பதாம்.

46. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் போலய்ப் பெறுவ தெவன்.

(இ-ள்) அறத்தாற்றின் - தருமத்தின் வழியில்; இல்வாழ்க்கை; இல்வாழ்க்கையை; ஆற்றின் - ஒருவன் செலுத்துவானாயின்; புறத்தாற்றில் - அதற்குப் புறமாகிய வழியிலே; போய் - அவன் சென்று; பெறுவதெவன் - பெறும் பயன் யாதென்றவாறு.

ஏகாரத்தை இல்வாழ்க்கையோடும் கூட்டுக.

(இ-ம்) இல்வாழ்க்கை அறம், துறவறத்திலும் மேம்பட்ட தாகுமென்றவாறு.

50. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

(இ-ள்) வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள்; வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழும் முறைமையினால் வாழ்பவன்; வானுறையும் - விண்ணுலகத்தில் இருக்கின்ற; தெய்வத்துள் - தேவருள்; வைக்கப்படும் - ஒருவனாக வைத்து எண்ணப்படுவான் என்றவாறு.

(இ-ம்) இல்லறத்தோடு கூடி வழுவாதிருந்து வாழ்பவன் பின்பு விண்ணுலகத்தானேயாய், தேவனாய்ப் பிறந்து அத்தருமத்தின் பயனைப் பெறுபவனை ஒப்ப இம்மையிலேயே எண்ணப்படுவான் என்றவாறு.

6. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம்.

51. மனைத்தக்க மரண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(இ-ள்) மனைத்தக்க - மனையறத்திற்குத்தக்க; மாண்புடையளாகி - மாட்சிமையுடையளாகி; தற்கொண்டான் - தன்னைக் கொண்டவனது; வளத்தக்காள் - வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை உடையவள்; வாழ்க்கைத்துணை - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாளென்றவாறு; மாட்சிமையாவது - நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

(இ-ம்) நற்குண நற்செயல்களை உடையவளாய் வரவுக்கேற்ற செலவினைச் செய்யும் மனையாளே ஒருவன் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாளென்பதாம்.

52. மனைமரட்சி யில்லரள்க ணில்லரயின் வாழ்க்கை யெனைமரட்சித் தரயினு மில்.

(இ-ள்) மனைமரட்சி - மனையறத்திற்குத் தக்க மாட்சிமை; இல்லாள்கண் - ஒருவன் மனையாளிடத்து; இல்லாயின் - இல்லை

யாயின்; வாழ்க்கை - அவ்வில்வாழ்க்கையானது; எனை மாட்சித் தாயினும் - செல்வத்தால் எவ்வளவு பெருமையுடைத்தாயினும் இல் - உடைத்தன்று என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் மனையாளிடத்து நற்குண நற்செய்கைகள் இல்லாதிருந்தால் அவன் பெருஞ்செல்வமுடையனாயிருந்தாலும் இல்வாழ்க்கை நடவாதென்பதாம்.

53 இல்லதெ னில்லவண்மரண்பரணர லுள்ளதெ னில்லவண் மரணாக் கடை

(இ-ள்) இல்லதென் - ஒருவனுக்கு இல்லாதியாது; இல்லவள் - மனையாளானவள்; மாண்பானால் - மாட்சிமையுடையளானால்; உள்ளதென் - உள்ளதாயாது; இல்லவள் - மனையானவள்; மாணாக் கடை - மாட்சிமைப்படாதவிடத்து.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு மனையாள் நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவளாயின் இல்லாதது ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறு இல்லா ளாயின் உள்ளது ஒன்றுமில்லையென்பதாம்.

குறிப்பு: இல்லாது யாது - இல்லாதியாது; உள்ளது யாது - உள்ளதாயாது - குற்றியலிகரங்கள்.

54. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் தீண்மையுண் டாகப் பெறின்

(இ-ள்) பெண்ணிற் பெருந்தக்க - மனையாளின் மேற்பட்ட பொருள்கள்; யாவுள - எவையுள; கற்பென்னும் தீண்மை - கற் பென்று சொல்லப்படும் கலங்கா நிலைமையை; உண்டாகப்பெறின் - உடையளாகப் பெறின் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு அறம் பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றையும் பொருந்துதற்குக் கற்புடைய மனையாள் ஏதுவாகலால் அவனுக்கு அவளின் மேற்பட்ட பொருள் வேறொன்று இல்லை என்றவாறு.

55. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மறை

(இ-ள்) தெய்வம் - பிறதெய்வத்தை; தொழாள் - வணங்கா ளாகி; கொழுநன் - தன்னுடைய தெய்வமாகிய கணவனை; தொழு

தெழுவாள் - வணங்கி நின்று நித்திரையை விட்டு எழுந்திருப்பவள்; பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல; பெய்யுமழை - மழை பெய்யும் என்றவாறு.

(இ-ம்) வேறு தெய்வத்தைத் தொழாது தன் கணவனை வணங்குங்கற்புடையவளுக்குத் தெய்வமும் ஏவல் செய்யும் என்பதாம்.

56. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்

(இ-ள்) தற்காத்து - சுற்பினின்றும் வழுவாமற் றன்னைக் காத்து; தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக் கொண்டவனைக் உண்டி முதலியவற்றாற் காப்பாற்றி; தகைசான்ற - தம்மிருவரிடத்தும் நன்மை மிகுந்த; சொற்காத்து - புகழை நீங்காமற் காத்து; சோர்விலாள் - நற்குண நற்செய்கைகளினுமடியில்லாதவளே; பெண் - பெண்ணாவளென்றவாறு.

(இ-ம்) சுற்பினின்றும் வழுவாது தன்னைக் காத்து. கணவனை உண்டி முதலியவுபசாரத்தாற் காப்பாற்றித் தம்மிருவர் கீர்த்தியையு நீங்காமற்காத்து, நற்குண நற்செய்கைகளையும் உறுதியாகக் கொண்டு நிற்பவள் பெண்ணாவாள் என்பதாம்.

57. சிறைகாக்குங் கர்ப்பெவன் செய்யு மகளிர் நிறைகாக்குங் கர்ப்பே தலை.

(இ-ள்) சிறை - தலைவர் செய்த சிறையானது; காக்கும் - காக்கின்ற; காப்பு - காவல்; எவன் செய்யும் - என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யும்; மகளிர் - மாதரானவர்; நிறை - தமது நெஞ்சத்தைக் கற்பு வழி நிறுத்துகையினாலே; காக்கும் - காக்கின்ற; கர்ப்பே - காவலே; தலை - தலைமையான காவல் என்றவாறு.

(இ-ம்) மாதர்களுக்குக் சுற்பின் வழி நிறுத்தப்படுமெனக் காவலில்லாதவிடத்து மதில் காவல் முதலிய காவல்கள் சிறிதும் பயன்படாதென்றவாறு.

58. பெற்றார் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்பும் புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(இ-ள்) பெற்றாற்பெறின்பெறுவர் - கொண்டவனை வணங்குதலைப் பெறுவாராயின்; பெறுவர் - அடைவர்; பெண்டிர் - மாதர்கள்; பெருஞ்சிறப்பு - பெரிய சிறப்பை; புத்தேளிர் வாழுமுலகு - தேவர்கள் வாழும் உலகத்தில் என்றவாறு.

(இ-ம்) தன் கணவனுக்கு வழிபாடு செய்யும் கற்புடைய மகளிர் மறுமையில் விண்ணுலகத்திலே தேவரால் செய்யப்படும் சிறப்பைப் பெறுவர் என்பதாம்.

59. புகழ்புரிந் தீல்லீலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் ஏறுபோற் பீடு நடை

(இ-ள்) புகழ்புரிந்த - கீர்த்தியை விரும்பிய; இல் - மனையானை; இல்லோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு; இல்லை - இன்றாகும்; இகழ்வார்முன் - தம்மை இகழ்ந்து பேசும் பகைவர் முன்; ஏறு போல் - ஆண்சிங்கம் போன்ற; பீடு நடை - பெருமித நடை என்றவாறு.

புரிந்தவென்றது - புரிந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

(இ-ம்) எல்லாரும் தன்னைக் கற்புடையவளென்று புகழும் மனையானை உடையவர் தம்மை இகழ்ந்து பேசும் பகைவரெதிர்தலை சாய்ந்து நடவாரென்பதாம்.

60. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கல நன்மக்கட் பேறு

(இ-ள்) மங்கலமென்ப - ஒருவனுக்கு நன்மையென்று சொல்லுவர்; மனைமாட்சி - மனையாளது மாட்சிமையை; அதன்-அம்மாட்சிமைக்கு; நன்கலன் - நல்ல அணிகலமென்று சொல்லுவர்; நன்மக்கட் பேறு - நல்லபுத்திரரைப் பெறுதலையென்றவாறு மற்று-அசை நிலை

(இ-ம்) அறிவுடையவரொருவருக்கு மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகள் மங்கலமென்றும் நல்ல புத்திரரைப் பெறுதல் அவர்க்கு நல்ல அணிகலமென்றுஞ் சொல்லுவர் என்பதாம்.

7. புதல்வரைப் பெறுதல்

அஃதாவது பிதிரர் கடன் செய்தற்குரிய நல்ல புத்திரரைப் பெறுதலாம்.

61. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தீல்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல யிற.

(இ-ள்) பெறுமவற்றுள் - ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்; யாமறிவதில்லை - யாமதிப்பதில்லை; அறிவறிந்த - அறிய வேண்டி

யதை அறிந்த; மக்கட்பேறல்ல - புத்திரனைப் பெறுதலல்லது பிற-
பிறபேறுகளை யென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டியதை
அறிதற்குரிய புத்திரரைப் பெறுவதல்லது பிற பேறுகளை யாம்
மதிப்பதில்லை என்றவாறு.

குறிப்பு: இவ்வதிகார அவதாரிகை உரை பரிமேலழகர் உரை
யினின்று வேறுபடுகின்றது.

62. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்கார்ப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(இ-ள்) எழுபிறப்பும் - எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும்; தீயவை -
துன்பங்கள்; தீண்டா - ஒருவனைச் சென்றடையாவாம்; பழிபிறங்கா-
பழியடையப்படாத; பண்புடை - நற்குணமுடைய; மக்கட்பெறின்-
புத்திரரைப் பெறுவானாயின் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தனது தீவினை வளராது தேய்தற்குக்
காரணமாகிய நல்வினையைச் செய்யும் புத்திரரைப் பெறுவானா
யின், வினையத்தாற் பிறக்கும் எழுவகைப்பட்ட பிறவியிலும்
அவனைத் துன்பங்கள் அடையாவாமென்பதாம். பிறவி ஏழாவன;
தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவர
மென்பதாம்.

63. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள் தம்தம் வினையான் வரும்

(இ-ள்) தம்பொருள் என்ப - தம் பொருளென்று சொல்லுவர்;
தம்மக்கள் - தம்புத்திரரை; அவர்பொருள் - அவர் சம்பாதித்த
பொருள்; தம்தம் வினையால் - தம்மை நோக்கியவர் செய்யும்
கருமத்தினாலே; வரும் - தம்மிடத்திற்கு வரும் ஆதலால் என்றவாறு.

(இ-ம்) தம் புத்திரரது பொருள் தம்மை நோக்கி அவர்
செய்யும் கருமத்தின் வழி வந்து தம்மைச் சேர்தலினாலே தம்
புத்திரரையே தம் பொருள் என்று அறிவுடையவர் உபசரித்துச்
சொல்வார் என்பதாம்.

**64. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.**

(இ-ள்) அமிழ்திலும் - அமிர்தத்தைப் பார்க்கிலும்; ஆற்ற இனிது - சுவையில் மிகவும் இனிமையையுடைத்தேயாம்; தம்மக்கள்- தம்முடைய மக்களது; சிறுகை - சிறிய ஸகயினால்; அளாவிய கூழ்- அளையப்பட்ட கூழ் என்றவாறு.

(இ-ம்) தம் பிள்ளைகள் கையினாலே அளையப்பட்டது கூழாயினுமீரத்தினால் அமிர்தத்தினு மினிதாகு மென்பதாம்.

குறிப்பு : கூழ் என்பதற்குச் சோறு என்று பரிமேலழகர் பொருள் கூறுகிறார். ஆயின் இவ்வுரைகாரர் சோறு என்று குறிப்பிடவில்லை. கூழாயினும் என்ற இழிவு சிறப்பும்மையால் (கேழ்வரகு கூழ்) குறிப்பிடுகிறார். “கூழானாலும் குளித்துக் குடி” என்ற பழமொழியை ஈண்டு நினைவிற் கொள்ளலாம். ஈரம் - அன்பு.

**65. மக்கள்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.**

(இ-ள்) மக்கள் - பிள்ளைகளுடைய; மெய் - உடம்பை; தீண்டல் - தொடுதல்; உடற்கு - ஒருவன் சரீரத்துக்கு; இன்பம் - சுகமாக இருக்கும்; அவர் சொற்கேட்டல் - அவரது சொல்லைக் கேட்பரேல்; செவிக்கு - காதுக்கு; இன்பம் - சுகமென்றவாறு மற்று - அசைநிலை.

(இ-ம்) ஒருவன் பிள்ளைகள் உடம்பைத் தீண்டலால் அவனுடம்பிற்கும் அவர் சொல்லைக் கேட்குதலாலவன் காதுக்கு மின்பமுண்டாகும் என்பதாம்.

**66. குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளர தவர்.**

(இ-ள்) குழலினிது - ஊதுகுழலிசை இனிதாகும்; யாழினிது - வீணையிசை இனிதாகும்; என்பர் - என்று சொல்லுவர்; தம்மக்கள்- தம் புத்திரரது; மழலைச் சொல் - தத்தம் மழலைச் சொற்கள்; கேளாதவர் - கேளாதவரென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு வேணுகுழலிசை வீணையிசைகளைப் பார்க்கிலும் அவன் பிள்ளைகளது மழலைச் சொற்களே அதிக இன்பத்தை உண்டாக்குமென்பதாம்.

குறிப்பு : என்பர் என்ற பாடம் தருமரும் தாமத்தரும் கொள்வர். பரிமேலழகர் என்ப என்ற பாடமே கொள்வர். இவ்வுரையாசிரியர் யாழிசையை வீணை இசையாகக் குறிப்பிடுகிறார். குழலிசை என்பதைத் தெளிவாக ஊதுகுழல் என்கிறார். மக்கள் என்பதற்கு புத்திரர் என்ற சொல்லுடன் பிள்ளைகள் என்ற சொல்லையும் எடுத்தாள்கிறார். பின்னர் தந்தை என்பதற்குத் தகப்பனார் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

67. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(இ-ள்) தந்தை - தகப்பனானவன்; மகற்கு - புத்திரனுக்கு - ஆற்றும் - செய்யத்தகும்; நன்றி - நன்மையானது; அவையத்து - கற்றவரது சபையினிடத்து; முந்தியிருப்ப - முற்பட்டிருக்க; செயல்; செய்தவென்றவாறு.

(இ-ம்) தகப்பன் தன் புத்திரனுக்குச் செய்யும் நன்மையாவது அவனைக் கல்வியில் வல்லவனாக்கிக் கற்றவரது சபையிடத்துச் சிறப்புடையவனாகவிருக்கச் செய்தவென்பதாம்.

68. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(இ-ள்) தம்மின் - தம்மினும்; தம்மக்கள் - தம்புத்திரருடைய; அறிவுடைமை - விவேகமுடைமையானது; மாநிலத்து - பெரிய பூமியினிடத்து; மன்னுயிர்க்கெல்லாம் - நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கெல்லாம்; இனிது - இனிதாம் என்றவாறு.

(இ-ம்) தம் புத்திரர்கள் விவேகமுடையராயிருப்பது தமக்கு இனிமை தருவதைப் பார்க்கிலும் அறிவுடைய மன்னுயிர்க்கெல்லாம் இனிதாமென்பதாம்.

69. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் சான்றோர னெனக்கேட்ட தாய்

(இ-ள்) ஈன்றபொழுதின் - தான்பெற்ற பொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியினும்; பெரிதுவக்கும் - மிக்க மகிழ்வன்; தன்மகனை -

தன்புத்திரனை; சான்றோனென - கல்விகேள்விகளால் நிறைந்தானென்று சொல்ல; கேட்டதாய் - கேட்டவன்னையென்றவாறு.

(இ-ம்) தன் மகனைக் கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்தானென்று அறிவுடையவர் சொல்லக் கேட்ட தாய்க்குப் பெற்ற பொழுது உண்டாகிய மகிழ்ச்சியினும் அதிக மகிழ்ச்சி உண்டாகும் என்பதாம்.

70. மகந்தந்தைக் கரற்று முதலீ யீவன்றந்தை யென்றோற்றான் கெரல்லெனுஞ் செரல்

(இ-ள்) மகன் - புத்திரனானவன்; தந்தைக்கு - தகப்பனுக்கு; ஆற்றும் - செய்யும்; உதவி - உதவியாவது தன்னறிவும் ஒழுக்கமும் கண்டவர்; இவன் தந்தை - இவனுடைய தகப்பன்; என்னோற்றான் கொல் - இவனைப் பெறுவதற்கு என்ன தவம் செய்தானோ; எனுஞ்சொல் - என்று சொல்லும் சொல்லை உண்டாக்குதலாமென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னைக் கல்வி அறிவுடையவனாக்கிய தகப்பனுக்கு மகன் செய்யும் உதவியாவது இவன் தகப்பன் இவனைப் பெறுவதற்கு என்ன தவம் செய்தானோவென்று சொல்ல நடத்தலென்பதாம்.

8. அன்புடமை

அஃதாவது மனையாளும் புத்திரரு முதலிய தொடர்புடையாரிடத்து அன்புடையனாதலாம்.

71. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தர ழார்வலர் புண்கணீர் பூச றரும்

(இ-ள்) அன்பிற்குண்டோ - அன்பிற்குமுளதோ; அடைக்குந்தாழ் - பிறரறியாமல் அடைத்து வைக்குந்தாழ்; ஆர்வலர் - அன்புடையவரது; புண்கணீர் - புல்லிய கண்ணீரே; பூசறரும் - உள்ளிருந்த அன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் என்பதாம்-

(இ-ம்) அன்பு செய்யப்பட்டவரது துன்பங்கண்டபொழுது அன்புடையவரது கண் பொழிகின்ற நீரே உள்ளிருந்த அன்பினைப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்குமாதலால் அதனை மறைக்கக் கூடாது என்பதாம்.

72. அன்பிலர் ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையர்
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு

(இ-ள்) அன்பிலார் - அன்பில்லாதவர்; எல்லாம் - எல்லாப் பொருள்களாலும்; தமக்குரியர் - தமக்கேயுரியவராவர்; அன்புடையார் - அன்பையுடையவர்; என்பும் - எலும்பினாலும்; பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு; உரியர் - உரியவராவரென்றவாறு.

(இ-ம்) அன்பில்லாதவரெல்லாப் பொருளையும் தமக்கென வைத்தனுபவிப்பரென்றும் அன்புடையவர் தம்மெலும்பைக் கேட்பினும் பிறருக்கு உதவுவரென்றும் சொல்லியதாம்.

73. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வரூயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு

(இ-ள்) அன்போடியைந்த - அன்போடு பொருந்த வந்த; வழக்கென்ப - வழியின்பயனென்று சொல்லுவர்; ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மக்களுக்கு; என்போடு - உடம்போடு; இயைந்த - உண்டாகிய; தொடர்பு - தொடர்ச்சியை என்றவாறு என்பு என்பது ஆகு பெயரால் உடம்பிற்காயிற்று.

(இ-ம்) அறிவுடையவர் பெறுதற்கரிய மக்கள் உயிர்க்கு உடம்போடு உண்டாகிய சம்பந்தத்தையன்பு செய்தற்கு வந்த வழியின் பிரயோசனமென்று சொல்லுவரென்பதாம்,

74. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு

(இ-ள்) அன்பு - ஒருவன் தொடர்புடையாரிடத்துச் செய்யும் அன்பானது; ஈனும் - தரும்; ஆர்வமுடைமை - பிறரிடத்து மாசையுடையனாதலை; அது - அவ்வாசையுடைமையானது; ஈனும் - தரும்; நண்பென்னும் - எல்லாரும் இவனுக்குச் சினேகமென்று சொல்லப்படும்; நாடாச்சிறப்பு - அளவற்ற சிறப்பினை என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் குடும்பத்தாரிடத்துச் செய்யும் அன்பு பிறரிடத்தும் ஆசையை உண்டாக்குதலால் அவனுக்குப் பகைவரும், அயலாரும் இல்லையாய் எல்லாரும் சிநேகிதவரென்பதாம்.

**75. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்தி
தீன்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.**

(இ-ள்) அன்புற்று - அன்புடையராய்: அமர்ந்து இல்லறத் தோடு பொருந்திய; வழக்கென்ப - வழியின் பயனென்று சொல்லுவர்; வையகத்து - பூமியினிடத்து; இன்புற்றார் - இல்வாழ்க்கையில் இன்பத்தை அனுபவித்தாராகி; எய்துஞ்சிறப்பு - விண்ணுலகத்தில் அடையும் சிறப்பினை என்றவாறு.

(இ-ம்) தவத்தாற்றுன்புற்றடையும் விண்ணுலகச் சிறப்பினை இல்வாழ்க்கையில் இன்புற்றிருந்தடைவது அன்பாலன்றி வேறில்லை என்பதாம்.

**76. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப ரறியார்
மறத்திற்கு ம:தே துணை.**

(இ-ள்) அறத்திற்கே - தருமத்திற்கே; அன்புசார்பென்பர் - அன்பு துணையாவதென்று சொல்லுவர்; அறியார் - அறியாதவர்; மறத்திற்கும் - கோபத்தை நீக்குதற்கும்; அஃதே துணை - அவ்வன்பே துணையாமென்றவாறு.

(இ-ம்) தருமத்தைச் செய்வதற்கும் கோபத்தை நீக்குவதற்கும் அன்பே துணையாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு: என்ப என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொள்வர்.

**77. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை யறம்**

(இ-ள்) என்பிலதனை - எலும்பு இல்லாத உடம்பை; வெயில் போல - வெயில் சுடுதல் போல; காயுமே - சுடுமே; அன்பிலதனை - அன்பில்லாத உயிரை; அறம் - தருமதேவதை என்றவாறு.

(இ-ம்) எலும்பில்லாத உடம்பை புழு முதலியன, வெயிலின் முன்னே தன் சுபாவத்திற்கென்று கெடும். அதுபோல் அன்பில்லாத உயிரும் அறத்தின் முன் தன் இயல்பால் போய்க் கெடுமென்றவாறு.

குறிப்பு: எலும்பு இல்லாத உடம்பை உடையன, புழு முதலியன என்று இவ்வுரைகாரர் கூறுகிறார்.

78. அன்பகத் தீல்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றன் மரந்தளிர்ந்த தற்று

(இ-ள்) அன்பகத்தில்லா - மனத்தினுள் அன்பில்லாத; உயிர் வாழ்க்கை - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்; வன்பாற்கண் - வன்மை பொருந்திய நிலத்தில்; வற்றல் மரம் - வற்றலாகிய மரம்; தளிர்ந்த தற்று - தளிர்ந்தால் போலுமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு அன்பு இல்லையாயின் இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல் கூடாது என்பதாம்.

79. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை யகத்துறுப் பன்மீ லவர்க்கு

(இ-ள்) புறத்து - புறத்திருக்கும்; உறுப்பெல்லாம் - அவயவ மாய் இடம் பொருள் ஏவல்கள் அணைத்தும்; எவன் செய்யும் - என்ன உதவியைச் செய்யும் யாக்கையகத்து - சரீரத்தினுள்ளிருக்கும் இல்லறத்திற்கங்கமாகிய; அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவர்க்கென்றவாறு;

(இ-ம்) அன்பில்லாதவர்க்கு இடம், பொருள், ஏவல் என்பன வெல்லாம் இருக்கினும் பயன்படாவென்பதாம்.

80. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு

(இ-ள்) அன்பின்வழியது - அன்பின் வழிநின்ற உடம்பே; உயிர்நிலை - உயிர் நின்ற உடம்பாகும்; அஃதிலார்க்கு - அவ்வன் பிலாதவர்க்கு; உடம்பு - உண்டாகிய உடம்பு; அன்பு - எலும்பினை, தோல் - தோலினாலே; போர்த்த - போர்த்தனவாம் என்றவாறு.

(இ-ம்) அன்புடையவரது சரீரமே உயிருடைய சரீரமாவதல்லது அன்பில்லாரது சரீரம் பிணத்திற்கொப்பாமென்பதாம்.

குறிப்பு: உடம்பு என்பதை இவ்வுரைகாரர் சரீரம் என்கிறார். அன்பில்லாத சரீரத்தைப் பிணத்திற்குச் சமமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

9. விருந்தோம்பல்

அஃதாவது விருந்தினரைப் பாதுகாத்தல்

81. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு

(இ-ள்) இருந்து - தவஞ்செய்தற்கு வனத்திற்குச் செல்லாதிருந்து; ஓம்பி - பொருட்களைக் காப்பாற்றி; இல்வாழ்வதெல்லாம் - இவ்விடத்து வாழுஞ் செய்கையெல்லாம்; விருந்தோம்பி - விருந்தினரைக் காத்து; வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - அவர்க்குபகாரஞ் செய்தற்பொருட்டென்றவாறு.

(இ-ம்) இவ்வறத்தில் இருத்தலும் பொருளைக் காப்பாற்று தலுமாகிய செய்கைகளுக்குப் பிரயோசனம் விருந்தினர்க்கு உபகாரம் செய்வதன்றி வேறில்லை என்பதாம்.

82. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று

(இ-ள்) விருந்து - விருந்தினர்; புறத்ததா - வீட்டில் புறத்தி விருப்பவராக; தானுண்டல் - தானே உண்ணுதல்; சாவா மருந்தெனினும் - தேவாமிர்தமாயினும்; வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்புதன் முறையையுடைத்தன்று என்றவாறு.

(இ-ம்) தேவாமிர்தம் கிடைத்தாலும் வந்த விருந்தினரைப் புறத்தே வைத்து உண்ணத் தகாது என்றவாறு.

83. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுத லின்று

(இ-ள்) வருவிருந்து - தன்னிடத்தில் வந்த விருந்தினரை; வைகலும் - தினந்தோறும்; ஓம்புவான் - காப்பாற்றி வருபவனது; வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது; பருவந்து - தரித்திரத்தால் வருந்தி; பாழ்படுதலின்று - கெடுதல் இல்லை யென்றவாறு.

(இ-ம்) வந்த விருந்தினரைத் தினந்தோறும் உபசரித்துக் காத்து வருபவன் இவ்வாழ்க்கை, ஒரு காலத்திலும் அழிவில்லை என்பதாம்.

84. அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து நல்விருந் தோம்புவா னில்

(இ-ள்) அகனமர்ந்து - மனம் மகிழ்ந்து; செய்யாள் - திருமக ளானவள்; உறையும் - வாழா நிற்கும்; முகனமர்ந்து - முகமலர்ந்து;

நல்விருந்து - நல்ல விருந்தினரை; ஓம்புவான் - காப்பவனது; இல் - மனையில் என்றவாறு.

(இ-ம்) முகமலர்ந்து தகுதியுடைய விருந்தினரை உபசரிப்பவனது மனையுள்ளெந்நாளுஞ் செல்வம் பெருகி நிற்கும் என்பதாம்

85. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சின் மிசைவாள் புலம்

(இ-ள்) வித்தும் - வித்தினையும்; இடல் வேண்டுமோ - விதைக்க வேண்டுமோ; விருந்தோம்பி - முன்னே விருந்தினரை உண்பித்து; மிச்சில் - சேஷத்தை; மிசைவான் - உண்பவனது; புலம் = விளை நிலத்திற்கென்றவாறு.

கொல் - அசை நிலை.

(இ-ம்) விருந்தினர் உண்டு மீழ்ந்ததைத் தானுண்பானாயின் அவன் பயிர் செய்யும் நிலம் முயற்சி வேண்டாது தானே விளையும் என்பதாம்.

குறிப்பு: சேஷம் என்ற வடசொல்லிற்கு எஞ்சியது என்று பொருளாகும். மீழ்ந்தது, மீந்தது என்ற சொல் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

86. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு

(இ-ள்) செல்விருந்து - தன்னிடத்து வந்த விருந்தினரை ஓம்பி - காத்து; வருவிருந்து - பின்வரும் விருந்தினரை; பார்த்திருப்பான் - எதிர்பார்த்தவரோடு உண்ண விருப்பவன்; நல்விருந்து - நல்ல விருந்தாவான்; வானத்தவர்க்கு - விண்ணுலகத்தில் இருக்கின்ற தேவர்களுக்கு என்றவாறு.

(இ-ம்) வந்த விருந்தினர்க்கு உபகாரம் செய்து பின் வரும் விருந்தினரை எதிர் பார்த்திருப்பவன் மறுமையில் தேவன் ஆவான் என்பதாம்.

87. இணைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின் றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்

(இ-ள்) இணைத்துணைத்தென்பது - இன்ன அளவினையுடைத் தென்பது; ஒன்றில்லை - ஓரளவில்லை; விருந்தினுணை - விருந்

தின்றுணை - விருந்தினர் தகுதியளவே; துணை - அளவாகும்; வேள்வி - விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியினது; பயன் - பிரயோசனத்துக் கென்றவாறு.

(இ-ம்) விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியினது பயன் விருந்தினர் தகுதி எவ்வளவு பெரிதோ தானுமவ்வளவு பெரிதென்பதாம்.

88. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படர தார்

(இ-ள்) பரிந்து - வருந்தி; ஓம்பி - நிலையாப் பொருளைக் காத்து; பற்றற்றேமென்பர் - பின்பு அதனை இழந்து பற்றுக் கோடிலமாயினோமென்றழுவார்; விருந்தோம்பி - அப்பொருளால் விருந்தினரைக் காத்து; வேள்வி - அவ்வேள்வியினது பயனை; தலைப்படரதார் - அதனைச் செய்யாதவரென்றவாறு.

(இ-ம்) விருந்தினர்க்கு உதவாமலிருந்து பொருளைக் காப்பற்றி வைத்திருந்தவர் பின்பு அதனை இழந்து தமக்கு உதவி செய்வாரின்றி வருந்தி அழுவர் என்பதாம்.

89. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா மடைமை மடவர்க ணுண்டு.

(இ-ள்) உடைமையுள் - பொருளை உடையவனாய் இருக்குங் காலத்தில்; இன்மை - இன்மையாவது. விருந்து - விருந்தினரை; ஓம்பல் ஓம்பா - இடர்களைதல் செய்யாத; மடைமை - அறியாமையாகும்; மடவர்கண் - அறியாதவரிடத்து; உண்டு - அவ்வறிவின்மையுண்டென்றவாறு.

(இ-ம்) விருந்தினரை உபசரியாதிருக்கும் பேதைமையையுடைய வரிடத்துச் செல்வமிருந்தாலும் பிரயோசனப்படாது என்றவாறு.

90. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்தீர்ந்து நோக்க குழையும் விருந்து

(இ-ள்) மோப்ப - ஆகிர்ஷ்ணிக்க; குழையும் - குழைந்து போம்; அனிச்சம் - அனிச்ச மலரானது; நோக்க - பார்க்க; குழையும் - குழைந்துபோம்; விருந்து - விருந்தினர் என்றவாறு.

(இ-ம்) அனிச்சமலர் மோந்தாலன்றிக் குழையாமையாலும் விருந்தினரோ முகம் வேறுபட்டுப் பார்த்த அளவிற் குழைதலாலும் விருந்தினர் அனிச்ச மலரினும் மெல்லியர் என்பதாம்.

குறிப்பு: முகந்து பார்க்க என்பதற்கு இவ்வுரைகாரர் வடமொழியில் ஆகிர்ஷ்னிக்க என்கிறார்.

10. இனியவை கூறல்

அஃதாவது இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலாம்.

91. இன்சொலர ஸீர மனைஇப் படிநிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டார்வரய்ச் சொல்

(இ-ள்) இன்சொல் - இன் சொல்லாவன; ஈரமனைஇ - அன்போடு கலந்து; படிநிலவாம் - வஞ்சனை இலவாயிருக்கின்ற; செம்பொருள் - தருமத்தை; கண்டார் - அறிந்தவரது; வாய்ச்சொல் - வாயினிற்பிறக்கும் சொல் என்றவாறு.

ஆல் - அசை.

(இ-ம்) இன்சொல்லாவது அன்பு கலந்து வஞ்சனை இல்லாததாகித் தருமத்தை அறிந்தவர் வாயிற் பிறக்கும் சொல்லாகும் என்றவாறு.

92. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந் தின்சொல னாகப் பெறின்

(இ-ள்) அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து; ஈதலின் - கொடுத்தலின்; நன்றே - நன்றாகும்; முகனமர்ந்து - முகமலர்ந்து; இன்சொலனாகப் பெறின் - இன்சொற்களையுடையனாகப் பெறின் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு வேண்டியதொரு பொருளை மனமகிழ்ந்து கொடுப்பதும் கண்ட மாத்திரத்தில் முகமலர்ந்து இனிய சொற்களைப் பேசுவதுமே நன்மையுடையதென்பதாகும்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் நெஞ்சு என்று கூறுவதை இவர் மனம் என்கிறார்.

93. முகத்தா நமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா மின்சொ லினதே யறம்

(இ-ள்) முகத்தான் - முகத்தினால்; அமர்ந்து - விரும்பி; இனிது - இனிதாக; நோக்கி - பார்த்து; அகத்தானாம் - மனத்துடனாகின்ற; இன்சொலினதே - இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே; அறம் - தருமமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனைத் தூரத்திற்கண்ட பொழுதே முகமலர்ந்து பார்த்துச் சம்பத்தில் வந்தவிடத்து மனமும் வாக்கும் வேறாகாமல் சொல்லும் இனிய சொற்களிலேயே அறம் உளதாம்.

குறிப்பு: தூரத்தில் கண்ட பொழுதே முகமலர்ந்து என்பது பரிமேலழகர் உரையில் இல்லை.

94. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு மின்புறுஉ மின்சொ லவர்க்கு

(இ-ள்) துன்புறுஉம் - துன்பத்தை மிகுவிக்கின்ற; துவ்வாமை - தரித்திரமானது; இல்லாகும் - இல்லையாகும்; யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும்; இன்புறுஉம் - இன்பத்தை மிகுவிக்கின்ற; இன் சொலவர்க்கு - இனிய சொல்லையுடையவர்க் கென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் எல்லாரோடும் இனிய சொற்களைப் பேசுவானாயின் அவனுக்கு எல்லாரும் சினேகிதராய் வேண்டியன உதவுவார் ஆதலால் அவனைத் தரித்திரமடையாதென்பதாம்.

குறிப்பு: வறுமை என்பதற்கு இவ்வுரையாசிரியர் தரித்திரம் என்ற சொல்லையே யாண்டும் பயன்படுத்தி உள்ளார். இக்குறளில் தரித்திரம் அடையாததற்கு இவர் கூறும் காரணம் மிகவும் சிறப்பானதாகும். பரிமேலழகரும் இவ்வாறே கூறியுள்ளார்.

95. பணிவுடைய மின்சொ லனாத லொருவந் கணியல்ல மற்றுப் பிற

(இ-ள்) பணிவுடையன் - பெரியவர்களிடத்து வணக்கமுடையனாய்; இன்சொலனாதல் - எல்லாரிடத்தும் இனிய சொல்லை உடையனாதல்; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - ஆபரணங்களாகும்; அல்ல - ஆபரணங்களல்ல; பிற - சரீரத்திற்கணியும்ணிகலன்கள் என்றவாறு.

மற்று - அசை நிலை.

(இ-ம்) பெரியவர்களிடத்து வணக்கமுடையனாதலும் மற்றெல் லாரிடத்தும் இனிய சொல்லை உடையனாதலுமாகிய இவ்விரண்டுமே ஒருவனுக்கு அழகு செய்யும் ஆபரணமாம். அல்லது பொன் மணிகளால் செய்யப்படுவன ஆபரணங்கள் அல்லவென்பதாம்.

குறிப்பு: பணிவுடையன் என்ற சொற்கு பெரியவர்களிடத்து வணக்கமுடையனாதல் என்ற பொருளை இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரிமேலழகர் இதற்குத் தன்னால் தாழ்ப்படுவார்கட்டாழ்ச்சி என்று குறிப்பிடுவார்.

96. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை நாடி யினிய சொலின்

(இ-ள்) அல்லவை - பாவங்கள்; தேய - குறைய; அறம் - தருமமானது; பெருகும் - வளரும்; நல்லவை - நன்மையைத் தரும் சொற்களை; நாடி - ஆராய்ந்து; இனிய - இனியனவாக; சொலின் - ஒருவன் சொல்லுவானாயின்.

(இ-ம்) ஒருவன் நன்மையைத் தரும் இனிய சொற்களை ஆராய்ந்தெடுத்துப் பேசுவானாயின் அவனிடத்தில் பாவம் குறையத் தரும்மேலிட்டு வளருமென்றவாறு.

97. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்

(இ-ள்) நயனீன்று - நீதியை உண்டாக்கி; நன்றிபயக்கும் - புண்ணியத்தை மிகுவிக்கும்; பயனீன்று - பிறருக்குப் பிரயோசனத்தைக் கொடுத்து; பண்பின் - இனிமையாகிய குணத்தினின்றும்; தலைப்பிரியாச் சொல் - நீங்காத சொல் என்றவாறு.

(இ-ம்) பிறருக்குப் பிரயோசனமாகிய இன்சொல்லை ஒருவன் சொல்வானாயின் அச்சொல்லானது இம்மைக்கு நன்மையையும் மறுமைக்குத் தருமத்தையும் உண்டாக்கும் என்பதாம்.

98. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொல் மறுமையு யிம்மையு மின்பந் தரும்

(இ-ள்) சிறுமையுள் - பிறர்க்கு நோய் செய்தலினின்றும்; நீங்கிய- நீங்கிய; இன்சொல் - இனிய சொல்லானது; மறுமையும் - வருபிறப்பிலும்; இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும்; இன்பத்தரும் - சுகத்தைக் கொடுக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர்க்கு வருத்தத்தை உண்டாக்காத இன்சொல்லை ஒருவன் பேசுவானாயின், இசுபரமிரண்டிலும் அவனுக்கு அது சுகத்தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

99. இன்சொ லினீதீன்றல் காண்பா ரெவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது

(இ-ள்) இன்சொல் - பிறர் சொல்லிய இன்சொல்லானது; இனி தீன்றல் - தனக்கு இன்பத்தைத் தருதலை; காண்பான் - அனுபவித் தறிகின்றவன்; எவனோ - என்ன பிரயோசனம் குறித்தோ; வன் சொல் - கடுஞ்சொல்லை; வழங்குவது - சொல்வதென்றவாறு; கொல் - அசைநிலை.

(இ-ம்) பிறர் சொல்லிய வின்கொல்லானது தனக்கு இன்பம் தருவதை அனுபவித்து அறிகின்றவன் பிறரிடத்துக் கடுஞ்சொல்லைப் பேசுவதென்ன பிரயோசனத்தைக் குறித்தோ? அது தெரிந்திலேம் என்பதாம்.

100. இனிய வுளவாக வீன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று

(இ-ள்) இனிய - இனிய சொற்கள்; உளவாக - தனக்குண்டா யிருக்க; இன்னாத - இனிமையில்லாத சொற்களை; கூறல் - ஒருவன் பேசுதல்; கனியிருப்ப - தன்கையில் இனிய கனிகள் இருக்க; காய் கவர்ந்தற்று - இனிமையல்லாத காய்களைத் தின்பதனோடொக்கும் என்றவாறு.

(இ-ம்) புண்ணியத்தைத் தரும் சொற்கள் அனந்தமிருக்க அவைகளை விட்டுப் பாவத்தைத் தரும் கடுஞ்சொற்களை ஒருவன் பேசுதல் முக்கனியிருக்க அவைகளைத் தின்னாமல் எட்டிக் காய் முதலியவற்றைத் தேடித் தின்றதோடொக்கும் என்பதாம்,

குறிப்பு: கனி என்பதற்குப் பரிமேலழகர், ஓளவையுண்ட நெல்லிக் கனி போலவென்று கூற, இவ்வுரைகாரர் முக்கனி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வேறு யாரும் இக்கருத்தைக் குறிப்பிட்டதாகத் தெரிய வில்லை. இன்னாச் சொல்லுக்கு உவமையாக எட்டிக்கரம் அல்லது காஞ்சரங்காயை பரிமேலழகரும் இவ்வுரைகாரரும் குறிப்பிடுவார்கள். பரிதியார் இன்னாச் சொல்லுக்கு வேப்பங்காயை உவமிப்பார். கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்த கள்வனேன் என்று அப்பரடிகள் மொழிவார்கள். இனிய சொற்களை இவ்வுரைகாரர் புண்ணியத்தைத்தரும் சொற்கள் என்கிறார். அனந்தம் - கணக்கில்லாதவை. முக்கனி - மா, வாழை, பலா,

11. செய்ந்நன்றியறிதல்

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமையாம்.

101. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும் வானகமு மரற்ற லரிது

(இ-ள்) செய்யாமல் - தனக்கு முன்னொருதவி செய்யாதிருக்க; செய்த - ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த; உதவிக்கு - நன்றிக்கு; வையகமும் - மண்ணுலகும்; வானகமும் - விண்ணுலகும்; ஆற்றலரிது; கைமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தல் அரிது என்றவாறு

(இ-ம்) தனக்கு முன்னொருதவி செய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தையும் கைமாறாகக் கொடுத்தாலும் அதற்கு ஈடாகா என்பதாம்.

குறிப்பு : செய்யாதார் என்பது மணக்குடவர் பாடம்

102. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது

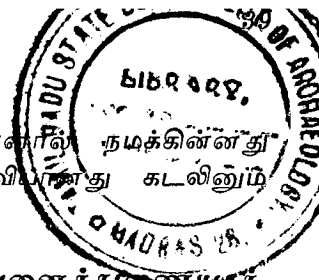
(இ-ள்) காலத்தினால் - ஒருவனுக்கு அழிவு வந்த காலத்தில், செய்த நன்றி - பிறர் செய்த உபகாரம்; சிறிதெனினும் - சிறிதாயிருந்ததாயினும்; ஞாலத்தின் - பூமியினும்; மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாம் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்குப் பிராணன் அழிய வந்த காலத்தில் சிறிய தோர் உபகாரம் செய்து காப்பாற்றினாலும் அக்காலத்தை நோக்க அவ்வுபகாரம் பூலோகத்தினும் மிகப் பெரிதாகுமென்பதாம்.

குறிப்புரை : காலத்தினால் என்பதற்கு இறுதி வந்த எல்லைக் கண் என்று பரிமேலழகர் கூற இவ்வுரைகாரர் அழிவு வந்த காலத்தில் என்றும் பிராணன் அழிய வந்த காலத்தில் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

103. பயன்றுக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது

(இ-ள்) பயன் - பின்வரும் பிரயோசனத்தை; தூக்கார் செய்த - ஆராய்தல் இலராய்ச் செய்த; உதவி நயன் - உதவியாகிய நன்மையை; தூக்கின் - ஆராய்ந்து பார்க்கின்; நன்மை - அந்த நன்மையானது; கடலின் - கடலினும்; பெரிது - மிகப் பெரிதா மென்றவாறு.

(இ-ம்) இவனுக்கு இது செய்தால் பின்னால் நமக்கின்னது உண்டாகுமென்று ஆராயாமற் செய்த உதவியானது கடலினும் மிகப் பெரிதாமென்றவாறு;

**104. திணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக
கொள்வர் பயன்றெரி வார்**

(இ-ள்) திணைத்துணை - திணையளவாகிய; நன்றி - உபகாரத்தை; செயினும் - தமக்கொருவன் செய்தானாயினும்; பனைத்துணையா - பணையளவாக; கொள்வர் - கொள்வார்கள்; பயன் - அக்கொள்கையின் பயனை; தெரிவார் - அறிவாரென்றவாறு.

(இ-ம்) திணையளவு சிறிய உபகாரத்தைச் செய்தாலும் அதனைப் பணையளவு செய்ததாகக் கொள்வார் அறிந்தோரென்பதாம்.

**105. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து**

(இ-ள்) உதவி வரைத்தன்று - உதவி அளவிற்றன்று; உதவி - உதவியானது; உதவி செய்ப்பட்டார் - உதவியைச் செய்வித்துக் கொண்டவரது; சால்பின் வரைத்து - தகுதியின் அளவிற்றாமென்றவாறு

(இ-ம்) ஒருவன் செய்த உதவியானது அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார் தகுதி எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு பெரிதாகுமென்றவாறு.

**106. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துன்பரயார் நட்பு**

(இ-ள்) மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன்; மாசற்றார் - குற்றமற்றவரது; கேண்மை - உறவாம் தன்மையை; துறவற்க - விடாதிருக்கக் கடவன்; துன்பத்துள் - துன்பக் காலத்தில்; துன்பாயார் - தனக்குப் பற்றுக் கோடாயினவரது; நட்பு - சினேகத்தை என்றவாறு

(இ-ம்) ஒருவன் அறிவு ஒழுக்கங்களால் குற்றமற்றவரது உறவையும் துன்புற்ற காலத்திலே தனக்கு உதவி செய்த சினேகத்தையும் விடலாகாது என்றவாறு.

107. எழுமை யழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு

(இ-ள்) எழுமை - எழுமையினையுடைய; எழு பிறப்பும் - தம் மெழுவகைப் பிறப்பிலும்; உள்ளுவர் - நினைப்பர்; தங்கண் - தம் மிடத்தடைந்த; விழுமம் - துன்பத்தை; துடைத்தவர் - நீக்கினவரது; நட்பு - சிநேகத்தை என்றவாறு.

எழுமை என்றது வினைப் பயன் தொடரு மெழுபிறப்பினை.

(இ-ம்) நல்லோர் தம்மிடத்து உண்டாகிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய சிநேகத்தைத் தம்மெழுவகைப் பிறப்பிலும் மறவாரென்பதாம்.

108. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று

(இ-ள்) நன்றி - முன்னொருவன் செய்த நன்மையை; மறப்பது - மறந்துவிடுவது; நன்றன்று - தருமமன்றாம்; நன்றல்லது - பின்னவன் செய்த தீமையை; அன்றே - அப்பொழுதே; மறப்பது - மறந்து விடுவது; நன்று - தருமமாம் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தானே முன்பொரு நன்றி செய்து பின்பு தீமை செய்வானாயின் அவன் செய்த அவ்விரண்டினுள்ளும் தீமையை அப்பொழுதே மறந்து நன்றியை எப்பொழுதும் மறவாமற் கொள்வதே தருமமாகும் என்பதாம்.

109. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்

(இ-ள்) கொன்றன்ன - கொன்றாற் போலும்; இன்னா - துன்பங்களை; செயினும் - செய்தாலும்; அவர் செய்த - அவர் முன் செய்த; ஒன்று நன்று - நன்மை ஒன்றினையும்; உள்ள - நினைக்க; கெடும் - அவையெல்லாம் கெடுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின்பு பல கொடிய தீமைகளைச் செய்தாராயினும் அத்தீமைகளெல்லாம் அவர் செய்த நன்மையொன்றினையும் நினைக்கக்கெடுமென்பதாம்.

110. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வண்டா முய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

(இ-ள்) எந்நன்றி - எந்தத் தருமத்தை; கொன்றார்க்கும் - அழித்தவர்க்கும்; உய்வண்டாம் - பாவத்தில் நீங்கும் வழியுண்டாம்; உய்வில்லை - நீங்கும் வழியில்லை; செய்ந்நன்றி - ஒருவன் செய்த நன்றியை; கொன்றமகற்கு - அழித்த மனிதனுக்கு என்றவாறு.

(இ-ம்) எந்த அதர்மம் செய்தவர்களுக்கும் பிராயச்சித்தத்தால் உய்தியுண்டாம். ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்தவனுக்கு உய்தி இல்லை என்பதாம்.

12. நடுவுநிலைமை

அல்தாவது பகைவர், அயலார், சிநேகிதர் என்ற முத்திறத் தாரிடத்தும் தருமத்தின் வழுவாதொப்ப நிற்கும் நிலைமையாம்.

111. தகுதியென வென்றுமே நன்று பகுதியாற் பாற்பட்டு டொழுகப் பெறின்

(இ-ள்) தகுதியெனவொன்றுமே - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓர் அறமும்; நன்று - நன்றாகும்; பகுதியால் - பகைவர்; அயலார், சிநேகிதர் என்னும் பகுதிதொறும்; பாற்பட்டு - அதன்முறைமையைப் பொருந்தி; ஒழுகப் பெறின் - நடக்கப்பெறின் என்றவாறு.

(இ-ம்) இவர் பகைவர், அயலார், சிநேகிதர் என்றில்லாமல் எல்லாரிடத்தும் ஒப்ப நடுவுநிலைமையே நல்ல தருமமாகும் என்பதாம்.

குறிப்பு: 'தகுதியெனவொன்று நன்றே' என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொள்வார்.

112. செய்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி யெச்சத்திற் கேமரப் புடைத்து

(இ-ள்) செய்பமுடையவன் - நடுவு நிலைமையையுடையவன்; ஆக்கம் - செல்வமானது; சிதைவின்றி - அழிவில்லாமல்; எச்சத்திற்கு - அவன் சந்ததியார்க்கும்; ஏமாப்புடைத்து - துணையாதலையுடைத்தா மென்றவாறு.

(இ-ம்) நடுவு நிலைமை உடையவனது செல்வம், பிறர் செல்வம் போல் அழியாது அவனுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும் உதவும் என்பதாம்.

113. நன்றே தரினு நடுவிகந்தர மாக்கத்தை யன்றே யொழிய விடல்

(இ-ள்) நன்றே - நன்மையையே; தரினும் - கொடுத்தாலும்; நடுவிகந்து - நடுவுநிலைமையின் நீங்கி; ஆம் - உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை - செல்வத்தை; அன்றே - அப்பொழுதே; ஒழிய விடல் - நீங்க விடுக என்றவாறு.

(இ-ம்) நன்மையைத் தருவதாக இருந்தாலும் நடுவு நிலைமையின் நீங்கியுண்டாகுஞ் செல்வத்தை அப்பொழுதே விடவேண்டுமென்பதாம்.

114. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ ரெச்சத்தாற் காரணப் படும்

(இ-ள்) தக்கார் - இவர் நடுவுநிலைமையையுடையவர்; தகவிலர் - இவர் நடுவு நிலைமையில்லாதவர்; என்பது - என்று சொல்வது; அவரவர் - அவரவர்களுடைய; எச்சத்தால் - புத்திரர்களால்; காணப் படும் - அறியப்படும் என்றவாறு.

(இ-ம்) நல்லபுத்திரரை உடையவரை முற்பிறப்பில் நடுவு நிலைமை உடையவரென்றும் நல்லபுத்திரர் இல்லாதவரை நடுவு நிலைமை உடையவரல்லாதவர் என்றும் அறிக-

குறிப்பு: இவ்வரைகாரர், பரிமேலழகர் கருத்தை ஏற்பினும் முற்பிறப்பில் நடுவுநிலைமையையுடையவர்; நடுவுநிலைமையில்லாதவர் முறையே நல்ல பிள்ளையும் தீய பிள்ளையும் பெறுவர் என்று கூறுவது புத்துரையாகும். எச்சம் என்ற சொல்லுக்குக் காலிங்கர் ஒழுக்கம் என்று பொருள் காண்பார். இக்காலத்தவர் புகழ் என்று குறிப்பிடுவார்கள். ஆயின் ஒழுக்கமுடையவருக்குத் தீய பிள்ளையும் ஒழுக்கமில்லாதவருக்கு நல்ல பிள்ளையும் பிறப்பதை நாமநீவோம். இவ்வாறே புகழ் என்று பொருள் கொள்ளினும் பொருத்தமாக இல்லை, பரிமேலழகர் குறிப்பிடும் நல்ல பிள்ளையுடையமையும் இல்லாமையும் கூட ஏற்புடையதாகத் தோன்றவில்லை. முற்பிறப்பில் நடுவுநிலைமையையுடையவர், நடுவுநிலைமையில்லாதவர் என்ற கருத்தே பொருத்தமெனலாம், முற்பிறப்பு என்று சொல்லும்போது ஆய்வின்கப்பாற் பட்டதாகிவிடுகிறது.

115. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க் கணி

(இ-ள்) கேடும் - பாவத்தாற்கேடும்; பெருக்கமும் - புண்ணியத் தாற் செல்வமும்; இல்லல்ல - இல்லாதனவல்ல; நெஞ்சத்து - மனத்தினில்; கோடாமை - அவை காரணமாகக் கோணாமையே; சான்றோர்க்கு - மேன் மக்களுக்கு; அணி - அழகாகும் என்றவாறு.

(இ-ம்) தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற் செல்வமும் யாவார்க்கு முன்பே அமைந்து கிடந்தன. அவ்வழியை அறிந்து அவை காரணமாக நடுவுநிலை தப்பாமையே பெரியோர்களுக்கழகாகு மென்பதாம்.

116. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சம் நடுவொரீஇ யல்ல செயின்

(இ-ள்) கெடுவல் - கெடுவேன்; யான் - நான்; என்பது - என்றறியுமுற்பாதமாக; அறிக - அறியக்கடவன்; தன்னெஞ்சம் - தன் மனமானது; நடுவொரீஇ - நடுவுநிலைமையில் நீங்கி; அல்ல - நடுவுநிலைமை அல்லவற்றை; செயின் - செய்ய நினைக்கின் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் மனமானது நடுவுநிலைமையில்லாதவைகளைச் செய்ய நினைக்கின், அந்நினைவைத் தனக்குப் பின் கேடு வருவதைக் காட்டுந் தீக்குறியென்றறிக என்பதாம். உற்பாதம் - பின்வரும் நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் குறி.

குறிப்பு : உற்பாதம், தீக்குறி ஒருபொருட்பன்மொழி. யான் என்ற தன்மை ஒருமையை நான் என்று உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

117. கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு

(இ-ள்) கெடுவாக - தரித்திரமாக; வையாது - மனத்துள் வையார்கள்; உலகம் - உயர்ந்தோர்கள்; நடுவாக - நடுவாக நின்று - நன்றிக்கண் - தருமத்தினிடத்து; தங்கியான் - தங்கினவனது; தாழ்வு - தரித்திரத்தை என்றவாறு.

(இ-ம்) நடுவாக நின்று தருமத்திற்றங்கியவனுக்குக் கேடுண்டாயின் அதனைப் பெரியோர்கள் கேடென்று கொள்ளாமற் செல்வமென்று கொள்வர் என்பதாம்.

118. சமன்செய்து சீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற் கோடாமை சான்றோர்க்க கணி

(இ-ள்) சமன்செய்து - முன்னே தான் சமனாக நின்றல் செய்து; சீர்தூக்கும் - பின்பு தன்னிடத்து வைத்த பொருளை அளவு செய்கின்ற; கோல் போல் - துலாம் போல்; அமைந்து - இவ்விலக்கணங்களால் நிறைந்து; ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில்; கோடாமை - சாயாமை; சான்றோர்க்கு - மேன்மக்களுக்கு; அணி - அழகாமென்ற வாறு,

(இ-ம்) முன்னே தான் சமனாக நின்று தன்னிடத்து வைத்த பொருளை அளவு செய்யும், தராசு போல் இவ்விலக்கணங்களைப் பொருந்தியவர்களுக்கும் ஒப்ப சொல்வது பெரியோர்களுக்கழகு என்பதாம்.

119. சொற்கோட்ட மில்லது செய்ய மொருதலையா வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்

(இ-ள்) சொற்கோட்டம் - சொல்லினிடத்துக் கோடுதல்; இல்லது - இல்லாதது; செப்பம் - நடுவு நிலைமையாம்; ஒரு தலையா-உறுதியாக; உட்கோட்டமின்மை - மனத்தினிடத்து கோடுதல் இல்லாமையை; பெறின் - பெற்றாலென்றவாறு.

(இ-ம்) மனக்கோட்டம் இல்லாமல் ஒருவன் சொல்லுகின்ற இரு பக்கத்திற்கும் ஒத்த சொல்லே நடுவுநிலைமையாகியதாம் என்பதாம்.

120. வரணிகஞ் செய்வார்க்கு வரணிகம் பேணிப் பிறவுந் தமபோல் செயின்

(இ-ள்) வாணிகம் - வியாபாரத்தை; செய்வார்க்கு - செய்பவர்களுக்கு; வாணிகம் - நல்ல வியாபாரமுண்டாகும், பிறவும் - பிறர் பொருளையும்; தமபோல் - தம் பொருள் போல்; பேணி - விரும்பி; செயின் - செய்தாலென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் பொருளையும் தம் பொருள் போல் நினைத்துக் கொள்வது மிகையுங்கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடி வியாபாரம் செய்வார்க்கு அவ்வியாபாரம் பெருகும் என்பதாம். இது வணிகரை நோக்கிச் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு: பிற உரைகாரர் பயன்படுத்தாத வியாபாரம் என்ற சொல்லை இவர் கூறுகிறார்,

13. அடக்கமுடைமை

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீயநெறிக்கண் செல்லாது அடக்குதலாம்.

121. அடக்க மமரநு னாய்க்கு மடங்காமை யாரீரு னாய்த்து விடும்

(இ-ள்) அடக்கம் - அடக்கமாகிய தருமமானது; அமரநுள் - தேவநுள்; உய்க்கும் - செலுத்தும்; அடங்காமை - அடங்காமை யாகிய பாவமானது; ஆரீருள் - தங்குதற்கரிய நரகத்துள்; உய்த்து விடும் - செலுத்திவிடுமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனை அடக்கமானது தேவநுள்ளும் அடங்காமை யானது நரகத்துள்ளும் சேர்க்கும் என்பதாம்.

122. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க மதனினுஉங் கில்லை யுயிர்க்கு

(இ-ள்) காக்க - காக்கக்கடவன்; பொருளா - உறுதியைத்தரும் பொருளாக; அடக்கத்தை - அவ்வடக்கத்தை; ஏனெனில் அவ்வடக்கத்தின் மேற்பட்ட; ஆக்கம் - செல்வமானது; இல்லை - இல்லையாம்; உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கென்றவாறு.

(இ-ம்) மக்கள் உயிர்க்கு அடக்கத்தின் மேற்பட்ட செல்வமொன்றில்லாமையால் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு தப்பாமல் காக்கக் கடவன் என்றவாறு.

123. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் தாற்றி னடங்கப் பெறின்

(இ-ள்) செறிவு - அடக்கமானது; அறிந்து-நல்லோரால் அறியப்பட்டு; சீர்மை - சிறப்பை; பயக்கும் - கொடுக்கும்; அறிவு - அடங்குதலே தமக்கு அறிவாவதென்று; அறிந்து - தெரிந்து கொண்டு; ஆற்றின் - வழியினால்; அடங்கப் பெறின் - ஒருவன் அடங்கி நிற்கப் பெறின் என்றவாறு.

(இ-ம்) அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவது என்றறிந்து மனம், மொழி, மெய்களைத் தன்வசமாக்கி, ஒருவன் அடங்கப் பெறின், அவ்வடக்கம் அவனுக்குச் சிறப்பைக் கொடுக்கும் என்பதாம்.

124. நிலையிற் றிரியர தடங்கியான் தோற்ற மலையினு மரணப் பெரிது

(இ-ள்) நிலையின் - இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னிலையினின்றும்; திரியாது - வேறுபடாமல்; அடங்கியான் - அடங்கினவனது; தோற்றம் - உயர்ச்சியானது; மலையினும் - மலையைப் பார்க்கினும்; மாணப் பெரிது - மிகப்பெரிதாம் என்றவாறு

(இ-ம்) இல்வாழ்க்கையாகிய தன் மார்க்கத்தின் வேறுபடாது நின்றடங்கினவனது உயர்ச்சி மலையுயர்ச்சியினும் மிகப் பெரிதாகுமென்பதாம்.

125. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ் செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து

(இ-ள்) எல்லார்க்கும் - அனைவர்க்கும்; நன்றாம் - நல்லதாகும்; பணிதல் - அடங்குதல்; ஆயினும்; அவருள்ளும் - அவ்வனைவருள்ளும்; செல்வர்க்கே - செல்வமுடையவர்க்கே; செல்வந்தகைத்து - அது வேறொரு செல்வமாம் சிறப்பினையுடைத்தென்றவாறு.

(இ-ம்) அடக்கமானது எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றாயினும் செல்வமுடையார்க்கே வேறொரு செல்வமாகத் தோன்றுமென்பதாம்.

126. ஒருமையு ளாமையே லைந்தடக்க லாற்றி னெழுமையு மேமரப் புடைத்து

(இ-ள்) ஒருமையில் - ஒரு பிறப்பினுள்; ஆமைபோல் - கூர்மத்தைப் போலே; ஐந்து - ஐம்பொறிகளையும்; அடக்கலாற்றின் - அடக்கவல்லானாயின்; அவ்வல்லமையானது எழுமையும் - ஏழு பிறப்பிலும்; ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலையுடைத்து என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் ஒரு பிறப்பில் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கவல்லானாயின் அவ்வல்லமை அவனுக்கு ஏழ் பிறப்பிலும் காவலாதலை உடைத்து என்றவாறு.

127. யாகரவர ராயினு நாகரக்க கரவரக்கரல் சோகரப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு

(இ-ள்) யா - காத்தற்குரிய யாவையும்; காவாராயினும் - காக்க மாட்டாராயினும்; நா - நாக்கொன்றையும்; காக்க - காக்கக் கடவர்

காவாக்கால் - அதனைக் காவாராயின்; சோகாப்பர் - துன்பமடைவர்; சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்தில் பட்டு ஏன்றவாறு.

(இ-ம்) நாவினைக் காவாதோர், குற்றத்தின் பாற்பட்டுத் துன்பமடைவராதலான் வேறொன்றையும் காவாது விடினும் நாவினைக் காக்கக் கடவனென்றவாறு.

128. ஒன்றானுஞ் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி னன்றாகர தரகீ வீடும்

(இ-ள்) ஒன்றானும் - ஒன்றாயினும்; தீச்சொல் - தீமை பொருந்திய சொற்களினது; பொருட்பயன் - பொருளால் பிறர்க்கு வருந்துன்பம்; உண்டாயின் - ஒருவனிடத்து உண்டாவதாயின்; நன்று - அவனுக்குப் பிற தருமங்களால் உண்டாகிய நன்மையானது; ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்விடுமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் கோபமான சொற்களாற் பிறர்க்கு வருந்துன்பம் ஒன்றேயாயினும் அவனுக்குப் பிற தருமங்களால் உண்டாகிய நன்மை அரிதாகுமென்பதாம்.

129. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே நாவினாற் சுட்ட வடு

(இ-ள்) தீயினால் - நெருப்பினாலே; சுட்ட புண் - சுட்ட புண்ணும் உடம்பிலிருந்தாலும்; உள் - நெஞ்சினிடத்து; ஆறும் - ஆறிப்போம்; ஆறாதே - என்றுமாறாது; நாவினால் - நாக்கினாலே; சுட்டவடு - சுட்ட வடுவென்றவாறு.

(இ-ம்) தீயினால் சுட்ட புண் உடம்பில் இருப்பினும் நெஞ்சினிடத்து ஆறிப் போதலாலும் ஒருவன் நாவினால் சொல்லிய கொடுமை மனதில் என்றும் மாறுதிருத்தலானும் தீயினும் தீய சொல் கொடிது ஆகுமென்பதாம்.

130. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவரன் செவ்வி யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து

(இ-ள்) கதம்காத்து - கோபத்தைக் காத்து; கற்று - பல நூல்களையும் கற்று; அடங்கலாற்றுவான் - அடங்குதல் வல்லவனது; செவ்வி - சமயத்தை; அறம் - தருமமாகிய தெய்வம்; பார்க்கும் - பாரா நிற்கும்; ஆற்றினுழைந்து - அவனையடையும் வழியின் னுழைந்து என்றவாறு.

(இ-ம்) மனதில் கோபம் தோன்றாமல் காத்துக் கல்வியுடைய வனாய் அடங்கி நடப்பவனைத் தருமந்தானே சென்று அடையும் என்பதாம்.

14. ஒழுக்கமுடைமை

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் தருமத்திற்குமாகி நிலைப் பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனாதலாம்.

131. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலர லொழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும்

(இ-ள்) ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது; விழுப்பம் - சிறப்பை; தரலால் - தருதலால்; ஒழுக்கம் - அவ்வொழுக்கமானது; உயிரினும் - உயிரைப் பார்க்கினும்; ஒம்பப்படும் - காப்பாற்றப்படும் என்றவாறு

ஒழுக்கம், ஆசாரம், நடை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

(இ-ம்) ஒழுக்கமானது எல்லார்க்கும் எல்லாச் சிறப்பினையும் தருதலான் அதனை உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றப்படும் என்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் ஒழுக்கம் என்ற சொல்லுக்குரிய ஆசாரம், நடை ஆகிய சொற்களைக் குறிப்பிடவில்லை. தரலால் என்பதைப் பரிமேலழகர் தரலான் என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

132. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு ம:தே துணை

(இ-ள்) பரிந்து - வருந்தியும்; ஒம்பி - அழிவுபடாமல் செய்து; காக்க - காக்கக் கடவன்; ஒழுக்கம் - ஒழுக்கத்தை; தெரிந்து - பல தருமங்களையும் ஆராய்ந்து; ஒம்பி - மனத்தை அடக்கி; தேரினும் - அறிந்தாலும்; அஃதே - அவ்வொழுக்கமே; துணை - ஒருவனுக்குத் துணையாம் என்றவாறு.

(இ-ம்) பல தருமங்களையும் ஆராயுமிடத்து இம்மை மறுமை இரண்டிலும் உயிர்க்குத் துணையாவது ஒழுக்கமேயாதலால் அதனை ஒருவன் வருந்தியும் சோர விடாமல் காக்க வேண்டும் என்பதாம்.

**133. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யீழுக்க
மீழ்ந்த பிறப்பாய் வீடும்**

(இ-ள்) ஒழுக்கம் - தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கத்தை; உடைமை - உடையராதலே; குடிமை - குலமுடையாராதலாம்; இழுக்கம் - அவ்வொழுக்கத்தினின்றும் தவறுதல்; இழிந்த பிறப்பாய் வீடும் - தாழ்ந்த வருணமாய் விடுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடையராயின் குலமுடையவர் என்றும் அதில் வழுவராயின் தாழ்ந்த வருணத்தினாராவரென்றும் கூறியதாம்.

**134. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்**

(இ-ள்) மறப்பினும் - மறந்தானாயினும்; ஒத்து - கற்ற வேதத்தை; கொளலாகும் - மீண்டுங்கற்றுக் கொள்ளலாகும்; பார்ப்பான் - பிராமணனது; பிறப்பு - வருணமானது; ஒழுக்கம் - தன்னாசாரம்; குன்ற- குறைய; கெடும் - அழியுமென்றவாறு.

(இ-ம்) பிராமணன் தான் கற்ற வேதத்தை மறந்தானாயினும் தன் வருணங்கெடாமையாற் பின்னும் அதனைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். தன்னொழுக்கத்தை விடுவானாயின் அவனுடைய உயர்ந்த வருணங்கெடுமென்பதாம்.

குறிப்பு: பார்ப்பான் என்பதற்குப் பிராமணன் என்ற சொல்லாட்சியை இவர் மட்டும் ஆண்டுள்ளார் எனலாம்.

**135. அழுக்காறு றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்கமில் லான்க ணுயர்வு**

(இ-ள்) அழுக்காறு உடையான் கண் - பொறாமையுடைய வனிடத்து; ஆக்கம் போன்று - செல்வம் இல்லாமையை யொத்து; இல்லை - இல்லையாகும்; ஒழுக்கமில்லான்கண் - ஒழுக்கமில்லாத வனிடத்து; உயர்வு - உயர்ச்சி என்றவாறு.

(இ-ம்) பொறாமையுடையவனிடத்துச் செல்வம் இல்லாமை போல் ஒழுக்கமில்லாதவனிடத்து உயர்ச்சி இல்லை என்பதாம்.

குறிப்பு: ஒழுக்கமில்லான் கணுயர்வு என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டுள்ளார்.

136. ஒழுக்கத்தி் னொல்கா ருவோ ரீழுக்கத்தி் னேதம் படுபாக் கறிந்து

(இ-ள்) ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்தினால்; ஒல்கார் - சுருக்கார்; உரவோர் - மனவுறுதியை உடையவர்; இழுக்கத்தின் - அதில் வழுவுகையினால்; ஏதம் - இழிகுலமாகிய குற்றம்; படுபாக்கு - உண்டாம் வழியை; அறிந்து - தெரிந்தென்றவாறு.

(இ-ம்) மனவுறுதியுடையவர் தம் ஒழுக்கம் குறைவு பட்டால் இழிகுலத்தவராவோம் என்று கருதி ஒழுக்கத்திற் சிறிதும் வழுவார் என்பதாம்.

137. ஒழுக்கத்தி் னெய்துவர் மேன்மை யீழுக்கத்தி் னெய்துவ ரெய்தாப் பழி

(இ-ள்) ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்தினாலே; எய்துவர் - அடைவர்; மேன்மை - மேம்பாட்டை; இழுக்கத்தின் - அவ்வொழுக்கத்தின் வழுவுகையினாலே; எய்துவர் - அடைவர்; எய்தாப்பழி - தாமடை தற்குரித்தல்லாத பழியை என்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லா வருணத்தாரும் ஒழுக்கத்தினான் மேம்பாட்டை அடைவார். ஒழுக்கத்தின் நீங்குதலால் கொடிய பழியையுமடைவ ரென்பதாம்.

138. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க மென்று மீடும்பை தரும்

(இ-ள்) நன்றிக்கு - தருமத்துக்கு; வித்தாகும் - காரணமாகும்; நல்லொழுக்கம் - நல்லொழுக்கமானது; தீயொழுக்கம் - தீயொழுக்கமானது; என்றும் - எக்காலத்தும்; இடும்பை தரும் - துன்பத்தைத் தரும் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கமானது தருமத்துக்குக் காரணமாக இருமையிலும் இன்பத்தைத் தருமென்றுந் தீய ஒழுக்கமானது பாவத்திற்குக் காரணமாக இருமையிலுந் துன்பத்தைத் தரும் என்றும் சொல்லியதாம்.

139. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயால் சொல்ல

(இ-ள்) ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - ஒழுக்கத்தையுடையவர்க்கு; ஒல்லாவே - முடியாவாம்; தீய - தீய சொற்களை; வழுக்கியும் -

மறந்தும்; வாயால் - தமது வாயினால்; சொல்ல - சொல்லுதல் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒழுக்கமுடையவர் பொய் முதலியனவுந் தம் வருணத்திற்குத் தகாதனவுமாகிய தீய சொற்களை மறந்தும் சொல்ல மாட்டார் என்பதாம்.

140. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங் கல்லர ரறிவிலர தார்

(இ-ள்) உலகத்தோடு - உயர்ந்தோர் ஒழுக்கத்துடனே; ஒட்ட-பொருந்த; ஒழுகல் - நடத்தலை; பலகற்றும் - பல நூல்களைக் கற்றும்; கல்லார் - கற்றிலாதவர்; அறிவில்லாதார் - விவேக மில்லாதவர் ஆவர் என்றவாறு.

(இ-ம்) கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமு மாதலாலுயர்ந்தோர் பலரும் நடந்தபடியே நடத்தலைக் கல்லாதவர், பல நூல்களையுங் கற்றாராயினும் அறிவில்லாதவர் ஆவரென்பதாம்.

15. பிறனில் விழையாமை

அஃதாவது காம மயக்கத்தால் பிறனுடைய மனையாளை விரும்பாமையாம்.

141. பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(இ-ள்) பிறன் - பிறனுக்கு; பொருளாள் - பொருளாந் தன்மையுடையாளை; பெட்டு - இச்சித்து; ஒழுகும் - நடக்கின்ற; பேதைமை - அறியாமையானது; ஞாலத்து - பூமியினிடத்து; அறம் - அறநூலையும்; பொருள் - பொருள் நூலையும்; கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்து; இல் - இல்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) அறநூலையும் பொருள் நூலையும் கற்றறிந்தவர் மயக்கத்தாற் பிறன் மனையாளை விரும்பார் என்பதாம்.

142. அறங்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை நின்றாரிற் பேதையா ரில்,

(இ-ள்) அறங்கடை - பாவத்தினிடத்து; நின்றாருளெல்லாம் - காமம் காரணமாக நின்றவர் எல்லாருள்ளும்; பிறன்கடை - பிறன் வாயிலினிடத்து; நின்றாரின் - நின்றவரைப் போல; பேதையார் - மூடர்கள்; இல் - இல்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறன் மனையாளிடத்துச் செல்கின்றவர், தங்கண வரை விட்டு நீங்கியிருந்தாரையும் பரத்தையரையும் இழிகுலமாத ரையும் கூடி இன்பம் அடைவாரைப் போல் அறத்தையும் பொரு ளையும் இன்பத்தையும் அச்சத்தால் இழப்பாரென்றவாறு.

143. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில் தீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(இ-ள்) விளிந்தாரின் - இறந்தவரினின்றும்; வேறல்லர் - வேறாகார்; மன்ற தெளிந்தார் - தம்மை ஐயுறாமல் தெளிந்த வருடைய; இல் - மனையாளிடத்து; தீமை - பாவம் செய்தலை; புரிந்து - இச்சித்து; ஒழுக்குவார் - நடப்பவரென்றவாறு.

(இ-ம்) தம்மை யோக்கியனென்று நம்பி இருப்பவருடைய மனைவியினிடத்துச் சென்று பாவம் செய்பவர் தேகம் எடுத்ததி னால் அடைவதற்குரிய அறம் பொருள் இன்பங்களின் பயனை அடையாமல் இறந்தவர்களுட்சேர்வர் என்பதாம்.

144. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தீனைத்துணையுந் தேரான் பிறனில் புகல்

(இ-ள்) எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமை உடைய ராயினும்; என்னாம் - யாதாதாயமுண்டாம்; தீனைத்துணையும் - தினையளவும்; தேரான் - தன் குற்றத்தை ஆராயானாகி; பிறனில் - பிறருடைய மனையாளிடத்து; புகல் - செல்லுதல் என்றவாறு

(இ-ம்) எவ்வளவு பெருமையை உடையவராயினும் பிறன் மனைவியிடத்து விரும்பிச் செல்வாராயின் செல்லுகை அப்பெரு மையை அழிக்குமென்பதாம்.

145. எளிதென வில்லிறப்பா- னெய்துமெஞ் ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி.

(இ-ள்) எளிதென - எளிதென்று நினைத்து; இல் - பிறன் மனை யாளிடத்து; இறப்பான் - செல்பவன்; எய்தும் - அடைவன்; எஞ்

ஞான்றும்-எந்நாளும்; விளியாது - அழியாமல்; நிற்கும் - நிற்கின்ற பழி - குடிப்பழியை என்றவாறு.

(இ-ம்) இது செய்தல் எனக்கு எளிதென்று நினைத்துப் பிறன் மனையாளிடத்துச் செல்பவன் எந்நாளும் அழியாமல் நிற்கின்ற பழியை அடைவன் என்பதாம்.

146. பகைபரவ மச்சம் பழியென நான்கு மிகவரவர மில்லிறப்பரன் கண்.

(இ-ள்) பகை - விரோதமும்; பாவம் - பாவமும்; அச்சம் - பயமும்; பழி - நிந்தையும்; என நான்கும் - என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு குற்றமும்; இகவாவாம் - நீங்காவாம்; இல் - பிறனுடைய மனையாளிடத்து; இறப்பான்கண் - செல்பவனிடத்து என்றவாறு.

(இ-ம்) பகையும் பாவமும் அச்சமும்; பழியுமாகிய நான்கும் பிறன் மனையாளிடத்துச் செல்பவனை விட்டு நீங்காமல் இருமையின்பமும் இழப்பான் என்பதாம்.

147. அறனியலர னில்வாழ்வர னென்பான் பிறனியலரன் பெண்மை நயவர தவன்

(இ-ள்) அறனியலான் - தருமமாகிய இயல்போடு கூடி; இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவான்; பிறனியலான் - பிறன் ஒழுக்கத்து நிற்பவனது; பெண்மை - பெண் தன்மையை; நயவாதவன் - இச்சியாதவனென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் மனையாளிடத்து இச்சியாதவனே இல்லறம் செய்தவனாவான் என்பதாம்.

148. பிறன் மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க் கறனொன்றோ வரன்ற வெரழுக்கு

(இ-ள்) பிறன் மனை - பிறனுடைய மனையானை; நோக்காத - உட்கொள்ளாத; பேராண்மை - பெரிய ஆண்டன்மையானது; சான்றோர்க்கு - பெரியோர்களுக்கு; அறம் - தருமமும்; ஆன்ற ஒழுக்கு - நிறைந்த ஒழுக்கமும் ஆகும் என்றவாறு.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச் சொல்.

(இ-ம்) பிறன் மனையானை நினைவாத சான்றோர்க்கு அறமும் ஆன்ற ஒழுக்கமுமாமென்பதாம்.

149. நலக்குரியார் யாரெனீ னாமநீர் வைப்பிற் பிறர்க்குரியாள் தோஸ்தோயா தார்.

(இ-ள்) நலக்குரியார் - நன்மையை அடைதற்குரியார்; யாரெனின் - யாரென்றால்; நாமநீர் - அச்சந்தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட; வைப்பில் - பூமியினிடத்து; பிறர்க்குரியாள் - பிறருக்குரிமையாகியவளது; தோள் - தோளை; தோயாதார் - சேராதவரென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறன்மனையாளை இச்சித்துச் சேராதவன் பூமியினிடத்து இன்பமும் மறுமைக்கண் நன்மையுமடைவனென்பதாம்.

150. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று

(இ-ள்) அறன் - தருமத்தை; வரையான் - தனக்குரித்தாகக் கொள்ளானாகி; அல்ல - பாவங்களை; செயினும் - ஒருவன் செய்வானாயினும்; பிறன் வரையாள் - பிறன் எல்லையில் நிற்பவளது; பெண்மை - பெண்டன்மையை; நயவாமை - விரும்பாதிருத்தல்; நன்று - அவனுக்கு நன்றாகமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தருமத்தை விட்டுப் பாவங்களைச் செய்தாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பாத குணமாத்திரம் அவனிடத்துண்டாயின் நன்றாகமென்பதாம்.

16. பொறைமையுடைமை

அஃதாவது ஒருவன் தனக்குத் தீங்கு செய்தவழி அதனைப் பொறுத்தலை உடையவனாதலாம்.

151. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை யீகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

(இ-ள்) அகழ்வாரை - தன்னைத் தோண்டுகின்றவரை; தாங்கும் - விழாமற் சுமக்கின்ற; நிலம் போல - நிலத்தைப் போல்; தம்மை - தங்களை; இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் - நிந்திப்பாரைப் பொறுத்தல்; தலை - முதன்மையான தருமமாம் என்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னைத் தோண்டி ஊறு செய்கின்றவரையும் இகழாது தாங்குவதாகிய பூமியைப் போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்தலே தலையாகிய அறமென்பதாம்.

152. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை மறத்த லதனினும் நன்று

(இ-ள்) பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்; இறப்பினை - பிறர் செய்தமிகையை; என்றும் - தாமவரை வருத்துவதற்குக் கிடைக்கும் காலத்திலும் - கிடைத்தும்; அதனை - அம்மிகையினை மறத்தல் - உட்கொள்ளாதப்பொழுதே மறத்தல்; அதனிலும் - அப்பொறையினும்; நன்று - நன்றாமென்றவாறு.

(இ-ம்) தாம் வருத்துவதற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த தீங்கைப் பொறுப்பது நன்றாம். அதனை அப்பொழுதே நினையாது மறந்து விடுவது அப்பொறையைப் பார்க்கினும் நன்றாகுமென்பதாம்.

153. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை

(இ-ள்) இன்மையுள் - தரித்திரத்தினுள்; இன்மை - தரித்திரமாவது; விருந்தொரால் - விருந்தோம்பலின் நீங்குதலாம் அதுபோல்; வன்மையுள் - வல்லமையுள்; வன்மை - வல்லமையாவது; மடவார்ப் பொறை - அறிவில்லாதவர் செய்த தீங்கைப் பொறுத்தல் என்றவாறு.

(இ-ம்) விருந்தோம்பலின் நீங்குதலாகிய தருமமில்லாத செய்கை பொருளுடைமை ஆகாதவாறு போல அறிவில்லாத வருடைய தீங்கைப் பொறுத்தல் மென்மையாகாது வன்மையே யாகும் என்பதாம்.

154. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்

(இ-ள்) நிறையுடைமை-பெருந்தன்மை உடைமை; நீங்காமை-தன்னிடத்தினின்று நீங்காமையை; வேண்டின் - ஒருவன் விரும்புவானாயின்; பொறையுடைமை - பொறுமையுடைமையை; போற்றி-தன்னிடத்து அழியாமற்காத்து; ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் பெருந்தன்மை தன்னை விட்டு நீங்காதிருக்க விரும்புவானாயிற் பொறுமையைத் தன்னிடத்து அழியாமற் காக்கக் கடவன் என்பதாம்.

குறிப்பு: நிறையுடைமை என்ற சொற்குப் பரிமேலழகர் சால்புடைமை என்று கூற இவர் பெருந்தன்மை உடைமை என்கிறார்.

155. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து

(இ-ள்) ஒறுத்தாரை - தமக்குத் தீங்கு செய்தவரைப் பொறாது வருத்தினவரை; ஒன்றாக - ஒரு பொருளாக; வையார் - அறிவுடையவர் மனதிற் கொள்ளார்; வைப்பர் - கொள்ளுவர்; பொறுத்தாரை - பொறுத்தவரை; பொன் போல - பொன்னைப் போல - பொதிந்து இடைவிடாது நினைத்து என்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் செய்த தீங்கைப் பொறாமல் அவரை வருத்தினவரை அறிவுடையோர் ஒரு பொருளாகக் கொள்ளாரென்றும் பொறுத்தவரைப் பொன்போலக் கொள்ளுவரென்றும் சொல்லியதாம்.

156. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்

(இ-ள்) ஒறுத்தார்க்கு - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை வருத்தினவர்க்கு; ஒரு நாளையின்பம் - அவ்வொரு தினத்தின்பமே உண்டாகும்; பொறுத்தார்க்கு - அதனைப் பொறுத்தவர்க்கு; பொன்றுந் துணையும் - உலகம் அழியும் அளவும்; புகழ் - புகழுண்டாகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை வருத்தினவர்க்கு அவ்வொரு நாள் நினைத்தது முடித்தோமென்னும் பொய்யின்பமுண்டாகும் பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழ் உண்டாகுமென்பதாம்.

157. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந் தறனல்ல செய்யாரமை நன்று

(இ-ள்) திறனல்ல - தகுதியல்லவற்றை; தற்பிறர் செய்யினும் - தன்னிடத்துப் பிறர் செய்தாலும்; நோ - அவர்க்கதனால் வரும் துன்பத்திற்கு; நொந்து - இரங்கி; அறனல்ல - தருமமல்லாத செயல்களை; செய்யாரமை - செய்யாதிருத்தல்; நன்று - ஒருவனுக்கு நன்மை என்றவாறு.

(இ-ம்) செய்யத்தகாத கொடுமைகளைப் பிறர் தன்னிடத்திது செய்தாராயினும் அவர்க்குப் பாவத்தால் வரும் துன்பத்திற்கிரங்கித் தான் தருமமல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்றென்பதாம்.

158. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம் தகுதியான் வென்று விடல்

(இ-ள்) மிகுதியால் - மனச்செருக்கால்; மிக்கவை - தீங்குகளை; செய்தாரை - தம்மிடத்துச் செய்தவரை; தாம் - தாங்கள்; தந்தகுதியால் - தம்முடைய பொறுமையினாலே; வென்றுவிடல் - வென்று விடக் கடவன் என்றவாறு.

(இ-ம்) மனச் செருக்காலே தம்மிடத்துத் தீங்குகளைச் செய்த வரிடத்துத் தாமும் அவற்றைச் செய்யாமல் பகையாது அவரைத் தம்முடைய பொறுமையான் மேம்பட்டு வெல்க வென்பதாம்.

159. துறந்தாரிற் தூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வர யின்னாச்சொ ரேறற்கிற் பவர்

(இ-ள்) துறந்தாரின் - துறந்தாரைப் போல்; தூய்மையுடையர் - பரிசுத்தத்தை உடையவர்; இறந்தார் - நல்வழியைக் கடந்தவர்; வாய் - வாயாற் சொல்கின்ற; இன்னாச் சொல் - தீச்சொல்லை; நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவரென்றவாறு.

(இ-ம்) நல்வழியைக் கடந்தவரது தீச்சொல்... .. வாழ்க்கை..... துறந்தாரை ஒப்பர் என்பதாம்.

குறிப்பு: புள்ளியிட்ட இடங்கள் ஏடு சிதலம்

160. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர் சொல்லு யின்னாச்சொ ரேறற்பாரிற் பின்

(இ-ள்) உண்ணாது - உண்ணாதல் ஒழிந்து; நோற்பார்-உற்ற நோயென்று பொறுப்பார்; பெரியர் - எல்லாவற்றினும் பெரியவராவார் அவர் பெரியவராவது; பிறர் சொல்லும் - தம்மைப் போல் பிறர் சொல்லும்; இன்னாச்சொல் - தீச்சொல்லை; நோற்பாரின்பின் - பொறுப்பாரின் பின்னென்றவாறு.

(இ-ம்) விரதங்களால் உண்ணுதல் ஒழிந்து, உற்ற நோயைப் பொறுப்பவரெல்லாரினும் பெரியர்; பிறர் சொல்லைப் பொறுப்பவரென்பதாம்.

17. அழுக்காறாமை

அஃதாவது பிறர் செல்வம் கல்வி முதலியன கண்டு பொறாமை யைச் செய்யாமையாம்.

161. ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் நெஞ்சத் தழுக்கா றிலாத வியல்பு

(இ-ள்) ஒழுக்காறா - ஒழுக்க வழியாக; கொள்க - கொள்ளக் கடவன்; ஒருவன் - ஒரு மனிதன்; தன் நெஞ்சத்து - தன் மனதில்; அழுக்காறிலாத - பொறாமை இல்லாத; இயல்பு - தன்மை என்ற வாரறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தன் நெஞ்சினிடத்துக் கொண்ட பொறாமை இல்லாதவனாகிய தன்மையானது நன்மையைத் தருதலான் அதனைத் தன் நெஞ்சிலிறுத்தி ஒழுக்கம் போலக் கொள்க என்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் கூறும் சொற்களை விடுத்து எளிமையாக இவர் அதிகார அடைவு கூறுகிறார். ஒருவன் என்பதை இவர் ஒரு மனிதன் என்கிறார்.

162. விழுப்பேற்றி னஃதொர்ப் தில்லையார் மாட்டு மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்

(இ-ள்) விழுப்பேற்றின் - சிறப்புப் பொருந்திய பேறுகளுள்; அஃதொப்பதில்லை - அதனை ஒப்பதில்லையாம்; யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும்; அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும்; அன்மை பெறின் - நீங்குதலை ஒருவன் பெறுவானாயின் என்றவாரறு.

(இ-ம்) ஒருவன் யாரிடத்தும் பொறாமைப்படாதிருப்பானாயின் அவன் பெறும் சிறந்த பிற பேறுகளுள் இதற்கொப்பதாவது இல்லை என்பதாம்.

**163. அறனாக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறும் பான்**

(இ-ள்) அறன் - மறுமைக்குத் தருமத்தையும்; ஆக்கம் - இம்மைக்குக் கீர்த்தியையும்; வேண்டாதானென்பான் - இச்சியாதவன் என்று சொல்லப்படுவான்; பிறன் ஆக்கம் - பிறன் செல்வத்தைக் கண்டவிடத்து; பேணாது - மகிழாமல்; அழுக்கறும்பான் - பொறாமையைச் செய்பவன் என்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் செல்வம் கண்டு பொறாமை கொள்பவன், அறத்தையும் புகழையும் இழப்பன் என்பதாம்.

குறிப்பு: அறனாக்கம் என்பதற்குப் பரிமேலழகர், மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் செல்வமுமாகிய உறுப்புகள் என்பார். இவ்வூரையாசிரியர் ஆக்கத்திற்கு இம்மைக்குக் கீர்த்தி என்று குறிப்பிடுகிறார்.

**164. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரீழுக்காற்றி
நேதம் படும்பரக் கறிந்து**

(இ-ள்) அழுக்காற்றின் - பொறாமையினாலே; அல்லவை - தருமமல்லவற்றை; செய்யார் - அறிவுடையார் செய்யார்; இழுக்காற்றின் - அத்தீயவழியினால்; ஏதம் - துன்பமானது; படுபாக்கு - இருமையிலும் உண்டாதலை; அறிந்து - தெரிந்து என்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவுடையார் இருமையினும் துன்பமுண்டாம் என்றறிந்து பொறாமையை ஏதுவாகக் கொண்டு பாவங்களைச் செய்யா ரென்பதாம்.

குறிப்பு: அறம் அல்லவை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் செல்வம், கல்வி முதலியன உடையார்கண் தீங்கு நினைத்தலும், சொல்லுதலும் செய்தலும் என்று விரிவாகக் கூறுவார்.

**165. அழுக்காறுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியங் கேடின் பது**

(இ-ள்) அழுக்காறுடையார்க்கு - பொறாமையை உடையவர்க்கு; அதுசாலும் - கெடுப்பதற்கு அது போதும்; ஒன்னார் - பகைவரை; வழுக்கியும் - நீங்கியும்; கேடன்பது - கேட்கத் தருவதாதலால் என்றவாறு.

(இ-ம்) பொறாமையானது தன்னை உடையவனைப் பகை வரின்றி யுந்தானே பகையாய் நின்று அழிக்குமென்பதாம்.

166. கொடுப்ப தழுக்கறப்பான் சுற்ற முடுப்பதரஉ முன்பதரஉ மின்றிக் கெடும்

(இ-ள்) கொடுப்பது - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதனிடத்து; அழுக்கறப்பான் - பொறாமை செய்பவனது; சுற்றம் - உறவானது; உடுப்பதும் - உடுக்கப்படுவதாகிய வஸ்திரமும்; உண்பதும் - உண்ணப்படுவதாகிய ஆகாரமும்; இன்றி - இல்லாமல்; கெடும் - அழியுமென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் பேற்றின் பொறாமை தன் பேற்றையே யன்றித் தன் சுற்றத்தின் பேற்றையும் இழப்பிக்கும் என்பதாம்

குறிப்பு : உடுப்பதை வஸ்திரமென்றும் உணவை ஆகாரமென்றும் இவர் குறிப்பிடுகிறார்.

167. அவ்வித் தழுக்கர றுடையானைச் செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டி விடும்

(இ-ள்) அவ்வித்து - தானும் பொறாமைப்பட்டு; அழுக்காறுடையானை - பொறாமையை உடையவனை; செய்யவள் - திருமகளானவள்; தவ்வையை - தனக்கு மூத்தாளாகிய மூதேவிக்கு; காட்டி - காண்பித்து விடும் - தான் நீங்குவாளென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் செல்வம் கண்டு பொறாமைப்படுகின்றவனைத் திருமகளானவள் மூதேவியினிடத்துச் சேர்த்துத் தான் நீங்கி விடுவாளென்பதாம்.

தவ்வை - தமக்கை

குறிப்பு : இவ்வாசிரியர் மணக்குடவர் கூறும் மூதேவி என்ற சொல்லாட்சியை இக்குறளில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

168. அழுக்கர றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் தீயுழி யுய்த்து விடும்

(இ-ள்) அழுக்காறெனவொரு பாவி - பொறாமை என்னப்பட்ட ஒப்பற்ற பாவியானவன்; திருச்செற்று - இம்மையில் செல்வத்தைக்

கெடுத்து; தீயுழி - மறுமையில் நரகத்துள்; உய்த்து விடும் - தன்னை யுடையவனைச் சேர்த்து விடும் என்றவாறு.

(இ-ம்) பொறாமையை உடையவன் இம்மையில் செல்வத்தை இழப்பதுமின்றி மறுமையில் நரகத்தை அடைவன் என்பதாம்.

169. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான் கேடு நினைக்கப் படும்

(இ-ள்) அவ்வியம் - பொறாமையைப் பொருந்திய; நெஞ்சத் தான் - மனத்தை உடையவனது; ஆக்கமும் - செல்வமும்; செவ்வியான் - பொறாமையில்லாதவனது; கேடும் - தரித்திரமும்; நினைக்கப் படும் - ஆராயப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) பொறாமையை உடையவனிடத்துச் செல்வமுண்டா யினும், பொறாமையில்லாதவனிடத்துக் கேடுண்டாயினும் அச் செல்வத்திற்குப் பொறாமையும் கேட்டிற்கும் பொறாமையில்லா மையும் ஏதுவாகையையால் இவற்றிற்கேதுவாகிய பழவினையா தென்று அறிவுடையோராலாராயப்படுமென்பதாம்.

170. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை யஃதில்லலர் பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்

(இ-ள்) அழுக்கற்று - பொறாமைப்பட்டு; அகன்றாரும் - பெருகி னவரும்; இல்லை - இல்லை; அஃதில்லலர் - அப்பொறாமைப்படுதல் இல்லாதவருள்; பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்தினின்றும்; தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும்; இல் - இல்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) பொறாமைப்படுதலினாலே தரித்திரமடையாது செல்வ மடைந்தவரும் பொறாமைப்படாமையினாலே செல்வமடையாமல் தரித்திரமடைந்தவரும் இல்லை என்று சொல்லியதாம்.

18. வெஃகாமை

அஃதாவது பிறருக்குரிய பொருளை வெளவ நினையாமையாம்.

171. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்

(இ-ள்) நடுவின்றி - நடு நிலைமை இல்லாமல், நன்பொருள்- பிறருக்குரிய நல்லபொருளை; வெஃகின் - ஒருவன் விரும்புவானாயின்

அவ்விருப்பமானது; குடிபொன்றி - அவன் குடியைக் கெடச்செய்து; குற்றமும் - குற்றத்தையும்; ஆங்கே - அப்பொழுதே; தரும்-கொடுக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறருக்குரிய பொருளை அபகரிப்பது நமக்குத் தருமம் அன்றென்று நினைக்கும் நடுவுநிலைமை இன்றி அவரது நல்ல பொருளை ஒருவன் விரும்புவானாயின், அவ்விருப்பமானது அவன் குடியைக் கெடச் செய்து குற்றத்தையும் அப்பொழுதே தருமென்றவாறு.

172. படுபயன் வெஃகின் பழிபடுவ செய்யார் நடுவன்மை நாணு பவர்

(இ-ள்) படுபயன் - பிறர் பொருளை அபகரித்தலால் உண்டாகும் பயனை; வெஃகி - இச்சித்து; பழிபடுவ - பழியினிடத்துப் பொருந்தும் செயல்களை; செய்யார் - செய்யார்கள்; நடுவன்மை - நடுவு நிலைமை இல்லாத செயலுக்கு; நாணுபவர் - அஞ்சுபவரென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் பொருட்குப் பிறனுரியனல்லன் என்னும் நடுவு நிலைமையைக் கொண்டு நிற்பவர், பிறர் பொருளை அபகரித்தலாலுண்டாம் பயனை விரும்பிப் பழிபடும் செயல்களைச் செய்யா ரென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் பழிப்படுவ என்று பாடம் கொள்ளுவதை இவர் பழிபடுவ என்கிறார்,

173. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே மற்றின்பம் வேண்டு பவர்

(இ-ள்) சிற்றின்பம் - பிறர் பொருளைக் கொண்டடையும் சிறிய இன்பத்தை; வெஃகி - இச்சித்து; அறனல்ல - தருமமல்லாத செயல்களை; செய்யாரே - செய்யார்கள்; மற்றின்பம் - தருமத்தை உடைய பேரின்பத்தை; வேண்டுகவர் - இச்சிப்பவரென்றவாறு.

(இ-ம்) தருமத்தாலடையும் நிலையை உடைய பேரின்பத்தைப் பெற விரும்பினவர் பிறர் பொருளைக் கொண்டடைவதாகிய நிலை இல்லாத சிற்றின்பத்தை விரும்பிப் பாவங்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

**174. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்பென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்**

(இ-ள்) இலமென்று - தரித்திரமுடையேமென்று நினைத்து; வெஃகுதல் செய்யார் - பிறர் பொருளை விரும்பார்; புலம்பென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற; புன்மையில் - குற்றமில்லாத; காட்சி யவர் - அறிவையுடையவரென்றவாறு.

(இ-ம்) ஐம்புலன்களையும் வென்ற பேரறிவையுடையவர் தமக்குப் பொருள் இல்லை என்று பிறர் பொருளை அபகரிக்க விரும்பாரென்பதாம்.

**175. அஃகி யகன்ற வறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்**

(இ-ள்) அஃகி - நுண்ணிதாகி; அகன்ற - எல்லா நூல்களிலும் விரிந்த; அறிவு - விவேகமானது; என்னாம் - யாதாகும்; வெஃகி - பொருளை இச்சித்து; யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு படாத செயல்களை; செயின் - செய்தால் என்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாப் பொருளையும் அறிந்து கூர்மை பொருந்திய அறிவை உடையவர் பொருளை விரும்பிப் பிறரிடத்துத் தீங்கு செய்வாராயின் அவர்க்கு அறிவு சிறிதும் பிரயோசனப் படாதென்ப தாம்.

**176. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பெருள்வெஃகிப்
பெரல்லாத சூழக் கெடும்**

(இ-ள்) அருள் - அருளை; வெஃகி - விரும்பி; ஆற்றின்கண் - அதன் வழியில்; நின்றான் - நின்றவன்; பெருள் வெஃகி - பிறர் பொருளை விரும்பி; பெரல்லாத - அப்பொருளைச் சம்பாதிக்கும் தீய வழிகளை; சூழ - நினைக்க; கெடும் - அவ்விரண்டும் கெடுமென்ற வாறு. அருளென்றதைத் துறவறமெனவும் அதன் வழியென்றதை இல்லறமெனவும் கொள்க.

(இ-ம்) துறவறத்தைப் பெற விரும்பி யில்லறத்தில் நின்றவன் பிறன் பொருளை விரும்பி அதனை அபகரிக்க நினைப்பானாயின் அவ்விரண்டையும் இழப்பென்றவாறு.

177. வேண்டற்க வெஃகியர மாக்கம் விளைவயின் மாண்டற் கரிதரம் பயன்

(இ-ள்) வேண்டற்க - விரும்புதலொழிதல்; வெஃகி - பிறர் பொருளை இச்சித்து; ஆம் - உண்டாகின்ற; ஆக்கம் - செல்வத்தை; விளைவயின்-பின் அனுபவிக்கப்படுமிடத்து; மாண்டற்கு-மாட்சிமைப்படுவதற்கு; அரிதாம் - அரியதாகும்; பயன் - அதன் பயன் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் பிறர் பொருளை அபகரித்து அனுபவிக்கும் போது அதன் பயனன்றாதலில்லாமையால் பொருளால் உண்டாவதாகிய செல்வத்தை விரும்பாதொழிக என்பதாம்.

178. அஃகாரமை செல்வத்திற் கியரதெனின் வெஃகாரமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்

(இ-ள்) செல்வத்திற்கு - சுருங்கும் தன்மையையுடைய செல்வத்திற்கு; அஃகாரமை - சுருங்காமையுக்குக் காரணம்; யாதெனின்-யாதென்றொருவனாராயின்; வெஃகாரமை - விரும்பாமையாகும்; பிறன்-பிறன் ஒருவன்; வேண்டும் - விரும்புகின்ற; கைப்பொருள் - கையிலிருக்கும் பொருளை என்றவாறு.

(இ-ம்) தன் செல்வம் சுருங்காதிருத்தற்குக் காரணம் யாதென்று ஒருவன் ஆராயின் பிறன் கைப்பொருளை விரும்பாமையே அதற்குக் காரணமாகும் என்பதாம்.

179. அறனறிந்து வெஃகர வறிவுடையார்ச் சேருந் திறனறித் தாங்கே தீரு

(இ-ள்) அறன் - இது தருமமென்று; அறிந்து - தெரிந்து; வெஃகா - பிறன் பொருளை விரும்பாத; அறிவுடையார் - விவேகமுடையவரை; சேரும் - சேருவன்; திறனறிந்து - தானடையும் திறத்தை அறிந்து; ஆங்கே - அப்பொழுதே; தீரு - தீருமகள் என்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் பொருளை விரும்பாமையே நமக்குத் தருமமென்றறிந்து அவ்விருப்பத்தை விட்டவரைச் செல்வமடையும் என்பதாம்.

180. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும் வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு

(இ-ள்) இறலீனும் - அழிவைத்தரும்; எண்ணாது - பின் விளைவை நினையாமல்; வெஃகின் - பிறன் பொருளை விரும்பின்-விறலீனும் - வெற்றியைத் தரும்; வேண்டாமையென்னும் செருக்கு ; அப்பொருளை விரும்பாமை என்னும் செருக்கு என்றவாறு.

(இ-ம்) பின் விளைவை எண்ணாமற் பிறர் பொருளை விரும்பின் அவ்விருப்பம் அழிவைத் தரும் என்றும் அதனை விரும்பாமை யானது விரும்பியுழல் வேரைக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற வெற்றியைத் தரும் என்றும் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு: இறல் என்பதற்கு மணக்குடவர் கூறும் கேடு என்பதனோடு ஒக்கும் அறிவு என்ற சொல்லை இவர் பயன்படுத்துகிறார்.

19. புறங்கூறாமை

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம்

181. அறங்கூற னல்ல செயீனு மொருவன் புறங்கூற ரென்ற லினீது

(இ-ள்) அறங்கூறான் - தருமமென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாதவனாகி; அல்ல - பாவங்களை; செயீனும் - செய்தாலும்; ஒருவன் - ஒரு மனிதன்; புறங்கூறான் என்றல்-புறங்கூறானென்ற றுலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல்; இனிது - இனிது என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தருமத்தின் பெயர்களைச் சொல்லாமல் விட்டு பாவங்களையே செய்யினும் பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து பேசாதிருப்பானாயின், இவ்வொரு குணத்தாலும் சிறந்து நிற்பன் என்பதாம்.

182. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே புறனழீஇப் பெரய்த்து நகை

(இ-ள்) அறனழீஇ - தருமத்தை அழித்து; அல்லவை - பாவங்களை; செய்தலின் - செய்தலினும்; தீதே - தீமையை உடைத்

தாம்; புறனழீஇ - ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இசுழ்ந்து பேசி; பொய்த்து நகை - கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து நகை செய்த லென்றவாறு.

(இ-ம்) இது நிரல் நிறைப் பொருள் கோள். தருமத்தை அழிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஒருவன் காணாத விடத்து நிந்திப்பது கொடிதெனவும் பாவங்களைச் செய்வதைப் பார்க்கிலும் அவனைக் கண்டவிடத்துப் பொய்த்து நகை செய்வது கொடிதெனவும் சொல்லியதாம்.

183. புறங்கூறிப் பெய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத லறங்கூறு மாக்கந் தரும்

(இ-ள்) புறங்கூறி - பிறனைக் காணாதவிடத்து இசுழ்ந்து பேசி; பொய்த்து - கண்டவிடத்து அதனை மறைத்து; உயிர் வாழ்தலின் - ஒருவன் உயிர் வாழ்தலினும்; சாதல் - இறந்து விடுதல்; அறம் - தரும சாஸ்திரங்கள்; கூறும் - சொல்லுகின்ற; ஆக்கம் - பிரயோசனத்தை; தரும் - கொடுக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் பிறனைக் காணாதவிடத்து இசுழ்ந்தும் கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்தும் உயிர் வாழ்வதைப் பார்க்கிலும் அது செய்யாது இறந்து விடுவானாயின் அக்குற்றம் அழிதலால் அவன் மறுபிறப்பில் அறங்கூர்ந்தவர் பெறும் பலனைப் பெறுவ னென்பதாம்.

184. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க முன்னின்று மின்னோக்காச் சொல்

(இ-ள்) கண்ணின்று - எதிரே நின்று; கண்ணற-கண்ணோட்ட மற; சொல்லினும் - ஒருவனை நிந்திக்கினும்; சொல்லற்க - சொல்லா திருக்கக்கடவர்; முன்னின்று-அவன் எதிரில் இல்லாமல்; பின்னோக்கா- பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத; சொல் - சொல்லை என்றவாறு.

(இ-ள்) ஒருவன் எதிரே நின்று தாக்ஷிண்யம் இல்லாமல் இசுழ்ந்து பேசினாலும் பேசலாம். காணாதவிடத்திலே மாத்திரம் இசுழலாகாதென்பதாம்.

குறிப்பு : கண்ணோட்டம் என்ற சொல்லை இவர் தாட்சண்யம் என்று கூறுகிறார்.

**185. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்**

(இ-ள்) அறஞ்சொல்லும் - தருமம் நன்றென்று சொல்லுகின்ற; நெஞ்சத்தானன்மை - மனசையுடையவன் அல்லாமையை; புறஞ்சொல்லும் - பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து பேசுகின்ற; புன்மையால் - அற்பத்தினாலே; காணப்படும் - அறியப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) புறங்கூறுமொருவன் தருமத்தை நல்லதென்று சொல்லினும் அது மனதோடு தொடர்ந்த சொல்லன்று என்பது புறங்கூறுதற்குக் காரணமானவன் மனத்தில் இருக்கின்றவரது குணத்தாலறியப்படும் என்பதாம்.

**186. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளும்
தீறந்தெரிந்து கூறப் படும்**

(இ-ள்) பிறன்பழி - பிறனுடைய பழியை; கூறுவான் - சொல்பவன்; தன் பழியுள்ளும் - தன் பழி பலவினுள்ளும்; திறந்தெறிந்து - தான் வருந்தும் தன்மையையுடையதைத் தெரிந்து; கூறப்படும் - சொல்லப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் பழியை அவன் காணாதவிடத்துச் சொல்பவன் பின்பு தன்னிடத்துள்ள பழிகளுள்ளே தான் வருந்துவதற்கேதுவாகிய பெரிய பழியை அவனாராய்ந்தே நின்று சொல்லக்கேட்பு.....

குறிப்பு: ஏட்டின் கடைசிப் பகுதி சிதலம்.

**187. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட நேற்றர் தவர்**

(இ-ள்) பகச்சொல்லி - தம்மைவிட்டு நீங்கும்படியாகப் புறங்கூறி; கேளிர்ப் - தஞ்சுற்றத்தாரையும்; பிரிப்பர் - பிரியப் பண்ணுபவர்; நகச்சொல்லி - மகிழும்படியாகச் சொல்லி; நட்பாடல் - அயலாரோடு சிநேகிதம் செய்தலை; தேற்றாதவர் - அறியாதவரென்றவாறு.

(இ-ம்) மதுரமான சொற்களை மகிழும்படியாகச் சொல்லி அவரோடு சிநேகிதம் செய்வது தமக்கு உறுதி என்று அறியாதவர் புறங்கூறித் தம் சுற்றத்தாரையும் தம்மை விட்டுப் பிரியப் பண்ணுவர் என்பதாம்.

188. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினர் வெண்ணெகொ லேதீலார் மரட்டு

(இ-ள்) துன்னியார் - நெருங்கி நிற்பவரது; குற்றமும்-குற்றத் தையும்; தூற்றும் - அவரைக் காணாதவிடத்துத் தூற்றுகின்ற; மரபினார் - தன்மையையுடையவர்; என்னை கொல் - யாதோ; ஏதிலார் மரட்டு - அயலாரிடத்து செய்வதென்றவாறு;

(இ-ம்) தம்மோடு நெருங்கி உறவு செய்பவரது குற்றத்தையும் அவரைக் காணாத விடத்துத் தூற்றுகின்றவர்கள் அயலாரிடத்து என்ன கொடுமையைச் செய்யார் என்பதாம்.

189. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப் புன்சொ லுரைப்பான் பொறை

(இ-ள்) அறனோக்கி - தருமத்தை நோக்கி; ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போலும்; வையம் - பூமியானது; புறனோக்கி - பிறர் நீங்கின அளவு பார்த்து; புன்சொல் - நிந்தைச் சொல்லை; உரைப்பான் - சொல்பவனது; பொறை - உடற்பாரத்தை என்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாம் சுமக்கின்ற பூமிக்குப் புறங்கூறுவானது சரீர்பாரத்தையும் சுமப்பது மிக வருத்தமாயினும் மிகக் கொடியது சுமப்பதே எனக்குத் தருமமென்று நினைத்துச் சுமக்கின்றது போலுமென்பதாம்.

190. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின் தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு

(இ-ள்) ஏதிலார் - அன்னியரது; குற்றம்போல் - குற்றத்தைப் புறங்கூறுதற்குக் காணுதல் போல்; தங்குற்றம் - பாவங்கூறுதலாகிய தங்குற்றத்தையும்; காண்கிற்பின் - காண்பராயின்; தீதுண்டோ - துன்பமுண்டோ; மன்னுமுயிர்க்கு - அவரது நிலை பெறுமுயிர்க்கென்றவாறு.

(இ-ம்) புறங்கூறுதற்கு அயலார் குற்றத்தை ஆராய்தல் போல அப்புறங்கூறுதலாகிய தங்குற்றத்தையும் ஆராய்வாருயிர்க்கு அப்பாவமொழிதலாற் பின்வரும் பிறவிகளினின்றும் துன்பமில்லை என்பதாம்.

20. பயனில் சொல்லாமை

அஃதாவது அறம் பொருள் இன்பங்கள் ஒன்றையும் உதவாத சொற்களைச் சொல்லாமையாம்.

191. பல்லார் முனியப் பயனில் சொல்லுவார் எனல்லாரு மெள்ளப் படும்

(இ-ள்) பல்லார் - அறிவுடையவர் பலரும்; முனிய - வெறுக்க; பயனில் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை; சொல்லுவான் - பேசுவான்; எல்லாரும் - எல்லாராலும்; எள்ளப்படும் - இகழப்படுவன் என்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவுடையவர் வெறுக்க, வீண் சொற்களைச் சொல்லுவோனை அறிவுடையோரும் மூடருமாகிய எல்லாரும் இகழ்வார் என்பதாம்.

குறிப்பு: அறிவுடையோருடன் மூடரையும் இவர் கூறுகிறார். பரிமேலழகர் மூடரைக் கூறார்.

192. பயனில் பல்லார்முற் சொல்ல நயனில் நட்டார்கட் செய்தலிற் நீது.

(இ-ள்) பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை; பல்லார் முன் - அறிவுடையார் பலர் முன்பு; சொல்லல் - ஒருவன் சொல்லுதல்; நயனில் - விருப்பமில்லாத செயல்களை; நட்டார்கண் - தன் சிநேகி, தரிடத்து; செய்தலின் - செய்வதிலும்; நீது - குற்றமாமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் அறிவுடையார் பலர் முன் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுவது மித்திரரது சோகம் செய்வதினுமதிக இகழ்ச்சியைத் தருமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் குறிப்பிடாத மித்திரருக்குச் சோகம் செய்வதினும் அதிக இகழ்ச்சியைத் தரும் என்கிறார் இவ்வுரையாசிரியர். இவ்வுரை பரிதியார் மற்றும் காலிங்கர் உரையைத் தழுவியதாம். மேலும் பரிமேலழகர் நட்டார் என்று கூறுவதை இவர் சிநேகிதர் என்றும் மித்திரர் என்றும் கூறுகிறார்.

193. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில பாரித் துரைக்கு முரை.

(இ-ள்) நயனிலனென்பது - நீதி இல்லாதவன் என்பதை; சொல்லும் - தெரிவிக்கும்; பயனில - பிரயோசனமில்லாத பொருட்களை; பாரித்து - விரித்து; உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற; உரை - சொல்லென்றவாறு.

(இ-ம்) பயனில்லாத சொற்களை விரித்துச் சொல்பவனை அச்சொல்லைக் கொண்டே நீதி இல்லாதவனென்று அறியலாகுமென்பதாம்.

194. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராய் பண்பில்சொற் பல்லர ரகத்து

(இ-ள்) நயன்சாரா - யாவரிடத்தும் நீதியோடு சேராவாய்; நன்மையினீக்கும் - நற்குணங்களின் நீங்கச் செய்யும்; பயன்சாரா - பிரயோசனத்தோடு சேராத; பண்பில் சொல் - குணமில்லாத சொற்களை; பல்லாரகத்து - ஒருவன் பலரிடத்துச் சொல்லுவானாயின் என்றவாறு-

(இ-ம்) ஒருவன் மதுரமும் உண்மையும் இல்லாத பயனில்லாத சொற்களைப் பலரிடத்துச் சொல்லுவானாயின் அவை நீதியோடு பாடாமல் அவனை நற்குணங்களின் நீங்கச் செய்யுமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் இனிமையும் மெய்ம்மையுமுடைய சொற்கள் என்று கூறுவதை இவர் மதுரமும் இனிமையும் என்கிறார். நன்மையின் நீங்கும் என்று மணக்குடவரும், நன்மையும் நீங்கும் என்று பரிதியாரும் பாடம் கொண்டுள்ளனர்.

195. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில நீர்மை யுடையார் சொலின்

(இ-ள்) சீர்மை - மேம்பாடு; சிறப்பொடு - சிறப்புடனே; நீங்கும் - கெடும்; பயனில - பயனிலவாகிய சொற்களை; நீர்மை யுடையார் - இனிய குணத்தை உடையவர்; சொலின் - சொல்லுவாராயின்.

(இ-ம்) நற்குணத்தை உடையவர் பயனற்ற சொற்களை ஒரோவிடத்துச் சொல்லுவாராயின் அவரது மேம்பாடும் சிறப்பும் அவரை விட்டு நீங்குமென்பதாம்.

196. பயனில்சொற் பரராட்டு வரணை மகனெனல் மக்கட் பதடி யெனல்

(இ-ள்) பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை; பாராட்டு வான் - பலதரமும் சொல்லுவாணை; மகனெனல் - மனிதனென்று சொல்லாதொழிக; மக்கள் - மனிதருள்; பதடி எனல் - பதரென்று சொல்லுகவென்றவாறு.

(இ-ம்) பயனில்லாத சொற்களை எப்பொழுதும் சொல்வானுக்கு உள்ளறி வில்லாமையினாலே அவனை மனிதருள் பதரென்று சொல்லுக வென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிதியாரைப் போல மகன் என்பதற்கு மனிதன் என்று இவ்வுரைகாரர் பொருள் காண்கிறார்.

197. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர் பயனில சொல்லாமை நன்று

(இ-ள்) நயனில - நீதி இல்லாத சொற்களை; சொல்லினும் - சொன்னாராயினும்; சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; சான்றோர் - பெரியோர்கள்; பயனில - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை; சொல்லாமை - சொல்லாதிருத்தல்; நன்று - நல்லதென்றவாறு.

(இ-ம்) பயனற்ற சொற்களானவை, நீதியோடு சேராத சொற்களைப் பார்க்கினும் தீமையுள்ளனவாக ஆதலின் பெரியராயினோர்க்கு அவைகளைச் சொல்லாதிருத்தலென்பதாம்.

198. அரும்பயனாய் மறிவினார் சொல்லார் பெரும்பய னில்லாத சொல்

(இ-ள்) அரும்பயன் - அருமையாகிய பிரயோசனத்தை; ஆயும் - ஆராய்கின்ற; அறிவினார் - அறிவினையுடையார், சொல்லார் - சொல்ல மாட்டார்; பெரும் பயனில்லாத - பெரிய பிரயோசனம் இல்லாத; சொல் - சொல்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) முக்தியை அடைவது முதலிய அருமையாகிய பிரயோசனத்தைத் தேடுகின்ற பேரறிவாளர்கள், பெரிய பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

199. பொருடர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடர்ந்த மாசறு காட்சி யவர்

(இ-ள்) பொருடர்ந்த - பயனில்லாத சொற்களை; பொச்சாந்தும் - மறந்தும்; சொல்லார் - சொல்ல மாட்டார்; மருட்தீர்ந்த - மயக்கத்தினின்றும் நீங்கிய; மாசறு - குற்றமற்ற; காட்சியவர் - அறிவினையுடையவர் என்றவாறு.

(இ-ம்) மயக்கத்தின் நீங்கிய அறிவினையுடையவர்கள் பயனற்ற சொற்களை மறந்தும் சொல்லமாட்டாரென்பதாம்.

200. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

(இ-ள்) சொல்லுக - சொல்லக் கடவர்; சொல்லில் - சொற்களில்; பயனுடைய - பிரயோசனமுடைய சொற்களை; சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக் கடவர்; சொல்லில் - சொற்களில்; பயனிலாச் சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் சொல்லத்தக்கது பயனுடைய சொல்லென்றும் சொல்லத்தகாதது பயனில்லாத சொல்லென்றும் கூறியதாம்.

21. தீவினை அச்சம்

அஃதாவது பாவங்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சுதலாகும்

201. தீவினையர ரஞ்சார் விழுமியர ரஞ்சுவர் தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு

(இ-ள்) தீவினையார் - முன்செய்த பாவத்தை உடையவர்கள்; அஞ்சார் - பயப்படார்; விழுமியார் - அதனைச் செய்யாத சிறப்பினை உடையவர்; அஞ்சுவர் - பயப்படுவர்; தீவினை என்னும் செருக்கு - பாவமென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்திற்கென்றவாறு.

(இ-ம்) நெடுநாள் முதற்கொண்டு பாவத்தையே செய்து வரும் பாவிகள் அப்பாவத்தைச் செய்தற்கு அஞ்சாரென்றும் அதனைச் செய்யாத பெரியோர்கள் அஞ்சுவரென்றும் சொல்லிய தாம்.

202. தீயவை தீய பயத்தலாற் நியவை தீயினு மஞ்சப் படும்

(இ-ள்) தீயவை - தான் செய்யும் பாவங்கள்; தீய பயத்தலால் - பின்பு துன்பத்தைத் தருதலால்; தீயவை - அப்பாவங்களை; தீயினும் - நெருப்பினும்; அஞ்சப்படும் - ஒருவனால் அஞ்சப்படும் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தனக்கிதத்தைக் குறித்துச் செய்யும் தீவினை பின் சென்று வருத்துவதினாலே நெருப்பினும் கொடிது என்று அதற்கு அஞ்ச வேண்டுமென்பதாம்.

203. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்

(இ-ள்) அறிவினுளெல்லாம் - தமக்குறுதியைத் தேடும் அறிவு களனைத்திலும்; தலை என்ப - முதன்மையான அறிவென்று சொல்லுவர்; தீய - தீவினைகளை; செறுவார்க்கும் - தன்னை வருத்துவோரிடத்தும் செய்யாவிடல் - செய்யாது விட்டாலென்ற வாறு.

(இ-ம்) தன்னை வருத்துவோரிடத்தும் தீவினைகளைச் செய்யாத அறிவு தனக்கு உறுதியைத் தேடுமெல்லா அறிவினும் முதன்மையான அறிவாகுமென்பதாம்.

204. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின் அறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு

(இ-ள்) மறந்தும் - மறவியைப் பொருந்தியும்; பிறன் - பிறனுக்கு; கேடு-கேடு தரும் வினையை; சூழற்க - எண்ணாதிருக்கக் கடவன்; சூழின் - எண்ணுவானாயின்; அறம் - தருமக் கடவுள்; சூழும் - எண்ணும்; சூழ்ந்தவன் - எண்ணினவனுக்கு; கேடு - கேட்டைத் தரும் வினையை என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு செய்தற்கெண்ணுவானாயின் அப்பொழுதே அவனைக் கெடச் செய்து தருமம் நீங்குதலாலே தீவினையெண்ணலுமாகாது என்பதாம்.

205. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யீ னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து

(இ-ள்) இலனென்று - பொருளிலேனென்று நினைத்து; தீயவை - தீவினைகளை; செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக் கடவன்; செய்யின் - செய்வானாயின்; இலனாகும் - இல்லாதவனாவான்; மற்றும் பெயர்த்து - திரும்பியுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தனக்குப் பொருளில்லை என்று நினைத்து அது கிடைத்தற் பொருட்டுப் பிறர்க்குக் கேட்டைச் செய்தவன் அத் தீவினையாற் பிறவிதோறும் தரித்திரனானவானென்பதாம்.

குறிப்பு: 'இலமென்று' என்று மணக்குடவர் பாடம் கொள்வார்.

206. தீப்பால தான்மிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால தன்னை யடல்வேண்டர தான்

(இ-ள்) தீப்பால - தீமைப் பகுதிகளாகிய வினைகளை; தான் - ஒருவன் தான்; பிறர்கண் - பிறரிடத்து; செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக் கடவன்; நோய்ப்பால - தீமை செய்யும் பகுதியனவாகிய பாவங்கள்; தன்னை யடல் - தன்னை வருத்துதலை; வேண்டாதான் - விரும்பாதவனென்றவாறு.

(இ-ம்) நோய் செய்வார் பாவங்கள் பின் வருத்தப்படாதிருக்க வேண்டினவன் பிறரிடத்துத் தீவினைகளைச் செய்யலாகாதென்பதாம்.

207. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை வீயாது பின்சென்றும்

(இ-ள்) எனைப்பகை-எவ்வளவு பெரிய பகையை; உற்றாரும்-பொருந்தினவரும்; உய்வர் - பிழைப்பர்; வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகை; வீயாது - நீங்காமல்; பின்சென்று - பின்புகுந்து; அடும் - கொல்லுமென்றவாறு.

(இ-ம்) மிகப் பெரிய பகைவரையும் ஒருபாயத்தினாலே தப்பிப் பிழைக்கலாகும். பிறவிதோறும் பின்சென்று வருவதாகிய வினைப் பகைக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பதாம்.

208. தீயவை செய்தார் கெடுத வீழறன்னை வீயர தடியறைந் தற்று

(இ-ள்) தீயவை செய்தார் - பிறருக்குத் தீங்கு செய்தார்; கெடுதல் - தான் கெடுதல்; நிழல் தன்னை - சாயையானது தன்னை; வீயாது - தன்னை விட்டு நீங்காமல்; அடியறைந்தற்று - அடியினிலே தங்கிய தன்மை என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் நிழலானது நெடிதாகப் போகியும் அவனை விடாது வந்து அவனிடத்துத் தங்கியது போலப் பிறர்க்குச் செய்த தீவினையானது செய்தவனை விடாது பற்றி நின்று கெடுக்கு மென்பதாம்.

209. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்திரன்றும் துன்னற்க தீவினைப் பரல்

(இ-ள்) தன்னைத்தான் - ஒருவன் தன்னைத் தானே; காதல னாயின் - விரும்புதலுடையனாயின்; எனைத்தொன்றும் - எவ்வளவு சிறியதொன்றாயினும்; துன்னற்க - பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக் கடவன்; தீவினைப்பரல் - பாவமாகிய பகுதியை என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தன்னைத்தான் காப்பாற்றுவதற்கு விருப்ப முடையனாயிற் பின்பு தனக்குத் துன்பத்தைத் தருவதாகிய தீவினையை பிறரிடத்துச் சிறிதும் செய்குதல் ஒழிக என்பதாம்.

210. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கேரடித் தீவினை செய்யர னெனின்

(இ-ள்) அருங்கேடனென்பதறிக - ஒருவன் அரிதாகிய கேட்டையுடையவனென்பது; அறிக - அறியக் கடவீர்; அருங்கேரடி - கொடு நெறிக்கண் சென்று; தீவினை - பாவத்தை; செய்யானெனின் - பிறரிடத்துச் செய்யானாயின் என்றவாறு.

(இ-ம்) துர்மார்க்கத்தில் சென்று பிறரிடத்துத் தீவினையைச் செய்யாதவனுக்கு என்றைக்கும் கேடில்லை என்று அறிகவென்பதாம்.

22. ஒப்புரவறிதல்

அஃதாவது பிறர்க்குபகாரஞ் செய்து வாழுமுலக நடையினை யறிந்து செய்தலாம்.

211. கைமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட் டென்னாற்றுங் கெரல்லோ வுலகு

(இ-ள்) கடப்பாடு - மேகம் போல்வார் செய்யு முறைமைப் பாடுகள்; கைமாறு - பிரதியுபகாரங்களை; வேண்டா - விரும்புவன வல்லவாம்; மாரிமாட்டு - தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களிடத்து; என்னாற்றும் - என்ன பிரதியுபகாரம் செய்யா நின்றன; உலகு - உயிர்கள் என்றவாறு.

கொல், ஓ, இரண்டும் அசை நிலை.

(இ-ம்) தமக்கு ஓர் உதவியும் செய்யாத உயிர்களுக்கு நீருதவு கின்ற மேகங்களைப் போல்வார் (தாமும்) உபகாரத்தை விரும்பாமற் பிறர்க்குபகாரம் செய்வரென்பதாம்

குறிப்பு: பரிமேலழகர், கைமாறு என்று பாடம் கொள்வதை இவர் கைமாறு என்கிறார். கொல், ஓ, இரண்டும் அசைநிலைகள் என்பதைப் பரிமேலழகர் குறிப்பிடவில்லை.

212. தாளாற்றித் தந்த பெருளெல்லாந் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் பெருட்டு

தாளாற்றி - முயற்சி செய்து; தந்த - சம்பாதித்த; பெருளெல்லாம் - பொருளனைத்தும்; தக்கார்க்கு - தகுதியையுடையவர்க்கு; வேளாண்மை - உபகாரத்தை; செய்தற்பெருட்டு செய்தற் பயனுடையனவாமென்றவாறு. முயற்சி - உத்தியோகம்.

(இ-ம்) தகுதியையுடையவர் தமது முயற்சியாற் சம்பாதித்த பொருளனைத்தையும் பிறர்க்குபயோகமாகச் செய்வாரென்பதாம்.

குறிப்பு: முயற்சி என்பதற்கு இவ்வுரையாசிரியர் உத்தியோகம் என்ற புதுப்பொருளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

213. புத்தே ஞலகத்து மண்டும் பெறலரிதே யெரப்புரவி னல்ல பிற

(இ-ள்) புத்தேஞலகத்தும் - தேவருலகத்தும்; ஈண்டும் - இவ்வுலகத்தும்; பெறலரிதே - பெறுதலரிதாம்; ஒப்புரவின் - ஒப்புரவைப் போல; நல்ல - நல்லனவாகிய. பிற - பிற செயல்களை என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒப்புரவைப் போல நல்ல செயல்கள் விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்துமில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு: பெறற்கரிதே என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

214. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப் படும்

(இ-ள்) ஒத்ததறிவான் - உலக நடையினை அறிந்து செய்பவன்; உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடு கூடி வாழ்பவனாவான்; மற்றையான் - அதனையறிந்து செய்யாதவன்; செத்தாருள் - இறந்தவர்களுள்; வைக்கப்படும் - ஒருவனாக வைக்கப்படுவான் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஒப்புரவை அறிந்து செய்பவனே உயிர் வாழ்பவன் என்றும் அவ்வொப்புரவைச் செய்யாதவன் உயிரோடிருக்கினும் செத்தவனாவனென்றும் சொல்லியதாம்.

215. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் பேரறி வானன் றிரு

(இ-ள்) ஊருணி - ஊரில் வாழ்வார் தண்ணீருண்ணும் குளம்; நீர்நிறைந்தற்று - சலம் நிறைந்தாற் போலுமாம்; உலகு - உலகு நடையினை; அவாம் - விரும்புகின்ற; பேரறிவாளன் - பெரிய அறிவினையுடையவனது; திரு - செல்வமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒப்புரவை விரும்பிய பேரறிவாளனது செல்வமானது ஊர்க் குளத்து நீரைப் போலப் பாழ் போகாது பொதுநின்று எல்லார்க்கும் உபயோகமாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு: நீர் என்பதை இவ்வுரைகாரர் சலம் என்கிறார்.

216. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ நயனுடை யான்கட் படின்

(இ-ள்) பயன்மரம் - பயன்படு மரமானது; உள்ளூர் - ஊர் நடுவே; பழுத்தற்று - பழத்தாற் போலுமாம்; செல்வம் - செல்வமானது; நயனுடையான்கண் - ஒப்புரவு செய்பவனிடத்து; படின் - உண்டாயினென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒப்புரவு செய்வானிடத்துச் செல்வமுண்டாயின் அது பயன்படு மரம் ஊர்நடுவிற் பழுத்தாற்போல எல்லார்க்கும் எளிதிற்பயன் கொடுக்குமென்பதாம்.

217. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம் பெருந்தகை யான்கட் படின்

(இ-ள்) மருந்தாகி - பிணிகட்கமிழ்தமாகி; தப்பா - தப்புதலில்லாத; மரத்தற்று - மரத்தையொக்கும்; செல்வம் - செல்வமானது; பெருந்தகையான் கண் - ஒப்புரவு செய்யும் பெரிய தகைமையுடையவனிடத்து; படின் - உண்டாயினென்றவாறு; ஆல் - அசை.

(இ-ம்) ஒப்புரவு செய்பவனிடத்துச் செல்வம் உண்டாயின் அது, இலை காய் முதலியவெல்லாம் பிணிகட்கு மருந்தாகிப் பயன்படும் மரம் போலத் தன் குறை நோக்காது எல்லார் வருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம்

குறிப்பு: அமிழ்தமாகி-ஒளடதமாகி என்க. பரிமேலழகர் உரையை விரிவாக்கியுள்ளார்.

218. இடனில் பருவத்து மொப்புரவீற் கொல்கார் கடனறி கர்ச்சி யவர்

(இ-ள்) இடனில் பருவத்தும் - செல்வம் இல்லாத நிலையிலும்; ஒப்புரவிற்கு - உபகாரம் செய்தற்கு; ஒல்கார் - தளரார்; கடனறி - செய்யத்தகு முறைமைகளையறிந்த; கர்ச்சியவர் - அறிவினையுடையாரென்றவாறு.

(இ-ம்) செய்யத்தகுவுன இவையென்றறிந்தவர் தரித்திர மடைந்த காலத்திலும் ஒப்புரவு செய்தலை மாத்திரம் விடார் என்பதாம்.

219. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயநீர்மை செய்யா தலைகலர வரறு

(இ-ள்) நயனுடையான் - உபகாரம் செய்தலை உடையான்; நல்கூர்ந்தான் ஆதல் - தரித்திரமடைந்தவனாதல்; செய்யுநீர்மை - செய்யும் தன்மையையுடைய உபகாரங்களை; செய்யாது - செய்யப் பெறாமல்; அமைகலாவாறு - வருந்துகின்ற வியப்பென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒப்புரவு செய்வார்க்குத் தரித்திரமாவது அவ்வொப்புரவைச் செய்வதற்கிசையாமல் வருந்துவதன்றித் தானனுபவித்தற்கில்லாமையன்றென்பதாம்.

குறிப்பு: செயுநீர் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டுள்ளார். மணக்குடவர் செயுநீர்மை என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

220. ஒப்புர வினால்வருங் கேடெனி னா:தொருவன் விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து

(இ-ள்) ஒப்புரவினால் - உபகாரம் செய்தலினால்; வரும் கேடெனின் - பொருட்கேடுவருமாயின்; அஃது - அந்த நேரத்தில்; ஒருவன் - ஒரு மனிதன்; விற்று - தன்னை விற்றாயினும்; கோட்டக்கது - கொள்ளத்தக்க குணத்தையுடைத்தாமென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னை விற்றுக் கொள்ளுவதொன்றில்லையாயினும் பிறருக்குபகாரஞ் செய்தலால் வரும் தரித்திரத்தைத் தன்னை விற்றுக் கொள்ளத் தகுமென்பதாம்.

23. ஈகை

அஃதாவது தரித்திரராயிருக்கின்றவர்களுக்கு இல்லை என்னாது கொடுத்தலாம்.

221. வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகைமற் றெல்லாம் குறியெதீர்ப்பை நீர துடைத்து

(இ-ள்) வறியார்க்கு - தரித்திரருக்கு; ஒன்றீவதே - வேண்டிய தொன்றைக் கொடுத்தலே; ஈகை - கொடையாகும்; மற்றெல்லாம் அதுவொழிந்தவெல்லா ஈகையும்; குறியெதீர்ப்பை - வாங்கியவன

வெதிர் கொடுப்பதினுடைய; நீரதுடைத்து - குணத்தையுடைத்தா மென்றவற்று.

(இ-ம்) தரித்திரருக்கு வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதல்லது மற்றையோர்க்குக் கொடுப்பது ஈகையாகாதென்பதாம்.

குறிப்பு: வறியரென்பதை இவ்வுரைகாரர் தரித்திரர் என்றே யாண்டும் கூறுகிறார்.

222. நல்லர நெனினும் கொளநீது மேலுலக மில்லெனீது மீதலே நன்று

(இ-ள்) நல்லாநெனினும் - முத்தியுலகத்துக்கு நல்லவழியென்று சொல்லினும்; கொளலீது - இரப்பது தீதாம்; மேலுலகம் - முத்தியுலகம்; இல்லெனினும் - இல்லையென்று சொல்லினும்; ஈதலே நன்று - கொடுத்தலே நல்லதென்றவாறு.

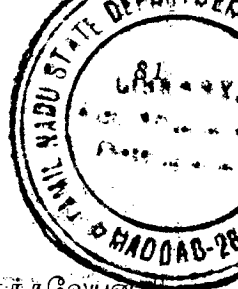
(இ-ம்) இரப்பது மோட்சவுலகத்திற்கு நல்லவழியென்பாருள ராயினுமது தீதாமென்றுங் கொடுத்தார்க்கவ்வுலக மடைவதில்லையென்பாருளராயினுமவ் வீகையே நன்றாமென்றுஞ் சொல்லியதாம்

குறிப்பு: பரிமேலழகர் வீட்டுலகம் என்று கூறுவதை இவர் முத்தியுலகம் என்றும் மோட்சவுலகம் என்றும் கூறுகிறார்.

223. இலனென்று மெவ்வ முரையாமை ஈதல் குலனுடையான் கண்ணே யுள

(இ-ள்) இலனென்னும்-யான்வறியவனென்றிரப்பவன் சொல்லுகின்ற; எவ்வம் - இழிவை; உரையாமை - பிறரிடத்துச் சொல்லாமை யும்; ஈதல் - அதனைத் தன்னிடத்துச் சொன்னவர்க்குக் கொடுத்தலும்; குலனுடையான் கண்ணே - நல்ல குலமுடையவனிடத்தே இருக்கின்றன வாமென்றவாறு.

(இ-ம்) யான் வறியவனென்றிரப்பவன் சொல்லுகின்ற சொல்லைத் தான் பிறரிடத்துச் சொல்லாமையும் அதனைத் தன்னிடத்துச் சொன்னார்க்கில்லையென்னாது கொடுத்தலும் ஆகிய விரண்டும் நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடத்துண்டென்பதாம்.

**224. இன்னர தீரக்கப் படுத விரந்தவ
வரின்முகங் காணு மளவு**

(இ-ள்) இன்னாது - துன்பமாம்; இரக்கப்படுதல் - இரத்தலேயன்ற யிரக்கப்படுதலும்; இரந்தவர் - யாசித்தவர்கள்து; இன்முகம் - இனிமையாகிய முகத்தை; காணுமளவு - பார்க்குமளவு மென்றவாறு;

(இ-ம்) இரந்தவரது முகமலர்ச்சியைப் பார்க்குமளவும் எல்லா யிரப்பவர்க்கியாதாயினுமோவென்னும் பயமுண்டாயிருப்பதினாலே யிரத்தலேயன்றிக் கொடுத்தலும் துன்பந்தரும் என்பதாம்.

குறிப்பு: இன்னாது என்பதற்கு இனிது அன்று என்று பரிமேலழகர் கூறுவர். இரந்தவரை இவ்வுரைகாரர் யாசித்தவர் என்கிறார்.

**225. ஆற்றுவர ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவர ராற்றலிற் பின்**

(இ-ள்) ஆற்றுவார் - தவஞ்செய்வார்க்கு; ஆற்றல் - வல்லமையாவது; பசியாற்றல் - பசியைப் பொறுத்தலாம்; அப்பசியை - அந்தப் பசியை; மாற்றுவார் - ஈகையாலொழிப்பவரது; ஆற்றலிற் பின் - வல்லமைக்குப் பின்னென்றவாறு.

(இ-ம்) தவஞ்செய்வார்க்குப் பசியைப் பொறுத்தலே வல்லமையாயினும் அவர் தாமும் பசித்துப் பிறரையும் தூக்க மாட்டாராதலின் அவர் வல்லமையினும் தாமும் பசியாது பிறரையும் தூப்பவரது வல்லமையே யதிகமென்பதாம்.

**226. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த ல:பொருவன்
பெற்றான் பெருள்வைப் புழி**

(இ-ள்) அற்றார் - தரித்திரரது; அழிபசி - வருத்தும் பசியை; தீர்த்தல் - தீர்க்கக்கூடவன்; பொருள் பெற்றானொருவன் - பொருளைப் படைத்தவனாகியவொருவன்; அஃது - அதனை; வைப்புழி - தனக்குதவ வைக்குமிடமகலானென்றவாறு.

பொருள் பெற்றானொருவனெனக் கூட்டுக.

(இ-ம்) ஒருவன் ஈகையினாலே தரித்திரரது பசி தூப்பானாயின் அப்பொருள் பின்பு தனக்கே வந்துதவமென்றறிக வென்பதாம்.

குறிப்பு: அழிபசி என்பதற்கு மிக்க பசியை என்றும் எல்லா நன்மைகளும் அழியவருதலின் அழிபசி என்றும் பரிமேலழகர் கூறுவார்.

227. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந் தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(இ-ள்) பாத்தூண் - பாகஞ்செய்துண்ணுதலை; மரீஇயவனை - பொருந்தியவனை; பசியென்னுந்தீப்பிணி - பசியென்று சொல்லப் படுங்கொடிய நோய்; தீண்டலரிது - சேர்தலில்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்கையிலகப்பட்டதை யாசகர்க்குதவித் தானுமுண்ப வன் தனக்குத் தானே வயித்தியனாகலாற் பசி நோயவனைச் சேராவென்பதாம்.

குறிப்பு: பாத்து - பகுத்து என்று பரிமேலழகர் கூறுவார். மரீ இயவன் என்பதற்குப் பயின்றவன் என்று கூறுவார். தீப்பிணி என்பதற்கு, தீய நோய் என்று குறிப்பிடுவார்.

228. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை வைத்தீழ்க்கும் வன்க ணவர்

(இ-ள்) ஈத்து - தரித்திரர்களுக்குக் கொடுத்து; உவக்கும் - அவர் மகிழ்கின்றதினாலே; இன்பம் - அருளுடையவரடையுஞ் சுகத்தை; அறியார்கொல் - கண்டறியாரோ? தாமுடைமை - தாமுடைய பொருளை; வைத்து - கொடாமல் வைத்து; இழக்கும் - இழந்துவிடுகின்ற; வன்கணவர் - அருளில்லாதவரென்றவாறு.

(இ-ம்) ஈகையினாலே தரித்திரரை மகிழ்வித்து அவர் மகிழ்ச்சியைக் கண்டருளுடையாரடையுமின்பத்தைப் பொருளை வைத்திழப்பவரறிவாராயிற் றாமுமவ்வின்பத்தை யடைவது அல்லது வைத்திழவாரென்பதாம்.

229. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய தாமே தமிய ருணல்

(இ-ள்) இரத்தலின் - யாசிப்பதினும்; இன்னாது - இனிதாகாத தாம்; மன்ற - தெளிவாக; நிரப்பிய - பொருட்குறைநிரைக்க வேண்டி; தாமேதமியருணல் - தாமே தனித்துண்ணுதலென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒரு தொகையைக் குறித்துப் பொருளை நிறைக்க வேண்டித் தம்மிடத்து வந்திரக்கின்றவர்க்கு உதவாது தாமே தனித்துண்ணுவ திரப்பதினுந் தீதாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு: மன்ற - ஒரு தலை என்று பரிமேலழகர் கூறுவார். ஓரோவெண்களை என்று பரிமேலழகர் கூறியதை இவர் ஒரு தொகை என்கிறார். இரத்தல், யாசித்தல் என்று வடசொல்லாக்கிக் கூறுகிறார்.

230. நுதலி னின்னாத தீல்லை யினித்தூஉ மீத லியையாக் கடை

(இ-ள்) சாதலின் - இறத்தல் போல; இன்னாததில்லை - துன்பந்தருவதொன்றில்லை; இனிது - இனிதாகும்; அதூஉம் - அவ்விறத்தலும்; ஈதலியையாக்கடை - இரப்பவர்க்குக் கொடுத்தலிசையாவிடத் தென்றவாறு.

(இ-ம்) இரப்பவர்க்குக் கொடுத்துண்ணுதல் கூடாதவிடத்திற் பிரயோசனப்படாத வுடற் பாரந்தீர விற்றது விடுவதேயொருவனுக்கினிதாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு: உடற்பொறை என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் உடற்பாரம் என்கிறார்.

24. புகழ்

அஃதாவது இல்லறத்தில் வழுவாமல் நடப்பவர்க்கு இம்மையிலடையும் பயனாய் இவ்வுலகத்திலுண்டாகுங் கீர்த்தியாம்.

231. ஈத லிசையட வாழ்த லதுவல்லது ஊதிய மில்லை யுயிர்க்கு

(இ-ள்) ஈதல் - தரித்திரருக்குக் கொடுக்கையினால்; இசையட - கீர்த்தியுண்டாக; வாழ்தல் - வாழ்க்கடவர்; அதுவல்லது - அக்கீர்த்தியல்லது; ஊதியமில்லை - பிரயோசனம் வேறொன்றில்லை; உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கென்றவாறு.

(இ-ம்) மக்களுயிர்க்கிப் பிறப்பிலடையும் பயனாவது தரித்திரருக்குக் கொடுப்பதினாலே கீர்த்தியுண்டாக வாழ்வதன்றி வேறில்லை யென்பதாம்.

குறிப்பு: புகழ் என்பதற்கு இவர் கீர்த்தியென்றே கூறுகிறார். ஊதியம் என்பதை பிரயோசனம் என்கிறார்.

232. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன் நீவார்மே நிற்கும் புகழ்

(இ-ள்) உரைப்பார் - உலகத்திலொன்றுரை செய்வார்; உரைப்பவையெல்லாம் - உரை செய்வனவெல்லாம்; இரப்பார்க்கு - தரித்திரராயிருப்பவர்களுக்கு; ஒன்று - வேண்டியதொரு பொருளை; ஈவார்மேல் - கொடுப்பவர் மேல்; நிற்கும்-நிற்கின்ற; புகழ்-கீர்த்தியா மென்றவாறு.

(இ-ம்) உலகத்துளொன்றுரை செய்வாருரையெல்லா மிரப்பார்க்குக் கொடுப்பவர் மேன்றிநின்று கீர்த்தியாகு மென்பதாம்.

233. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் பொன்றாது நிற்பதொன் றில்

(இ-ள்) ஒன்றா - தனக்கொப்பில்லாததாக; உயர்ந்த-ஓங்கிய; புகழல்லால்-கீர்த்தியல்லது; உலகத்து-இவ்வுலகத்தில்; பொன்றாது-அழியாமல்; நிற்பது - நிலைபெறுவது; ஒன்றில் - வெறொன்றில்லை யென்றவாறு.

(இ-ம்) கொடுப்பதற்கரிய உயிரையும், அலயவத்தையும் பொருளையும் கொடுப்பதினாலே யொப்பில்லாம லோங்கிய புகழல்லது உலகத்திலழியாது நிற்பது வேறொன்றில்லாமையா லப்படிப்பட்ட புகழையே செய்யப்படுமென்பதாம்.

234. நிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப் போற்றாது புத்தே ஞாலகு

(இ-ள்) நிலவரை - பூமியெல்லையில்; நீன்புகழ் - அழியாத கீர்த்தியை; ஆற்றின் - ஒருவன் செய்வானாயின் அவனையல்லது; புலவரை - தன்னையடைந்து நின்ற ஞானிகளை; போற்றாது - விரும்பாது; புத்தேஞாலகு - தேவருலகம் என்றவாறு.

(இ-ம்) பூமியினிடத்தழியாத புகழைச் செய்பவன் புகழுடம்பால் இவ்வுலகத்தையும், தெய்வவுடம்பினாலே தன்னையுமொருங்கே யடைதலாலுந் தன்னை யடைந்து நின்ற புலவர்க்கிவ் வுலகமில்லாமையாலும் அவ்விருவருள்ளும் புகழ் செய்தவனையே தெய்வ லோகம் போற்றுமென்பதாம்.

**235. நத்தம்பேற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லர லரிது**

(இ-ள்) நத்தம் - கீர்த்தியுடம்பிற் காக்கமாகின்ற; கேடும் - தரித்திரமும்; உளதாகும் - கீர்த்தியுடம்புண்டாகின்ற; சாக்காடும் - இறத்தலும்; வித்தகர்க்கல்லால் - விவேகமுடையவர்க்கல்லது; அரிது - இல்லை என்றவாறு. போல் - உரைஅசை

(இ-ம்) புகழுடம்பு செல்வமடையப் பூதவுடம்பு தரித்திரமடைவதும், புகழுடம்பு நிலையுற பூதவுடம்பழிவதும் அறிவினையுடையார்க்கே யுனவாகு மென்பதாம்.

குறிப்பு: வித்தகர் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் சதுரப்பாடுடையவர் என்று உரை கூற இவர் விவேகமுடையவர் என்கிறார்.

**236. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று**

(இ-ள்) தோன்றின் - மனிதராய்ப் பிறந்தால்; புகழொடு - கீர்த்தியோடு; தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர்; அஃதிலார் - அக்கீர்த்தியில்லாதவர்; தோன்றலின் - மனிதராய்ப் பிறத்தலினும்; தோன்றாமை - பிறவாமையே; நன்று - நல்லதென்றவாறு; புகழோடு தோன்றுதலாவது - அதற்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறத்தல்.

(இ-ம்) கீர்த்திக்கே பொருந்திய நற்குணமில்லாதவர் மனிதராய்ப் பிறப்பதினு மனிதராய்ப் பிறவாமல் விலங்காய்ப் பிறப்பது நல்லது என்பதாம்.

**237. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்**

(இ-ள்) புகழ்பட - தமக்குக் கீர்த்தியுண்டாக; வாழாதார் - வாழ மாட்டாதார்; தந்நோவார் - தம்மைநொந்து கொள்ளாராகி; தம்மையிகழ்வாரை - தம்மை நிந்திப்பவர்களை; நோவதெவன் - நோவதுயாது குறித்தென்றவாறு.

(இ-ம்) கீர்த்தியுண்டாக வாழ மாட்டாதவர் தமது குற்றத்தை யறிந்து தம்மைத் தாமே நோவாமற் றம்மை யிகழ்வாரை நோவது தகாதென்பதாம்.

238. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லர மீசையென்று மெச்சம் பெறாஅ விடின்

(இ-ள்) வசையென்ப - பழியென்று செல்லுவர்; வையத்தார்க் கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளோர்க்கெல்லாம்; இசையென்னுமெச்சம் - கீர்த்தியென்னும் புத்திரனை; பெறாவிடின் - பெறாமனீங்குவாராயி னென்றவாறு.

(இ-ம்) தாமிறந்த பின்னு மிறவாது நிற்கின்ற கீர்த்தியை யுண் டாக்கி வையா திறக்கின் அது யாவர்க்கும் பழியாகு மென்பதாம்.

குறிப்பு: இராமானுசக் கவிராயன் கூறும் கருத்து போல் கீர்த்தி யென்னும் புத்திரன் என்கிறார்.

எச்சம் - மகன் என்ற பொருளில் பயன்படுத்துகிறார்.

239. வசையிலர வண்பயன் குன்று மீசையிலர யாக்கை பொறுத்த நிலம்

(இ-ள்) வசையிலா - பழியில்லாத; வண்பயன் - வளப்பம் பொருந்திய விளைவு; குன்றும் - குறையும்; இசையிலா - கீர்த்தி யில்லாத; யாக்கை - சரீரத்தை; பொறுத்த நிலம் - சுமந்த நில மென்றவாறு.

(இ-ம்) கீர்த்தியுண்டாக வாழாதவருடைய சரீரத்தைச் சுமந்த நிலத்திலே நல்ல விளைவின்றிப் பயிர் வளங் குறையுமென்பதாம்.

240. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய வாழ்வாரே வாழா தவர்

(இ-ள்) வசையொழிய - தம்மிடத்துப் பழி நீங்க; வாழ்வாரே - வாழ்பவரே; வாழ்வார் - உயிரோடு வாழ்வாராவர்; இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல்; வாழ்வாரே - வாழ்பவரே; வாழாதவர் - உயிர் வாழாதவராவ ரென்றவாறு.

(இ-ம்) பழியின்றி வாழ்வாரே யுயிர் வாழ்வா ரென்றும் புகழின்றி வாழ்வாரே யிறந்தவரென்றும் கூறியதாம்.

ஆக 240 இல்லறவியல் முற்றிற்று

துறவறம்

அஃதாவது மேற்சொல்லிய வில்லறத்தில் வழுவாமல் நடந்தவறி வினையுடையராய்ப் பிறப்பையஞ்சி முத்தியையடையும் பொருட்டுத் துறந்தார்க் குறித்தாகிய தருமமுமாம்.

25. அருளுடைமை

அஃதாவது எல்லா வுயிர்கள் மேலும் கிருபையுடைய வராதலாம்.

குறிப்பு : இயலுக்கான விளக்கமும் அதிகாரத்திற்கான விளக்கமும் பரிமேலழகரைப் போலின்றி இரத்தினச் சருக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

241. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணு முள

(இ-ள்) அருட்செல்வம் - அருளினாலே வரும் செல்வமே; செல்வத்துள் - பல செல்வங்களினும்; செல்வம் - மேற்பட்ட செல்வமாம்; பொருட்செல்வம் - பொருளால் வரும் செல்வம்; பூரியார் கண்ணும் - நீசரிடத்தும்; உள - உண்டாவனவாமாதலாலென்றவாறு.

(இ-ம்) உயர்ந்தோரிடத்து அல்லது பிறரிடம் இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும்; நீசர்களிடத்து முண்டாகின்றமையால் பொருட்செல்வம் சிறப்புடைய செல்வமல்லவென்றும் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் பூரியர் என்பதற்கு நீசர் என்றும் இழிந்தவர் என்றும் பொருள் காண்பார்.

242. நல்லாற்றாநாடி யருளாள்க பல்லாற்றாந் தோரீனு ம::தே துணை

(இ-ள்) நல்லாற்றால் - நல்ல வழியிலே நின்று; நாடி - ஆராய்ந்து; அருளாள்க - அருளுடையராகக் கடவர்; பல்லாற்றால் - ஒன்றுக் கொன்று மாறுபட்ட பல சமய வழிகளாலும்; தோரீனும் - ஆராய்ந்தாலும்; அஃதே துணை - அவ்வருளே துணையா மென்றவாறு.

(இ-ம்) காட்சியு மனுமானமும் ஆகமுமாகிய அளவைகளாலும் பொருள்களாலும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்ட பல சமயங்களுக்கும்

அருளே துணை யென்ப தொப்ப முடிந்ததாகலி னுயிர்க்குறுதி வேண்டினோரவ் வருளை யுடையராகுக வென்பதாம்.

243. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த வின்னா வுலகம் புகல்

(இ-ள்) அருள் சேர்ந்த - அருளைச் சேர்ந்த; நெஞ்சினார்க்கு - மனதையுடையவர்க்கு; இல்லை - இன்றாம்; இருள்சேர்ந்த - அந்த காரந்தங்கிய; இன்னாவுலகம் - துன்பத்தைத் தருமுலகத்துள்; புகல் - செல்லுதல் என்றவாறு.

(இ-ம்) அருள் சேர்ந்த மனமுடையவரிருள் சேர்ந்த துன்பந்த ருமுலகமாகிய நரகத்துட் செல்லாரென்பதாம்.

244. மன்னுயி ரோம்பி அருளாள்வாற் கில்லென்ப தன்னுயி ரஞ்சம் வினை

(இ-ள்) மன்னுயிர் - நிலைபெறுதலையுடைய உயிர்களை; ஒம்பி - காத்து; அருளாள்வாற்கு - அவைகளிடத் தருளையுடையனா வானுக்கு; இல்லென்ப - இல்லையென்று சொல்லுவர்; தன்னுயிர் - தன்னுடையவுயிர்; அஞ்சம் வினை - அஞ்சுதற்கேதுவாகிய பாவங்க ளென்றவாறு. உயிர் நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார்.

(இ-ம்) பிற உயிர்களிடத் தருளுடையவன் வருந்துன்பத்தை நினைத்து அஞ்சுதற்கேதுவாகிய கொலை முதலிய பாவங்களைச் செய்யாரென்பதாம்.

245. அல்லலரு ளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரி

(இ-ள்) அல்லல் - துன்பம்; அருளாள்வார்க்கு - அருளையுடைய ராவார்க்கு; இல்லை - உண்டாகாது; வளிவழங்கும் - வாய்வுசஞ்சரிக் கின்ற; மல்லல் - வளப்பத்தை உடைய; மாஞாலம் - பெரிய பூமியில் வாழ்வார்; கரி - அதற்குச் சாட்சியென்றவாறு.

(இ-ம்) அருளுடையவர்க்குத் துன்பமுண்டாகவொரு காலத்து மோரிடத்து மொருவருங் கண்டறியாமையினாலே அருளுடையவர் துன்பமடையார் என்றறிவித்தற்குப் பூமியிலுள்ளார் யாவருஞ் சாட்சியென்பதாம்.

246. பொருணிங்கிப் பொச்சாந்தர ரென்ப ரருணிங்கி யல்லவை செய்தொழுகுவார்

(இ-ள்) பொருள் - தருமமாகியவுறுதிப் பொருளை; நீங்கி - பூர்வசன்மத்திலும் சம்பாதி யாமல் நீங்கி; பொச்சாந்தாரென்பர் - தாந்துன்பமடைதலை மறந்தாரென்று சொல்லுவார்; அருள் நீங்கி - உயிர்களிடத்துக் கிருபை செய்தலை நீங்கி; அல்லவை - கொடுமைகளை; செய்தொழுகுவார் - செய்து நடப்பாரையென்றவாறு.

(இ-ம்) உறுதிப் பொருள் தருமம், உயிர்களிடத்தருள் செய்யாது கொடுமைகளைச் செய்வாரை முற்பிறவிகளிலும் இவர் தருமத்தை விட்டுப் பின்பு தாந்துன்பமடைவதை மறந்திருந்தவரென்று சொல்லுவ ரறிவுடையவரென்பதாம்.

247. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லாதீ யரங்கு

(இ-ள்) அருளில்லார்க்கு - உயிர்களிடத்தருளில்லாதவர்க்கு; அவ்வுலகம் - முத்தியுலகத்தின்பம்; இல்லை - இன்றாம்; பொருளில்லார்க்கு - செல்வப் பொருளில்லாதவர்க்கு; இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தின்பம்; இல்லாதியாங்கு - இல்லாதது போலவேன்றவாறு.

(இ-ம்) பொருளுடையார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பங் கிடைப்பது போல வருளுடையவர்க்கே யவ்வுலகத்தின்பங் கிடைக்குமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் இல்லாதி என்பதை இல்லாகி என்று பாடம் கொள்வார். அவ்வுலகமும் இவ்வுலகமும் தொடர்பாக உடன் பாட்டு வாக்கியத்தில் கூறுகிறார், வ.உ.சி.யும் 'இல்லாதியாங்கு' என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

248. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகர லருளற்றா ரற்றார்மற் றரத லீது

(இ-ள்) பொருளற்றார் - பொருளில்லாதவர்; பூப்பர் - கவ்வியினாற் சிறப்பையடைவர்; ஒருகால் - ஒருகாலத்து; அருளற்றார் - அருள் நீங்கினவர்; அற்றார் - அழிந்தவராவார்; மற்றாதலரிது - பின்னொரு காலத்தும் ஆகுதலில்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) பொருள் இன்மையால் வறுமையடைந்தவரொரு (ருகாலத்து) நீங்கிப் பொருளுடையவராவதுண்டு. அருளில்லாதவர் அழிவதல்லது ஒரு காலத்துமாவதில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு: பொருளற்றார் என்பதற்கு ஊழின் வறியராயினார் என பரிமேலழகர் கூறுவார். பூப்பர் என்பதற்கான இவ்வுரை விளக்கம் புதுமையாக உள்ளது. வேறு யாரும் குறிப்பிடாத உரையாகும்.

249. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டாற்றாற் றேரி னருளாதான் செய்யு மறம்

(இ-ள்) தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன்; மெய்ப்பொருள் - உண்மைப் பொருள்; கண்டற்று - அறிந்தது போலுமாம்; தேரின் - ஆராயின்; அருளாதான் - உயிர்களிடத்தருள் செய்யாதவன்; செய்யு மறம் - செய்கின்ற தருமமென்றவாறு.

ஆல் - அசை

(இ-ம்) நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவனிடையிலே மெய்ப்பொருளையறிந்தாலதனைத் தனது ஞானமில்லாமையைக் கொண்டு தானேயழிந்து விடுவதைப்போல வருளில்லாதவன் இடையில்தருமம் செய்தாலதனை அருளில்லாமையைக் கொண்டு தானே அழித்துவிடுவன் என்பதாகும்.

250. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின் மெலியார் மேற்செல்லு மிடத்து

(இ-ள்) வலியார்முன் - தன்னினும் வல்லமையுடையவர் முன்பு; தன்னை - தான் அஞ்சி நிற்கையை; நினைக்க - நினைக்கக்கூடவன்; தான் - தானாயினோன்; தன்னின் - தன்னினும்; மெலியார்மேல் - எளியார் மேல்; செல்லுமிடத்து - தான் வருத்துதற்குப் போமிடத்தென்றவாறு.

(இ-ம்) அருளில்லாதவனொருவன் தனக்குத் தாழ்ந்தவரைத் தான் வருத்தச் செல்லும்போது தனக்குயர்ந்தவர் தன்னை வருத்துமிடத்தில் அவர் முன்பு தானஞ்சி நிற்கையை நினைப்பானாயின் இந்த உயிர்க்கு மப்படியே அச்சமுண்டாமென்றறிந்து அவ்வுயிரின் மேலருளுடையவனாவனென்பதாம்.

குறிப்பு: தம்மை, தாம் தம்மின் என்பன மணக்குடவர் பாடம்.

26. புலான் மறுத்தல்

அஃதாவது ஊனுண்ணுதலை யொழிதலாம்.

251. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்யிறி தூனுண்பா னெங்ஙன மரளு மருள்

(இ-ள்) தன்னூன் - தன்னுடம்பை; பெருக்கற்கு - வளர்த்தற் பொருட்டு; தான் - தான்; பிறிதூன் - வேறொருயிரினுடம்பை; உண்பான் - தின்பவன்; எங்ஙனம் - எந்த வகையால்; ஆளுமருள் - அருளுடையவனாவனென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னுடம்பை வளர்ப்பதற்குத் தான் வேறொரு உயிரினுடம்பை யுண்பானாயின் அவனொரு காலத்து மருளுடையோனாகானென்பதாம்.

252. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு

(இ-ள்) பொருளாட்சி - பொருளரிமை; போற்றாதார்க்கு - அதனைக் காப்பாற்றாதவர்க்கு; இல்லை - இல்லையாம் அதுபோல்; அருளாட்சி - அருளினுரிமை; இல்லை - இல்லையாம்; ஊன்றின் பவர்க்கு - புலாலுண்பவர்க்கென்றவாறு; ஆங்கு - அசை.

(இ-ம்) பொருளாலடையும் பயன் அதனைக் காப்பாற்றாதார்க்கில்லை அதுபோல வருளாலடையும் பயன் ஊனைத் தின்பவர்க்கில்லை என்பதாம்.

253. படைகொண்டார் நெஞ்சம் போனன்றாக்கர தெரன்றி னுடல்கவை யுண்டார் மனம்

(இ-ள்) படைகொண்டார் - ஆயுதத்தைத் தம்கையிற் கொண்டவரது; நெஞ்சம் போல் - மனம் கொலையை நோக்குவது போல; நன்றாக்காது - அருளை நோக்காது; ஒன்றினுடல் - ஒருயிரினுடம்பை; சுவையுண்டார் - சுவைப்படத் தின்றவரது; மனம் - நெஞ்சமான தென்றவாறு.

(இ-ம்) கையிலாயுதத்தைப் பிடித்தவர் மனமொன்றைக் கொலை செய்ய நினைப்பது போல ஒருயிரின் உடம்பைக் காயங்களிடச் சமைத்துச் சுவைபட வுண்டவர் மனந்தீங்கு நினைக்குமென்பதாம்.

குறிப்பு: தொன்றன் என்பது பரிமேலழகர் பாடம். மணக்குடவர் பாடத்தையே இவ்வரையாசிரியர் கொண்டுள்ளார்.

254. அருளல்ல தீயாதென்றீர் கொல்லாமை கோறல் பொருளல்ல தவ்வூண் றினல்

(இ-ள்) அருள் - கிருபையும்; அல்லது - கொடுமையும்; யாதெனில் - யாதென்று கேட்பின்; கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையும்; கோறல் - கொலை செய்தலுமாம் ஆதலால்; பொருளல்லது - தருமமில்லாததாகிய பாவம்; அவ்வூண் றினல் - அக்கொலையால் வந்தவனுனைத் தின்னுதலாமென்றவாறு.

(இ-ம்) கொல்லாமைக்குக் காரணம் அருளும் கொல்வதற்குக் காரணம் கொடுமையுமாதலால் அக்கொலையால் வந்த ஊனைத் தின்னுவது பாவமாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு: அருள் அல்லாதது கொல்லாமையைச் சிதைத்தல் பொருள் அல்லாதது அவ்வூனைத் தின்றல் என்று மணக்குடவர் உரைகண்டுள்ளார்.

255. உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண வண்ணரத்தல் செய்யர தளறு

(இ-ள்) உயிர் - உயிர்கள்; நிலை - உடம்பினிடத்து நிற்கை; உண்ணாமையுள்ளது - ஊனைத் தின்னாமையென்னுந் தருமத்தினுள்ளது; ஊன் உண்ண - அத்தருமமழியவொருவன் அவ்வூனைத் தின்பானாயின்; அண்ணரத்தல் செய்யாது - உமிழ்வதற்கு வாயைத் திறவாது; அளறு - அவனை விழுங்கிய நரகமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஊனுண்ணாமையாகிய தருமத்தினாலுயிர்களுடம்பினிடத்து நிற்கையால் அந்நிலை குலையவொருவன் அதனையுண்பானாயின் அப்பாவத்தால் அவன் நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவனென்பதாம்.

256. தினற்பொருட்டாற் கொல்லர துலகெனின் யாரும் விலைபொருட்டா லுரந்தருவாரீல்

(இ-ள்) தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல் காரணமாக; கொல்லாதுலகெனின் - உலகம் கொல்லாதாயின்; யாரும் - யாவரும்; விலைபொருட்டால்-விலைப் பொருள் காரணமாக; ஊன்றருவாரில்-ஊனைத்தருவாரில்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) பேதைமை காரணமாக வல்லது ஊனைத் தின்பது காரணமாக உலகத்தார் ஒருயிரையும் கொல்லாராயின் விலைப் பொருள் காரணமாக ஊனை விற்பாரில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு: கொள்ளா என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

257. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றின் புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ-ள்) உண்ணாமை வேண்டும் - தின்னாமல் விட வேண்டும்; புலாஅல் - ஊனாவது; பிறிதொன்றின் - வேறோருடம்பின்; புண் - புண்ணாகும்; அது - அவ்வுன்; உணர்வார்ப்பெறின் - புனிதமன்றென்று அறிவாரைப்பெறின் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஊனாவது வேறோருடம்பின் புண். அது பரிசுத்தமானதன்று என்றறிந்தோர் அதனை உண்ணாரென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் பிறிதொன்றன் என்று பாடம் கொண்டதை இவ்வுரையாசிரியர் பிறிதொன்றின் என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

மணக்குடவரை யொட்டி இவர் பாடம் கொண்டுள்ளார்.

258. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியர ருண்ணா ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வுன்

(இ-ள்) செயிரின் - மயக்கமாகிய குற்றத்தின்; தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய; காட்சியார் - அறிவினையுடையார்; உண்ணார் - தின்னார்; உயிரிற்றலைப்பிரிந்த - உயிரினின்று நீங்கிவந்த; ஊன் - புலாலை என்றவாறு.

(இ-ம்) மயக்கமொழிந்த வறிவினையுடையவர், பிணமென வறிதலின் ஒருயிரின் நீங்கி வந்த ஊனைத் தின்னாரென்பதாம்.

259. அவிசொரிந் தரயிரம் வேட்டலி னொன்றி னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று

(இ-ள்) அவிசொரிந்து - நெருப்பினிடத்து நெய் முதலிய அவிசளைச் சொரிந்து; ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம் யாகம் செய்தலினும்; ஒன்றினுயிர் - ஒரு விலங்கினுயிரை; செகுத்து - போக்கி; உண்ணாமை - நின்று ஊனைத் தின்னாமை; நன்று - நல்லதென்றவாறு.

(இ-ம்) ஆயிரம் யாகம் செய்து பெற்ற பலனிலும் ஒருயிரைக் கொண்டு அதன் மாமிசத்தைத் தின்னாதிருத்தலாற் பெறும் பயன் அதிகமாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் ஒன்றனுயிர் என்பதை இவர் ஒன்றினுயிர் என்று பாடம் கொண்டுள்ளார். புலால் என்பதை மாமிசம் என்கிறார். மணக்குடவரும் ஒன்றின் என்றே பாடம் கொண்டுள்ளார்.

260. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி யெல்லர வுயிருந் தொழும்

(இ-ள்) கொல்லான் - ஒருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்; புலாலை - ஊனை; மறுத்தானை - உண்ணாதவனை; கைகூப்பி - கைகுவித்து; எல்லாவுயிரும் - எல்லா உயிர்களும்; தொழும் - வணங்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருயிரையும் கொல்லாமையையும் அதனைத் தின்னாமையையும் விரதமாகவுடையவன், மறு பிறப்பிலே பலருந்தொழத்தக்க தேவனாவனென்பதாம்.

குறிப்பு : அறமெனப் பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் விரதமென்கிறார். தேவரின் மிக்கனாவன் என்று பரிமேலழகர் கூற, இவர் மறு பிறப்பில் தேவன் ஆவன் என்கிறார்.

27. தவம்

அஃதாவது மனம் ஐம்பொறிகளின் வழியிற் போகாமல் நிற்கும் பொருட்டு உண்டி சுருக்கல் முதலிய விரதங்களைச் செய்தலாம்

261. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை யற்றே தவத்திற் குரு

(இ-ள்) உற்றநோய் - உண்டி சுருக்குதல் முதலியவைகளால் வரும் துன்பங்களை; நோன்றல் - பொறுத்தலும்; உயிர்க்கு - பிறவுயிர்களுக்கு; உறுகண்செய்யாமை - துன்பம் செய்யாமையுமாகிய; அற்றே - அவ்வளவினையுடையதே; தவத்திற்குரு - தவத்திற்கு - உருவமென்றவாறு.

(இ-ம்) உண்டி சுருக்குதன் முதலாகிய விரதங்களால் வருந் துன்பங்களைப் பொறுப்பதும் பிறவுயிர்களுக்கு நோய் செய்யாமை யுமாகிய விரண்டுந் தவத்திற்கு வடிவமாகுமென்பதாம்.

**262. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
ய:தீலார் மேற்கொள் வது**

(இ-ள்) தவமும் - பலனையன்றித் தவமும்; தவமுடையார்க்கு- முற்பிறப்பிற் செய்த தவமுடையவர்க்கே; ஆகும் - உண்டாகும் ஆதலால்; அதனை - அத்தவத்தை; அஃதீலார் - அத்தவமில்லார்; மேற்கொள்வது - செய்யத் தொடங்குவது; அவம் - பிரயோசனமில்லாத முயற்சியாமென்றவாறு.

(இ-ம்) தவப்பலனையன்றித் தவமும் பூர்வ சென்மத்தில் தவஞ் செய்திலாதவர்க்கு ஆகாமையால் அஃதில்லாதவரிப்போது அதனைச் செய்யத் தொடங்குவது வீண் என்பதாம்.

குறிப்பு : பயன் என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் பலன் என்கிறார். பரிசயம் என்றதை - முற்பிறப்பில் செய்ததை என்கிறார். பயனில் முயற்சி - பிரயோசனமில்லாத என்றும் வீண் என்றும் கூறுகிறார்.

**263. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்**

(இ-ள்) துறந்தார்க்கு - எவ்வகைப்பற்றையுந் துறந்தவர்களுக்கு; துப்புரவு வேண்டி - உண்டி முதலியன உதவுதல் வேண்டி; மறந்தார் கொல் - மறந்து விட்டார் போலும்; மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தைப் பற்றி நிற்பவர்கள்; தவம் - தவம் செய்தலை என்றவாறு.

(இ-ம்) இல்லறத்தைப் பற்றி நிற்பவர் தாம் துறந்தவர்களுக்குச் செய்யும் தானத்தின் மேல் விருப்பமுடைமையால் வேண்டியதை வேண்டியபடியே அடைவிக்கத்தக்க தவத்தை மறந்தார் போலும்.

**264. ஒண்ணார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.**

(இ-ள்) ஒண்ணார்-தந்தவத்திற்கிடையூறு செய்யும் பகைவரை; தெறலும் - தண்டித்தலும் அதனை; உவந்தாரை - விரும்பினவரை; ஆக்கலும் - உயரச் செய்தலும்; எண்ணின்-தவம் செய்வார் நினைப்பாராயின்; தவத்தான் - தவத்தினாலே; வரும் - உண்டாகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தாஞ்செய்யும் தவத்திற்கு விக்கனம் செய்யும் பகைவர் பெரியராயினும் அவர்க்கு அழிவும் அத்தவத்தை விரும்புவோர் சிறிய ராயினும் அவர்க்குயர்வும் தவம் செய்வோர் நினைவாராயின் நினைத்த அளவே உண்டாகுமென்றவாறு.

265. வேண்டிய வேண்டியரங் கெய்தலாற் செய்தவ மீண்டு முயலப் படும்

(இ-ள்) வேண்டிய - மறுமையிலே தாம் விரும்பிய பயன்களை; வேண்டியாங்கு - விரும்பினபடியே; எய்தலால் - அடைதலால்; செய்தவம் - செய்யப்படுவதாகிய தவத்தை; ஈண்டு - இம்மையில்; முயலப்படும் - அறிவுடையோராற் செய்யப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) மறுமையிலே தாம் பெற விரும்பியபிரயோசனங்களைத் தவத்தாலன்றிப் பெறக் கூடாமையினாலே அறிவுடையோர் அத்தவத்தை இப்பிறப்பிலிடைவிடாமற் செய்வாரென்பதாம்.

266. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லா ரவஞ்செய்வா ரரசையுட் பட்டு

(இ-ள்) தவம் செய்வார் - துறந்து தவத்தைச் செய்வார்; தம் கருமஞ்செய்வார் - தமது காரியத்தைச் செய்பவராவார்; மற்றல்லார் - அவரை யொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்பவர்; ஆசையுட்பட்டு - ஆசையாகிய வலையுட்பட்டு; அவஞ்செய்வார் - தமக்குக் கேடு செய்வா ராவரென்றவாறு.

(இ-ம்) தவத்தினாலே ஞானம் பிறந்து முத்தியடைதலினாலே தவம் செய்வாரே தம் கருமம் செய்பவராவரென்றுஞ் சிற்றின்பத்தை விரும்பிப் பாவம் செய்து கெடுதலினாலே பொருளின்பங்களைத் தேடுகின்றவரை யவஞ்செய்வாரென்று சொல்லியதாம்.

267. கூடச்சுடரும் பொன்போ ரலரளிவீடுந் துன்பஞ் சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

(இ-ள்) கூட - நெருப்பானது கூட; கூடரும் - தன்னிடத்துள்ள குற்றம் நீங்கிப் பிரகாசிக்கும்; பொன்போல - பொன்னைப் போல; துன்பம் - துன்பமானது; கூடச்சுட - வருத்த வருத்த; நோற்கிற் பவர்க்கு - தவம் செய்ய வல்லவர்க்கு; ஒளிவிடும் - பாவம் நீங்கி ஞான மிகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) நெருப்பிற்றுடம் போடப்பட்டு வெந்த பொன்னுக்கு மாற்றுயர்வது போலத் துன்பத்தில் வருந்தித் தவம் செய்தவருக்கு ஞானமிகு மென்பதாம்.

குறிப்பு: நெருப்பில் புடம் போடப்பட்டு வெந்த பொன்னுக்கு பரிமேலழகர் உரையில் இல்லாத சொற்கள்.

268. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றாணை யேனைய மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்

(இ-ள்) தன்னுயிர்-தன்னுடைய வுயிரை; தானறப்பெற்றாணை-தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை; ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம் - பெறாதனவாகிய நிலைபெற்ற உயிர்களெல்லாம்; தொழும் - வணங்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) தவமாகிய தங்கருமஞ் செய்து தன்னுயிரைத் தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனிடத்துச் சாபானுக்கிரக மகிமையுண்டாயிருக்கையால் அது பெறாத வுயிர்களெல்லாம் அவனை வணங்குமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் சாபமுமருளுமாகிய ஆற்றல் என்பதை சாபானுக்கிரக மகிமை என்று இவர் கூறுகிறார்.

269. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றல் னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு

(இ-ள்) கூற்றங்குதித்தலும் - நமனைக் கடத்தலும்; கைகூடும்- உண்டாகும்; நோற்றலினாற்றல் - தவஞ் செய்தலால் வரும் வல்லமையை; தலைப்பட்டவர்க்கு - பொருந்தியவர்க்கென்றவாறு.

(இ-ம்) தவஞ்செய்து சாபானுக்கிரக வல்லமை பெற்றவர்தம்மைக் கொல்ல வரும் கூற்றுவனையும் வெல்வரென்பதாம்.

குறிப்பு: மார்க்கண்டேயர் கூற்றங்குதித்ததை மார்க்கண்டேயர் புராணத்தில் காணலாம். காலசம்ஹாரமூர்த்தம் மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு நிகழ்ந்ததேயாம்.

270. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார் சிலர்பலர் நோலா தவர்

(இ-ள்) இலர் - தரித்திரர்கள்; பலராகிய காரணம் - பலராயிருத்தற்குக் காரணம்; நோற்பார் - தவம் செய்வார்; சிலர்-சிலராக; நோலாதவர் - தவம் செய்யாதார்; பலர் - பலராதலாமென்றவாறு.

(இ-ம்) உலகத்திலே தவம் செய்வார் சிலராதலால்செல்வர்கள் சிலராகவும் தவம் செய்யார் பலராதலால் வறியவர்கள் பலராகவும் இருக்கின்றாரென்பதாம்.

28. கூடாவொழுக்கம்

அஃதாவது தவத்தோடு பொருந்தாத தீயவொழுக்கமாம்.

271. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க ளஞ்ச மகத்தே நகும்

(இ-ள்) வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சனை பொருந்திய மனத்தினை உடையானது; படிற்றொழுக்கம் - களவொழுக்கத்தைக் கண்டு; பூதங்களஞ்சம் - அவனுடம்பாய் நிற்கின்ற பஞ்ச பூதங்களும்; அகத்தே நகும் - தம்முள்ளே சிரிக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) காமந்தன்னுள்ளே தோன்றி வருத்த அதனைப் புறத்திலே காட்டாமல் மறைத்து நடப்பவனது திருட்டு நடக்கையைக் கண்டு உடம்பாயதனோடு கலந்து நிற்கின்ற பஞ்சபூதங்களும் தம்முள்ளே சிரிக்குமென்றவாறு.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் ஐந்து என்று பாடம் கொள்வதைக் காலிங்கர் அஞ்ச என்பார். இவ்வாசிரியரும் அஞ்ச என்ற பாடமே கொண்டுள்ளார்.

272. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந் தானறி குற்றப் படின்

(இ-ள்) வானுயர் - வாளைப்போலுயர்ந்த; தோற்றம் - வேடமானது; எவன் செய்யும் - என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யும்; தன்னெஞ்சம் - தன்னுடைய மனமானது; தானறி குற்றம்-தானறிந்த குற்றத்தினிடத்து; படின் - தங்குமாயினென்றவாறு.

(இ-ம்) புத்தி பூர்வமாகக் குற்றம் செய்பவன் கொண்ட தவ வேஷத்திற்குப் பிரயோசனம் பிறரை அஞ்சச் செய்வதல்லது வேறொன்றுமில்லை என்பதாம்.

273. வலியீ னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியீன்றோல் பேரர்த்துமேய்ந் தற்று

(இ-ள்) வலியில் - மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வல்லமையில்லாத; நிலைமையான் - நிலைமையையுடையவன்; வல்லுருவம்-

தவவேடங்கொண்டு நடக்கும் களவொழுக்கம்; பெற்றம்-பசுவானது; புலியின்றோல் - புலித்தோலை; போர்த்து - போர்த்துக் கொண்டு; மேய்ந்தற்று - பயிரை மேய்ந்தாற்போலுமென்றவாறு.

(இ-ம்) மனமடங்காதவன் ஒருவன் பிறர் சந்தேகியாது இருக்கவும் அஞ்சவும் தவ வேடங்கொண்டு தனக்குரிய மாதரை விட்டுப் பிறர்க்குரிய மாதரை விரும்புவது புலி பசித்தாற் புல்லை தின்னாதென்பதாலும் அச்சத்தாலுங் காவல்காரன் நெருங்காதிருக்கப் பசுவானது புலித்தோலைப் போர்த்துத் தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிறர்க்குரிய பயிரை மேய்ந்தாற்போலுமென்பதாம்.

குறிப்பு : பெற்றம் - பசு என்று பொருள்படும். பரிதியார் மட்டும் ரிஷபம் என்று பொருள் கொண்டுள்ளார்.

274. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து வேட்டுவன் பிட்சிமிழ்த் தற்று

(இ-ள்) தவமறைந்து - தவவேடத்தில் மறைந்து; அல்லவை செய்தல் - தவமவ்லாத செயல்களைச் செய்தல்; புதன் மறைந்து - புதலினுள்ளே மறைந்து; வேட்டுவன் - வேடனானவன்; புள்-பறவைகளை; சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தாற்போலுமென்றவாறு.

(இ-ம்) தவம் செய்யும் வலிமை இல்லாதவன் தவ வேடத்தில் மறைந்து பிறர்க்குரிய மாதரைத் தன் வசம் செய்வது வேடனானவன் புதலினுள்ளே மறைந்து பட்சிகளைப் பிடிப்பது போலும் என்பதாம்.

குறிப்பு : புள் என்பதைப் புட்கள் என்று பரிமேலழகர் கூற இவ்வுரைகாரர் பறவை என்றும் பட்சி என்றும் கூறுகிறார்.

275. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென் றேதம் பலவுந் தரும்

(இ-ள்) பற்றற்றேமென்பார் - பாசமற்றேமென்று சொல்பவரது; படிற்றொழுக்கம் - களவொழுக்கமானது; எற்றெற்றென்று; பின்பு நாம் செய்ததெப்படிப் பட்டதெப்படிப்பட்டதென்றழ; ஏதம் பலவும் - துன்பம் பலவும்; தரும் - அவர்க்குக் கொடுக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) பற்றற்றேமென்று சொல்லிக் கொண்டு சிற்றின்பத்தின் பொருட்டு மகா பாதகங்களைச் செய்பவர் பின்பவைகளை அனுபவிக்கும்போது பல துன்பங்களையும் அடைந்து என்ன காரியம் செய்தோமென்ன காரியம் செய்தோமென்று அழுவரென்ப தாம்.

குறிப்பு: 'அந்தோ வினையே என்று அழுவாட்கண்டும்' என்று திருத்தக்கர் கூறுவார். சீவக சிந் - 26-25.

276. நெஞ்சிற் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணர ரில்.

(இ-ள்) நெஞ்சின் - மனதினால்; துறவார் - பாச நீங்காத வராய்; துறந்தார் போல் - பாச நீங்கினவர் போல்; வஞ்சித்து - தானஞ்செய்பவரை வஞ்சித்து? வாழ்வாரின் - வாழ்பவரைப்போல்; வன்கணாரில் - அருளில்லாதவரில்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) மனதிற்பற்றுடையவராய்ப் பற்றற்றவரைப் போலத் தம்மைக் காட்டித் தம்மை யோக்கியரென்று நம்பித் தானங் கொடுத்தவரையும் நல்லகதியடைவிக்காடிற் கெடுப்பவரைப் போல் வன்கணாரில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு: வன்கணார் என்பதற்கு அருளில்லாதவர் என்று பொருள் கூறுகிறார். யோக்கியர் என்ற சொல்லாட்சி பரிமேலழகர் உரையில் இல்லை.

277. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி மூக்கிற் கரியர னுடைத்து

(இ-ள்) புறம்- மேல் வேடத்தால்; குன்றி - குன்றிமணியை; கண்டனையரேனும் - கண்டது போலச் செம்மையையுடையவராயினும்; அகம் - மனது; குன்றி மூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்கைப்போல; கரியார் - கருமையுடையவரை; உடைத்து - உலக முடைத்த தென்றவாறு.

(இ-ம்) குன்றிமணியின் புறம் போலப் புறங்கொண்ட வேடத் தாற் செம்மையை யுடையவராயினும் மூக்கைப்போல மனமிருண்ட வருமில்வுலகத்து உண்டென்பதாம்.

**278. மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்**

(இ-ள்) மனத்தது மாசாக - மாசு நெஞ்சினிடத்து நீங்காதிருப்பதாக; மாண்டார் - தவத்தான் மாட்சிமையுடையவராக; நீராடி - நீரிலே மூழ்கிப் பிறருக்குக் காட்டி; மறைந்து - தாமதிலே மறைந்து; ஒழுகும் - நடக்கின்ற; மாந்தர் பலர் - மனிதருலகத்துப் பலரென்றவாறு.

(இ-ம்) மனதிற் காம வெகுளி மயக்கமென்னும் குற்றங்களைப் பொருந்தியவர் போக் கற்கன்றித் தம்மைத் தவமுடையவரென்று பிறர் மதிப்பதற்கு நீரிலே மூழ்கி மறைந்து நடக்கின்ற மனிதர்களுமுலகத்திற் பலருண்டென்பதாம்.

குறிப்பு : கங்கையாடிலென் காவிரியாடிலென், கொங்குதண்குமரித்துறையாடிலென், எங்கும் ஈசன் எனாதவர்க்கில்லையே - என்று அப்பர் கூறுவார்.

**279 கணைகொடிதி யாழ்கோடு செவ்விதங் கன்ன
விணையடு பாலாற் கொளல்**

(இ-ள்) கணைகொடிது - அம்பு வடிவாற்கோணல் இல்லாதாயினும் செயலாற் கொடிதாகும்; யாழ்கோடு செவ்விது - வீணைகோட்டால் வளைந்ததாயினும் செயலாற் செவ்விதாகும்; ஆங்கன்னவிணையடுபாலால் - அவ்வகையே தவம் செய்வாரையும் அவர் செயல்பட்ட பகுதியால்; கொளல் - கொடியர் செவ்வியரென்று கொள்க வென்றவாறு.

(இ-ம்) அம்பு வடிவாற் கோணலில்லாதாயினும் கொலை செய்தலாற் கொடிதெனவும் வீணை வடிவால் கோணலுடையதாயினும் இசையாலின்பம் தருதலாற் செவ்விதெனவும் கொள்ளுதல் போலத் தவம் செய்வார் செயல் பாவமாயிற்கொடியரெனவும் தரும்மாயிற் செவ்வியரெனவும் கொள்கவென்பதாம்.

குறிப்பு : யாழ் என்பதற்கு உரையாசிரியர் எல்லோரும் யாழ் என்ற கூறியிருக்க இவர் மட்டும் வீணை என்கிறார். புதல்வரைப் பெறுதல் அதிகாரத்திலும் யாழ் என்பதற்கு வீணை என்றே இவர் பொருள் கண்டுள்ளார்.

280 மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டர வுலகம் பழித்த தெரழித்து விடின்

(இ-ள்) மழித்தலும் - முண்டித்தலும்; நீட்டலும் - சடை செய் தலும்; வேண்டா - வேண்டாவாம்; உலகம் - உயர்ந்தோர்கள்; பழித்தது - குற்றம் சொல்லியதாகிய கூடாவொழுக்கத்தை; ஒழித்து விடின் - நீக்கிவிடின் என்றவாறு.

(இ-ம்) உயர்ந்தோர் தவத்துக்காகாதென்று பழித்த கூடா வொழுக்கத்தை நீக்கி நிற்பவர்க்கு முண்டிதமுஞ் சடையு முதலாகிய வேஷம் வேண்டியதில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு : மழித்தலுக்கு - முண்டித்தல் என்று பொருள் கூறுகிறார். பரிதியாரும் இவ்வாறே பொருள் காண்பர்.

29. கள்ளாமை

அஃதாவது பிறருடையையிருப்பதை யாதொரு பொருளையும அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளாமையாம்.

281 எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தெரன் றுங் கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு

(இ-ள்) எள்ளாமை - முத்தியையிகழாமல்; வேண்டுவான் - இச்சிப்பவனென்று சொல்லப்படுபவன்; எனைத்தொன்றும் - யாதொரு பொருளையும்; கள்ளாமை - களவு செய்ய நினையாமல்; காக்க - காக்கக் கடவன்; தன்னெஞ்சு - தன் மனத்தையென்றவாறு.

(இ-ம்) பிரத்தியட்சமொன்றையே பிரமாணமாகக் கொள்ளும் உலகாயுதம் முதலாகிய மயக்க நூல்களைக் கற்று முத்தி என்பதொன்றில்லையென இகழாது உண்டென்றதனைப் பெற விரும்புவோன் யாதொரு பொருளையும் களவு செய்யா தொழியக்கடவன் என்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் பாரித்துரைத்த உலோகாயுதக் கொள்கையை இவர் சுருக்கித் தருகிறார்.

282 உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்

(இ-ள்) உள்ளத்தால் - மனதினால்; உள்ளலும் - குற்றங்களை நினைத்தலும்; தீதே - பாவமேயாம் (ஆதலால்); கள்ளத்தால் -

வஞ்சனையினாலே; பிறன் பொருளை - பிறனுடைய பொருளை கள்வேமெனல் - களவு செய்வோமென்று நிணயாதிருக்கக்கடவன் என்றவாறு.

(இம்) ஒருவன் பிறன் பொருளை வஞ்சித்துத் திருடுதலே யன்றி திருட நினைத்தலும் அவனுக்குப் பாவமாகுமென்பதாம்.

283. களவினர லாகிய வாக்க மளவீறந் தாவது போலக் கெடும்

(இ-ள்) களவினால் - களவு செய்தலினால்; ஆகிய - உண்டாகிய; ஆக்கம் - பொருளானது; ஆவது போல - வளர்வது போலத் தோன்றி; அளவறிந்து - தன்னெல்லையைக் கடந்து; கெடும் - அழியுமென்றவாறு.

(இ-ம்) களவினாலுண்டாகிய பொருள் வளர்வது போலத் தோன்றித் தான்போம் பொழுது பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவத்தையுமுடன் கொண்டு போமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் அறம் என்று கூறியதை இவர் செய்த தவம் என்கிறார்.

284. களவீன்கட் கன்றிய காதல் விளைவீன்கண் வீயர விழுமந் தரும்

(இ-ள்) களவீன் கண் - பிறர் பொருளைக் களவு செய்தலினிடத்து; கன்றிய - மிகுந்த; காதல் - ஆசையானது; விளைவீன்கண் - அனுபவிக்கும் போது; வீயா விழுமந்தரும் - நீங்காத துன்பத்தைத் தரும்.

(இ-ம்) களவு செய்தலினிடத்து மிகுந்த விச்சையானது களவு செய்தவப் பொருளையனுபவிக்கும் போது நீங்காத துன்பத்தைத் தருமென்பதாம்.

குறிப்பு: காதல் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் வேட்கை என்பார். இவ்வுரைகாரர் ஆசை என்றும் இச்சை என்றும் கூறுவார்.

285. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பெருள்கருதீப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(இ-ள்) அருள் கருதி - அருளினது உயர்ச்சியை நினைத்து; அன்புடையராதல் - அதன் மேல் அன்புடையராகுதல்; பொருள் கருதி - பிறர் பொருளை நினைத்து; பொச்சாப்பு - அவரது

சோர்வை; பார்ப்பார் கண் - பார்ப்பவரிடத்து; இல் - இல்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் பொருளைக் களவு செய்ய நினைத்து அவரது சோர்வைப் பார்த்திருப்பவர் பிற உயிர்களின் மேல் அருள் செய்வது நமக்கு உறுதியென்றறிந்து அவ்வருளினால் வழுவாது நடக்க மாட்டார் என்பதாம்.

285. அளவின் கணின்றொழுக லரற்றார் கனவின் கட் கன்றிய காத லவர்

(இ-ள்) அளவின் கணின்று - உயிர் முதலியவைகளையளவு செய்தலினிடத்து நின்று; ஒழுகலாற்றார் - நடக்கமாட்டார்; கனவின் கண் - களவினிடத்து; கன்றிய - மிகுந்த; காதலவர் - ஆசையுடையவரென்றவாறு.

(இ-ம்) களவினிடத்து மிகுந்த ஆசையை உடையவர் உயிர் முதலியவைகளை அளவு செய்தலினிடத்து நின்று நடக்கமாட்டாரென்பதாம்.

287 களவென்னுங் காரறி வரண்மை யளவென்ற மரற்றல் புரிந்தார்க ணில்

(இ-ள்) களவென்னுங்காரறிவாண்மை - களவென்னுமிருண்டவறிவினையுடையராதல்; அளவென்னுமாற்றல் - அளத்தலென்னும் பெருமையை; புரிந்தார் கண் - விரும்பியவரிடத்து; இல் - இல்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் பொருளைக் களவு செய்யக் கருதுதற்கேதுவாகிய மயக்கமானது அளவு செய்தலினாலாகும் பெருமையைப் பெற விரும்பியவரிடத்தில் இல்லையென்பதாம்.

288 அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங் களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு

(இ-ள்) அளவறிந்தார் - அளவினை அறிந்தவரது; நெஞ்சத்து - மனதில்; அறம்போல - தருமம்போல; நிற்கும் - நிலைபெறும்; களவறிந்தார் நெஞ்சில் - களவினை அறிந்தவரது மனதில் : கரவு - வஞ்சனை என்றவாறு.

(இ-ம்) அளவினை அறிந்தவராலே தருமமசைவற்று நிற்பது போலக் களவினையறிந்தவரது நெஞ்சிலே வஞ்சனையசைவற்று நிற்குமென்பதாம்.

289. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல மற்றைய தேற்றர தவர்.

(இ-ள்) அளவல்ல செய்து - தீய நினைவுகளைச் செய்து; ஆங்கே வீவர் - அப்பொழுதே கெடுவர்; களவல்லமற்றைய - களவல்லாத மற்றையவைகளை; தேற்றாதவர் - அறியாதவரென்ற வாறு.

(இ-ம்) களவையன்றி மற்றையவை யறியாதவர் பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமுபாயமும் வஞ்சனையாலது கொள்ளுமுபாயமும் கொண்டவப் பொருளால் விஷயங்களுமனுபவிக்குமுபாயமு முதலாகிய தீய நினைவு நிறைந்து அப்பொழுதே கெடுவர் என்பதாம்.

290. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயீர்நிலை கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ளுலகு

(இ-ள்) கள்வார்க்கு - களவு செய்பவர்க்கு; தள்ளும் - தவறும்; உயீர்நிலை - தம்மின் வேறல்லாத உடம்பும்; கள்ளார்க்கு - களவு செய்யாதவர்களுக்கு; தள்ளாது - தவறாது; புத்தேளுலகு - நெடுந்தூரமாகிய தேவருலகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) இப்பிறப்பிலும் அரசனானால் தண்பிகுக்கப் படுகையாற் கள்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாதவுடம்புந்தவறுமென்றும் மறுபிறப்பிலுந்தேவராதல் இயலாது ஆகையாற் களவு செய்யாதவரே தேவருலகுந் தவறாது சென்று அடைவர் என்றவாறு.

30. வாய்மை

அஃதாவது சத்தியத்தினது தன்மையாம்.

291. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் தீமை யீலரத செரலல்

(இ-ள்) வாய்மை யெனப்படுவது - சத்தியமென்று சொல்லப்படுவது; யாதெனின் - யாதென்று கேட்பையாயின்; யாதொன்றுந்-

பிறிதோருயிருக்குச் சிறிதும்; தீமையிலாத - தீங்கைத்தராத சொற்களை; சொல்ல - சொல்லுதலாமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் நடந்ததையுள்ளபடியே சொல்லினும் அது எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கைத் தராததாயின் மெய்ம்மையாம் தீங்கைத் தருமாயிற் பொய்மையென்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் மெய்ம்மை என்று கூறுவதை இவர் சத்தியம் என்கிறார்.

292. பெரய்மையும் வரய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கு மெனின்

(இ-ள்) பொய்மையும் - பொய்மைச் சொற்களும்; வரய்மையிடத்த - மெய்மைச் சொற்களிடத்தனவாம்; புரைதீர்ந்த - குற்றம் தீர்ந்த; நன்மை - நலத்தை; பயக்குமெனின் - பிறருக்கு தருமாயி னென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர்க்கு வருங்கேட்டையாயினும் மரணத்தை யாயினும் ஒழித்து இன்பம் தரும் பத்தமும் சத்தியமாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு : பதம், பத்தம் என எழுதப்பட்டுள்ளது. பதம் என்றால் சொல் என்று பொருள். பொய்ம்மை மெய்ம்மை என்ற சொற்களில் மகர மெய்யை இவ்வுரையாசிரியர் தனித்தள்ளினார்.

293. தன்னெஞ்சறிவது பெரய்யற்க பெரய்த்தயின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்

(இ-ள்) தன்னெஞ்சறிவது - தன்மனமறிவதொன்றனை; பெரய்யற்க - பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதிருக்கக்கூடவன்; பெரய்த்தயின் - பெரய்த்த யின்பு; தன்னெஞ்சே - தன் மனமே; தன்னைச் சுடும் - அப்பாவத்திற்குச் சாட்சியாய் நின்று தன்னை வருத்து மென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னெஞ்சறிவதொன்றைப் பிறரறிந்திலரென்று ஒருவன் மறைப்பானாயின் அது மறையாது நின்று யின் வருத்து மென்பதாம்.

294. உள்ளத்தாற் பெரய்யர தொழுகி னுலகத்தா ருள்ளத்து ளெல்லர முள்ள

(இ-ள்) உள்ளத்தால் - தன்னுள்ளத்திற்கேற்ப; பொய்யா தொழுகின் - ஒருவன் பொய்யாது நடப்பானாயின்; உலகத்தார் -

பெரியோர்களுடைய; உள்ளத்துளெல்லாம் - நெஞ்சுகளிலெல்லாம் உள்ளன் - இருப்பானென்றவாறு.

(இ-ம்) தன் மனத்திற்கேற்ப ஒருவன் பொய்யாமல் நடப்பானாயின் அவனது தருமத்தின் அருமை நோக்கி உயர்ந்தோர் பலரும் அவனையெய்யெப்போதும் நினைப்பரென்பதாம்.

295. மனத்தொடு வாய்மை மொழியீற் றவத்தொடு தானஞ்செய் வாரீற் றலை.

(இ-ள்) மனத்தொடு - மனத்தோடு பொருந்த; வாய்மை - உண்மையை; மொழியின்-ஒருவன் சொல்லுவானாயின்; தவத்தொடு- தவத்துடனே; தானஞ்செய்வாரின் - தானம் செய்வாரினும்; தலை - சிறப்புடையவனாவனென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் தன் மனத்தோடு பொருந்த உண்மை பேசுவானாயின் அது புறத்திற்கெய்வனவாகிய தனந்தானங்களிலும் அதிக பிரயோசனத்தைத் தருமென்றவாறு.

குறிப்பு : தனத்தொடு என்பது பரிதியார் பாடம்.

296. பெரய்யரமை யன்ன புகழில்லை யெய்யரமை யெல்லா வறமுந் தரும்

(இ-ள்) பொய்யாமையன்ன - பொய்யாமைக்கொப்பாகிய; புகழில்லை - கீர்த்தியில்லை; எய்யாமை - சரீரம் வருந்தாமல்; எல்லா வறமும் - எல்லா தருமங்களையும்; தரும் - தானே கொடுக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுக்கு கிப்பிறப்பிற் பொய்யாமையாலுண்டாகிய புகழ்க்கீடான புகழில்லையென்றும் மறுமைக்கு மதுமெய் வருந்தாமலவனுக்கு எல்லா அறப்பயனையும் தருமென்றுஞ் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு : எய்யாமை என்பதற்குப் பதில் பொய்யாமை என்ற பாடத்தை மணக்குடவர் கொண்டுள்ளார்.

297. பெரய்யரமை பெரய்யரமை யாற்றி னறம்பிற செய்யரமை செய்யரமை நன்று

(இ-ள்) பொய்யாமை - பொய்யாமையே; பொய்யாமை - பொய்யாமல்; ஆற்றின் - செய்வானாயின்; அறம்பிற - பிற தருமங்களை; செய்யாமை செய்யாமை - செய்யாதிருத்தலே; நன்று - நல்ல தென்றவாறு.

(இ-ம்) பல தருமங்களையும் செய்தற்கருடையாற் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லாத் தருமங்களின் பயனையுந் தரவல்ல தாய சத்திபமொன்றனையே காப்பாற்றுவது நல்லதென்பதாம்.

298. புறந்தாய்மை நீரானமையு மகந்தாய்மை வாய்மையாற் காணப் படும்

(இ-ள்) புறந்தாய்மை - சரீரம் பரிசுத்தமாந்தன்மை; நீரானமையும் - நீரினாலுண்டாகும் அதுபோல்; அகந்தாய்மை - மனம் பரிசுத்தமாந்தன்மை; வாய்மையால் - சத்தியத்தினால்; காணப்படும் - பார்க்கப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) புறமாகிய சரீரம் பரிசுத்தமடைதற்கு நீரல்லது காரணமில்லாது போல அகமாகிய மனம் பரிசுத்தமடையச் சத்தியமல்லது காரணமில்லை என்பதாம்,

299. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு

(இ-ள்) எல்லா விளக்கும் - புறத்திருளை நீக்கும் விளக்குக ளெல்லாம்; விளக்கல்ல - விளக்காவனவல்ல; சான்றோர்க்கு - பெரியோர்க்கு; பொய்யா விளக்கே - மனத்திருளை நீக்கும் பொய்யாமை யாகிய விளக்கே; விளக்கு - விளக்காகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) புறத்திருளைப் போக்குஞ் சோம சூரியாக் கினியென்னும் விளக்குகளெல்லாம் விளக்கல்லவென்றும் அறியாமையாகிய அகத்திருளை நீக்கும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காகுமென்றும் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு : திங்கள் ஞாயிறு தீ இம்மூன்றையே வடமொழியாக்கி உரைக்கிறார்.

300. யாமிமய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற

(இ-ள்) யாம் - நாம்; மெய்யா - உண்மை நூலாக; கண்டவற்றுள் - கண்ட நூல்களுள்; இல்லை - இல்லை; எனைத்தொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும்; வாய்மையின் - சத்தியத்தைப்போல; நல்லபிற - நல்லனவாகிய பிற தருமங்களென்றவாறு.

(இ-ம்) யாங்கண்ட.. மெய்ந்நூல்களுட் சத்தியத்துக்குச் சமமான நல்ல தருமங்கள் வேறறிந்தில மென்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் வாய்மையின் மிக்கனவாக சொல்லப்பட்ட பிற அறங்கள் என்பதை இவர் சத்தியத்துக்குச் சமமான நல்ல தருமங்கள் என்கிறார்.

31. வெகுளாமை

அஃதாவது கோபஞ்செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனிடத்து உளதாயவழியு மதனைச் செய்யாமையாம்.

301. செல்லிடத்துக் கரப்பான் சினங்கரப்பான் லல்லிடத்துக் காக்கிலென் காவாக்கர லென்

(இ-ள்) செல்லிடத்து-தன் கோபம் பலிக்குமிடத்து; காப்பான்-தோன்றாமற்றடுப்பவனே ; சினங்காப்பான் - கோபத்தையருளி னாலே தடுப்பவனாவான்; அல்லிடத்து - மற்றைப்பலியாதவிடத்து; காக்கிலென் - தடுத்தாலென்ன; காவாக்காலென் - தடாதொழிந் தாலென்ன என்றவாறு.

(இ-ம்) மெலியார் மேற் செய்யுங்கோபமவர்க்குத் தீங்கு செய்தலாலதனைத் தடுப்பதே தருமமென்றும் தன்னின் வலியார் மேற் செய்யும் கோபமவர்க்குத் தீங்கு செய்யாமையாலதனைத் தடுத்த வழியுந்தருமமுமில்லையென்றும் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் காக்கினென் என்பதை இவர் காக்கிலென் என்கிறார். மணக்குடவரும் இவ்வாறே பாடம் கொண்டுள்ளார்.

302. செல்லாவிடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து மில்லதனிற் நீய பிற

(இ-ள்) செல்லாவிடத்து - தன்னின் வலியவரிடத்து; சினம்-செய்யும் கோபம்; தீது - தனக்கே தீங்காம்; செல்லிடத்து - மெலியாரிடத்துச் செய்யினும்; அதனிற்றீய பிற - அதனினும் கொடியன பிற; இல் - இல்லை என்றவாறு.

(இ-ம்) வலியார் மேற்செய்யும் கோபம் இம்மையிலவராலே துன்பமொன்றையே யடைவித்தலாலும் மெலியார் மேற்செய்யும் கோபம் இம்மையிற் பகையையும் மறுமையிற் பாவத்தையும் அடைவித்தலானுமிதுவே மிகக் கொடிதாகுமென்பதாம்.

303. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய பிறத்த லதனான் வரும்

(இ-ள்) மறத்தல் - மறக்கக் கடவர்; வெகுளியை - கோபத்தை; யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்; தீய பிறத்தல் - தீமையுடையன பிறத்தல்; அதனால் வரும் - அக்கோபத்தினாலே வருமாதலாலென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னினுமுயர்ந்தோரு மொத்தோரு மிழிந்தோரு மாகிய முத்திறத்தாரூள் யாரொருவரிடத்துங் கோபஞ் செய்தாலும் அது தீய நினைவுகளையெல்லாம் உண்டாக்கித் தன்னைக் கெடுக்குமாதலாலொருவரிடத்திலுங் கோபம் செய்தலாகாது என்றவாறு.

குறிப்பு: வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் உயர்ந்தோர், ஒத்தோர், இழிந்தார் என்கிறார்.

304. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்தீற் பகையு முளவோ பிற

(இ-ள்) நகையும் - சிரிப்பையும்; உவகையும் - மகிழ்ச்சியையும்; கொல்லும் - கொல்லுகின்ற; சினத்தீன் - கோபத்தின் மேற்பட்ட; பகையுமுளவோ பிற - பகைகளும் பிற இருக்கின்றனவோ வென்றவாறு.

(இ-ம்) முகத்தினிடத்து நகையையும் மனத்தினிடத்து மகிழ்ச்சியையும் கொன்றெழுகின்ற கோபமானது நற்குணங்களை எல்லாம் கெடுத்துப் பிறவித் துன்பத்தைத் தருதலாலிதுவே கொடிய பகையாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் நகை என்பதற்கு துறந்தார்க்கு அருளான் உளவாய முகத்தின் கண் நகையையும் என்கிறார்.

305. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற் றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

(இ-ள்) தன்னைத்தான் காக்கின் - தன்னைத் தான் காக்க நினைக்கின்; சினங்காக்க-கோபத்தையடக்கக் கடவன்; காவாக்கால்-அடக்கானாயின்; தன்னையே கொல்லுஞ் சினம் - அக்கோபம் தன்னையே கடுந்துன்பத்தையடைவிக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) கோபம் செய்வதினாலே தவத்தையுமிழக்குந் துன்பமும் பிறவித் துன்பமுமொருங்கேயடைதலினாலே தவம் செய்வோர் தன்னைத்தான் காக்க நினைக்கிற் கோபத்தை நிச்சயமடக்க வேண்டுமென்பதாம்.

306. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு மேமப் புணையைச் சுடும்

(இ-ள்) சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - கோபமென்னு நெருப்பானது; இனமென்னுமேமப்புணையை - தனக்கிடமானவரையன்றியவர தினமாகிய விற்பப் புணையையும்; சுடும் - சுடுதல் செய்யுமென்றவாறு.

(இ-ம்) கோபமாகிய நெருப்பு தனக்கிடமானவரையேயன்றி யவர்க்கிதோபதேசம் செய்து பிறவிக் கடலை கடப்பிக்கும் தெப்பம் போல்வாரையும் சுடுமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் மிக விரிவாக இக்குறளுக்கு உரை கூறியுள்ளார்.

307. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தறைந்தான் கையிழையா தற்று

(இ-ள்) சினத்தை - கோபத்தை; பொருளென்று - நம் வல்லமையை யறிவிக்குமொரு குணமென்று; கொண்டவன் கேடு - தன்னுட்கொண்டவன் அவ்வல்லமையையிழத்தல்; நிலத்தறைந்தான் கை-நிலத்தின் மேல் அறைந்தவனது கை; பிழையாதற்று - அந்நிலத்தையுறுவது தப்பாதது போலத் தப்பாதென்றவாறு.

(இ-ம்) நிலத்தின் மேலறைந்தவன் கை அந்நிலத்திலே தப்பாமற்படுதல் போலக் கோபத்தை நம் வல்லமையை அறிவிக்கும் ஓர் குணமென்று கொண்டவன் அவ்வல்லமையை தப்பாதிழந்து விடுவன் என்பதாம்.

குறிப்பு: நிலத்தெறிந்தான் என்பது மணக்குடவர், காலிங்கர் ஆகியோர் பாடம்.

308. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னர செயினும் புணரின் வெகுளாமை நன்று

(இ-ள்) இணரெரி - பலகடரையுடையநெருப்பானது; தோய்வன்ன - வந்து தோய்தலொத்த; இன்னா - துன்பங்கள்; செயினும்-

ஒருவன் செய்தானாயினும்; வெகுளாமை - அவனை கோபியாமை யாகயிருப்பது கூடுமாயின்; நன்று - அது நன்றாமென்றவாறு,

(இ-ம்) மிகுந்த துன்பங்களை ஒருவன் மேலும் மேலும் செய்தானாயினும் அவனைக் கோபியாதிருப்பது நன்றாமென்பதாம்.

309. உள்ளியதெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா வுள்ளான் வெகுளி யெனின்

(இ-ள்) உள்ளியதெல்லாம் - தான் நினைந்தவையெல்லாம்; உடனெய்தும் - ஒருங்கே பெறுவன்; உள்ளத்தால் - தவம் செய்யுந் தன்மனத்தால்; உள்ளான் வெகுளியெனின் - கோபத்தை ஒரு போதும் நினையானாயின் என்றவாறு

(இ-ம்) அருளைக் கொண்டு கோபத்தைப் பற்றற வொழித்து நின்ற நெஞ்சமுடையவன் தன் மனத்தால் நினைத்துப் பட்டவை களையெல்லாம் அப்பொழுதே பெறுவனென்பதாம்.

குறிப்பு: உள்ளியவெல்லாம் என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

310. இறந்தா ரிறந்தா ரணையர் சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை

(இ-ள்) இறந்தார்-கோபத்தின் மிகுந்தவர்; இறந்தாரணையர்- உயிருடையவரேனும் செத்தவர்க் கொப்பாவார்; சினத்தை - கோபத்தை; துறந்தார் - நீங்கினவர்கள்; துறந்தார் துணை - காதற்றன்மையராயினும்தனை யொழிந்தாரளவினரென்றவாறு.

(இ-ம்) அதிக கோபமுடையவர்க்கு ஞானம் பொருந்துதற்குரிய வுயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தாலது பொருந்தாமை துணிவாகலின் அவரை இறந்தார்க்கொப்பரென்றும் கோபத்தை விட்டவர்க்கு மரணமடைதற்குரிய சரீரமிருந்தாலும் ஞானத்தான் முக்தியடைவது துணிவாதலின் அவர் மரணமொழிந்தவரோடு ஒப்பர் என்பதாம்.

குறிப்பு: இறந்தாரணையர் என்பதற்குப்பதில் இறந்தாரணையை என்று பரிதியார் பாடம் கொள்வார்.

32. இன்னா செய்யாமை

அஃதாவது தனக்கொரு பயன் நோக்கியாவது கோபத்தினாலாவது சோர்வினாலாவது பிற உயிர்க்குத் துன்பங்களைச் செய்யாமையாம்.

311. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கீண்ணா செய்யாமை மாசற்றார் கோள்

(இ-ள்) சிறப்பீனும் - சிறப்பைத் தருகின்ற; செல்வம் பெறினும் - செல்வங்களைப் பெறலாமாயினும்; பிறர்க்கு - அன்னியருக்கு இன்னா - துன்பங்களை; செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல்; மாசற்றார் கோள் - குற்றமற்றவரது கொள்கை என்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர்க்குத் துன்பங்களைச் செய்து சிறப்பைத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பெறலாமாயினும் காம வெகுளி மயக்கமென்னும் குற்றங்களொழிந்தவர் அவைகளைச் செய்யார் என்பதாம்.

312. கறுத்தீனா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தீனா செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ-ள்) கறுத்து - ஒருவன் கோபித்து; இன்னா - துன்பங்களை; செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும்; மறுத்து - பெயர்த்து; இன்னா - துன்பங்களை; செய்யாமை - செய்யாமையும்; மாசற்றார் கோள் - குற்றமற்றவரது துணிவென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறன் ஒருவன் கோபித்து; தனக்குத் துன்பங்களைச் செய்தவிடத்தும் அதற்கெதிராகச் செய்யும் துன்பங்களையும் அக்குற்றமற்றவர் செய்யாரென்பதாம்.

குறிப்பு:- செய்தவக்கண்ணும் என்று மணக்குடவரும் செய்தவக்கண்ணும் என்று காலிங்கரும் பாடம் கொண்டுள்ளனர்.

313. செய்யாமை செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தரி னுய்யா விழுமந் தரும்

(இ-ள்) செய்யாமை - தான் முன்பொருதுன்பம் செய்யாதிருக்க; செற்றார்க்கும் - தன்மேற் கோபம் கொண்டவர்களுக்கும்; இன்னாத - துன்பங்களை; செய்தபின் - துறந்தவன் செய்வானாயின் அது; உய்யா - கடக்க முடியாத; விழுமந் தரும் - துன்பத்தை யவனுக்குத் தருமென்றவாறு.

(இ-ம்) தான் முன்பொரு துன்பஞ் செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் நிகழ்த்திப் பாதகச் சலஞ்சாதிப்பவர்க்குந் துறந்தவன் துன்பம் செய்வானாயின் அதனாலே தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைவன் என்பதாம்.

குறிப்பு : செய்யாமல் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொள்வார். மணக்குடவர், தருமர், நச்சர் ஆகியோர் செய்யாமை என்றே பாடம் கொள்வர்.

314. இன்னர செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண நன்னயஞ் செய்து வீடல்

(இ-ள்) இன்னா - துன்பங்களை; செய்தாரை - தமக்குச் செய்தவர்களை: ஒறுத்தல் - தாம் வருத்துதலாவது; அவர் நாண - அவர் தானே நாணும்படியாக; நன்னயம் - நல்ல மகிழ்ச்சியை; செய்து-அவர்க்குச் செய்து; வீடல் - அவ்விரண்டையும் மறந்து விடுக என்பதாம்.

(இ-ம்) தமக்குத் துன்பம் செய்தவர்களுக்குத் தாம் பிறிது துன்பம் செய்தலாவது அவர் நாணும்படிக்கு நல்ல மகிழ்ச்சியைச் செய்து அவர் செய்ததையும் தான் செய்ததையும் மறந்து விடுவ தென்பதாம்.

குறிப்பு : நன்னயம்-இனிய உவகை என்று பரிமேலழகரும், நன்மை என்று பருதியாரும், நல்ல அருள் என்று காலிங்கரும் பொருள் காண்பர். இவ்வுரைகாரர் நல்ல மகிழ்ச்சி என்கிறார்.

315. அறிவினர ராகுவ துண்டோ பிறிதுனோய் தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை

(இ-ள்) அறிவினான் - விவேகத்தினால்; ஆகுவதுண்டோ - ஆவதொரு பயனுண்டோ; பிறிது நோய் - பிறிதோருயிர்களுக்கு வரும் நோய்களை; தந்நோய்போல் - தம்முயிர்க்கு வந்த நோய்களைப் போலறிந்து; போற்றாக் கடை - காப்பாற்றாதவிடத் தென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறிதோருயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைத் தம்முயிர்க்கு வந்தன போலறிந்து காப்பாற்றுதலே துறந்தோரறிவிற்குப் பயன் என்பதாம்.

குறிப்பு : பிறர் நோயும் தந்நோய் போல் போற்றி அறனறிதல் சான்றவர்க்கெல்லாம் கடன் என்று கலித்தொகை 315 கூறும். பரிமேலழகர் பிறிதின் நோய் என்று பாடம் கொள்வார்.

316. இன்னர வெனத்தர னுணர்ந்தவை துன்னாமை வேண்டும் பிறர்கட் செயல்

(இ-ள்) இன்னாவென - இவை துன்பங்களாமென்று; தானுணர்ந்தவை - தானறிந்தவைகளை; பிறர்கண் - பிறனிடத்து; செயல் - செய்தலை; துன்னாமை வேண்டும்-பொருந்தாமை வேண்டுமென்றவாறு.

(இ-ம்) இவை துன்பங்களாகுமென்றனுமானப் பிரமானத்தினாலறிந்தவைகளைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டுமென்பதாம். அனுமானப் பிரமாணமானது மறைவிடத்து நெருப்பையறிதற்குப் புகைபோலொன்றையறிதற்குச் சாதனம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் உரைக்கு மேலாக அனுமானத்திற்கும் இவர் விளக்கம் கூறுகிறார்.

317. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா மாணாசெய் யாமை தலை

(இ-ள்) எனைத்தானும் - எவ்வளவாயினும்; எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும்; யார்க்கும் - எவருக்கும்; மனத்தானாம் - மனத்தோடுண்டாகின்ற; மாணா - துன்பங்களை; செய்யாமை - செய்யாதிருத்தலே; தலை - முதன்மையாகிய தருமமாமென்றவாறு.

(இ-ம்) யாவருக்கு மெக்காலத்திலும் மனமறிந்து துன்பங்களைச் சிறிதாயினும் செய்யாதிருத்தலே முதன்மையாகிய தருமமாகுமென்பதாம்.

குறிப்பு : மனத்தானும் என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

318. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்

(இ-ள்) தன்னுயிர்க்கு-பிறர் செய்யும் துன்பங்கள் தனதுயிர்க்கு; இன்னாமை - துன்பங்களாகும் தன்மையை; தானறிவான் - தானனுபவித்தறிகின்றவன்; என் கொலோ - என்ன காரணத்தினாலோ; மன் - நிலைபேறுடைய; உயிர்க்கு - பிற உயிர்களுக்கு; இன்னா - துன்பங்களை; செயல் - செய்தலென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறர் செய்யும் துன்பங்களானவை தன்னுயிர்க்குத் துன்பங்களாந் தன்மையைத் தானனுபவித்தறிபவன் பிற உயிர்களுக்குத் தான் அத்துன்பங்களைச் செய்தல் என்ன காரணத்தாலோ வென்பதாம்,

319. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யீற் றமக்கின்னா பிற்பகற் றாமே வரும்

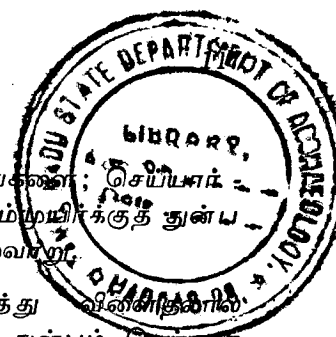
(இ-ள்) பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு; இன்னா - துன்பங்களை; முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்த காலத்தின் முற்பாதியில்; செயின் - செய்வாராயின்; தமக்கு - செய்த தங்களுக்கு; இன்னா - துன்பங்கள்; பிற்பகல் - அந்த முகூர்த்த காலத்தின் பிற்பாதியில்; தாமே வரும் - அவர் செய்யாதிருக்கத் தாமே வருமென்றவாறு.

(இ-ம்) துறந்தவர் பிறர்க்குத் துன்பங்களைச் செய்யின் அவையொரு முகூர்த்த காலத்தினுள்ளே தமக்கவர் செய்யாதிருக்கத் தாமே வருமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் ஒரு பகலது முற்கூறு என முற்பகலுக்கும் ஒரு பகலது பிற்கூறு எனப் பிற்பகலுக்கும் கூறும் விளக்கத்தை இவ்வுரைகாரர் முகூர்த்த கால முற்பாதி; முகூர்த்த கால பிற்பாதி என்று பொருள் காண்கிறார். முற்பகல் செய்தான் பிறன்கேடு, தன்கேடு பிற்பகற் காண்குறாஉம் பெற்றிய காண் - சிலம்பு. வஞ். 344 முகூர்த்த கால நேரம் இதுவரை யாரும் கூறாத உரையாகும். 2 1/2 நாழி ஒரு முகூர்த்த நேரமாகும்.

320. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டி பவர்

(இ-ள்) நோயெல்லாம் - துன்பங்களெல்லாம்; நோய்-பிறிதோ ருயிர்க்குத் துன்பங்களை; செய்தார் மேலவாம் - செய்தாரிடத்து

வினைவனவாம் ஆதலால்; நோய் - துன்பங்களை; செய்யாமை - பிறிதோருயிர்க்குச் செய்யார்; நோயின்மை - தம்முயிர்க்குத் துன்பமில்லாமையை; வேண்டுவார் - இச்சிப்பவரென்றவாறு.

(இ-ம்) துன்பங்களெல்லாம் செய்தவரிடத்து வினைதலால் தமக்கின்பம் வேண்டுவோர் பிறிதோருயிர்க்குத் துன்பம் செய்யார் என்பதாம்.

குறிப்பு: வேண்டுவார் என்பது காலிங்கர் பாடம்.

33. கொல்லாமை

அஃதாவது ஒருயிரையும் கொலை செய்யாமையாம்.

321. அறவினை யாதெனின் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை யெல்லாந் தரும்

(இ-ள்) அறவினை - தருமமாகிய செய்கை; யாதெனின் - யாதென்று கேட்கின்; கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையாம்; கோறல் - கொலை செய்தல்; பிறவினையெல்லாம் - மற்றைப் பாவங்களனைத்தையும்; தரும் - கொடுக்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) கொல்லாமையொன்றே மற்றெல்லா வறப் பயன்களையும், கொலையொன்றே மற்றெல்லாப் பாவப் பயன்களையும் தருதலிற் கொல்லாமைக்கு மேற்பட்ட தருமமும், கொலைக்கு மேற்பட்ட பாவமுமில்லை என்பதாம்.

322. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர் தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை

(இ-ள்) பகுத்துண்டு - உண்பதனைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துண்டு; பல்லுயிர் - பலவுயிர்களையும்; ஓம்புதல் - காப்பாற்றுதல்; நூலோர் - தரும நூல் செய்தோர்; தொகுத்தவற்றுள்ளெல்லாம் - கூட்டிச் சொல்லிய தருமங்களனைத்தினும்; தலை - முதன்மையா மென்றவாறு.

(இ-ம்) தானுண்கின்ற வுணவைப் பல வுயிர்களுக்கும் பாகஞ் செய்து கொடுத்துக் காப்பாற்றலே முக்கிய தருமமென்றவாறு.

323. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் மின்சாரப் பெரிய்யாமை நன்று

(இ-ள்) ஒன்றாக - தன்னோடொப்பில்லாததாக; நல்லது - நன்மையுள்ளதாகும்; கொல்லாமை - கொலை செய்யாமை; மற்று - அதல்லாமல்; அதன்பின் - அக்கொலை செய்யாமையின்பின்; பொய்யாமை - பொய் பேசாமை; சார - அடைய; நன்று-நல்லதென்றவாறு.

(இ-ம்) பல தருமங்களிலும் கொல்லாமை நல்லதாகும். பொய்யாமையும் அதன்பின் நிற்க நல்லதாகும் என்பதாம்.

324. நல்லர நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் கொல்லாமை சூழ நெறி

(இ-ள்) நல்லாநெனப்படுவது - முத்தியடைவதற்கு நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது; யாதெனின் - யாதென்று கேட்பின்; யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும்; கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையாகிய தருமத்தினை; சூழநெறி-நினைக்கும் வழியென்றவாறு.

(இ-ம்) கொல்லாமையே முத்திக்கு நல்லதாகுமென்பதாம்.

325. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் றலை

(இ-ள்) நிலையஞ்சி - பிறப்பு நிற்கின்ற நிலைக்குப் பயந்து; நீத்தாருளெல்லாம் - துறந்தவர்களெல்லாருள்ளும்; கொலையஞ்சி - கொலைப் பாதகத்திற்குப் பயந்து; கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையை; சூழ்வான் - நினைப்பவன்; தலை - உயர்ந்தவனென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறவியை யஞ்சித் துறந்தவர்களெல்லாரினும் கொல்லாவிடத்ததைக் கொள்பவனுயர்ந்தவனென்றவாறு.

326 கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நாண்மேற் செல்லர துயிருண்ணுங் கூற்று

(இ-ள்) கொல்லாமை-கொலை செய்யாமையை; மேற்கொண்டு-மேலாகக் கொண்டு; ஒழுதுவான் - நடப்பவனது; வாழ்நாண்மேல் - ஆயுளின் மேல்; செல்லாது - செல்லமாட்டான்; உயிருண்ணும் கூற்று - உயிர்களையுண்ணுங் கூற்றுவனென்றவாறு.

(இ-ம்) கொல்லா விரதத்தோனுக்கு ஆயுள் குறையாது வளருமென்பதாம்.

327. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்மறி தின்னுயிர் நீக்கும் வினை

(இ-ள்) தன்னுயிர் - தன்னுடையவுயிர்; நீப்பினும் - நீங்கிப் போமாயினும்; தான் செய்யற்க - தான் செய்யாதிருக்கக் கடவன்; பிறிதின்னுயிர் - பிறிதோரினியவுயிரை; நீக்கும் - அதனுடம்பினின்று நீக்குகின்ற; வினை - தொழிலை என்றவாறு.

(இ-ம்)

இப்பகுதி ஏடு உடைந்ததால் அறிய இயலவில்லை.

328. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் கொன்றாகு மாக்கங் கடை

(இ-ள்) நன்றாகு மாக்கம் - நன்மையாகும் செல்வம்; பெரி தெனினும் - பெரிதாகவுண்டாமென்று சொல்லப்படினும்; சாந் தோர்க்கு - துறந்தோர்களுக்கு; கொன்றாகும் - ஒருயிரைக் கொல்லுதலாலுண்டாகின்ற; ஆக்கம் - செல்வமானது; கடை - கடையாமென்றவாறு.

(இ-ம்) இப்பகுதி உள்ள ஏடு உடைந்து விட்டதால் அறிய இயலவில்லை.

329. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர் புன்மை தெரிவர ரகத்து

(இ-ள்) கொலைவினையராகிய - கொலைத் தொழிலையுடைய ராகிய; மாக்கள் - மனிதர்கள்; புலைவினையர் - நீசத் தொழிலையுடையராவார்கள்; புன்மை - அத்தொழிலினது தாழ்வை; தெரிவார கத்து - அறிபவர்களுடைய மனதிலென்றவாறு.

(இ-ம்) கொலைத் தொழிலையுடைவர் அதனிழிவைத் தாமறியாராயினும் அறிபவர் அத்தொழிலினாலேயவரை நீசரென்று நினைப்ப ரென்பதாம்.

குறிப்பு: புலையரென்று பரிமேலழகர் கூறியதை இவர்; நீசர் என்கிறார். மாக்கள் என்பதற்கு; மாந்தர் என்று பரிமேலழகர் கூறுகிறார்.

330. உயிருடம்பி நீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற் செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்

(இ-ள்) உயிர் - உயிர்களை; உடம்பின் - முற்பிறப்பிலவைகளிருந்த வுடம்பினின்றும்; நீக்கியார் - நீங்கச் செய்தவர்கள்; என்பர் - என்று சொல்லப்படுபவர்; செயிரும்பின் - நோயுடம்புடனே; செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர் - வறுமை பொருந்திய விழி தொழில் வாழ்க்கையுடையாரென்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவுடையோர் குஷ்ட முதலாகிய நோயுடம்புடனே வறுமை சேர்ந்த விழிதொழிலாளரை முற்பிறப்பிற் கொலை செய்தவரென்று சொல்லியதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் மேற்கோள் காட்டிய நாலடியார் பாடலை மனதிற்கொண்டு கருத்துரையாகக் கூறிப்போகிறார். உயிரும்பு என்று காலிங்கர் பாடம் கொண்டுள்ளார்.

34. நிலையாமை

அஃதாவது தோற்றமுடையனவெல்லாம் நிலைபெறாத தன்மை

331. நில்லாத வற்றை நிலையின வென்றுணரும் புல்லறி வாண்மை கடை

(இ-ள்) நில்லாதவற்றை - நிலைபெறாதவைகளை; நிலையின வென்று - நிலையின வென்று; உணரும் - அறிகின்ற; புல்லறி வாண்மை - அற்ப விவேகத்தை ஆளும் தன்மை; கடை - இழிவா மென்றவாறு.

(இ-ம்) அழி பொருள்களை யழியாப் பொருள்களென்று அறிகின்ற அற்ப விவேகமானது, துறந்தோர்க்கிழுக்காகு மென்ற வாறு.

332. கூத்தாட்டு டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம் போக்கு மதுவிளிந் தற்று

(இ-ள்) கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதலைச் செய்கின்ற; அவை - சபையினிடத்து; குழாத்தற்றே - கூட்டம் வந்தது போலும்;

பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வம் ஒருவனிடத்து வருதல்; போக்கும்- அச்செல்வம் போகுதலும்; அதுவிளிந்தற்று - அக்கூட்டம் போகுதல் போலுமென்றவாறு.

(இ-ம்) கூத்தாடுகின்ற சபையிற் காண்பவர் கூடுதலும் பிரிதலும் போல செல்வம் கூடுதலும் பிரிதலும் என்பதாம்.

333. அற்கர வியல்பிற்றுச் செல்வமது பெற்றா லற்குப வாங்கே செயல்

(இ-ள்) அற்காவியல்பிற்று - நில்லாத வியல்பினையுடைத்தாம்; செல்வம் - செல்வமானது; அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப் பெற்றால்; அற்குப - நிலைபேறுடைய தருமங்களை; ஆங்கே - அப்பொழுதே; செயல் - செய்க வென்றவாறு.

(இ-ம்) நிலையில்லாத செல்வம் பெற்றவன் அப்பொழுதே நிலையுடைய தருமஞ் செய்க வென்பதாம்.

334. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் வாள துணர்வார்ப் பெறின்

(இ-ள்) நாளென - நாளென்று; ஒன்று போல - ஒரு கால வளவையைப் போல; காட்டி - தன்னைக் காண்பித்து; ஈரும் அறுக்கின்ற வாளது - சுத்தியையுடையதாம்; உயிர் - உயிரானது; உணர்வார்ப் பெறின் - அறிவாரைப் பெறின் என்பதாம். உயிரென்பது உடம்பே.

(இ-ம்) மூடர்க்கு மகிழ்ச்சியையுண்டாக்குகின்ற நாள் அறிவுடையவர்க்குத் தம்முடம்பையறுக்கின்ற வாளாகத் தோன்றுமென்பதாம்.

குறிப்பு : வார்களாகி நாங்கள் செல்வ - திருமழிசையாழ்வார். வாள்போல் வைகறைவந்தற்றால் - குறுந் 157. வைகலும் வரக்கண்டும் அஃதுணரார் - நாலடி. வாள் என்பதை இவ்வரையாசிரியர் கத்தி என்கிறார்.

335. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமு னல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும்

(இ-ள்) நாச்செற்று - நாவையடக்கி; விக்குள் - விக்கலானது; மேல்வாராமுன் - மேல்வருவதற்கு முன்னே; நல்வினை - முத்திக்கேது வாகிய தருமத்தினை; மேற்சென்று செய்யப்படும் - விரைந்து செய்யப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) மரண வேதனை வருவதற்கு முன் புண்ணியத்தைச் சீக்கிரத்திற் செய்ய வேண்டுமென்பதாம்.

336. நெருந லுள்ளொருவ னின்றில்லை யென்னும் பெருமை யுடைத்தீவ் வுலகு

(இ-ள்) நெருநல் - நேற்று; உளநொருவன் - பிறந்தவனொருவன்; இன்றில்லை - இன்றில்லையாயினான்; என்னும் - என்று சொல்லுகின்ற; பெருமையுடைத்து - பெருமையையுடைத்தாம்; இவ்வுலகு - இவ்வுலகென்றவாறு.

(இ-ம்) இவ்வுலகமானது நேற்றுப் பிறந்தவன் இன்றில்லையென்னும் நிலைமையை யுடைத்தென்பதாம்.

குறிப்பு : இன்றுளார் நாளை இல்லை எனும் பொருள் ஒன்றும் ஓராது உழிதரும் ஊமர்காள் என்று அப்பர் கூறுவார். 'நேற்றுப் பிறந்தவன் இன்றில்லை என்ற உரை வேறு யாரும் கூறாத உரையாகும்.

337. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப கோடியு மல்ல பல

(இ-ள்) ஒரு பொழுதும் - ஒருகணப்பொழுதளவும்; வாழ்வது - உயிர் வாழ்வதை; அறியார் - அறியாதவர்; கருதுப - நினைப்பவர்கள்; கோடியுமல்ல - கோடியளவுமல்ல; பல - பலவாகிய நினைவுகளையென்றவாறு.

(இ-ம்) தம்முடம்பின் நிலையாமையை யறியார் சிற்றின்பங்களைக் குறித்துப் பல வீண் நினைவுகளை நினைப்பவரென்பதாம்.

338. குடம்பை தனித்தொழிய புட்பறந் தற்றே யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு

(இ-ள்) குடம்பை - முட்டை; தனித்தொழிய - தனித்து நீங்க; புள்-அதனுள்ளிருந்த பறவை; பறந்தற்று - பறந்துபோன தன்மைத்தாம்; உடம்போடு - சரீரத்திற்கும்; உயிரிடை - உயிர்க்கும்; நட்பு - உண்டாகிய நட்பென்றவாறு.

(இ-ம்) முட்டை யுளிருக்கும் பறவை, பருவம் வந்தவிடத்து அதை விட்டுப் பறந்து போதல் போலவுடம்பிலிருக்கு முயிர் அதனைவிட்டு நீங்குமென்பதாம்.

**339. உறங்குவது போலும் சாக்கர றுங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு**

(இ-ள்) உறங்குவது போலும் - தூங்குதல் (வருதல்) போலும் சாக்காடு - மரணம் (வருதல்); உறங்கி - தூங்கி; விழிப்பது போலும் - விழித்தல் போலும்; பிறப்பு - செனனம் வருதலென்றவாறு.

(இ-ம்) உறங்குதலும் விழித்தலு முயிர்களுக்கு மாறி மாறி வருதல் போல இறப்பும் பிறப்பும் வருமென்பதாம்.

**340. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு**

(இ-ள்) புக்கில் - எக்காலமும் வாழ்வதொரு வீடு; அமைந்தின்று கொல்லோ - கிடைத்ததில்லை போலும்; உடம்பினுள் - வாத முதலானவைகளுக்கிடமாகிய வுடம்பினுள்; துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக் குடியிருந்த; உயிர்க்கு - உயிருக்கென்றவாறு.

(இ-ம்) உயிரோடு கூடி நிலைபெற்று நிற்பதோருடம்பு மில்லையென்பதாம்.

35. துறவு

அஃதாவது புறப்பற்றினையும் அகப்பற்றினையும் விடுதல்.

**341. யாதனின் யாதனி நீங்கியர நோத
லதனி னதனி விலன்**

(இ-ள்) யாதனின் யாதனின் - ஒருவன் யாதொரு பொருளினின்றும்; நீங்கியான் - நீங்கினவன்; அதனின் - அப்பொருளால் பொருளால்; நோதலின் இலன் - துன்பமடைதலிலவென்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாப் பொருளையுமொரே தரத்தில் விடுவதற்குத் திடமில்லாதவன்; ஒவ்வொன்றாக விடினும் அதனால் வருந்துன்ப மவனுக்கில்லை யென்றவாறு.

**342. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தரி
னீண்டியற் பரல பல**

(இ-ள்) துறந்தபின் - எல்லாப்பொருட்களையுந் துறந்த பின்பு; ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில்; இயற்பால - உண்டாகின்ற முறை

மையையுடைய வின்பங்கள்; பல - பலவாம்; வேண்டின் - அவ்வின்பங்களை விரும்பினால்; உண்டாக - காலமுண்டாக; துறக்க - துறக்கக் கடவனென்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாப் பொருட்சனையுந் துறந்தவனுக்கு அக்கணத்திலே தானே பலவின்பங்களுண்டாதலால் அவ்வின்பங்களை வேண்டினவன் காலமுண்டாகத் துறக்கக் கடவனென்றவாறு.

343. அடல்வேண்டு மைந்தின் புலத்தை விடல்வேண்டும் வேண்டிய வெல்லர மொருங்கு

(இ-ள்) அடல் வேண்டும் - முத்தியை விரும்பினவர்களுக்குக் கெடுத்தல் வேண்டும்; ஐந்தின் - ஐம்பொறிகட்குரிய; புலத்தை - ஐம்புலங்களையும்; விடல் வேண்டும் - விடுதல் வேண்டும்; வேண்டிய வெல்லாம் - தாமுன் விரும்பிய பொருள்களனைத்தையும்; ஒருங்கு - ஒரே தரமாக வென்றவாறு.

(இ-ம்) முத்தியை விரும்பினவர் ஐம்புலங்களையும் வென்று தாமுன்பு அடைவித்தற்குப் படைத்த பொருளனைத்தையுமொரே தரமாகத் துறத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

குறிப்பு: ஐந்தன் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டாலும் இவ்வுரையாசிரியர் மணக்குடவர் பாடத்தை யொட்டி ஐந்தின் என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

344. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து

(இ-ள்) இயல்பாகும் - சபாவமாகும்; நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்தற்கு; ஒன்றின்மை - ஒரு பொருளுமில்லாதிருத்தல்; உடைமை - ஒரு பொருளாயினு முண்டாயிருத்தல்; மயலாகும் - மயக்கத்திற்குக் காரணமாகும்; மற்றும் - பின்னும்; பெயர்த்து - அத்தவத்தைப் போக்கியென்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாப் பொருளையும் விட்டொரு பொருளை மாத்திரம் விடாதிருந்தாலும் அது காரணமாக முன்விட்ட பொருட்களிலே மனஞ்சென்று தவங் குலையுமென்பதாம்.

**345. மற்றுத் தொடர்ப்பர டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை**

(இ-ள்) பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியையொழித்தலை மேற்கொண்டவர்க்கு; உடம்பும் - அதற்குக் காரணமாகிய தேகமும்; மிகை - அதிகமாம் ஆதலால்; மற்றும் - அதற்கு மேலும்; தொடர்ப்பாடு - சிலவற்றுளுண்டாதல்; எவன் கொல் - என்னாகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) துறந்தோர்க்குத் தம்முடம்பு தவஞ் செய்தற்குக் காரணமாயிலுந் துன்பமெப்போதும் விளைத்தலால் அதையும் வேண்டாராயின் துறந்தோர் பற்றப்படுவதொன்றில்லை என்பதாம்.

**346. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்கு
குயர்ந்த வுலகம் புகும்**

(இ-ள்) யான் - தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும்; எனதென்றும் - தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளையெனதென்றும் நினைக்கின்ற; செருக்கு - மயக்கத்தை; அறுப்பான் - கெடுப்பவன்; வானோர்க்குயர்ந்த - தேவர்களுக்கு மரிதாயுயர்ந்த; உலகம் - முத்தி உலகத்தில்; புகும் - அடைவெனென்றவாறு.

(இ-ம்) தனுகரணங்களைய . . .
மகங்காரத்தையும் புலன பே . . .
ளை யெனதென்று மமகார . . .
ழிப்பவன் முத்தியடைவெனென்றவாறு.

குறிப்பு : புள்ளியிட்ட இடங்கள் ஏடு சிதைந்த பகுதியாகும்.

**347. பற்றி வீடரஅ வீடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி வீடரஅ தவர்க்கு**

(இ-ள்) பற்றிவிடா - பற்றிவிடாது நிற்கும்; இடும்பைகள் - பிறவித்துன்பங்களானவை; பற்றினை - இருவகைப் பற்றினையும்; பற்றிவிடாதவர்க்கு - தழுவி வீடாதவரை யென்றவாறு.

(இ-ம்) அகப்பற்றும் புறப்பற்றுமாகிய விரண்டினையும் பற்றி விடாதவரைப் பிறவித் துன்பங்களெக்காலமும் பற்றி விடாமல் வருத்துமென்பதாம்.

348. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றையவர்

(இ-ள்) தலைப்பட்டார் - முத்தியைப் பெற்றார்கள்; தீரத் துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர்கள்; மயங்கி - மயக்கமுற்று; வலைப்பட்டார் - பிறவியாகிய வலையுட்பட்டார்; மற்றையவர் - அவ்வாறு துறவாதவரென்றவாறு.

(இ-ம்) முழுதுந் துறந்தவர் முத்தியடைவரென்றும் எதுவாயினுமொரு பொருளிலே சிறிது பற்றுடையவரும் பிறவியில் வருந்துவரென்றும் சொல்லியதாம்.

349. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று நிலையாமை காணப் படும்

(இ-ள்) பற்றற்ற கண்ணே - இருவகைப் பற்று நீங்கிய விடத்தே; பிறப்பறுக்கும் - அப்பற்றறுதியானது பிறப்பையொழிக்கும்; மற்று - அப்பற்று நீங்காத விடத்து; நிலையாமை - பிறந்திறந்தலைதல்; காணப்படும் - அறியப்படுமென்றவாறு.

(இ-ம்) பற்றற்றபோதே பிறவியறுமென்றும் பற்றாகும்பொழுது பிறந்திறந்தலைதலாகிய நிலையாமை அறாதென்றுஞ் சொல்லியதாம்.

350. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு

(இ-ள்) பற்றுக் - மனத்துட்கொள்ளக் கடவாய்; பற்றற்றான் - பற்றற்றகடவுளது; பற்றினை - மெய்நூல் வழியை; அப்பற்றை - அதில் சொல்லுமுபாயத்தை; பற்றுக் - உறுதியாகக் கொள்ளக் கடவாய்; பற்று விடற்கு - இருவகைப் பற்று நீங்குதற்கென்றவாறு.

(இ-ம்) பற்றற்ற கடவுள் சொல்லிய மெய்நூலின் வழியைப் பற்றி அதிற் சொல்லுந் தியான முதலானவைகளை யெல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கும்படி யுறுதிபடக் கொள்ளக் கடவாயென்பதாம்.⁴

36. மெய்யுணர்தல்

அஃதாவது பிறவி மோகங்களையும் அவைகளின் காரணங்களையும் உண்மையானறிதலாம்.

351. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு மருளரனர மரணாய் பிறப்பு

(இ-ள்) பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள் அல்லாதவைகளை; பொருளென்று-மெய்ப்பொருளென்று; உணரும் - அறிகின்ற; மருளான் - அஞ்ஞானத்தினால்; ஆம் - உண்டாகும்; மாணா - மாட்சிமைப்படாத; பிறப்பு - பிறவியானதென்றவாறு.

(இ-ம்) மயக்கநூற் பொருளை மெய்ந்நூற் பொருளென்றறி கின்ற விபரீத ஞானத்தினாலே துக்கமாகிய பிறப்புண்டாகு மென்பதாம்.

352. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு

(இ-ள்) இருணீங்கி - பிறவியினின்று நீங்கச் செய்து; இன்பம் பயக்கும் - முத்தியைக் கொடுக்கும்; மருணீங்கி - அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கி; மாசறு - குற்றமற்ற; காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவையுடையவர்க்கு அம்மெய்யறிவானதென்றவாறு

(இ-ம்) அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கித் தத்துவத்தை அறிந்தவர்க்கு அவ்வறிவு பிறவியினின்று நீக்கிப் பேரின்பத்தைத் தருமென்பதாம்.

353. ஐயத்தீ னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து

(இ-ள்) ஐயத்தினீங்கி - சந்தேகத்தினின்று நீங்கி; தெளிந்தார்க்கு - மெய்ப்பொருளையறிந்தவர்க்கு; வையத்தின் - அடைந்த விவ்வுலகத்திலும்; வானம் - அடைவதாகிய முத்தியுலகம்; நணிய - துடைத்தது - அணிந்த தன்மையையுடையதாமென்றவாறு.

(இ-ம்) மறு பிறப்பு மிருவினைப் பயனுங் கடவுளுமில்லையோ வுண்டோ வென்னுஞ் சந்தேகம் நீங்கி யுண்டென்று துணிந்தவர்க்கு

கவர் இருக்கின்ற நிலவுலகத்தினு முத்தியுலகஞ் சமீபமாக நிற்கு மென்பதாம்.

குறிப்பு: ஐயத்துள என்பது காளிங்கர் பாடம். துணிந்தார்க்கு என்ற பாடத்தை மணக்குடவர் கொள்ள; பிற உரையாசிரியர்கள் தெளிந்தார்க்கு என்று பாடம் கொண்டுள்ளனர்.

354 ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லர தவர்க்கு

(இ-ள்) ஐயுணர்வு - ஐம்புலனறிவு; எய்தியக் கண்ணும் - தன் வயத்தாய விடத்தும்; பயமின்றே - அதனாற் பயனில்லையாம் மெய்யுணர்வு - தத்துவ ஞானம்; இல்லாதவர்க்கு - இல்லாதவர் களுக்கென்றவாறு.

(இ-ம்) மெய்ப்பொருளையறியாதவர்க்குச் சுவையொளியூறோசை நாற்றங்களிற் செல்கின்ற மனந் தன்வசப்படினு முத்தியைத் தாராமையால் அதனாற் பயனில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு: மணக்குடவர் மற்றும் பரிதியார் உரைகளைப் பின்பற்றி இவ்வரையாசிரியர் உரை கண்டுள்ளார்.

355. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தரயினு மப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

(இ-ள்) எப்பொருள் - யாதொரு பொருள்; எத்தன்மைத்தாயினும் - எத்தன்மையையுடைத்தாகத் தோன்றினாலும்; அப்பொருள் - அப்பொருள்களினின்றும்; மெய்ப்பொருள் - உண்மையாகிய பொருளை: காண்பது - அறிவது; அறிவு - அறிவாகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) கற்பனைகளை யொழித்து நிலமுதலுயிரீறாகிய தத்துவங்களையொன்றிலொன்றொடுக்கி முடிவிலே நின்ற மெய்ப்பொருளையறிவதே தத்துவ ஞானமாகுமென்பதாம்.

356. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் மற்றீண்டு வாரர நெறி

(இ-ள்) கற்று - ஞான நூல்களைக் கற்று; ஈண்டு-இப்பிறப்பில்; மெய்ப்பொருள் - தத்துவப் பொருளை; கண்டார் - அறிந்தார்; தலைப்படுவர் - அடைவார்கள்; மற்று - திருப்பி; ஈண்டு - புனியில்; வாராநெறி-வாராத வழியையென்றவாறு.

(இ-ம்) ஞான நூல்களைக் கற்றுத் தத்துவப் பொருளையறிந்தோர்கள் பிறவியையொழித்து முத்தி வழியைப் பெறுவரென்றவாறு.

357. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாய் பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு

(இ-ள்) ஓர்த்து - கேட்டவுபதேச மொழிகளை ஆராய்ந்து; உள்ளது - உறுதிப்பொருளை; உள்ளம் - ஒருவனுள்ளமானது; உணரின் - உணருமாயின்; ஒரு தலையா - நிச்சயமாக; பேர்த்து - மாறி; உள்ளவேண்டா - நினைக்க வேண்டாம்; பிறப்பு - பிறப்புண்டென்றவாறு.

(இ-ம்) சற்குருவிடத்திற் கேட்டவுபதேச மொழிகளை ஆராய்ந்து மெய்ப்பொருளை யறிந்தோருக்குப் பிறவியுண்டென்று நினைக்க வேண்டுவதில்லை என்பதாம்.

358. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்ப தறிவு

(இ-ள்) பிறப்பென்னும் பேதைமை - பிறப்பிற்கு முதற் காரணம் அஞ்ஞானம்; நீங்க - கெட; சிறப்பென்னும் செம்பொருள் - முத்திக்கு நிமித்த காரணமென்னும் மெய்ப்பொருளைக் காண்பதே; அறிவு - அறிவாகுமென்றவாறு.

(இ-ள்) பிறவிக்கு முதற் காரணமாகிய வஞ்ஞானங்கெட முத்திக்கு நிமித்த காரணமாகிய மெய்ப்பொருளையறிவதே யறிவாகுமென்றவாறு.

குறிப்பு : நீங்கி என்பது காளிங்கர் பாடம். பிற உரையாசிரியர்கள் நீங்க என்றே பாடம் கொண்டுள்ளனர்.

359. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்தரு நோய்

(இ-ள்) சார்புணர்ந்து - மெய்ப்பொருளையறிந்து; சார்புகெட - பற்று நீங்க; ஒழுகின் - நடந்தால்; மற்றழித்து - அவ்வறவொழுக்கங்களைக் கெடுத்து; சார்தரா - அடையாளம்; சார்தரும் நோய் - அடையுள் வினையாக நின்ற துன்பங்கள் என்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாப் பொருட்களுக்குள் சார்பாகிய மெய்ப்பொருளை யறிந் திருவகைப் பற்றுமற யோக வழியினடப்பவர்க்குப் பின்னடையும்படியிருந்த வினைப்பயன்கள் அடைவன அல்ல வென்பதாம்.

குறிப்பு : சார்வு என்பது காளிங்கர் பாடம்.

360. காமவெகுளி மயக்க மிவை மூன்றி னாமங் கெடக்கெடு நோய்

(இ-ள்) காமம் - ஆசையும்; வெகுளி - வெறுப்பும்; மயக்கம் - அஞ்ஞானமும்; இவை மூன்றின் - ஆகிய விம்மூன்றனுடைய; நாமம் - பெயர்களும்; கெட - அழிய; கெடும் - அழிந்துபோம்; நோய் - அவைகளால் வரும் துன்பங்களென்றவாறு.

(இ-ம்) காமம் வெகுளி மயக்கமென்று முக்குற்றங்களையும் கெடுத்தவர்களுக் கவைகளின் காரியமாகிய வினைப் பயன்களில்லை என்பதாம்.

குறிப்பு : மூன்றன் நாமம் என்று பரிமேலழகர் பாடம் கொண்டதை மூன்றின் என்கிறார் இவ்வுரையாசிரியர்.

37. அவா வறுத்தல்

அஃதாவது பிறவிக்குக் காரணமாகிய ஆசையைத் தத்துவஞானத்தான் நீக்குதலாம்.

361. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றந் தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து

(இ-ள்) எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும்; எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும்; தவா - கெடாது வருகின்ற; பிறப்பு - பிறவியை; ஈனும் - விளைக்கின்ற; வித்து - வித்தானது; அவாவென்ப - ஆசையென்று சொல்லுவரென்றவாறு.

(இ-ம்) அவாவானது எல்லாவுயிர்க்கு மெக்காலத்திலும் பிறவிக்கு வித்தாமென்பதாம்.

**362. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்**

(இ-ள்) வேண்டுங்கால் - இச்சிக்குமிடத்து; பிறவாமை பிறவாமையை; வேண்டும் - இச்சிக்கப்படும்; அது - அப்பிறவாமை யானது; மற்று வேண்டாமை - வேறொன்றையுமிச்சியாதிருத்தலை; வேண்ட - இச்சிக்க; வரும் - வருமென்றவாறு.

(இ-ம்) பிறவியைத் துன்பமென்றறிந்தவன் ஒன்றையிச்சித் தாற் பிறவாமையை யிச்சிக்க வேண்டும். ஆதலால் அப்பிறவாமை வேறொரு பொருளையும் இச்சியாதிருத்தலாலவனுக்குண்டாகு மென்பதாம்.

**363. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்**

(இ-ள்) வேண்டாமையன்ன - இச்சித்தல் செய்யாமையை யொக்கும்; விழுச்செல்வம் - உயர்வாகிய செல்வம்; ஈண்டில்லை - இவ்வுலகத்தில் இல்லை; ஆண்டும் - அவ்விண்ணுலகத்திலும்; அஃதொப்பதில் - அதனை யொப்பதில்லை யென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒரு பொருளையுமிச்சித்தல் செய்யாமைக் கொப்பாகிய பெருஞ்செல்வம் மண்ணுலகத்தில் அல்லாமல் விண்ணுலகத்திலு மில்லை யென்பதாம்.

குறிப்பு: இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார். பிறவாமை வேண்டும் என்பார் என - காரைக்காலம்மையாரைப் பற்றிச் சேக்கிழார் கூறுகிறார்.

**364. தூய்மை யென்ப தவரவின்மை மற்றது
வராய்மை வேண்ட வரும்**

(இ-ள்) தூய்மையென்பது - பரிசுத்தமென்று சொல்லப்படுவது; அவரவின்மை - ஆசையில்லாமை; அது - அவ்வாசையில்லாமை; வாய்மை - மெய்மையை; வேண்ட-இச்சிக்க; வரும் - வருமென்றவாறு.

(இ-ம்) பரிசுத்தமுள்ளதென்று சொல்லப்பட்ட அவரவின்மை யானது மெய்மை வேண்டுதலால் வருமென்பதாம்.

365. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா ரற்றாக வற்ற தீலர்.

(இ-ள்) அற்றவரென்பார் - பிறவியற்றவரென்று சொல்லப் படுவார்; அவாவற்றார் - ஆசையற்றவர்; மற்றையார் - மற்றவர்களாசையென்றுமுறாதவர்கள்; அற்றாக - அத்தன்மைத்தாக; அற்றதீலார் - பிறவியற்ற வரல்லரென்பதாம்.

(இ-ம்) பிறவிக்கு முக்கியக் காரணமாகிய அவாவற்றவரே பிறவியற்றவரென்றும் அவ்வொன்று மறாது மற்றவைகளற்றவர் அவைகளால் வரும் துன்ப மற்றவரேயல்லாமற் பிறவியற்றவரல்லரென்று சொல்லியதாம்.

366. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை வஞ்சிப்ப தோரு மவா

(இ-ள்) ஒருவனை - துறந்தவொருவனை; வஞ்சிப்பது - வஞ்சித்து கெடுக்க வல்லது; அவா - ஆசையாம் ஆதலால்; அஞ்சுவதுமறனே - அஞ்சிக் காப்பதே துறவுறமாகுமென்றவாறு.

ஒருமென்பன விரண்டு மசைநிலை.

(இ-ம்) ஒருவேளை பராக்கினாலே காத்திடானாயின் மறப்பின் வழியாக வந்து வஞ்சித்துக் கெடுக்கவல்ல ஆசையை அஞ்சி வராமற் காப்பதே யொருவனுக்குத் துறவுறமென்பதாம்.

367. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்

(இ-ள்) அவாவினை - ஆசையை; ஆற்றவறுப்பின் - பற்றறக் கெடுக்கின்; தவாவினை - கெடாமைக்கேதுவாகிய செய்கை; தான் வேண்டுமாற்றான் - தானிச்சிக்கும் வழியால்; வரும் - வருமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் அவாவினைப் பற்றறக் கெடுத்தாற் பிறவித் துன்பங்களால் அழியாமைக்கேதுவாகின்ற கொல்லா விரத முதலாகிய தருமங்கள் அவனுக்கெளிதிற் கைகூடுமென்பதாம்.

**368. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்: துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்**

(இ-ள்) அவாவில்லார்க்கு - ஆசையில்லாதவர்களுக்கு; இல்லா
கும் - இல்லையாகும்; துன்பம் - துன்பமானது; அஃதுண்டேல் -
அவ்வாசையொன்றுமாத் திரமுண்டானால்; தவாது - நீங்காமல்;
மேன்மேல் - மேலும் மேலும்; வரும் - துன்பம் வருமென்றவாறு.

(இ-ம்) ஆசையற்றோருக்கு ஒரு துன்பமும் வாராதென்றும்
அறாதவர்க்குத் துன்பம் மேலும் மேலும் வருமென்றும்
சொல்லியதாம்.

**369. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்றுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்**

(இ-ள்) இன்பம் - ஆனந்தமானது; இடையறாது - விடாத
தாகும்; ஈண்டும் - இவ்வுடம்பிலும்; அவாவென்னும் - ஆசையென்று
சொல்லப்படும்; துன்பத்துட்டுன்பம் - மிகுந்த துன்பமானது;
கெடின் - நீங்கினென்றவாறு.

(இ-ம்) மிகுந்த துன்பமாகிய ஆசையானது நீங்கின் அவனுக்
கிவ்வுடம்போடு கூடி இருக்கும்போதே இன்பம் இடைவிடாமலுண்
டாகுமென்பதாம்.

**370. ஆரா வியற்கை யவாநீயீ னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்**

(இ-ள்) ஆரா - நிரம்பாத; இயற்கை - தன்மையையுடைய;
அவா - ஆசையை; நீப்பின் - ஒழித்து விடின்; அந்நிலையே -
அப்பொழுதே; பேரா - அசைவில்லாத; இயற்கை - தன்மையை;
தரும் - தருமென்றவாறு.

(இ-ம்) அளவுபடாமன் மேலுமேலும் வளர்கின்ற தன்மையை
யுடைய ஆசையினின்று நீங்கினவனுக்கு அந்நீக்கமே அசைவில்லாத
இன்பத்தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

துறவறம் முற்றிற்று.

38. ஊழ் இயல்

அஃதாவது இருவினைப் பயன் செய்தவனைச் சென்றடைதற் கேதுவாகிய நியதியாம்.

371. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள் போகூழாற் றோன்று மடி

(இ-ள்) ஆகூழால் - ஆவதற்குக் காரணமாகிய ஊழினால்; தோன்றும் - உண்டாகும்; அசைவின்மை - சோம்பலில்லாமை; கைப்பொருள் - கையிலிருக்கும் பொருள்; போகூழால் - போவதற்குக் காரணமாகிய ஊழினால்; தோன்றும் - உண்டாகும்; மடி - சோம்பலென்றவாறு.

(இ-ம்) கைப்பொருளாவதற்குக் காரணமாகிய ஊழினான் முயற்சியும் போவதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாற் சோம்பலுண்டாக்குமென்பதாம். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பவொரு பொருட்சொற்கள்.

372. பேதைப் படுக்கு மிழவூ றறிவகற்று மரகலா முற்றக் கடை

(இ-ள்) பேதைப்படுக்கும்-அறியாமையைப்படுத்தும்; இழவூழ் - கைப்பொருளிழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழானது; அறிவகற்றும் - அறிவைப் பெருக்கச் செய்யும்; ஆகலூழ் - ஆவதற்குக் காரணமாகிய ஊழானது; உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத் தென்றவாறு.

(இ-ம்) கைப்பொருளை இழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழ் விரிவாகிய அறிவையும் சுருக்கும் என்றும் அதனைப் பெறுவதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் சுருக்கமாகிய அறிவையும் விரிக்குமென்று சொல்லியதாம்.

373. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன் னுண்மை யறிவே மிகும்

(இ-ள்) நுண்ணிய - நுண்பொருள்களையுடைய; நூல்பல கற்பினும் - பல நூல்களையுங் கற்றாலும்; மற்றும் - பின்னும்; தன்-தன்னுடைய; உண்மையறிவே - ஊழாலாகிய பேதைமையறிவே; மிகும் - அதிகரிக்குமென்றவாறு,

(இ-ம்) நுட்பமாகிய பொருட்களையுடைய பல நூல்களையுங் கற்றாலும் பொல்லாத ஊழையுடையவனுக்கு அதனாலாகிய பேதைமை அறிவே மிகுமென்பதாம்.

374. இருவே றுலகத் தீயற்கை தீருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு

(இ-ள்) இருவேறு - இரண்டு விதமாகும்; உலகத்து - உலகத்திலும்; இயற்கை - ஊழினாலாகிய இயல்பு ஆதலால்; தீருவேறு - செல்வமுடையராதலும் வேறு; தெள்ளியராதலும் வேறு - அறிவுடையராதலும் வேறென்றவாறு.

(இ-ம்) செல்வமுடையவராக்கும் ஊழ் அவரை அறிவுடையவராகவும், அறிவுடையவராக்கும் ஊழ் அவரைச் செல்வமுடையவராகவும் செய்வனவல்லவென்பதாம்.

375. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு

(இ-ள்) நல்லவையெல்லாம் - நன்மை உள்ளவைகள் எல்லாம்; தீயவாம் - தீங்குள்ளவையாக்கும்; தீயவும் - தீங்குள்ளவைகளும்; நல்லவாம் - நன்மையுள்ளவைகளாக்கும்; செல்வஞ் செயற்கு - ஊழ்வசத்தினாற் செல்வத்தை யாக்குதற்கென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவன் செல்வத்தையாக்கும் பொழுது போக்கும் ஊழ்வரின் நன்மையுள்ளவைகள் எல்லாம் தீமையுள்ளவைகளாக்கும் ஆக்கமுழுவரின் தீமையுள்ளவைகள் எல்லாம் நன்மை உள்ளவைகள் ஆக்குமென்பதாம்.

376. பரியீனு மாகாவரம் பாலல்ல வய்த்துச் சொரியீனும் போகா தம

(இ-ள்) பரியீனும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும்; ஆகாவாம் நில்லாமற்போகும்; பாலல்ல - ஊழல்லாத பொருட்கள்; உய்த்து-கொண்டு போய்; சொரியீனும் - எறிந்து விட்டாலும்; போகா-நீங்காமலிருக்கும்; தம - ஊழால் தமக்குரிய பொருள்கள் என்றவாறு.

(இ-ம்) ஊழினாலன்றிக் காப்பாற்றாதலாற் பொருள் இருத்தலும் கைவிடுதலாற் பொருள் நீங்குதலும் இல்லை என்பதாம்.

377. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது

(இ-ள்) வகுத்தான் - ஊழானது; வகுத்த வகையல்லால் - ஏற்படுத்திய வகையானல்லது; கோடிதொகுத்தார்க்கும் - கோடி பொருளைச்சம்பாதித்துச் சேர்த்தவர்களுக்கும்; துய்த்தலரிது - அனுபவித்தலரிது என்றவாறு.

(இ-ம்) கோடி பொருள்களைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் அவைகளை யனுபவித்தற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாம்.

குறிப்பு : வகுத்தான் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தெய்வம் என்பார். இவ்வுரைகாரர் ஊழ் என்று கூறுகிறார். வகுத்த என்ற பாடத்தைக் காலிங்கர் வகுத்தார் என்று பாடம் கொள்கிறார்.

378. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால ஊட்டா கழியு மெனின்

(இ-ள்) துறப்பார் - துறத்தல் செய்வார்; துப்புரவில்லார் - வறுமையாலனுபவமில்லாதவர்கள்; உறற்பால - அடைதற்பகுப்பையுடைய துன்பங்களை; ஊட்டா - ஊழ்கள் அனுபவிக்காமல்; கழியுமெனின் - அவை நீங்குமாயினென்றவாறு. மன் ஒழியிசை.

(இ-ம்) தம்மால் விடப்படும் பற்றுக்களெல்லாம் தாமே விடப் பெற்றுத் துறத்தற்கு நினையாமல் ஊழ் வலியினாலே துன்பமுறுவ ரென்பதாம்.

379. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா லல்லற் படுவ தெவன்

(இ-ள்) நன்றாங்கால் - நல்வினை வரும்போது; நல்லவா - அதனின் பயனாகிய விற்பங்களை; நல்லவையாக; காண்பவர் - அறிபவர்கள்; அன்றாங்கால் - தீவினை வரும் போது; அல்லற்படுவது - அதன் பயனாகிய துன்பங்களை நீக்க வருந்துவது; எவன் - யாது நினைத்தென்றவாறு.

(இ-ம்) நல்வினைப் பயனாகியவிற்பம் வரும்போது அனுபவிப்பவன் தீவினைப் பயனாகிய துன்பம் வரும்போது அதனை நீக்க வருந்துவது பேதமையென்பதாம்.

380. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்

(இ-ள்) ஊழின் - ஊழினும்; பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுள்ளவைகள்; யாவுள - எவைகளிருக்கின்றன; மற்றொன்று - தன்னை நீக்குதற்கோருபாயத்தை; சூழினும் - நினைப்பினும்; தான்முந்துறும் - தானந் நினைப்பிற்கு முன்வந்து நிற்குமென்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னை விலக்குதற்குரிய வுபாயத்தை நினைக்கினும் அதற்கு முன்வந்து நிற்கையால் ஊழினும் வலிமையுள்ள தொன்றில்லை என்பதாம்.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

மெரூட்மால்

39. அரசியல் - இறைமாட்சி

அஃதாவது இல்லறத்திற்குரித்தாகிய பொருளின் பகுதியாம்; அப்பொருளானது தனக்குத் துணைக் காரணமாகிய அரசன் நீதி கூறவேயடங்கும். அவ்வரசனது நீதியாவது காவலை நடத்துமுறை மையாம். அது அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என மூன்றியல் களாற் சொல்லப்பட்டது. அஃதாவது அரசனுடைய நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

381. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னாறு முடையர அரசரு னேறு

(இ-ள்) படை - சேனையும்; குடி - குடியும்; கூழ் - பொருளும்; அமைச்சு - மந்திரியும்; நட்பு - சிநேகமும்; அரண் - கோட்டையும்; ஆறும் - இவ்வாறனையும்; உடையான் - உடையவன்; அரசருள் - மன்னருள்; ஏறு - ஆண் சிங்கத்திற்கொப்பாவானென்றவாறு; குடியென்றது - அதனையுடைய நாட்டினை.

(இ-ம்) சேனை முதலாகிய இவ்வாறனையுமுடையவரசனே மற்றெல்லா வரசரினு முயர்வடைந்து வெற்றி பெற்று வாழ்வெனென்பதாம்.

குறிப்பு: ஏறு என்பதற்கு ரிஷபம் என்று பரிதியார் கூற இவ்வாசிரியர் மட்டும் ஆண் சிங்கம் என்கிறார்.

382. அஞ்சரமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு மெஞ்சரமை வேந்தற் கியல்பு

(இ-ள்) அஞ்சரமை - அஞ்சதலில்லாமையும்; ஈகை - கொடையும்; அறிவு - விவேகமும்; ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்; இந்நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கு குணமும்; எஞ்சரமை - குறைவுபடாமையாம்; வேந்தற்கு - அரசனுக்கு; இயல்பு - சபாவமென்பதாம்.

(இ-ம்) அஞ்சதலில்லாமை முதலாகிய விந்நான்கு குணமும் எப்போதும் அரசனுக்கியல்பாக வேண்டுமென்பதாம்.

383. தூங்கரமை கல்வி துணிவுடைமை யீம்முன்று நீங்கர நிலனாள் பவர்க்கு.

(இ-ள்) தூங்கரமை - சோம்பலில்லாமையும்; கல்வி - வித்தையும்; துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும்; இம்முன்றும் - ஆகிய

இம்மூன்றும் குணமும்; நீங்கா - நீங்குவனவல்லவாம்; நிலனாள் பவர்க்கு - பூமியை யாள்பவர்களுக்கென்றவாறு.

(இ-ம்) நிலத்தையாளு மரசனுக்குச் சோம்பலில்லாமை முதலாகிய மூன்று குணங்களுள் ஒன்று நீங்கினும் இடையூறுண்டாகுமென்றவாறு.

குறிப்பு : காளிங்கர் மட்டும் கொள்ளும் 'பவர்க்கு' என்ற பாடத்தை இவரும் கொள்கிறார். பரிமேலழகர் பவற்கு என்று பாடம் கொண்டுள்ளார்.

384. அறனிழக்கர தல்லவை நீக்கி மறனிழக்கர மான முடைய தரசு

(இ-ள்) அறன் - தனக்குச் சொல்லிய தருமத்தினின்றும்; இழக்காது - தவறாமல்; அல்லவை - பாவங்களை; நீக்கி - ஒழித்து; மறன் - வீரத்தினின்றும்; இழக்கா - தவறாத; மானமுடையது - அபிமானத்தையுடையவனே; அரசு - அரசனென்றவாறு.

(இ-ம்) தனக்குச் சொல்லிய தருமமாகிய ஆறு தொழிலிணையும் கொண்டு கொலை, களவு, முதலாகிய பாவங்களை நீக்கி வீரத்தோடு கூடிய அபிமானத்தையுடையவனே அரசன் என்பதாம். ஆறு தொழிலாவன. வேதமோதல், யாகம் செய்தல், வறியவர்க்கீதல், ஆயுத வித்தைக் கற்றல், பல உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல், போர் செய்தல் என்பனவாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் கருத்தையே இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடினும் மேற்கோள்களை விட்டு, கருத்துரையாக எளிமையாகக் கூறி உள்ளார்.

385. இயற்றலும் மீட்டலும் கரத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு

(இ-ள்) இயற்றலும் - பொருள் வரும் வழியையுண்டாக்குதலும்; ஈட்டலும் - அப்பொருளைச் சேர்த்தலும்; காத்தலும் - சேர்த்தவைகளைக் காப்பாற்றுதலும்; காத்த - காப்பாற்றியவைகளை; வகுத்தலும் - அறம்பொருளின் பங்களின் பொருட்டு செலவு செய்தலும்; வல்லது - வல்லவன்; அரசு - அரசன் என்றவாறு.

(இ-ம்) பொருள் வரும் வழியை யுண்டாக்குதல் ஆதியாகச் சொல்லப்பட்ட விந்நான்கு தொழிலையுமுடையவன் அரசனாகுமென்பதாம்.

386. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்செல்ல னல்லனேன் மீக்கூறு மன்ன னிலம்

(இ-ள்) காட்சிக்கு - முறை வேண்டினவர்க்கும் குறை வேண்டினவர்க்கும் காணுதற்கு; எளியன் - எளியனாகி; கடுஞ்செல்லன் - கடுஞ்சொல்லையுடையவன்; அல்லனேல் - அல்லாதவனுமாயின்; மீக்கூறும் - உலகமானது மேலாகச் சொல்லும்; மன்னன் - அவ்வரசனது; நிலம் - நிலத்தையென்றவாறு.

(இ-ம்) முறை வேண்டினவராகிய பிரியா . க்காரருக்குங் குறை வேண்டினவராகிய யாசகருக்கும் காணுதற்கெளியனாகிய மின் சொல்லையுடையவனாகியு மிருக்கின்ற வரசனது நாடு, பசி நோய், பகை முதலானவைகளில்லாமற் சிறந்திருக்குமல்லாற் புகழ் பெற்று நிற்குமென்பதாம்.

குறிப்பு : அல்லனேல் என்று எல்லா உரையாசிரியர்களும் பாடம் கொள்ள இவர் அல்லனேன் என்று கொண்டுள்ளார்.

387. இன்சொலால் ஈத்தனிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால் தான்கண் டனைத்தீவ் வுலகு

(இ-ள்) இன்சொலால் - இனிய சொல்லுடன்; ஈந்து - அடுத்தவர்களுக்குக் கொடுத்து; அளிக்க - காப்பாற்ற; வல்லாற்கு - வல்லவனுக்கு; தன்சொலால் - தன்புகழோடு கூடி; தான் கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும்; இவ்வுலகு - இந்தவுலகமென்றவாறு.

(இ-ம்) உலகமானது இன்சொல்லுடன் கொடுத்து காப்பாற்றுகின்ற அரசனது புகழோடு கூடி அவனாணைக்குள் அடங்கி நிற்குமென்பதாம்.

குறிப்பு : வல்லார்க்கு என்பது காளிங்கர் பாடம்.

388. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(இ-ள்) முறைசெய்து - தான் முறைமையைச் செய்து; காப்பாற்றும் - பிறர் வருந்தாமற் காப்பாற்றுகின்ற; மன்னவன் - அரச

னானவன்; மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு; இறையென்று - கடவுளென்று வைக்கப்படும் - வேறு வைக்கப்படுவனென்றவாறு.

(இ-ம்) தரும சாஸ்திரத்திற் சொல்லு முறைமையைத்தான் செய்து உலகத்தாரையும் வருந்தாமற் காப்பவன் பிறவியினால் மனிதனேயாயினும் தொழிலைப் பற்றி அவனைத் தேவனாகக் கொள்வர் என்பதாம்.

389. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு

(இ-ள்) செவிகைப்ப - காது பொறாததாகவும்; சொல் - உறுதி சொல்கின்றவர் சொல்லை; பொறுக்கும் - பொறுக்கின்ற; பண்புடை - குணமுடைய; வேந்தன் - அரசனது; கவிகைக் கீழ் - குடை நிழற் கீழ்; தாங்கும் - பொறுந்தும்; உலகு - உலகமானது என்றவாறு.

(இ-ம்) பெரியோர் சொல்லுகின்ற செவிக்கினிமை யாகாத உறுதிச் சொற்களைப் பொறுமையுடன் கேட்டு நல்வழியில் நடக்கும் அரசன் பூமி முழுதும் ஒரு குடைக் கீழாகத் தானே யாள்வான் என்பதாம்.

390. கொடையளி செங்கோல் குடியேரம்ப னான்கு முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி

(இ-ள்) கொடை - ஈகையும்; அளி - அருள் செய்தலும்; செங்கோல் - முறை செய்தலும்; குடியேரம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைக் காப்பாற்றுதலும்; நான்கும் - இந்நான்கு செயலும்; உடையான் - உடையவன்; வேந்தர்க்கு - அரசர்களுக்கு; ஒளியாம் - விளக்காவனென்றவாறு.

(இ-ம்) ஈகை முதலாகிய நான்கு செயலையுமுடைய வனெல்லா வரசர்க்கு மேலாய் விளங்குவனென்பதாம்.

40. கல்வி

அஃதாவது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றலாம்.

391. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க வதற்குத் தக

(இ-ள்) கற்க - ஒருவன் கற்கக் கடவன்; கசடற - பழுதற; கற்பவை - கற்கத்தகு நூல்களை; கற்றபின் - கற்றபின்பு; நிற்க-

நிற்கக் கடவன்; அதற்குத்தக - அக்கல்விக்குத் தகுதியாக வென்றவாறு.

(இ-ம்) அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னு மிந்நான்கு நூல்களையும் பழுதறக் கற்று அவைகளிற் சொல்லப்பட்ட விலக்குகளை யொழித்து விதிகளைத் தழுவி நிற்கவேண்டு மென்பதாம்.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவினாலும் இவ்வுரை காரர் கூறும் பொருள் விளக்கம் புதுமையானதாகும்.

392. எண்ணென்ப வேணையெழுத்திதன்ப விவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வரமு முயிற்ரு

(இ-ள்) எண்ணென்ப - கணித நூல்களென்று சொல்லப் படுவனவும்; ஏணையெழுத்தென்ப - மற்றையிலக்கண நூல்களென்று சொல்லப் படுவனவும்; இவ்விரண்டும் - ஆகிய இவ்விரண்டனையும்; கண்ணென்ப - நேத்திரமென்று சொல்லுவர்; வாழுமுயிர்க்கு - வாழுகின்ற மனிதருக்கென்றவாறு.

(இ-ம்) அறநூள் முதலியவைகளை யறிதற்குக் கணித நூலு மிலக்கண நூலுங் கருவியாகு மென்பதாம்.

குறிப்பு : கண் என்பதை இவ்வுரைகாரர் நேத்திரமென்கிறார். எழுத்தென்பதற்கு இலக்கண நூல்கள் என்று இவ்வுரையாசிரியர் பரிதியாரை யொட்டிக் குறிப்பிடுகிறார். பஞ்சலட்சணம் என்று பரிதியார் குறிப்பிடுவர்.

393. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்தீரண்டு புண்ணுடையார் கல்லர தவர்

(இ-ள்) கண்ணுடையரென்பவர் - கண்களுடையவரென்று சொல்லப்படுபவர்; கற்றோர் - கற்றவரே; முகத்து - முகத்தினுள் இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவராவார்; கல்லர தவர் - கற்றறியாதவ ரென்றவாறு.

(இ-ம்) கற்றவரைக் கண்ணுடையவரென்றும் மூடரைக் குடரென்றும் பெரியவர் சொல்லுவரென்று சொல்லியதாம்.

394. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரீத வணைத்தே புலவர் தொழில்

(இ-ள்) உவப்ப - எல்லோரும் மகிழும்படியாக; தலைக்கூடி - அவரிடத்திற் சேர்ந்து; உள்ள - இனி எப்போது காண்பமென்றவர் நினைக்க; பிரீதல் - நீங்குதலாகிய; அணைத்தே - அத்தன்மையை யுடைத்தாகும்; புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தோரது தொழிலென்றவாறு.

(இ-ம்) எல்லாருங் கற்றறிந்தோர் தம்மிடத்து வரின் மகிழ்ந்து நீங்கின் இனி எப்போது காண்போமென்று வருந்துவ ரென்பதாம்.

395. உடையார்முன் இல்லார்பேர லேக்கற்றுங் கற்றார் கடையரே கல்லர தவர்.

(இ-ள்) உடையார்முன் - செல்வர் முன்; இல்லார் போல் - வறியவரைப் போல்; ஏக்கற்றும் - ஆசிரியர் முன்னே கற்று நின்றும்; கற்றார் - கற்றாருயர்வுடையவராவர்; கல்லாதவர் - அவ்வாறு கல்லாதவர்; கடையரே - இழிவுடையவரேயாவ ரென்றவாறு.

(இ-ம்) கற்பிக்கு மாசிரியர்க்கு வணங்கிக் கல்வியைக் கற்றவ ருயர்வரென்றும் மானத்தால் வணங்கிக் கல்லாதவர் தாழ்வரென்றும் சொல்லியதாம்.

குறிப்பு: இல்லார் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் நல்கூர்ந்தாரென்றும், இவ்வரைகாரர் வறியவர் என்றும் குறிப்பிடுவர். ஏக்கற்றும் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் சிறப்பான பொருள் காண்பர். ஆசையால் தாழ்தல் என்பார். இவ்வரைகாரர் கற்று நின்றும் என்று பொருள் காண்பர். பொய்யா மானம் என்று பரிமேலழகர் கூறுவர். இவர் மானத்தால் வணங்கிக் கல்லாதவர் தாழ்வரென்று கூறுவார்.

396. தொட்டனைத் துறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் துறு மறிவு

(இ-ள்) தொட்டனைத்து - தோண்டியவளவினதாக; ஊறும் - சுரக்கும்; மணல் - மணலிடத்து; கேணி - துரவினீரானது அதுபோல; மாந்தர்க்கு - மனிதர்களுக்கு; கற்றனைத்து - கற்றவளவினதாக; ஊறும் - சுரக்கும்; அறிவு - விவேகமான தென்றவாறு.

(இ-ம்) மனிதருக்குத் தோண்டிய வளவிற் சுரக்குந் துரவு நீர் போலக் கற்றவளவே யுண்டாகும் அறிவுவென்றறிக வென்பதாம்.

குறிப்பு : துரவு நீர் என்பது ஊற்று நீர் ஆகும். பரிமேலழகர் குறிப்பிடாத இச்சொல்லை இவ்வுரைகாரர் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

397. யாதானு நாடாம லுரராம லென்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாரறு

(இ-ள்) யாதானும்-எந்த நாடும்; நாடாம் - தனது நாடாகும்; ஊராம் - எந்த லுருந் தன்னூராகும்; எண் - என்ன நினைத்து; ஒருவன் - ஒருவன்; சாந்துணையும் - சாமளவும்; கல்லாதவாரறு - கல்லாத விதமென்றவாரறு. ஆல் இரண்டு மசை.

(இ-ம்) பிறர் நாடுகளும் ஊர்களும் தன்னாடும் தன்னூரும் போல வுபசரிக்கு மாதலால் ஒருவன் கல்வியைக் கற்கவேண்டுமென்பதாம்.

398. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற் கெழுமையு மேராய் புடைத்து

(இ-ள்) ஒருமைக்கண் - ஒரு பிறப்பில்; தான் கற்ற கல்வி - தான் கற்ற வித்தையானது; ஒருவற்கு - ஒருத்தனுக்கு; எழுமையும்-ஏழு பிறப்பினுஞ் சென்று; ஏமாப்புடைத்து - உதவுதலையுடைத் தென்றவாரறு.

(இ-ம்) ஒருவன் ஒரு பிறப்பிற் கற்ற கல்வியானது அவனுக் கேழ்ப்பிறப்பினுஞ் சென்று துணையா மென்றவாரறு.

399. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந் தார்

(இ-ள்) தாம் - தாங்கள்; இன்புறுவது - இன்பத்தையடைவதாகிய கல்விக்கு; உலகு - உலகமானது; இன்புற - இன்பத்தையடைதலால்; கண்டு - அச்சிறப்பினைக் கண்டு; காமுறுவர் - இச்சிப்பார்கள்; கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்களென்றவாரறு.

(இ-ம்) தாங்கற்ற கல்வியினாலே தாமேயன்றி யுலகத்தாருமின்ப மடைதலால் அதனையே கற்றவர் விரும்புவரென்பதாம்.

400. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை

(இ-ள்) கேடில் - அழிவில்லாத; விழுச்செல்வம் - சிறப்பாகிய செல்வமானது; ஒருவற்கு - ஒருத்தனுக்கு; மாடல்ல-செல்வங்களல்ல; மற்றையவை - மணி, பொன் முதலானவைகள் என்றவாறு.

(இ-ம்) பிறரால் அபகரிக்கப் படாமையாலும் கொடுக்குந் தோறும் வளர்தலாலும் செல்வப் பொருளினும் கல்விப் பொருளே அழிவில்லாத செல்வ மென்பதாம்.

41. கல்லாமை

அஃதாவது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கல்லாமையாம்.

401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய நூலின்க் கோட்டி கொளல்

(இ-ள்) அரங்கின்றி - ஆடுதற்குரிய அறையில்லாமல்; வட்டாடி யற்றே - சூதாடுவதற்கொப்பாகும்; நிரம்பிய - நிறைந்த; நூலின்றி- நூல்களைக் கல்லாமல்; கோட்டிக்கொளல் - கற்றவர் சபையிற் பேசுதல் என்றவாறு.

(இ-ம்) அரங்கில்லாமல் வட்டாடுதல் கூடாமை போலக் கல்விப் பழக்கமில்லாமற் சபையில் ஒன்றைப் பேசுதல் கூடா தென்பதாம்.

குறிப்பு: வட்டாடல் என்பதற்கு உண்டை உருட்டுதல் என்று பரிமேலழகர் குறிப்பிடுவார். இவ்வுரைகாரர் சூதாடுதல் என்கிறார். பரிதியார் வட்டாடல் - சதுரங்கம் ஆடுதல் என்றும், அரங்கு-சதுரங்கம் என்றும் கூறுவர்.

402. கல்லாதான் சொற்கர முறுதல் முலையிரண்டு மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று

(இ-ள்) கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவன்; சொல் - சபையிலொன்றைப் பேசுதற்கு; காமுறுதல் - இச்சித்தல்; முலையிரண்டும்- முலைகளிரண்டும்; இல்லாதான் - சபாவத்தில் இல்லாதவன்; பெண்-பெண்மைத் தன்மையை; காமுற்றற்று - இச்சித்தது போலு மென்றவாறு.

(இ-ம்) தனமிரண்டுமில்லாள் பெண்மைத் தன்மையை இச்சித்தாற் கிட்டாதது போலக் கல்லாதவனும் சபையிற் பேசுதற் கிச்சித்தாற் கிட்டா தென்பதாம்.

403. கல்லர தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற் சொல்லர தீருக்கப் பெறின்

(இ-ள்) கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும்; நனிநல்லர் - மிக நல்லவராவார்கள்; கற்றார் முன் - கற்றவர் முன்; சொல்லாதிருக்க - ஒன்றனையும் பேசாதிருக்க; பெறின் - பெற்றாலென்றவாறு.

(இ-ம்) கற்றவர் முன் கல்லாதவர் ஒன்றையும் பேசாதிருப்பராயின் தனது கல்லாமை வெளிப்படாமையாலும் பின் கல்வியைக் கற்க இச்சையுண்டாதலாலு மிக்க நல்லராவா னென்பதாம்.

404. கல்லரதர னொரட்பங் கழியநன் றாயினுங் கொள்ளர ரறிவுடையார்

(இ-ள்) கல்லாதான்-கற்றில்லாதவனது; ஓட்பம் - அறிவானது கழியநன் றாயினும் - மிக நன்றாகயிருந்ததாயினும்; கொள்ளார் - அதனையறிவாகக் கொள்ளார்கள்; அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள் என்றவாறு.

(இ-ம்) கல்லாதவன் அறிவு மிக நன்றாக இருப்பினும் நீர்மேல் எழுத்துப் போல நிலை பெறாமையால் அதனைக் கற்றோர் அங்கீகரியா ரென்பதாம்.

குறிப்பு 2) ஏரலெழுத்து என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவ்வரை காரர் நீர்மேல் எழுத்து என்கிறார். மதியார் என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் அங்கீகரியார் என்கிறார்.

405. கல்லர வெருவன் தகைமை தலைப்பெய்து சொல்லரடச் சோர்வு படும்

(இ-ள்) கல்லாவொருவன் - கற்றிலாதவொருவன்; தகைமை - தன்னைத் தாமே மதிக்கின்ற பெருமை; தலைப்பெய்து - கற்றவ ரோடு கூடி; சொல்லாட - பேசு; சோர்வுபடும் - கெடுமென்றவாறு.

(இ-ம்) கல்லாதவர், கற்றவர் முன்னொன்று பேசுமளவிற் பெருமை யிழந்து அவமானமடைவ ரென்பதாம்.

406. உளரென்று மாத்திரைய ரல்லாற் பயவரக் களரணையர் கல்லர தவர்

(இ-ள்) உளரென்றும் - உளரென்று சொல்கின்ற; மாத்திரையல்லால் - அளவினரேயல்லாமல்; பயவா-பயன்படாத; களரணையர்-களர் நிலத்தோடொப்பர்; கல்லாதவர் - கற்றில்லாதவர் என்றவாறு.

(இ-ம்) கல்லாதவர் உலகத்தில் இருக்கின்றார் என்று சொல்லப்படுவதன்றிக் களர் நிலம் போலச் சிறிதும் பயன்படா ரென்பதாம்.

407. நுண்மா னுழைபுல மில்லா னெழில்நலம் மண்மரண் புனைபாவை யற்று

(இ-ள்) நுண் - நுட்பமாய்; மாண் - பெருமை பொருந்திய; நுழை - பல்நூல்களினுஞ் சென்ற; புலமில்லான் - அறிவில்லாதவனுடைய; எழில் - அழகு; நலம் - நலமும்; மண் - மண்ணினால்; மாண்-அழகாக; புனை - செய்யப்பட்ட; பாவையற்று - பதுமையின் அழகும் நலமும் போலு மென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவனுடைய யுருவ மழகுங் கல்வியில்லாதவிடத்துப் பயன்படா தென்பதாம்.

குறிப்பு : 'சுதையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவை' என்று பரிமேலழகர் கூறுவதை இவர் மண்ணினால் அழகாகப் புனையப்பட்ட பதுமை என்கிறார்.

408. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே கல்லார்கட் பட்ட தீரு

(இ-ள்) நல்லார் கண் - கற்றவரிடத்து; பட்ட - உண்டாகிய; வறுமையின் - தரித்திரத்திலும்; இன்னாதே - துன்பம் செய்வதே யாம்; கல்லார்கண் - மூடரிடத்து; பட்ட - உண்டாகிய; திரு - செல்வ மென்றவாறு.

(இ-ம்) கற்றவரிடத்துண்டாகிய வறுமை யவரைக் கெடுக்காமையால் அதனினுங் கல்லாத மூடரிடத்துண்டாகிய செல்வம் அவரைத் கெடுத்தலால் அதுவே கொடிதாகு மென்பதாம்.

குறிப்பு : கல்லாதவரை மூடர் என்று இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார்.

**409. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்தீலர் பாடு**

(இ-ள்) மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தா ராயினும்; கல்லாதார் - கற்றிலாதவர்; கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்த சாதியிற் பிறந்தும்; கற்றார் - கற்றவரது; அனைத்து - அளவின தாகிய; பாடு - பெருமை; இலர் - இலராவா ரென்றவாறு.

(இ-ம்) கல்லாதவன் உயர்குலத்தினன் ஆயினும் கற்றவன் இழிகுலத்தினன் ஆயினும் அவனினும் இவன் பெருமையடைவா னென்பதாம்.

**410. விலங்கொடு மக்க ளனைய நிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்**

(இ-ள்) விலங்கொடு - மிருகங்களுடன்; மக்களனையர் - மனிதரையொப்பாவார்; இலங்குநூல் - விளங்கிய நூல்களை; கற்றா ரோடு - கற்றவருடன்; ஏனையவர் - கல்லாதவ ரென்றவாறு.

(இ-ம்) மிருகங்களுக்கு மனிதர் எவ்வளவு உயர்வினராவரோ அவ்வளவு தாழ்வினர் ஆவர் கற்றவர்க்குக் கல்லாதவர் என்றவாறு.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் நுட்பமாகக் கூறும் கருத்து இவ்வுரையில் இல்லை.

42. கேள்வி

அஃதாவது நூற்பொருளைக் கற்றோர் சொல்லக் கேட்டல் என்றவாறு.

**411. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை**

(இ-ள்) செல்வத்துட் செல்வம் - செல்வத்துள் உயர்ந்த செல்வ மாவது; செவிச் செல்வம் - செவியினாற் கேட்டு வருஞ்செல்வமாம் அச்செல்வம் - அந்தச் செல்வம்; செல்வத்துளெல்லாம் - கற்றச் செல்வங்களனைத்திலும்; தலை - முதன்மையாதலால் என்றவாறு.

(இ-ம்) பொருளால் வருஞ் செல்வங்களானவை நிலைபெறாமையால் அவைகளினும் கேள்விச் செல்வமே நிலையாகு மென்பதாம்.

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சீறிது வயிற்றுக் கீயப் படும்

(இ-ள்) செவிக்கு - செவிகளுக்கு; உணவில்லாத போழ்து - உணவாகிய கேள்வி இல்லாத பொழுது; சிறிது - சிறிதுணவு; வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும்; ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும் என்றவாறு.

(இ-ம்) கேள்வி ள் மிகுமாயி ரத்திவிச்சை
. . . .

குறிப்பு : ஏடு உடைந்து ஒரு பகுதி இல்லாததால் இதன் பொருள் விளக்கம் முழுமையில்லை.

413. செவியுணவிற் கேள்வி யுடைய ரவியுணவி னான்றாரே டொப்பர் நிலத்து

(இ-ள்) செவியுணவின் - செவிகளின் உணவாகிய; கேள்வி யுடையார் - கேள்வினையுடையவர்; அவியுணவின் - யாகத்திற் பெறும் அவியுணவினையுடைய; ஆன்றாரோடு - தேவருடன்; ஒப்பர் - ஒப்பாவார்; நிலத்து - பூமியினிடத்து என்றவாறு

(இ-ம்) கேள்வினையுடையவர் மனிதராயினும் அறிவினாலும் துன்பம் அறியாமையாலும் பூமியின் மேல் தேவர்க்கு நிகராவர் என்பதாம்.

குறிப்பு : செவியுணர்வின் என்பது பரிதியார் பாடம்.

414. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை

(இ-ள்) கற்றிலனாயினும் - உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலாத வனாயினும்; கேட்க - அவைகளின் பொருளைக் கற்றார் சொல்லக் கேட்கக்கடவன்; அஃது - அக்கேள்வி; ஒருவற்கு - ஒருத்தனுக்கு; ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சி வந்தவிடத்து; ஊற்றாந்துணை - பற்றுக் கோடாந்துணையாகலா னென்றவாறு.

(இ-ம்) ஒருவற்குக் கல்வியில்லையாயினும் கேள்வி மாத்திர முண்டெனின் அதுவே தளர்ச்சி வந்த விடத்ததை நீக்குமென்பதாம்.

- குறிப்பு : 1) கற்கிலன் என்பது காலிங்கர் பாடம்
2) அஃதொருவன் - மணக்குடவர் பாடம்
3) ஒற்கத்துக்கு - மணக்குடவர் பாடம்

415. இழுக்க லுடையழி யூற்றுக்கோ லற்றே ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்

(இ-ள்) இழுக்கலுடையழி - வழக்குதலுடைய சேற்று நிலத்தில் நடப்பவர்க்கு; ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல் போலுதவும்; ஒழுக்கமுடையார் - ஒழுக்கத்தையுடையவரது; வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்ற சொல்லொருவற்குத் தளர்ச்சி வந்த விடத் தென்றவாறு.

(இ-ம்) சேற்று நிலத்திற்கு ஊன்றுகோல் போல ஒழுக்க முடையவர் சொல் ஆபத்து வேளைக்குதவும் என்பதாம்.

குறிப்பு : இவ்வுரைகாரர் ஆபத்து என்ற சொல்லை பயன்படுத்தி உள்ளார்.

416. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு மரன்ற பெருமை தரும்

(இ-ள்) எனைத்தானும் - ஒருவன் எவ்வளவாயினும்; நல்லவை- நல்லவுறுதிப் பொருட்களை; கேட்க - கேட்கக்கடவன்; அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும்; ஆன்ற - நிறைந்த; பெருமை தரும்- பெருமையைத் தருமாத்தலால் என்றவாறு.

(இ-ம்) நல்ல கேள்வி சிறிதுண்டாயினும் அதனான் மிகுந்த பெருமையுண்டாகு மென்பதாம்.

417. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந் தீண்டிய கேள்வி யவர்

(இ-ள்) பிழைத்து - பிழைபட; உணர்ந்து - அறிந்தவிடத்தும்; பேதைமையை சொல்லார் - அறியாமையைத் தருஞ்சொற்களைச் சொல்லார்; இழைத்துணர்ந்து - பொருள்களை தாமும் நுண்ணிதாக வாராய்ந்தறிந்து; ஈண்டிய - அதன் மேலும் நிறைந்த; கேள்வியர் - கேள்வினையுடையவரென்றவாறு.

(இ-ம்) கல்வியும் கேள்வியும் உடையவர்கள் ஒன்றைத் தாமச குணத்தினாற் பிழைபட வறியினும் தமக்கு அறிவில்லாமையை வுண்டாக்கும் சொற்களைச் சொல்லாரென்பதாம்.

418. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் தோட்கப் படராத செவி

(இ-ள்) கேட்பினும் - ஓசையைக் கேட்குமாயினும்; கேளாத் தகையவே - கேளாத தன்மையையுடையனவெயாம்; கேள்வியால் - கேள்வியினாலே; தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத; செவி - செவிகளென்றவாறு.

(இ-ம்) கற்றோர் வாய்ச் சொல்லைக் கேளாத செவிகள் ஓசையைக் கேட்குமாயினும் செவியாகா தென்பதாம்

419. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய வாயின ராத லரிது

(இ-ள்) நுணங்கிய - நுட்பமாகிய; கேள்வியரல்லார் - கேள்வியையுடையவரல்லாதவர்; வணங்கிய - பணிந்த; வாயினராதல் - வாய்ச்சொல்லையுடையவராதல்; அரிது - இல்லை யென்றவாறு.

(இ-ம்) நுட்பமாகிய கேள்வியில்லாதவர்களுக்குத் தம்மைத் தாமே புகழ்வதல்லாமல் வணக்கச் சொல்லில்லை யென்றவாறு.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் பணிந்தமொழி என்பதை இவ்வுரைகாரர் வணக்கச் சொல்லென்றும் வியந்து கூறுதலை புகழ்வது என்றும் கூறுகிறார்.

420. செவியிற் சுவையுணர வாயுணர்வின் மாக்க ளவியினும் வாழினு மென்

(இ-ள்) செவியில் - செவிகளினால்; சுவை - சொற்சுவை பொருட் சுவைகளை; உணரா - அறியாத; வாய் - வாயினாலே அறுசுவைகளை அறிகின்ற; உணர்வின் - அறிவினையுடைய; மாக்கள் - மனிதர்கள்; அவியினும் - இறந்தாலும்; வாழினும் - வாழ்ந்தாலும்; என் - உலகத்திற்கு வருவதுயா தென்றவாறு.

(இ-ம்) தித்திப்பு முதலாகிய யறுசுவையன்றி சொற்சுவை பொருட்சுவையறியாதவரது மரணத்தால் கெடுதியும் உயிர் வாழ்தலாற் பயனுமுலகிற்கில்லை யென்றவாறு.

43. அறிவுடைமை

அஃதாவது விவேகமுண்டாயிருத்தலாம்.

421. அறிவற்றந் கரக்குங் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லரகர வரண்

(இ-ள்) அறிவு - விவேகமானது; அற்றங்காக்கும் - சோர்வு வராமற் காக்கின்ற; கருவி - காரணமாகும்; அதுவுமன்றி; செறுவார்க்கும் - பகைவார்க்கும்; அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாது; உள் - உள்ளேயிருக்கின்ற; அரண் - அரண்மதிலா மென்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவானது தன்னையுடையவனுக்குச் சோர்வு வாராமற் காப்பதுமன்றிப் பகைவராலுமழிவு வாராமற் காக்குமென்பதாம்.

குறிப்பு: பரிமேலழகர் இறுதி வாராமல் என்று கூறுவதை இவ்வுரைகாரர் சோர்வு வாராமல் என்று மொழிகிறார்.

422. சென்ற விடத்தால் செலவிடர தீதொரி நன்றின்பர லுய்ப்ப தறிவு

(இ-ள்) சென்ற இடத்து - மனம் போகிய விடத்து; செலவிடா- அதைப்போகவிடாமல்; தீது - தீயதினின்றும்; ஓரிஇ - நீக்கி; நன்றின்பால் - நல்லதினிடத்து; உய்ப்பது - செலுத்துவது; அறிவு - அறிவாவ தென்றவாறு; ஆல் - அசை நிலை.

(இ-ம்) மனத்தையதுபோம் வழியிற்போக விடாமல் தீங்குள்ள தில் நீக்கி நன்மையுள்ளதிலே செலுத்துவதறி வென்பதாம்.

423. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

(இ-ள்) எப்பொருள் - எந்தப் பொருளை; யார் யார் வாய் - எவ்வெவர் வாயால்; கேட்பினும் - சொல்லியவை கேட்டாலும்; அப்பொருள் - அந்தப் பொருளினது; மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பயனை; காண்பது - அறிவது; அறிவு - விவேகமென்றவாறு.

(இ-ம்) முக்குணங்களும் மாறி மாறி வருவதால் நல்ல பொருளைத் தீயோர் வாயிலும், தீயப்பொருளை நல்லோர் வாயிலும் கேட்பினும் அவைகளின் உண்மைப் பயனைத் பகுத்தறிவதே யறிவாகுமென்பதாம்.

424. எண்பொருளவாகச் செலச்சொல்லித் தான் பிறர் வாய் நுண்பொருள் காண்ப தறிவு

(இ-ள்) எண் பொருளவாக - எளிய பொருளை . . செல - மனதிலமுந்துவித்து; தான் சொல்லி பிறர் வாய் - பிறருடைய வாய்ச் சொற்களிலே; நுண் பொருள் - நுட்பமாகிய பொருளை; காண்பது - அறிவது; அறிவு - விவேகமென்றவாறு.

(இ-ம்) தான் சொல்லுவது அரிதாயினும் எளிதாக அறியச் சொல்லிப் பிறர் சொல்லியது அரிதாயினும் அதன் பயனையறிவதே அறிவென்பதாம்.

குறிப்பு : புள்ளியிட்ட இடம் சிதலம்

425. உலகந் தழீஇய தெரட்ப மலர்தலும் கூம்பலு மில்ல தறிவு

(இ-ள்) உலகம் - உயர்ந்தோர்; தழீஇயது - நட்பாக்குவது; ஓட்பம் - பேரறிவாம்; அறிவு - அவ்வறிவாம்; மலர்தலும் - அந்த நட்பின் முன் மலர்தலும்; கூம்பலும் - பின் குவித்தலும்; இல்லது - இல்லாதது . . மையையுடையதாகுமென்றவாறு.

(இ-ம்) உயர்ந்தோருடன் கயப்பூ மலர்ந்து பின் குவிதல் போல வேறுபடாது கோட்டுப் பூப்போல ஒருதன்மையவாக நட்பு செய்வதறிவென்பதாம்.

426. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ டவ்வ துறைவ தறிவு

(இ-ள்) உலகம்-உலகமானது; எவ்வதுறைவது-எவ்வொழுக்கத்துடன்; உறைவது - தங்குவது; உலகத்தோடு-அவ்வுலகத்தோடு கூடி; அவ்வது - அவ்வொழுக்கத்துடன்; உறைவது - தங்குவது; அறிவு - அறிவா மென்றவாறு.

(இ-ம்) தான் நினைத்தபடியே நடவாமல் உலக ஒழுக்கத்தைத் தழுவி நடப்பது அரசனுக்கு அறிவாமென்றவாறு.

குறிப்பு : பரிமேலழகர் குறிப்பாக அரசனைக் கூற இவ்வுரை காரர் அரசன் என்றே மொழிகிறார்.

**427. அறிவுடைய ராவ தறிவர ரறிவீலா
ரஃதறி கல்லர தவர்**

(இ-ள்) அறிவுடையார் - விவேகமுடையவராவர்; ஆவது அறிவார் - பின் விளைவதை; அறிவார் - முன் அறிபவர்; அறிவீலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர்; அஃது - அதனை; அறிகல்லாதவர் - முன்னறிய மாட்டாதவ ரென்றவாறு.

(இ-ம்) பின் விளைவதை முன்னெண்ணியறியவல்லவர் அறிவுடையவரென்றும் அதனையப்போது அறிய மாட்டாமல் வந்த பின்னறிபவர் மூடரென்றும் சொல்லியதாம்.

**428. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்**

(இ-ள்) அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை; அஞ்சாமை - அஞ்சதல் செய்யாமை; பேதைமை - அறிவில்லாமையாம்; அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை; அஞ்சல் - அஞ்சதல்; அறிவார் - விவேகமுடையவரது; தொழில் - தொழிலாமென்றவாறு.

(இ-ம்) அஞ்சத்தகும் பழிபாவங்களை யஞ்சாதிருக்கிறது மூடர் தொழிலென்றும் அவைகளை யஞ்சுகிறது அறிவுடையார் தொழிலென்றும் சொல்லியதாம்.

**429. எதிரதாக் காக்கு மறிவினர் கில்லை
யதீர வருவதோர் நோய்**

(இ-ள்) எதிரதாக - கெடுபின் வருவதாக நிற்க; காக்கும் - அதனை முன்னறிந்து காக்கின்ற; அறிவினார்க்கு - விவேகமுடையவர்க்கு; இல்லை - இல்லையாகும்; அதிர - நடுங்க; வருவது - வருவதாகிய; ஓர் நோய் - ஒரு துன்பமென்றவாறு.

(இ-ம்) பின்வரும் கெடுதியை முன்னறிந்து விலக்குவார்க்கு ஒரு துன்பமுமில்லை யென்பதாம்.

**430. அறிவுடைய ரெல்லர முடைய ரறிவீலா
ரென்னுடைய ரேனு மீலர்**

(இ-ள்) அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்; எல்லாமுடையார் - ஒன்றுமில்லாராயினும் எல்லாமுடையராவர்; அறிவீலார் - விவேகமில்

லாதவர்; என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடையராயினும்; இவர் - ஒன்றுமிலராவர் என்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவுடையார்க் கொன்றுமில்லையாயினும் எல்லாமுண்டாமென்றும் அறிவிலார்க் கெல்லாமிருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லையாமென்றும் சொல்லியதாம்.

44. குற்றங்கடிதல்

காமம் முதலிய குற்றங்களை நீக்குதலாம்.

431. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து

(இ-ள்) செருக்கும் - மதமும்; சினமும் - கோபமும்; சிறுமையும் - காமமும்; இல்லார் - இல்லாதவரது; பெருக்கம் - செல்வமானது; பெருமித நீர்த்து - மேம்பாட்டுக் குணத்தையுடைத்தா மென்றவாறு.

(இ-ம்) மத முதலாகிய மூன்று குற்றமும் இல்லாதவரது செல்வமானது நல்வழிக்கு உபயோகமாக நிலைபெறுதலான் மேம்பாடு பெற்றிருக்குமென்பதாம்.

432. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மானா வுவகையு மேத மிறைக்கு

(இ-ள்) இவறலும் - செலவு செய்யத்தகுமிடத்து உலோபஞ் செய்தலும்; மாண்பிறந்த - நன்மையின் நீங்கிய; மானமும் - அபிமானமும்; மாணா - மாட்சிமைப்படாத; உவகையும் - மகிழ்ச்சியும்; ஏதம் - குற்றமாம்; இறைக்கு - அரசனுக்கென்றவாறு.

(இ-ம்) உலோப முதலாகிய மூன்றும் அரசனுக்குக் கேடு தரும் குற்றங்களாகு மென்பதாம்.

433. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு வார்

(இ-ள்) தினைத்துணையாம் - தினையளவாகும்; குற்றம் - குற்றமானது; வரினும் - வந்ததாயினும்; பனைத்துணையா - பனையளவாக; கொள்வர் - கொள்வார்கள்; பழி நாணுவார் - பழியைச் சமப்பவரென்றவாறு.

(இ-ம்) பழியையஞ்சுவோர் தம்மிடத்துச் சிறிது குற்றம் வந்த தாயினும் அதனைச் சிறிதென்று நிணையாமற் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின்பு வாராமற் காப்பரென்பதாம்.

434. குற்றமே காக்க யொருளாகக் குற்றமே யற்றந் தருஉம் பகை

(இ-ள்) குற்றமே - குற்றத்தையே; காக்க - வராமல் காக்கக் கடவன்; பொருளாக - பொருளாகக் கொண்டு; குற்றமே - அக் குற்றந்தாமே; அற்றம் - அழிவை; தருஉம் - தருகின்ற; பகை - பகையாவதென்றவாறு.

(இ-ம்) குற்றம் தனக்கழிவைத் தருமாதலால் அதனை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதாம்.

435. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.

(இ-ள்) வருமுன்னர் - குற்றம் வருவதற்கு முன்; காவாதான் - வராமல் காத்தல் செய்யாதவனது; வாழ்க்கை - வாழ்வானது; எரி முன்னர் - நெருப்பின் முன்; வைத்தாறு போல - வைக்கோற் போரைப் போல; கெடும் - அழியு மென்றவாறு.

(இ-ம்) பின்வரும் குற்றத்தை முன் அறிந்து வாராமற் காவாதவனது வாழ்வு நெருப்பின் முன் வைக்கோல் போரைப் போலக் கெடுமென்றவாறு.

குறிப்பு: வைத்தாறு என்பதை வைக்குவை என்று பரிமேலழகர் கூற இவ்வுரைகாரர் வைக்கோல் போர் என்கிறார்.

436. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங் கரண்கிற்பி னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு

(இ-ள்) தன்குற்றம் - தன் குற்றத்தை; நீக்கி - ஒழித்து; பிறர் குற்றம் - பிறரது குற்றத்தை; காண்கிற்பின் - ஆராயின்; என் குற்றமாகும் - யாது குற்றமுண்டாகும்; இறைக்கு - அரசனுக் கென்றவாறு.

(இ-ம்) முன்னே தன் குற்றத்தைக் கண்டு நீக்கிப் பின் பிறர் குற்றத்தைக் காணும் அரசருக்கொரு குற்றமுமுண்டாகாதென்பதாம்.

437. செயற்பால செய்யா தீவறியான் செல்வ முயற்பால தன்றிக் கெடும்

(இ-ள்) செயற்பால - செய்யும் பகுதியுள்ளவைகளை; செய்யாது - செய்யாமல்; இவறியான் - பொருளில் இச்சை வைத்தவனது; செல்வம் - செல்வமானது; உயர்பாலதன்றி - நிலைபெறும் தன்மைய தல்லாமல்; கெடும் - அழியு மென்றவாறு.

(இ-ம்) செய்தற்கரிய அறம் பொருள் இன்பங்களைச் செய்யாமல் திரவிய லோபம் செய்தவனது செல்வமானது நிலைபெறாதழியு மென்பதாம்.

438. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ள மெண்ணப் படுவதென் றன்று

(இ-ள்) பற்றுள்ளமென்னும் - பொருளைப் பற்றுதல் செய்யு முள்ளமென்கின்ற; இவறன்மை - உலோபத் தன்மையானது; எற்றுள்ளும் - குற்றங்களெவைக்குள்ளும்; எண்ணப்படுவதென் றன்று - நினைக்கப்படுவதென் றன்று என்றவாறு.

எவற்று என்றது - எற்றெனக் குறைந்து நின்றது.

(இ-ம்) உலோபமானது எல்லாக் குற்றங்களையும் கீழாக்கித் தானொன்றுமே மேலாகு மென்பதாம்.

439. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க நன்றி பயவா வினை

(இ-ள்) வியவற்க - மெச்சாதிருக்கக் கடவன்; வெஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும்; தன்னை - தன்னைத் தானே; நயவற்க - இச்சியா திருக்கக் கடவன்; நன்றிபயவா - நன்மையைத் தாராத; வினை - செயல்களை யென்றவாறு

(இ-ம்) தனக்கு உயர்வு வந்த காலத்திலும் தன்னைத் தானே மெச்சலாகாது என்றும் தனக்கு நன்மையைத் தராத சொற்களை இச்சித்து சொல்லலாகாது என்றும் சொல்லியதாம்.

440. காதல காத லறியாமை வயக்கீற்றி னேதில வேதியார் நரல்

(இ-ள்) காதல - தானிச்சித்த பொருள்களை; காதல் - அவ்விச் சையை; அறியாமை - அறியாமல்; உய்க்கிற்பின் - அனுபவித்தால்;

ஏதில - பயனிலவாகும்; ஏதிலார்நூல் - பகைவரெண்ணமென்றவாறு.

(இ-ம்) தானிச்சித்த பொருள்களைப் பகைவர்க்குத் தெரியா திருக்கும்படி வைத்தனுபவிக்க வேண்டுமென்பதாம்.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அஃதாவது பேரறிவுடையாரைத் துணையாகக் கொள்ளுதலாம்.

441. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்

(இ-ள்) அறனறிந்து - தருமத்தினையறிந்து; மூத்தவறிவுடையார் - முதிர்ந்தவறிவுடையவரது; கேண்மை - நட்பை; திறனறிந்து - கொள்ளும் திறத்தையறிந்து; தேர்ந்து கொளல் - ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவ னென்றவாறு.

(இ-ம்) தருமத்தை யறிந்து தன்னின் மூத்த பேரறிவுடையவர் நட்பை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்க வென்பதாம்.

442. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்

(இ-ள்) உற்றநோய் - வந்த துன்பங்களை; நீக்கி - ஒழித்து; உறாமை - அவைகள் பின் வராமல்; முற்காக்கும் - முன்னே காக்கின்ற; பெற்றியார் - தன்மையையுடையனரை; பேணிக்கொளல் - விரும்பிக் கொள்ளக்கடவ னென்றவாறு.

(இ-ம்) தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்கிப் பின்பு அவை வாராதிருக்க முன்னறிந்து காக்குத் தன்மையையுடையவரை அரசன் துணையாகக் கொள்வ னென்பதாம்.

443. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்

(இ-ள்) அரியவற்றுகெல்லாம் - அரியவாகிய எல்லாப் பேறுகளுள்ளும்; அரிதே - அரிதாகும்; பெரியாரை - பேரறிவுடையரை;

பேணி - இச்சித்து; தமராக் கொளல் - தமக்குரியவராகக் கொள்ளுதல் என்றவாறு.

(இ-ம்) அரசனுக்குப் பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளுதலைல்லாப் பேறுகளுள்ளும் அரிதாகு மென்பதாம்.

444. தம்மிற் பெரியார் தமர வரமுகுதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை

(இ-ள்) தம்மிற் பெரியார் - அறிவினாலே தமக்குப் பெரியாராயினவர்; தமரா - தமக்குரியவராகக் கொண்டு; ஒழுகுதல் - நடத்தல்; வன்மையுள்ளெல்லாம்-எல்லா வலிமைகளினும்; தலை-முதன்மையாமென்றவாறு.

(இ-ம்) அறிவினாலே தமக்குப் பெரியவரைத் துணையாகக் கொண்டு அவர் கருத்தின்படி நடத்தல் அரசனுக்குப் பொருள்படையரண்களாகிய வலிமைகளினும் முதன்மை யென்பதாம்.

445. சூழ்வார்கண் ணாக வரமுகலரன் மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்

(இ-ள்) சூழ்வார் - மந்திரிகள்; கண்ணாக - நேத்திரமாக; ஒழுகலான் - தன்னிராச்சியப்பாரம் நடத்தலார்; மன்னவன் - அரசனானவன்; சூழ்வாரை - அம்மந்திரிகளை; சூழ்ந்து கொளல் - ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவெனன்றவாறு.

(இ-ம்) தன்னிராச்சிய பாரமாவது மந்திரிகளைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலால் அரசன் மந்திரிகளையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகிக் கொள்ளக் கடவெனன்பதாம்.

446. தக்கார ரினத்தனாய்த் தரனொழுக வல்லானைச் செற்றார் செய்க்கிடந்த தீல்

(இ-ள்) தக்கார் - பெரியோராகிய; இனத்தனாய் - இனத்தை யுடையவனாகி; தானொழுக - தான் அவர்கள் கருத்தின்படி நடக்க; வல்லான் - வல்லவரசனை; செற்றார் - பகைவர்; செய்க்கிடந்தது - செய்யவிருந்த துன்பம்; இல் - ஒன்றுமில்லையென்றவாறு.

(இ-ம்) பெரியோரினத்திற்சேர்ந்து அவர் கருத்தின்படி நல் வழியில் செல்லும் அரசனுக்குப் பகைவரால் ஒரு துன்பமும் உண்டாகாதென்பதாம்.

447. இடிக்குந் துணையாரை ஆய்வாரை யாரே கெடுக்குந் தகைமை யவர்

(இ-ள்) இடிக்குந் துணையாரை - உறுதி சொல்லுந் துணையாவாரை; ஆள்வாரை - ஆளுமரசரை; கெடுக்கும் - கெடுக்கின்ற; தகைமையவர் - பெருமையுடையவர்; யாரே - எவரென்றவாறு.

(இ-ம்) தம்மிடத்திலொரு குற்றமுண்டாம்பொழுது கோபித்துப் புத்தி சொல்லுந் துணையாகின்ற பெரியாரைத் தமக்குரியவராகக் கொண்ட அரசரைக் கெடுக்கவல்ல பகைவர் இல்லை என்பதாம்.

448. இடிப்பாரை யில்லாத யேமரா மன்னன் கெடுப்பா ரீலரனுங் கெடும்

(இ-ள்) இடிப்பாரை-உறுதி சொல்பவரை; இல்லாத-தமக்குத் துணை கொள்ளாத இல்லாத; ஏமரா - காவலைப் பொருந்தாத; மன்னன் - அரசன்; கெடுப்பாரிலானும் - கெடுக்கும் பகைவரில்லையாயினும்; கெடும் - தானேயழிவான் என்றவாறு.

(இ-ம்) தமக்கு உறுதி சொல்வாரைத் துணையாகக் கொள்ளாத அரசன் கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் தானே தீயவழியிற் சென்று கெடுவான் என்பதாம்.

449. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாம் சார்பிலார்க் கில்லை நிலை

(இ-ள்) முதலிலார்க்கு - முதற்பொருள் இல்லாத வணிகர்க்கு; ஊதியமில்லை - அதனால் வரும் இலாபம் இல்லை அதுபோல; மதலையாம் - தம்மைத் தாங்குவதாகும்; சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத வரசர்க்கு; இல்லை நிலை - நிலையில்லை யென்றவாறு.

(இ-ம்) முதலுடைய வணிகர் இலாபம் பெறுவது போலப் பெரியோர் துணையைப் பெற்றோர் நிலை பெற்று வாழ்வரென்பதாம்.

**450. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்**

(இ-ள்) பல்லார் - பலரோடு; பகைகொளலின் - பகைமை கொள்ளுவதினும்; பத்தடுத்த - பத்து மடங்குக்கதிகமாக அடுத்த; தீமைத்தே - பொல்லாங்குடையதாகும்; நல்லார் - பெரியவர் தொடர் - நட்பை; கைவிடல் - கைவிடுதல் என்றவாறு.

(இ-ம்) பெரியோர் நட்பினைக் கைவிடுதல் பலர் பகை கொள்ளுதலினும் தீதாகுமென்பதாம்.

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்க எண்	பாடல்	பக்க எண்
அஃகாமை	64	அறங்கூறான்	65
அஃகி அகன்ற	63	அறஞ்சொல்லும்	67
அகர முதல	1	அறத்தாறுது	14
அகழ்வாரைத்	54	அறத்தாற்றின்	18
அகனமர்ந் தீதலின்	34	அறத்தான் வருவதே	15
அகனமர்ந்து செய்	31	அறத்திற்கே	29
அஞ்சுவ தோரும்	132	அறத்தினூ உங்	13
அடக்கம் அமரருள்	45	அறவாழி அந்தணன்	3
அடல் வேண்டும்	123	அறவினை யாதெனின்	117
அந்தணர் என்போர்	12	அறழீஇ	65
அமிழ்தினும்	25	அறனறிந்து வெஃகா	64
அருங்கேடன்	75	அறனாக்கம்	59
அருட்செல்வம்	123	அறனியலான்	53
அரும்பயன் ஆயும்	71	அறனெனப் பட்டதே	19
அருளல்ல	92	அறனோக்கி	68
அருளில்லார்க் கவ்	87	அறன்கடை	52
அருள்கருதி	103	அறன்வரையான்	54
அருள் சேர்ந்த	88	அறிவினான்	114
அருள்வெஃகி	63	அறிவினு ளெல்லாம்	73
அல்லல் அருளாள்வார்	88	அற்கா வியல்பிற்று	121
அல்லவை தேய	36	அற்றவர் என்பார்	132
அவாவில்லார்க்	133	அற்றார் அழிபசி	81
அவாவினை	132	அன்பகத்தில்லா	30
அவாவென்ப	130	அன்பிலார் எல்லாம்	28
அவிசொரிந் தாயிரம்	93	அன்பிற்கும் உண்டோ	27
அவ்வித் தழுக்காறு	60	அன்பின் வழியே	30
அவ்வி நெஞ்சத்தான்	61	அன்பினும் ஆர்வ முடை	28
அழுக்கற் றகன்றாரும்	61	அன்பும் அறனும்	18
அழுக்கா றவா	14	அன்புற்ற மர்ந்த	29
அழுக்கா றுடையார்க்	59	அன்போ டியைந்த	28
அழுக்கா றுடையான்	49	அன்றறிவோம்	14
அழுக்கா றென	60	ஆகழால்	133
அழுக்காற்றின்	59	ஆரா இயற்கை	134
அளவல்ல செய்	105	ஆற்றின் ஒழுக்கி	19
அளவறிந்தார்	104	ஆற்றுவார் ஆற்றல்	81
அளவின்கண் நின்	103	இடனில் பருவத்தும்	78

இணரெரிதோய்	111	ஊழிற் பெருவலி	137
இயல்பாகும்	124	எந்நன்றி	41
இயல்பினான்	19	எப்பொருள் எத்	128
இரத்தலின்	82	எல்லார்க்கும் நன்றாம்	46
இருணீங்கி	127	எல்லாவிளக்கும்	108
இருந்தோம்பி	31	எழுபிறப்புந்	24
இருமை வகை	9	எழுமையெழு	40
இருவேறுலகத்து	135	எளிதென	52
இருள்சோ இருவினை	2	எள்ளாமை	102
இலமென்று வெஃகா	63	எனைத்தானும் எஞ்	115
இலர்பவர் ஆகிய	97	எனைத்துணையர்	52
இலனென்று தீயவை	74	எனைப்பகை	74
இலனென்னும்	80	என்பிலதனை	29
இல்லதென் இல்லவன்	21	ஏதிலார் குற்றம்	68
இல்வாழ்வான்	16	ஏரினுழா அர் உழவர்	5
இறந்தார் இறந்தார்	112	ஐந்தலித்தான்	10
இறலீனும்	65	ஐயத்தின் நீங்கித்	127
இனிய உளவாக	37	ஐயுணர்வெய்	128
இணைத்துணைத்	32	ஒத்ததறிவான்	77
இன்சொலால் ஈரம்	34	ஒப்புரவினால்	79
இன்சொல் இனித்தீன்றல்	37	ஒருபொழுதும்	122
இன்பம் இடையறாது	133	ஒருமையுள் அமை	46
இன்மையுள் இன்மை	55	ஒல்லும் வகையான்	13
இன்னாசெய்தாரை	114	ஒழுக்கத்தின் எய்துவர்	50
இன்னா திரக்கப்	81	ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார்	50
இன்னாவெனத்	115	ஒழுக்கத்து நீத்தார்	8
ஈதல் இசைபட	83	ஒழுக்கம் உடைமை	49
ஈத்துவக்கும்	82	ஒழுக்கம் உடையவர்க்	50
ஈன்ற பொழுதிற்	26	ஒழுக்கம் விழுப்பம்	48
உடைமையுள் இன்மை	33	ஒழுக்காறாக் கொள்க	58
உண்ணாது	57	ஒறுத்தாரை	56
உண்ணாமை உள்ளது	92	ஒறுத்தார்க்கு	56
உண்ணாமை வேண்டும்	93	ஒன்றாக நல்லது	118
உதலிவரைத்தன்று	39	ஒன்றா உலகத்து	84
உயிருடம்பின்	120	ஒன்றானுந் தீச்சொல்	47
உரனென்னுந் தோட்டி	9	ஒன்னார்த்தெறாலும்	95
உரைப்பார்	84	ஓர்த்துள்ளம்	129
உலகத்தோடு ஒட்ட	51	கணைகொடிதி	101
உள்ளத்தால் உள்ள	102	கண்ணின்று	66
உள்ளத்தாற்பொய்	106	கதங்காத்துக்	47
உள்ளியதெல்லாம்	112	களவினால் ஆகிய	103
உறங்குவதுபோலும்	123	களவின் கண்	103
உற்றநோய்நோன்	94	களவென்னும்	104
ஊருணி நீர்	77	கள்வார்க்கு	105

கறுத்தின்னா	113	செல்விருந்தோம்பி	32
கற்றதனாலாய	1	செறிவறிந்து	45
கற்றீண்டு	128	சொல்லுகசொல்லின்	72
காக்கபொருளா	45	சொற்கோட்டம்	44
காமம் வெகுளி	130	தகுதியெனவொன்	41
காலத்தினா	38	தக்கார் தகவிலர்	42
குடம்பை	122	தந்தைமகற்	26
குணமென்னுங் குன்றேறி	12	தம்பொருளென்ப	24
குழலினிதி	25	தம்மிற்றம்	26
கூத்தாட்டவை	120	தலைப்பட்டார்	126
கூற்றங்குதித்தலும்	97	தவஞ்செய்வார்	96
கெடுப்பதூ உங்கெட்	6	தவமறைந்து	99
கெடுவல்யான்	43	தவமுந்தவம்	95
கெடுவாகவையா	43	தற்காத்துத்	22
கேடும் பெருக்கமும்	43	தனக்குவமை	3
கைம்மற்று வேண்டா	76	தன்னுயிர்க் கின்னாமை	116
கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்	60	தன்னுயிர் தானறப்	97
கொலைவினையர்	119	தன்னுயிர் நீப்பினும்	119
கொல்லாமை	118	தன்னூன் பெருக்கற்கு	91
கொல்லான் புலாணை	94	தன்னெஞ்சறிவது	106
கொன்றன்ன	40	தன்னைத்தந்தான் காக்கின்	110
கோளில் பொறியிற்	4	தன்னைத்தான் காதலன்	75
சமன் செய்து	44	தாளாற்றித்	76
சாதலின்	83	தானந்தவம்	7
சார்புணர்ந்து	129	திறனல்ல	56
சிறப்பினும் செல்வமும்	12	தினற்பொருட்டாற்	92
சிறப்பினுஞ் செல்வம்	113	தினைத்துணை நன்றி	39
சிறப்பொடு பூசனை	7	தீப்பாலன்	74
சிறுமையுள் நீங்கிய	36	தீயவை செய்தார்	75
சிறைசாக்குங்	22	தீயவையீய	73
சிறிற்பம்	62	தீயினாற்சுட்ட புண்	47
சினத்தைப்	111	தீவினையார் அஞ்சார்	72
சினமென்னுஞ்	111	துப்பார்க்குத் துப்பாய	5
சீர்மை சிறப்பொடு	70	துறந்தாரின் தூய்மை	57
சுட்சுகடரும்	96	துறந்தார்க்குத் துப்புரவு	95
சுவையொளி	11	துறந்தார்க்குந் துவ்வா	17
செப்பமுடையவன்	41	துறந்தார் பெருமை	9
செயற்கரிய செய்வார்	10	துறப்பார்மன்	136
செயற்பாலதோ	16	துன்புறாஉந்	35
செயிரிற்றலைப் பிரிந்த	93	துன்னியார்	68
செய்யாமற் செய்த	38	தூஉய்மையென்ப	131
செய்யாமை செற்றார்	113	தெய்வம் தொழாஅள்	21
செல்லாவிடத்துச்	109	தெருளாதான்	90
செல்லிடத்து	109	தென்புலத்தார்	17

தோன்றிற் புகழொடு	85	பரிந்தோம்பிப் பற்றற்	33
நகையும் உவகையும்	110	பரியினும் ஆகாவாம்	135
நடுவின்றி நன்பொருள்	61	பல்லார் முனிய	69
நத்தம் போற்	85	பழியஞ்சிப்	17
நயனில சொல்லினும்	71	பற்றற்ற கண்ணே	126
நயனிலன் என்பது	70	பற்றற்றேம் என்பார்	99
நயன் ஈன்று	36	பற்றிவிடா அ	125
நயனுடையான்	79	பற்றுக் பற்றற்றான்	126
நயன்சாரா	70	பாத்தூண்மரி இயவனை	82
நலக்குரியர்	54	பிறப்பென்னும்	129
நல்லவை எல்லாஅந்	135	பிறர்க்கின்னா	116
நல்லாறெனப்படுவது	118	பிறவிப் பெருங்	4
நல்லாறெனினும்	80	பிறன்பழி கூறுவான்	67
நல்லாற்றான் நாடி	87	பிறன் பொருளான்	51
நன்றாகும் ஆக்கம்	119	பிறன்மனை	53
நன்றாங்கால் நல்லவாக்	136	புகழ்படவாழாதார்	85
நன்றிக்கு வித்தாகும்	50	புகழ்ப்புரிந்	23
நன்றி மறப்பது	40	புக்கில் அமைந்தின்று	123
நன்றேதரினும்	42	புத்தேள் உலகத்தும்	77
நாச்செற்று	121	புறங்குன்றி	100
நாளென ஒன்று	121	புறங்கூறிப்	66
நிலவரை நீள்புகழ்	84	புறத்துறுப்பெல்லாம்	30
நிலையஞ்சி	118	புறந்தூய்மை	108
நிலையின் திரியாது	46	பெண்ணிற்	21
நின்லாதவற்றை	120	பெறுமவற்றுள்	23
நிறைமொழி	11	பெற்றான் பெறின்	22
நிறையுடைமை	55	பேதைப்படுக்கும்	134
நீரின்றமையா	11	பொய்மையும்	106
நுண்ணியநூல்	134	பொய்யாமை பொய்யா	107
நெஞ்சின் துறவார்	100	பொய்யாமை அன்ன	107
நெடுங்கடலுந்	6	பொருடீர்ந்த	72
நெருதல் உள்ளன்	122	பொருள் நீங்கிப்	89
நோயெல்லாம்	116	பொருளல்லவற்றை	127
பகச்சொல்லி	67	பொருளற்றார்	89
பகுத்துண்டு	117	பொருளாட்சி	91
பகைபாவம் அச்சம்	53	பொறிவாயில்	2
படுபயன் வெஃகிப்	62	பொறுத்தல் இறப்பினை	55
படைகொண்டார்	91	மகன் தந்தைக்	27
பணிவுடையன்	35	மக்கள்மெய்	25
பயனிலபல்லார்	69	மங்கலம்என்ப	23
பயனில் சொற்	71	மருந்தாகித்	78
பயன்மரம் உள்ளூர்ப்	78	மலர் மிசை ஏகினான்	1
பயன் தூக்கார்	38	மழித்தலும் நீட்டலும்	102
பரிந்தோம்பிக் காக்க	48	மறத்தல் வெகுளி	110

மறந்தும் பிறன் கேடு	73	வருவிருந்து	31
மறப்பினும் ஒத்துக்	49	வலியார்முன்	90
மறவற்கு மாசற்றார்	39	வலியில் நிலைமையான்	98
மற்றுந் தொடர்ப்பாடு	125	வறியார்க்கொன்று	79
மனத்தது மாசாக	101	வாணிகஞ்செய்	44
மனத்துக்கண்	13	வாய்மையெனப்படுவது	105
மனத்தொடு	107	வானின்று உலகம்	5
மனைத்தக்க	20	வானுயர் தோற்றம்	98
மனைமாட்சி	20	விசம்பிற்றுளி	6
மன்னுயிர் ஒம்பி	88	விண்ணின்று பொய்ப்பின்	5
மிகுதியான் மிக்கவை	57	வித்துமிடல்	32
முகத்தான் அமர்ந்து	35	விருந்து புறத்ததா	31
மோப்பக் குழையும்	33	விழுப்பேற்றின்	58
யாகாவா ராயினும்	46	விளிந்தாரின்	52
யாதனின் யாதனின்	123	வீழ்நாள் படாஅமை	15
யாமெய்யா	108	வேண்டற்க வெஃக	64
யானென தென்னும்	125	வேண்டாமை	131
வகுத்தான் வகுத்த	136	வேண்டிய வேண்டியாங்	96
வசையிலா வண்	86	வேண்டி னுண்டாகத்	123
வசையென்ப	86	வேண்டுங்கால்	131
வசையொழிய	86	வேண்டுதல் வேண்டாமை	2
வஞ்சமனத்தான்	98	வையத்துள்	20

பொருட்பால்

அஞ்சாமை	141	உவப்பத்தலை	146
அஞ்சுவது	157	உளரென்று	150
அறங்கின்றி	148	உற்ற நோய்	161
அறனிந்து	161	எண்ணென்ப	145
அறனிமூக்கர்து	142	எண் பொருளவாக	156
அறியவற்றுள்	161	எதிரதா	157
அறிவற்றம்	155	எப்பொருள்	155
அறிவுடையார்	157	எவ்வதுறைவது	156
இடிக்குந்துணை	163	எனைத்தானும்	153
இடிப்பாரை	163	ஒருமைக்கண்	143
இயற்றலும்	142	கண்ணுடையார்	145
இவறலும்	158	கல்லாவொருவன்	149
இழுக்கலுடை	153	கல்லாதான் ஒட்பம்	149
இன்சொலால்	143	கல்லாதவரும்	149
உடையார் முன்	146	கல்லாதான் சொல்	148
உலகந்தழீஇய	156	கற்க கசடற	144

கற்றிலனாயினும்	152	தாமின் புறுவது	147
காட்சிக்கு எளியன்	143	தினைத்துணையாம்	158
காதலகாதர்	160	தூங்காமை கல்வி	141
குற்றமே	159	தொட்டணைத்தூறும்	146
கேடில் விழுச் செல்வம்	148	நல்லார் கண்	150
கேட்பினும்	154	நுணங்கிய	154
கொடையளி	144	நுண்மான்	150
செயற்பால்	160	படைகுடி கூழ்	141
செருக்குஞ்சினமும்	158	பல்லார் பகை	164
செல்வத்துட் செல்வம்	151	பற்றுள்ளம்	161
செவிகைப்ப	144	பிழைத்துணர்ந்தும்	150
செவிக் குணவு	152	முதலிலார்க்கு	163
செவியில்	154	முறை செய்து	143
செவியுணர்வின்	152	மேற்பிறந்தார்	151
சென்றவிடத்தால்	155	யாதானும்	147
சூழ்வார் கண்ணாக	162	வருமுன்னர்	156
தக்கார் இனத்தனாய்	162	வியவற்க	160
தம்மிற் பெரியார்	162	விலங்கொடு	151
தன்குற்றம்	159		

பிழை திருத்தம்

	பக்கம்	வரி
புயலென்றும் - புயலென்னும்	5	31
சார்வாய் மற்றங்கே - சார்வாய்மற்றாங்கே	6	8
சிறப்பொடு - சிறப்பொடு	7	9
யார்க்கும் - யார்யார்க்கும்	8	1
வரமென்றும் - வரமென்னும்	9	28
சொல்லும் - செல்லும்	14	24
வருமின்பம் - வருமின்பம்	15	24
செறல்பால - செயற்பால	16	1
வெஞ்ஞான்று - லெஞ்ஞான்று	17	29
வென்பான் - னென்பான்	19	4
கொண்டவனைக் - கொண்டவனை	22	8
செய்தவென்றவாறு - செய்கவென்றவாறு	26	15
நிறைந்தானென்று - நிறைந்தானென்று	27	2
செய்யப்பட்டவரது - செய்யப்பட்டவரது	27	28
சிறேகிதவரென்பதாம் - சிறேகிதராவரென்பதாம்	28	29
அமர்ந்து - அமர்ந்த	29	3
உடம்பை - உடம்பை உடைய	29	24
மிசைவான் - மிசைவான்	32	6
முன்னொருதவி - முன்னொருதவி	38	5
ஓத்து - ஓத்து	49	12
வெஃகின் - வெஃகி	62	8
புண்மையில் - புண்மையில	63	5
வியப்பென்றவாறு - வியல்பென்றவாறு	79	6
இலனென்று - இலனென்னும்	80	18
வரின்முகம் - ரின்முகம்	81	2
நாதலி - சாதலி	83	7
யினித்தூஉ - யினித்தூஉ	83	7

வெறொன் றில்லை - வேறொன் றில்லை	84	16
யுனவாகும் - யுளவாகும்	85	9
திருளையுடையனாவானுக்கு - துருளையுடைய வனாயாள் வானுக்கு	88	14
கண்டாற்றாற் - கண்டற்றாற்	90	5
பாசநீங்கினர் - பாசம் நீங்கினவர்	100	11
என்ற - என்றே	101	29
பிறருடையை யாயிருப்பதை - பிறருடைமை யாயிருப்பதை	102	13
செய்தவத்தையுமுடன் - செய்தவத்தையுமுடன்	103	24
கனவின் கட - களவின் கட	104	7
தண்பிக்கப்படுகையாற் - தண்டிக்கப்படுகையாற்	105	20
தனக்கிடமானவரை - தனக்கினமானவரை	111	8
இணரெரி - கிணரெரி	111	31
அவனை - அவனைக்	112	1

